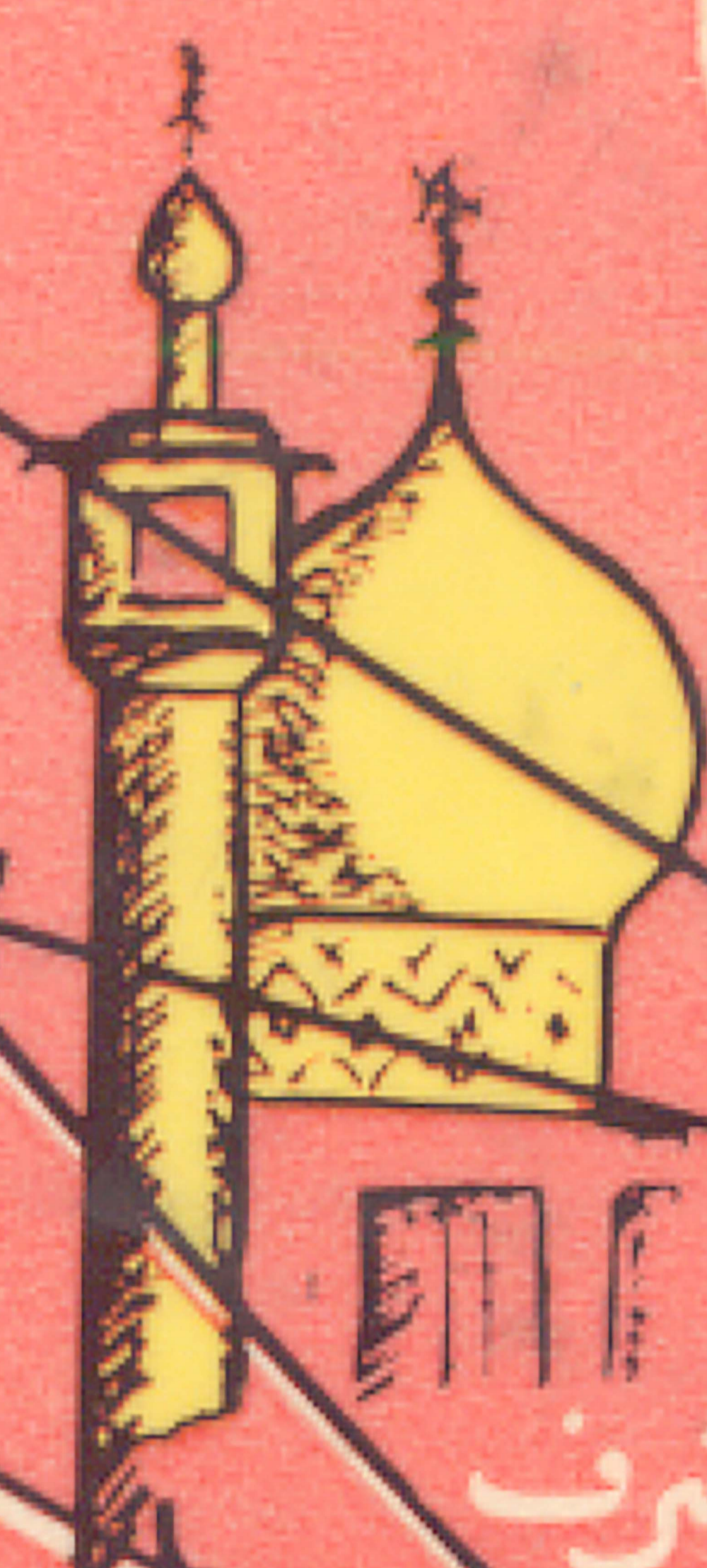

مرغی مدرسی

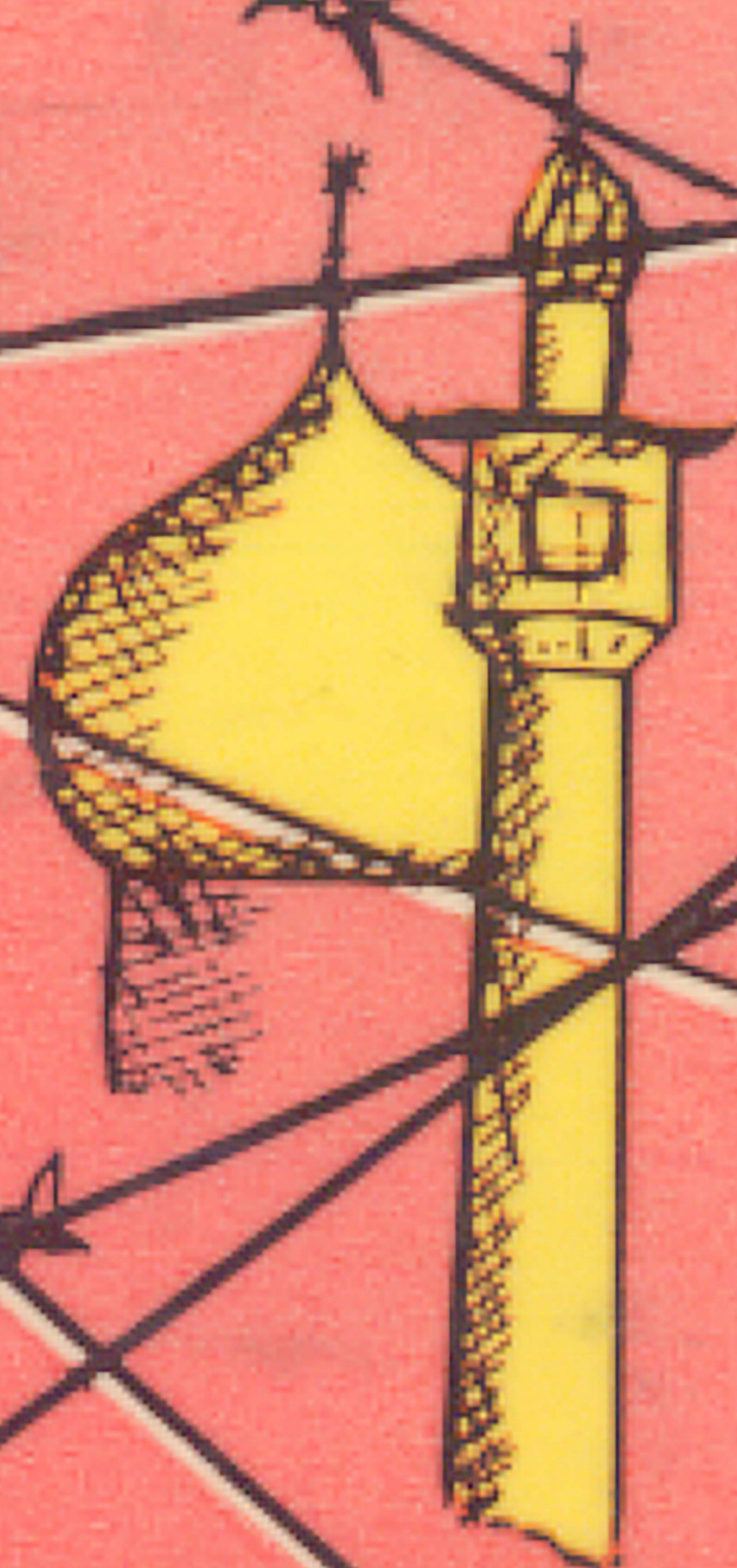
تاریخ روابط

ایران و عراق

سیاسی - فرهنگی - اقتصادی

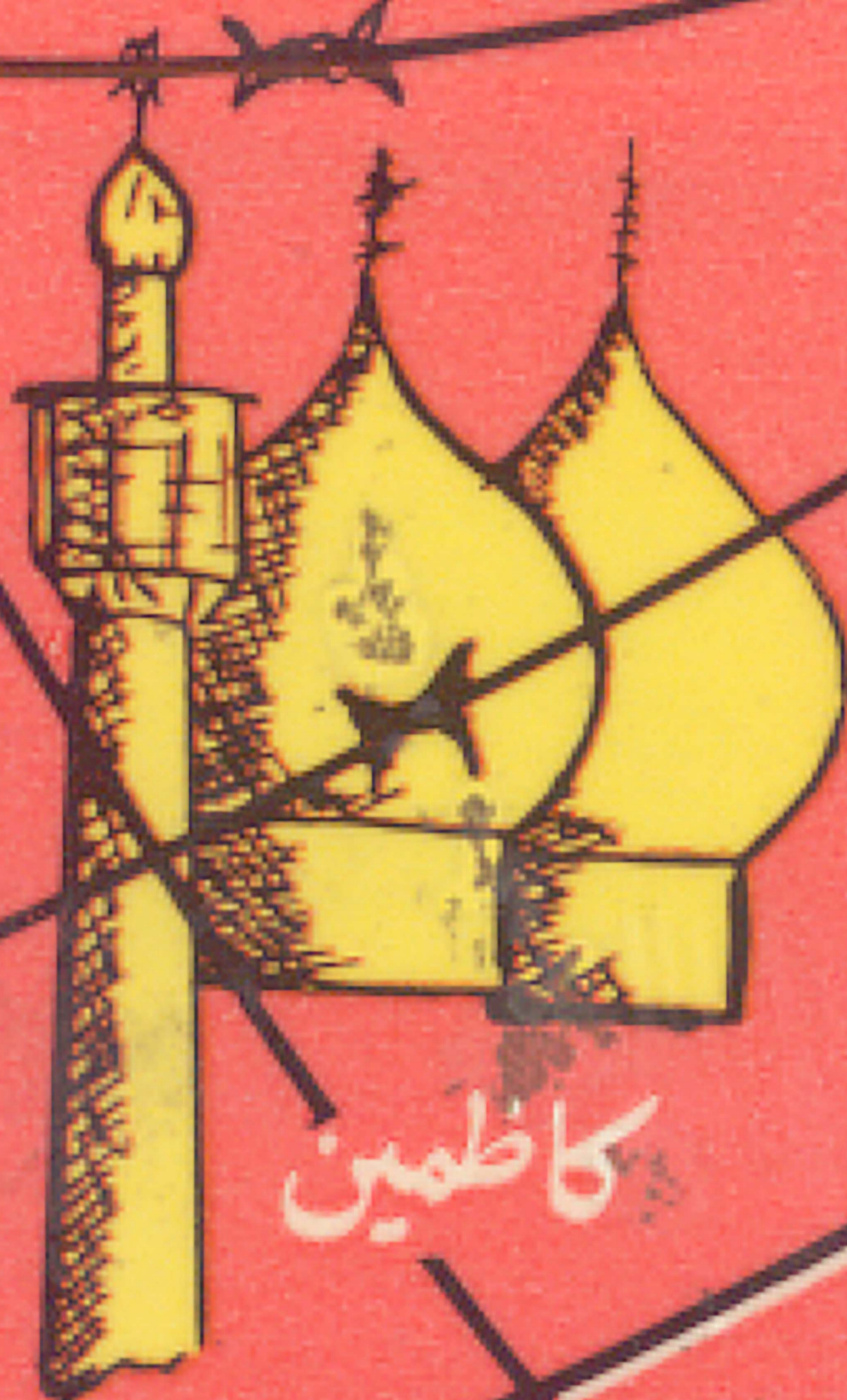
نجف اشرف

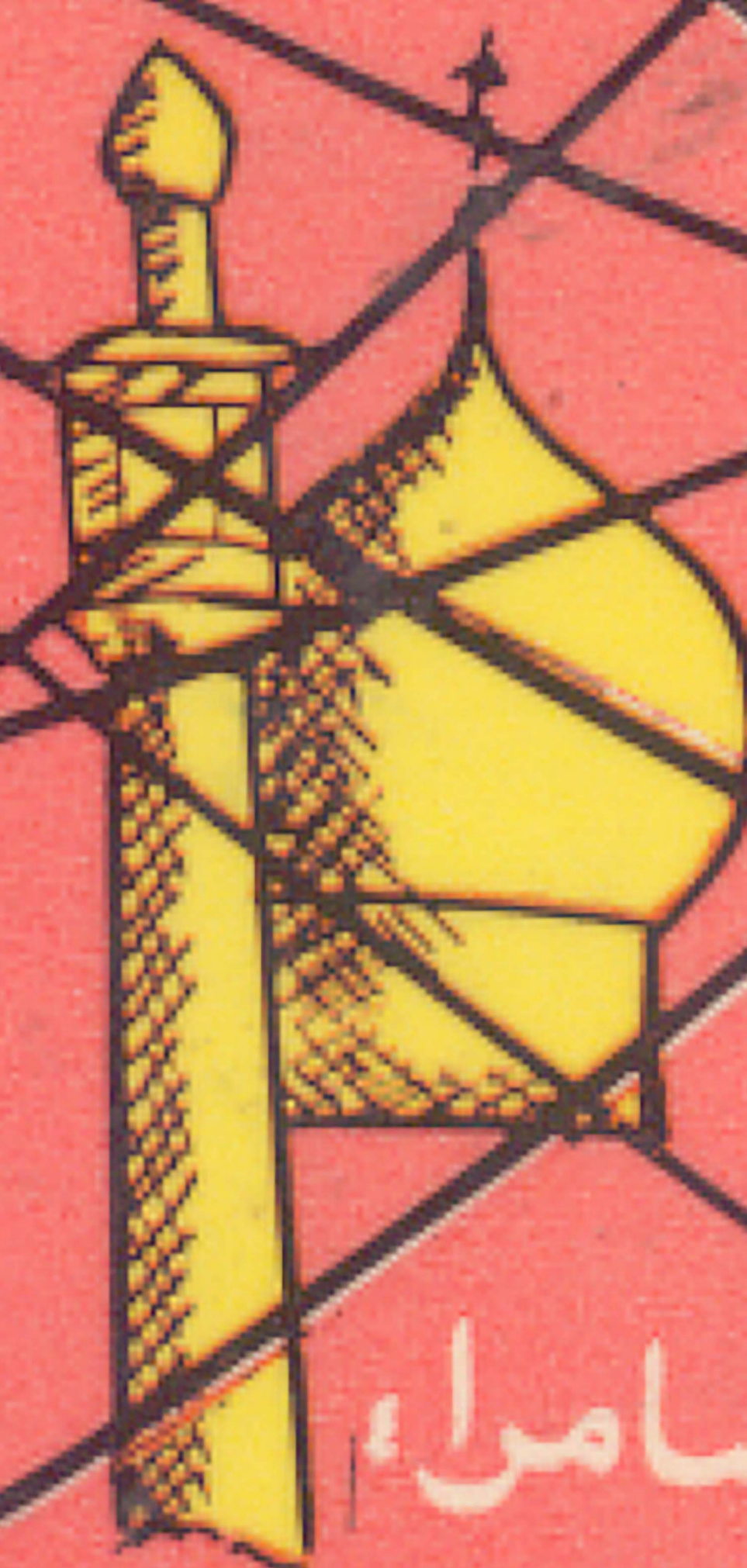
کربلا معلی

کوفه

کاظمین

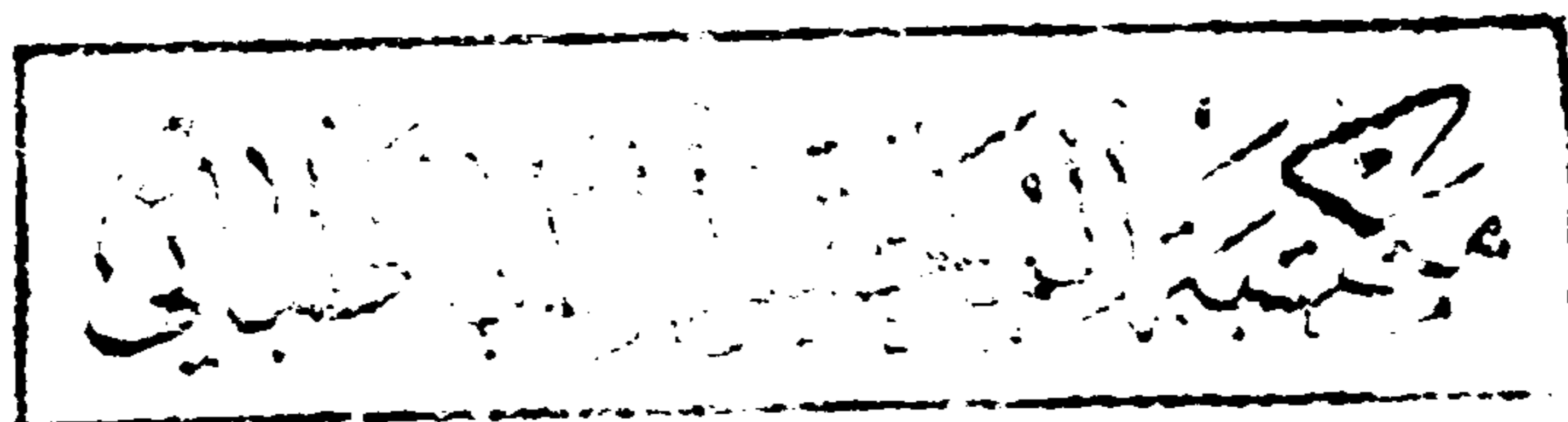
سامراء

تاریخ روابط ایران و عراق

بقلم :

مرتضی مدرس

دعالم سابق تاریخ و فلسفه دانشسرای عالی تهران،

کتابفروشی فروغی

نهمین شماره از :
تذکره مدرسی

DSR
۱۳۵۱
۴۴
ش. ۱۴۰۲

حق چاپ مخصوص کتابفروشی فروغی است

این کتاب در دو هزار نسخه در فروردین ماه ۱۳۵۱ ب سرمایه کتابفروشی فروغی
در چاپخانه شرق تهران، بیچاپ رسید

فهرست *

صفحه	شرح
۳	مقدمه
۵	خلفا در قلمرو آل بویه
۳۰	بغداد و بصره در قلمرو شهریار زند
۵۱	نقش ایرانیان در تاریخ استقلال عراق
۷۹	بناهای ایران در عراق
۱۳۳	شعر و حکمت ایران در ادبیات عرب
۱۵۷	متکلمان بزرگ اسلامی
۱۸۷	تاریخ فقه = فقهاء مذهب جعفری
۳۵۳	ورقی از تاریخ عرفان

بنام خداوند بخشنده مهربان

خاندانم همه از عالمان دین بودند، نقشی در معارف اسلامی داشتند شرح احوال و آثارشان در کتابهای تاریخی «چاپ دمشق» بیروت، بغداد، نجف، مشهد، تهران، هند و پاکستان، منتشر شده است.

اجداد پدری و مادریم که تعلیم و تربیت یافته نجف بودند، در آن تربت پاک بخاک خفته‌اند. منمهم در اثر پرورش خانوادگی زادگاه و تحصیلاتم در نجف اشرف «بزرگترین دانشگاه هزار ساله مذهب شیعه» بود.

به حکم دل بستگی بدان دیار بمطالعه و تحقیق تاریخ روابط ایران و عراق پرداخته و در امثال شاهکار ادبی خاقانی که گوید:

« خود دجله چنان گرید صد دجله خون گوئی ،
« گزگرعی خونابش آتش چکد از مژگان ،
« بینی که لب دجله چون کف بدهان آرد ،
« گوئی ز تف آهش خود آبله زد چندان ،
« از آتش حسرت بین بریان جگر دجله ،
« خود آب شنیدستی کآتش کندش بریان ،

یادداشت‌های خود را نخست بصورت فصولی چند در مجله‌های

ماهانه علمی و ادبی و تاریخی درجه اول تهران منتشر نمود .

اینک آنها را بصورت کتاب بدوستانان تاریخ اسلام و ایران

تقدیم میدارد . از دوست محترم آقای اسکندر محبوبکار که در تصحیح

نمونه‌های چاپی و تهیه فهرست موضوعات کتاب زحمت کشیده‌اند سپاس -

گزار است، امیدست که توفیق یارما شود و مجلدات دیگر کتاب را دقیق‌تر

و مستندتر چاپ و منتشر نماید .

فروردین ۱۳۵۱ خورشیدی

تهران : مرتضی مدرسی چهاردهی

خلفاء در قلمرو آل بویه (۱)

هرگاه در کتابهای معتبر محققان بزرگ تاریخ نگاه کنیم خواهیم دانست نفوذ و قدرت ایران در دوره‌های حکومت عربی و خلافت‌های اسلامی بسیار بوده و نقش ایرانیان در برانداختن بساط خلیفه اسلام و استقرار حکومت عباسیان نمودار شده است اعراب هم چون مردی و بزرگواری را از بزرگان ایران میدیدند و میشنیدند، از بی کفایتی و سست عنصری هم نژادان خود بستوه می‌آمده و دست یاری و کمک بسوی شهریاران ایران دراز میکردند و در گوشه و کنار تاریخ عرب و اسلام نمونه‌های زنده و درخشانی از تجلیات روح ایرانی بچشم می‌خورد و مورخان آن حوادث را در تاریخ ثبت نمودند. **شهریاری دیالمه** در نیمه دوم خلافت عباسیان شاهد زنده این مدعی است، این دوره از سال سیصد و سی و چهار تا چهارصد و چهل و هفت هجری ادامه داشت. پنج تن از خلفای عباسی باین ترتیب: ۱ - المستکفی ۲ - المطیع ۳ - الطائع ۴ - القادر ۵ - القائم بهمراهی و مساعدت ایرانیان در بغداد خلافت عربی

۱ - این فصل نخست در مجله بررسی‌های تاریخی سال دوم شماره اول

چاپ تهران منتشر شد.

اسلامی داشتند .

آشنائی بتاریخ این دوره بستگی بروشن شدن اوضاع و احوال شهریاران دیلمی دارد که سالیان دراز ، یعنی صد و سیزده سال در عراق عرب سلطنت و قدرت داشتند ، هر چه میخواستند انجام میدادند و آنچه مایل نبودند در قلمرو سلطنتشان صورت نمیگرفت .

دیلمیان کیستند ؟ همه میدانیم که بلاد دیلم یا گیلان در جنوب بحر خزر قرار دارد و کوه‌های دیلمان در آنجا است ، قصبه معروفش در آن زمان رودبار بود مورخان و جغرافیدانهای مشهور در کتابهای تاریخی و جغرافیائی خود از آن سامان بسیار نام برده‌اند ، چه بزرگانی از آن دیار ظهور کرده‌اند که در راه فرهنگ ایران خدمات ارزنده انجام دادند و نامشان در تذکره‌ها ثبت شده است . مردم آنجا را دیلمی یا گیلانی میگفتند و هنگامی که غالب نقاط ایران دین اسلام را پذیرفتند ، دیلمیان بمقررات حکومت اسلامی آنطور که خواسته اعراب بود سر تسلیم فرود نیاوردند و بهمان آئین و کیش نیاکان خود باقی ماندند .

در زمان حکومت اسلامی در قرون وسطی از شجاعت نژاد ایشان چیزی کاسته نشد ، همان روح شجاعت و جوانمردی و خون آریائی خود را نیز حفظ نمودند و بحفظ شعائر ملی ایران فوق‌العاده پای بند بودند مازندران که در همسایگی گیلان است بیشتر مردمش مسلمان شدند با این وصف دوستی و دادوستد مابین گیلان و طبرستان برقرار بود ، چون هر دو ناحیه از لحاظ آب و هوا ، موقعیت جغرافیائی طبیعی و اقتصادی نزدیک بیکدیگر داشته و دارند ، از این جهت روابط

اجتماعی نزدیکی باهم داشتند. از طرف دیگر نفوذ عربها در آنجا اندک بود، با آنکه گیلان زیر قدرت و نفوذ حکومت عباسیان نبود دیالامه نمی‌خواستند بکشورهای عربی حمله کنند؛ مسلمانان هم در فکر نفوذ در آن دیار نبودند، چون گمان میکردند که نمیتوانند گیلان و مازندران را بتصرف خود در آورند، چه شکست هم اسباب ناتوانی و رسوائی حکومت و خلافت عباسیان را فراهم میساخت، تا آنکه حادثه محمد بن طاهر اتفاق افتاد و بعضی از مرزهای طبرستان نزدیک گردید، در این میان هم حکومت مرداویج استقرار یافت.

سه نفر از بزرگان دیلم که از سران سپاه آن دیار بودند پریشان احوال شدند و بسوی او شتافتند. نام این مردان نامی این بود: علی، حسن، احمد، این سه تن از سران لشکر و از فرزندان بویه دیلمی بودند همراه ایشان گروهی از نظامیان بودند که همه آنان از این سه افسر پاك و رشید ایرانی نیکی‌ها دیدند و رهبری سه برادر را از جان و دل باور داشتند و ترجیح دادند که پیرو حکومت ایرانی شده و از زیر فشار حکومت عربی بیرون آیند، چه خلافت عباسی جز نام و نشانی نبود. دستگاه خلافت بغداد قدرتی نداشت که با مور کشورداری و آئین سیاست رسیدگی کند، هیچ گردنکشی زیر بار حکومت عباسیان نمیرفت، هوشیاران ایرانی از این فرصت استفاده کردند و بساط شهریاری را در پای تخت عالم عرب بغداد بنا نهادند.

این سه برادر ایرانی اساس **خاندان دیلمی** را تأسیس کردند و کشور عراق و اطراف آن سامان را که عربی زبان شده بود بتصرف خود

در آوردند . این عصر را مورخان دوره دوم خلافت عباسی نامیده‌اند ، چون خلافت اسلامی در حقیقت بدست نژاد پاك ایرانی افتاد . هنگامیکه شأن و شوکت دودمان بویه زیاد گشت ، نژاد پاك و عالی ایشان نمودار شد ، تا آنجا که ابواسحاق ابراهیم بن هلال صابی کتابی در باره نژاد آل بویه بنام « تاج » (۱) تألیف نمود و سلسله نسب دیلمیان را به بهرام گور رسانید ابواسحاق صابی از بزرگان و دانشمندان عربی زبان بود و مجموعه منشآتش را چون ورق زرادبای نامی عرب هنوز دست بدست می‌برند . در اثر تألیف و انتشار این کتاب نفوذ معنوی و سیاسی ایرانی در جهان عرب زیاد شد و چون عربها داستانها و ماجراهایی از بزرگان ایرانی و شهریاران باستانی شنیده بودند همه جا از تبار کسری و عدالت او صحبت میشد ، همه از بهرام گور و پرورش وی در عالم عرب افسانه‌ها میگفتند .

ابوریحان بیرونی دانشمند نامی گوید شجره آل بویه وقتی پیدا شد که دیلمیان باوج قدرت رسیده بودند، وگر نه آنان مردمی نبودند که سلسله نسب خود را نگاهداری و ثبت نمایند. آیا این اظهار عقیده محقق بیرونی در اثر تأثیر دستگاه غزنویان نبود؟ چه بیرونی مدتی از خان نعمتشان برخوردار بود. آنچه مسلم است آل بویه از روستازادگان دیلمان و مردمی کوه نشین و پاك نژاد بودند از وقایع مهم این زمان کشته شدن مرداویج در سال سیصد و بیست و سه هجری است. سپاهیان که بیشتر ترك زبان بودند بوی شوریدند چه مرداویج با آنان بدرفتار و خشن بود.

۱- مجموعه رسائل صابی از دانشمندان صاحب کتاب .

آل بویه از این حادثه پند گرفتند و مهربانی و بزرگواری را وسیله پیشرفت کار و هدف‌های سیاسی خود قرار داده و از این راه حداکثر استفاده را نمودند. از جریانها و حوادثی که در عالم عرب و حکومت عباسیان اتفاق می‌افتاد بهره‌مند گشته توانستند با نیروی تدبیر و هوش سرشار خود اعرابی را که از دستگاه خلافت بغداد ناراضی بودند بسوی خودشان جلب نمایند و دامنه قدرت و شهر یاری ایران را تا آنجا گسترش دادند که خلیفه عباسی در بغداد بازیچه دستشان شد. عربها هم چون از خان نعمت ایرانیان بر خوردار میشدند، تعصب کمتری نسبت به خلافت و دستگاہ عباسیان داشتند هنگامی که ایرانیان هوشمند آهنگ تصرف عراق عرب را در سر می‌پروراند بیشتر اعراب و ساکنان آن سامان از دستگاه خلافت و حکومت عباسیان ناراضی شده بودند و عجیب اینکه خلفا هم نمیتوانستند قدرت کامل را در دست بگیرند. اختلافات داخلی عالم عرب ایرانیان را وادار نمود که بسوی عراق رهسپار شوند و بساط شهر یاری ایرانی را در بغداد برقرار سازند. در نتیجه کشته شدن مرداویج، حسن بن بویه که در نزدی گروگان بود آزاد گشت و بسوی برادر بفارس شتافت.

در آن عصر سه نیروی نظامی در ایران بود:

۱- نیروی علی بن بویه در فارس.

۲- نیروی وشمگیر ابن شیرویه در ری.

۳- نیروی سامانیان در خراسان و ماوراءالنهر.

اینان حکومت و قدرت سلطنت را در دست داشتند و تمام این نیروها ایرانی بودند. قدرت نظامی خلیفه عباسی روز بروز ناتوانتر میشد

و نمی توانست خوزستان را اداره کند چه رسد باینکه بشهرها و استانهای دیگر پیشروی نماید. نیروی آل بویه روز بروز نیرومندتر میشد. حسن بن بویه بسوی گیلان و مازندران شتافت و سپاهیان را فرماندهی و رهبری کرد و اصفهان را بتصرف در آورد و با وشمگیر زیاری در نبرد شد. اصفهان، همدان، قم، کاشان، کرج، ری و قزوین را گرفت و بر آن شهرها قدرت و سلطنت یافت و پس از جنگ و نبردهای بسیار وشمگیر را از عرصه قدرت و حکومت دور افکند. در آن هنگام که علی سلطنت فارس را داشت تصمیم گرفت که قدرتش را تا باهواز و عراق گسترش دهد، چه میدانست که خلیفه عباسی در بغداد ناتوان شده قادر به اداره حکومت در دیار عرب نیست.

برادرش سرگرم حکومت گیلان و طبرستان بود. برادر کوچک هم (احمد) چون کاری نداشت او را رهسپار اهواز کرد. پس از نبردهای بسیار آن دیار را گرفت و فرمانده آن جا بسوی واسط (۱) فراری گشت مهمترین هدف خاندان بویه سلطنت در عراق عرب بود. پس از آنکه ایرانیان شهر واسط را گرفتند، احمد بن بویه به واسط شتافت و بمردمداری و آسایش اهالی پرداخت، در آن هنگام سپاهیان بغداد بشهریار ایرانی نوشتند که بسوی بغداد پیشروی کند و همه عراق عرب را در قلمرو حکومت خود در آورد و مردم را از زیر فشار جور و ستم عربها برهاند.

۱- از شهرهای قدیمی عراق مابین بصره و نجف.

شیعیان نجف و کربلا ، آرزو داشتند که شهریار شیعه بر ایشان حکومت و سلطنت نماید. عشایر سلحشور ناحیه فرات هم این آرزورا داشتند، چه بخاندان علی مرتضی (ع) ارادت می‌ورزیدند و میخواستند خلافت اسلامی و قدرت سلطنت در دست پیروان شیعه باشد ، نه آنکه دشمنان خاندان رسالت بر آنان حکومت و سلطنت یابند. زمینه که فراهم گشت شهریار ایرانی بسوی بغداد رهسپار و در یازدهم جمادی‌الاولی سیصدوسی و چهار هجری وارد بغداد شد. خلیفه در آن وقت «المستکفی بالله» بود. او شهریار دیلمی را دیدار کرد و گرامیش داشت احمد دیلمی با مقام خلافت پیمان بست و هر دو سوگند خوردند که خلافت اسلامی در دست خلیفه باشد و احمد آل بویه در عراق سلطنت کند، در این روز خلیفه این سه لقب بزرگ را به سه برادران ایرانی بخشید:

۱- شهریار فارس ملقب بعمادالدوله شد که بزرگترین برادران

بویه بود .

۲- شهریارری و جبال که حسن بود ملقب برکنالدوله شد .

۳- احمد شهریار عراق عرب ملقب بمعزالدوله گشت . خلیفه

دستور داد که سکه‌ها بنام این شهریاران ایرانی زدند و القابشان را در

سکه‌ها نقش کردند بگواهی محققان تاریخ از این روز که دوره دوم

خلافت عباسیان آغاز گشت ، در حقیقت تاریخ سقوط آن بود. قدرت از

دست خلافت عربی گرفته شد و سلطنت عراق در دست شهریار ایرانی قرار

گرفت . از آن تاریخ خلیفه عباسی تنها رئیس مذهبی و تشریفاتی شد ،

نه می‌توانست فرمانی صادر نماید ، نه کاری از دستش ساخته بود و نه

وزیری داشت که حکم کند ، تنها دبیری به‌مراه خلیفه بغداد بود که نامه‌نگار بود وزارت، قدرت، سلطنت در دست معزالدوله افتاد . معزالدوله در نظر داشت که نام خلافت را از عباسیان سلب کند و مقام خلافت را بدست علویان بسپارد، چه آل بویه شیعه زیدی بودند . تعلیمات اسلامی که بدیلمیان رسیده بود بوسیله حسن بن زید بود، پس از آن انتشار اسلام بدست «حسن اطروش» (۱) درمازندران و گیلان انتشار یافت . هردوی اینان زیدی‌مذهب بودند و از پیشوای بزرگ مذهب زیدی بشمار می‌رفتند و معتقد بودند که عباسیان خلافت اسلامی را غصب کرده‌اند و از خاندان علی که شایستگی خلافت داشتند، به نیرنگ و تزویر و باکشت و کشتار خلافت را بناحق ربوده‌اند، این عقیده مذهب شیعه زیدیه (۲) و مذهب جعفری است. آل بویه و شعیان علی (ع) این گونه آراء و معتقدات را دامن می‌زدند تا نفوذ دیلمیان زیادتر شده و نفوذ عرب‌ها که بنام خلافت اسلامی حکومت می‌کردند روز بروز ضعیف‌تر شود، ولی بعضی از خاصان معزالدوله شهریار ایرانی را از این اندیشه باز داشتند و باو گفتند اکنون خلیفه به‌مراه شماست و بدون اجازه کاری نمی‌کند با آنکه معتقد هستند که

۱- یکی از امامان زیدیه می‌باشد .

۲- زیدیه : اسم عمومی جمیع فرقی که بعد از حضرت امام علی بن حسین بن زین‌العابدین بجای امام محمد باقر پسر دیگر آن حضرت یعنی زید بن علی را امام میدانستند و چون زید بن شاگرد واصل بن عطاء معتزلی بود، زیدیه در اصول پیرو اهل اعتراض شده‌اند. «خاندان نوبختی تألیف شادروان عباس اقبال - چاپ تهران ،

شایستگی خلافت اسلامی را ندارند اگر فرمان بکشتن خلیفه عباسی دهید
وی را خواهند کشت و خونس را برای رضایت خاطر شما حلال میدانند،
ولی هر گاه بخواهید با یکی از علویان همنشین شوید و او را خلیفه اسلام
نمائید، هر آینه خلیفه علوی فرمان بکشتنتان دهد، شما را خواهند کشت.
چه همه بعلوویان عقیده و دلبستگی دارند. بیائید از این اندیشه منحرف
شوید که مصلحت شما در کشتن خلیفه عباسی نیست. معزالدوله این نظر
را پسندید، تصمیم گرفته شد که خلافت در دست عباسیان باشد تا خودش
هم در شهر یاری عراق باقی بماند، در آن زمان ترکی زبانها و ایرانیان
به خصوص دیلمیان مانند سیل بعراق عرب می رفتند. بیشتر کارها در دست
ایرانیها بود، اعراب هم خوش رفتار شده بودند و دیگر صحبت عرب و
عجم نبود و با ایرانیان نظر خوشی داشتند. در آن روزگار عراق عرب از
آن ایرانیان و شهریار آن دیلمی بود و در همه مسجدها و تکیهها اول بنام
خلیفه عباسی پس از آن بنام شهریار ایرانی و سپس بنام دیگری خطبه
خوانده میشد. استانهای فارس و اهواز از آن علی بن بویه ملقب بعمادالدوله
بود اول بنام خلیفه و بعد بنام وی خطبه خوانده میشد. گرگان و مازندران
ما بین و شمگیرین شیرویه و رکنالدوله دیلمی و سامانیان در نبرد و
کشمکش سیاسی و جنگی بود. خراسان و ماوراءالنهر که از آن سامانیان
و پایتخت آن بخارا بود، بنام خلیفه عباسی خطبه می خواندند. خلیفه
دیگر نام تشریفاتی شده بود و هیچ ارزش سیاسی و اجتماعی نداشت.
آل بویه قدرت و سلطنت ایران و عراق عرب را در دست داشتند و چون
شیعه زیدی بودند کم کم تعصب عربی را از میان برداشتند و همه چیز را

رنگ ایرانی دادند. اقلیت‌های مذهبی در دیار عرب با ایرانیان همکاری میکردند و بخصوص از شهریاران ایرانی کمک میگرفتند. چنانکه اشارت شد، ابوالسحق صابی با آنکه مسلمان نبود در بغداد کتابی (۱) درباره شجره آل بویه نوشت.

ایرانیان کشور پهناور عباسیان را تجزیه کردند بقول مورخان بزرگ دیگر قدرت در دست عرب و تعصب عربی نبود. در قلمرو خلافت عباسی همه نیروها و سلطنت در دست شهریار ایرانی بود. دیلمیان بالاترین نفوذ را داشتند و هر چه میخواستند در عراق عرب انجام میدادند. پس از قدرت یافتن معزالدوله در بغداد دوره خلافت «المستکفی» در زمان آل بویه بیش از چهل روز نکشید. شهریار هوشمند ایرانی خلیفه بغداد را عزل کرد و او را از مقام خلافت پائین آورد. وی را متهم نمود که علیه او نیرنگ و خدعه زده است. ناچار تصمیم بر عزلش گرفت در پی فرصت بود تا در بیست و دوم جمادی الآخر سیصد و سی و چهار هجری مجلسی در بغداد آراستند، خلیفه عباسی و مردم حاضر شدند، نماینده‌ای از خراسان حضور بهم رسانید، آنگاه دو نفر از بزرگان دیلم ناگهان فریاد کشیدند که برای خلیفه دیگر دستی نیست. خلیفه خیال کرد آن دو ایرانی بهواخواهی وی فغان زدند و می‌خواهند دستش را برسم روحانیت بوسه زنند.

دستش را بسوی آنان دراز کرد. خلیفه را از تخت خلافت بزیر

۱- کتاب الناج.

افکنند و عمامه‌اش را برگردنش آویختند. ناگاه معزالدوله برخاست. هنگامه‌ای برپاگشت، مردم پریشان شدند و اموال را به یغما بردند. ایرانیان خلیفه بغداد را پیاده بسوی خانه معزالدوله کشیدند. کاخ خلافت عباسی را بتاراج بردند و دیگر چیزی برایش باقی نگذاشتند و دبیر مخصوص خلافت را دستگیر کردند. مدت خلافت «المستکفی بالله» یک سال و چهارماه بود. (که ۴۰ روز آن در زمان شهریار آل بویه بوده است).

در این ماجرا نقش علویان و ایرانیان در عزل خلیفه عباسی نمودار شد.

نیروی هوش سرشار و فرهنگ ایرانی بساط خلافت عباسیان را متزلزل کرد. دیگر «گذشت آنکه عرب طعنه بر عجم زند» المطیع را که نامش فضل و پسر عموی المستکفی بود بمیان آوردند، در دوازدهم جمادی‌الآخر سیصد و سی و چهار هجری برابر نهمصد و چهل و شش میلادی پیمان خلافت با وی بستند. تا نیمه ذی‌القعدة سیصد و شصت و سه هجری برابر نهمصد و هفتاد و چهار میلادی خلیفه شد. مدت خلافت او بیست و نه سال و پنج ماه بود. او هم از خود اختیاری نداشت، همه قدرت و سلطنت مانند سابق در دست شهریاران آل بویه بود.

در زمان معزالدوله اختلافات مذهبی در عراق زیاد شد چه بیشتر مردم بغداد اهل سنت رجماعت بودند.

در هیجدهم ذی‌حجه معزالدوله شهریار ایرانی در عراق عرب

فرمان داد درکوی و برزن آذین بستند ، درشیربانی بغداد مراسم آتش
بازی برپا ساختند ، ابراز شادمانی نمودند و مانند سایر اعیان به امر
پادشاه جشن‌ها برپا ساختند چه عید غدیر خم بود . ضلله‌ها ، نقره‌ها و
شیپورها نواختند (۱). از همین روز تا کنون این مراسم در عراق عرب
و سایر نقاط برای شیعیان برپا و شهریران ایران آن یادگار شهریران
دیالمه را نگاه داشتند .

در نخستین سال شهریری معزالدوله در عراق عرب به مصر اندوه
حمدان از موصل بسوی شرق بغداد مسقط شد و نزدیک بود که معزالدوله
را ازب درآورد ، ولی نیرنگ شهریر دینمی ناصرالدوله را شکست داد ،
نچراپ بفرار گذاشت و سپهین دیم آن سمن را تراج کردند . ده
هزار دینار به یغم برده شد و بسیاری از مردم کشته شدند . حاکم موصل
نچار شد که به معزالدوله از در صبح درآید و اموال غارت شده را بیس
به وی تفویض نمود بشرط آنکه او دیگر دست تعرض در زندگانه معزالدوله
هم قبول نمود و پیمان بسته شد .

در سال سیصد و سی و هفت هجری معزالدوله بسوی موصل شتافت
تا آن سمن را در قلمرو حکومت و سلطنت خود آورد ، او تصمیم گرفته
بود آنچه را که در زیر قدرت و حکمرانی ناصرالدوله بود تصرف نماید ،
ولی خبر ناگهانی از رکنالدوله برادرش به بغداد رسید که سپه سمن این
بسوی گرگان وری شتافته و از برادر خود یری و سپه‌هی خواست معزالدوله

۱- مخابرات تاریخ الامم الاسلامیه ص ۳۸۲ چاپ مصر .

ناچار از در صلح وارد شد نامه‌ها و فرستادگانی بین بغداد و موصل فرستاده شد و قرار بر این گذاشتند که ناصرالدوله بر موصل و شام حکومت کند و همه ساله هشت هزار درهم برای شهریار ایرانی ببغداد بفرستد و در تمام شهرها، روستاها و قلمرو حکومت خود خطبه بنام سه شهریار ایرانی بخوانند، آنگاه معزالدوله رهسپار بغداد شد. و پس از آنکه مدتی از آن واقعه تاریخی گذشت و قدرت و سلطنت معزالدوله در عراق عرب استقرار یافت باز هم خواست انتقام از ناصرالدوله بگیرد و حکومت موصل را ضمیمه بغداد سازد، ناصرالدوله ناچار از در صلح درآمد و تضمین کرد که خراجی تقدیم شهریار دیلمی نماید معزالدوله قبول نمود، ولی ناصرالدوله بعهد خود وفا نکرد. در سال سیصد و چهل و هفت هجری معزالدوله بسوی موصل حرکت کرد و ناصرالدوله ناچار به عقب نشینی گردید و آن دیار را معزالدوله در قلمرو حکومت خود قرار داد، حاکم موصل ناچار به نزد برادرش سیفالدوله بحلب شتافت. برادر وی را گرامی داشت و به نزد معزالدوله فرستاد که از در آشتی در آیند، معزالدوله ضمانت‌ها و پیمان‌های ناصرالدوله را که چند مرتبه برخلاف عهد و پیمان رفتار کرده بود باور نداشت. سیفالدوله شهریار حلب ضامن شد که موصل را به برادرش برگردانند، در عوض يك ميليون و نهصد هزار درهم به شهریار دیلمی پرداخت کنند، این واقعه در محرم سیصد و چهل و هشت هجری اتفاق افتاد. معزالدوله این صلح را قبول کرد و بسوی بغداد بازگشت، ناصرالدوله هم دوباره بحکومت موصل منصوب شد. اینجا است که نقش بزرگان ایران نمودار می‌شود که چگونه بر عراق عرب

حکومت و سلطنت کردند .

در آن زمان امیر بصره ابوالقاسم بریدی بود که بنام معزالدوله حکومت میکرد .

ولی سایل بود که بصره را استقلال دهد ، از این جهت از پرداخت مالیات خودداری میکرد . معزالدوله سپاهی به بصره فرستاد و جنگی بین آنان اتفاق افتاد . در سال سیصد و بیست و شش هجری معزالدوله تصمیم گرفت نواحی دیگر از اطراف بصره را در قلمرو حکومت و قدرت خود درآورد . از این روی شخصاً رهسپار آن جاشد . امیر آن سامان زیر بار نمی رفت . قرمطی ها (۱) نمی خواستند معزالدوله آن دیار را تصرف کند و توجهی به پیام ها و فرستاده های او نداشتند هنگامی که شهریار ایرانی شروع به پیشروی کرد سپاهیان آن سامان بسویش شتافتند و از جان و دل فرمانش را پذیرفتند ، ناچار امیر عرب فرار کرد و پناهانده قرمطی ها شد . معزالدوله بصره را به حکومت خود افزود و چون باقرامطه بدرفتاری می کردند و اختلاف مذهبی داشتند ، در سال سیصد و چهل و

۱- فرامطه : از فرق اسماعیلی و ازغلاة اصحاب شخصی بنام قرمطویه یا کرمتویه قائل بامامت محمد بن اسماعیل بن امام جعفر صادق و معتقد بزنده بودن و منتظر قیام او . این فرقه می گفتند که نبوت رسول (ص) بعد از عید غدیر خم از آن حضرت سلب و نصیب حضرت علی بن ابیطالب گردیده . (برق ص ۶۱ تلخیص ابلیس ص ۱۱۰ ، مقالات اشعری ص ۲۶ و کتب ملل و نحل و تواریخ مشهوره) (کتاب خاندان نوبختی تألیف عباس اقبال - چاپ تهران) .

يك هجری باز به بصره تاختند. در این نوبت قدرت نظامی سپاهیان عمان نیز بكمك قرمطی‌ها شتافت. ولی مردم بصره مقاومت کردند. این استقامت و پیروزی بیشتر در اثر حسن تدبیر وزیر معزالدوله «مهلبی» بود که خود از جرگه شیعیان بشمار میرفت. معزالدوله بكمك مردم بصره قرمطی‌ها را شکست داد و آنها ناچار بعقب نشینی شدند. معزالدوله که مرگی را نزدیک دید وصیت نمود که فرزندش بختیار بجایش در بغداد شهریار شود و اطاعت از امر عموی خود «رکنالدوله» شهریار فارس بنماید و در هر چیز با وی مشورت کند همچنین از دستور «عضدالدوله» اطاعت نماید چه بزرگتر از اوست و در سیاست ورزیده‌تر از سایر دیلمیان بود.

در سال سیصد و سی و هشت هجری حوادثی در استخر اتفاق افتاد از جمله بهنگام وفات عمادالدوله علی بن بویه چون پسرى نداشت ناچار از برادرش رکنالدوله درخواست نمود که فرزندش خسرو ملقب بعضدالدوله را روانه فارس کند تا وی را ولیعهد خود نماید. در هنگام وفاتش عضدالدوله حکومت فارس را در دست گرفت، در این اوضاع و احوال «امیرامیران» حسن رکنالدوله شد. دومین شهریار دیالمه در عراق عرب «عزالدوله» بختیار بود. بختیار که فرزند معزالدوله بود پس از وفات پدر شهریار عراق شد. سلطنت وی تا سال سیصد و شصت و هفت هجری طول کشید، مدت حکومت وی در قلمرو عراق عرب یازده سال بود و هفت سال آن را با دوره خلافت «المطیع» مشترك بود. مورخان نوشته‌اند که «المطیع» در دوره خلافت کاری انجام نداد که تاریخ آن را ثبت نماید،

یکی از سرداران آل بویه اشارت نمود که خلیفه عباسی از خلافت عزل شود . خلیفه چارم ای جز تسلیم نداشت و عاقبت در نیمه ذی القعدة سیصد و شصت و سه هجری معزول شد و با ابوالفضل عبدالکریم «الطائع بامر الله» فرزند «المطیع» پیمان خلافت بستند دوره خلافت «الطائع» تا بیست و یکم رجب سال سیصد و هشتاد و یک بود که وی را پس از هفده سال و هشت ماه و شش روز خلافت برانداختند در مدت خلافت «الطائع» خلیفه عباسی در بغداد ، سلطنت و قدرت شهر یاری در دست پنج تن از بزرگان دیلمی بود . بدین ترتیب :

۱- عزالدوله بختیار بن معزالدوله تا سال ۳۶۷ .

۲- عضدالدوله فنا خسرو بن رکنالدوله حسن بن بویه تا سال

۳۷۲ ه . ق

۳- صمصام الدوله ابوکالیجار مرزبان بن عضدالدوله تا سال

۳۷۶ ه . ق .

۴- شرف الدوله ابوالفوارس فرزند عضدالدوله تا سال ۳۷۹ ه . ق .

۵- بهاء الدوله ابونصر فیروز بن عضدالدوله دیلمی .

در آن مدت فارس ، اهواز ، ری ، گیلان ، مازندران و عراق عرب

در دست آل بویه بود .

در آن هنگام که «الطائع» خلیفه شد ، کار بختیار سخت آشفته

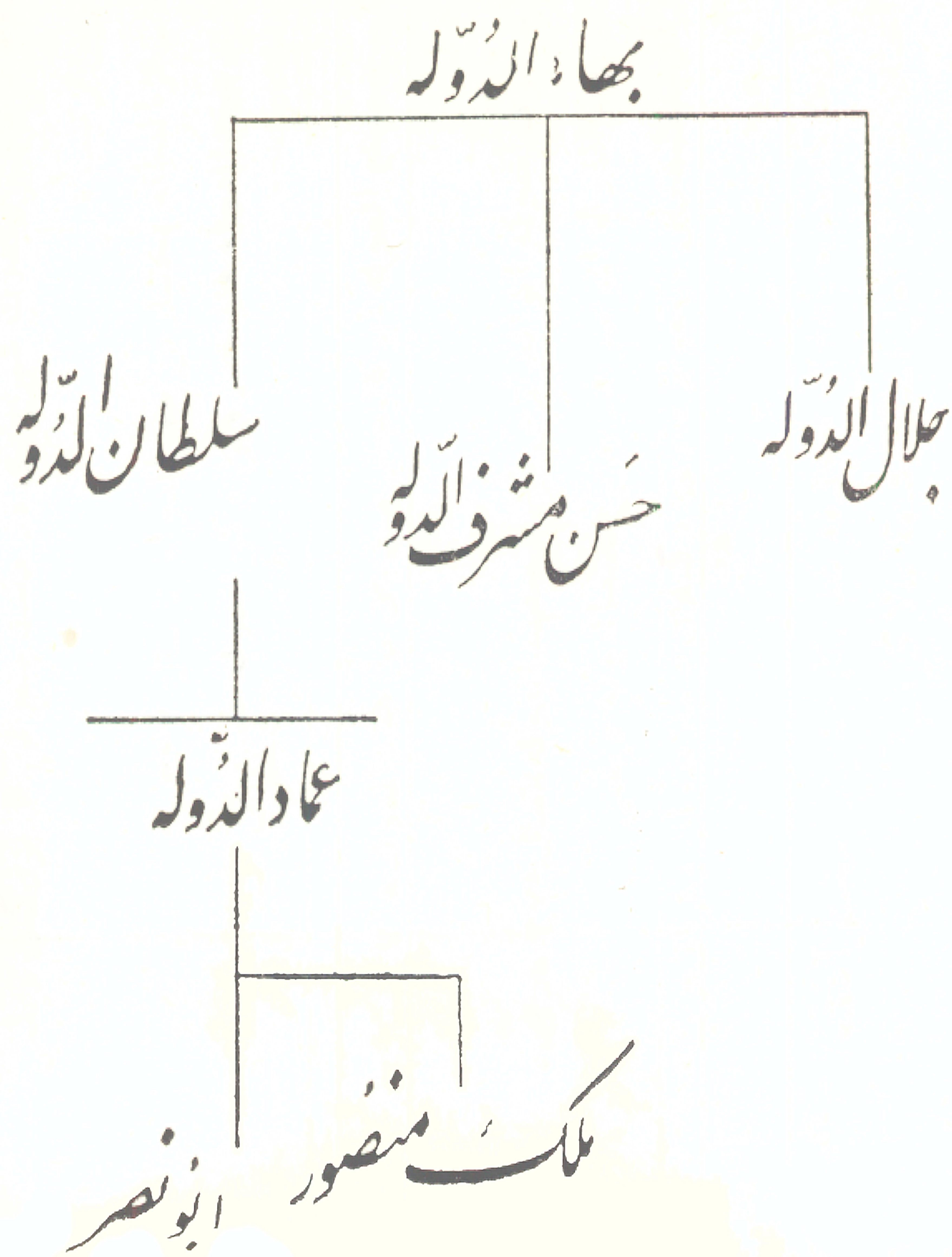
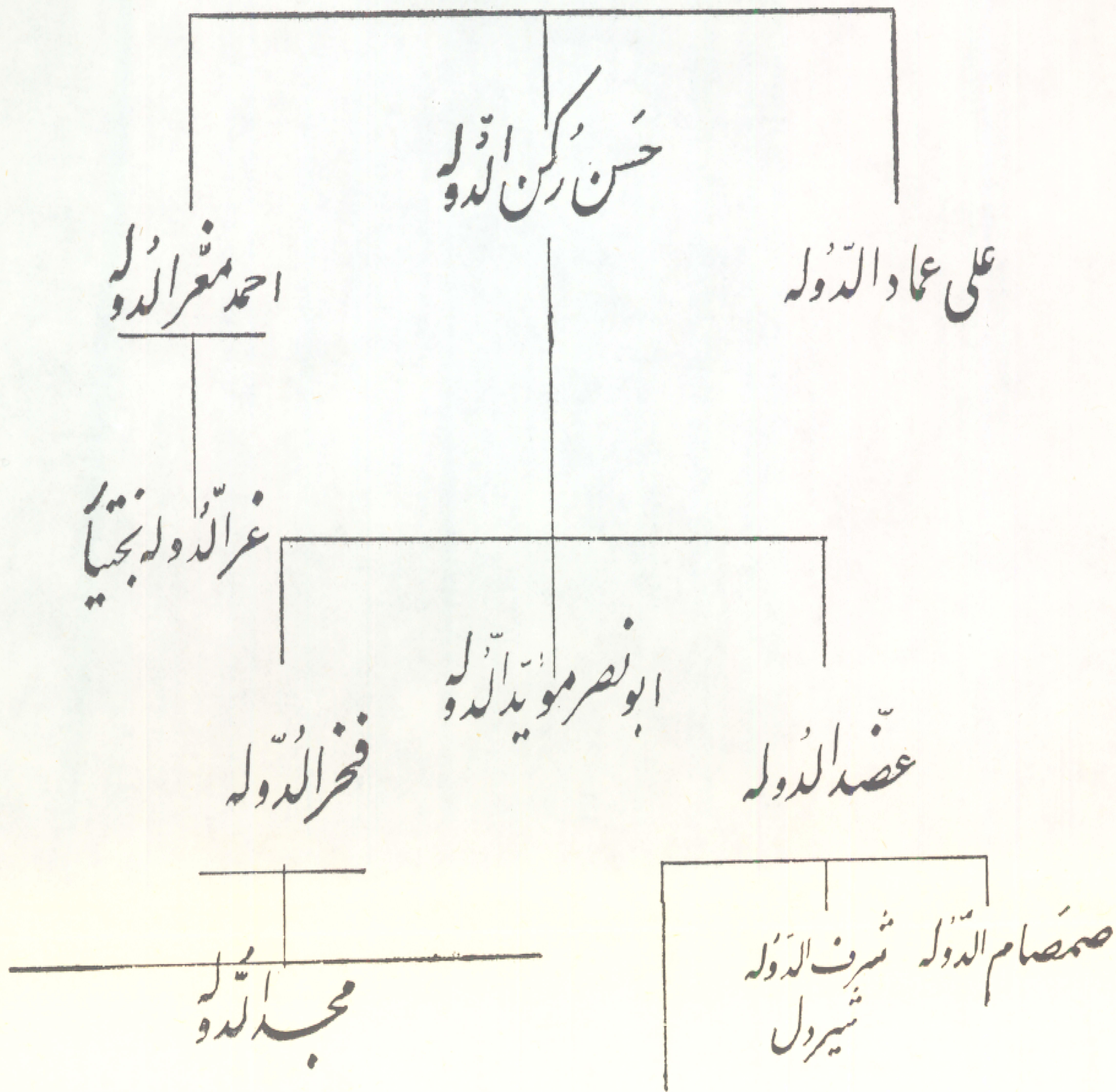
گردید و اختلافات میان اهل تسنن و شیعه بالا گرفت .

چون اختلافات مذهبی در بغداد زیاد شد ، ماجراجویان که بازار

آشفته می جستند ، آتش انقلاب را دامن می زدند و خون ها ریخته شد ،

محلله کرح بغداد را که شیعه نشین بود سوزانیدند نفوذ غیر شیعه زیاد شد

شجره دودمان آل بویه

و بختیار به ناچار نامه‌ای بعموی خود «رکن الدوله» نوشت و هم‌چنین از پسر عموی خود «عضدالدوله» خواست که وی را کمک و یاری نماید. رکن الدوله سپاهی به‌مراه وزیر با تدبیر خود «ابن العمید» به بغداد فرستاد، ولی عضدالدوله مایل بود که شهر یار عراق عرب شود، از این جهت بختیار را در تنگنا گذاشت. بختیار بارها از وی کمک خواست، پس از مدتی که گذشت «عضدالدوله» دانست که اینک هنگام سفر بسوی عراق است. در ظاهر بیاری «بختیار» شتافت ولی در نهان خواست سلطنت و شهر یاری عراق را در دست خود گیرد سپس بسوی «باسط» رفت و از آنجا به بغداد رهسپار گشت و در چهاردهم جمادی الاول سال سیصد و شصت و چهار هجری بر سپاهیان حکومت وقت غلبه کرد و فاتحانه وارد بغداد شد عضدالدوله از موقعیت استفاده نموده سپاهیان را علیه بختیار شوراند نظامیان هم بر طبق دستور «عضدالدوله» علیه بختیار شوریدند. بختیار نتوانست سپاهیان را آرام و خاموش کند بویژه که دیگر در اداره کردن امور ناتوان شده بود. عضدالدوله به بختیار اشارت نمود که بشکایت نظامیان توجهی ننموده و شدت عمل بکار برد. چند روز بحران سیاسی و نظامی در بغداد حکمفرما بود تا عضدالدوله «بختیار» و برادرانش را برکنار نموده و چنین وانمود کرد که خودش استعفا داده است.

آنگاه عضدالدوله به نظامیان نویدها داد که بخشش‌ها خواهد کرد خلیفه عباسی هم که از بختیار نفرت داشت و کاری هم نمی‌توانست انجام دهد، این ماجرا را به سود خود پنداشت، غافل از آنکه عضدالدوله میخواست سلطنت کند و خلافت را بازیچه می‌پنداشت. در این هنگامه

عضدالدوله خلیفه عباسی را ملاقات کرد و تشریفات احترام به خلیفه را ظاهراً برای نیل به هدف‌های عالی بعدی انجام داد. خبر این ماجراها بر رکن‌الدوله رسید، دبیر مخصوص و وزیر بختیار هم گزارش‌ها را بوی رسانیده بودند. شهریار دیلمی از «عضدالدوله» رنجید و به تدارك سپاه پرداخت تا با وی در نبرد شود. رکن‌الدوله پیک مخصوص به نزد بختیار روانه نمود که او را یاری خواهد کرد و بزودی بعراق خواهد شتافت و عضدالدوله را بیرون خواهد کرد. این پیام‌ها و خبرها که به عضدالدوله رسید پریشان خاطر گشت، چه دیگر نمی‌توانست کاری صورت دهد، میدانست که رکن‌الدوله برادرزاده خود را دوست دارد و ناچار شد که بختیار را مجدداً بخاطر مصالح سیاسی بشهریاری عراق منصوب دارد و خود رهسپار فارس شود ولی این ماجرا زیاد طول نکشید و رکن‌الدوله در سال چهارصد و شصت و شش وفات یافت و فرزندش عضدالدوله که فرزند و ولیعهد وی نیز بود به سلطنت رسید، آنگاه آهنگ عراق کرد و پیک مخصوص برای بختیار فرستاد که از وی اطاعت کند و اگر مطیع دربار ایران نباشد بزودی بسوی عراق لشکر خواهد کشید. بختیار از روی ناچاری قبول کرد و وزیر خود «امیر محمد» را که سابقاً نزد رکن‌الدوله از عضدالدوله سعایت‌ها کرده بود، تسلیم وی نمود.

عضدالدوله دیلمی تنها شهریار ایرانی بود که برای نخستین بار در دوره خلافت عباسی خطبه بنام وی خواندند.

«عضدالدوله» دستور داد که وزیر نیرنگ باز دربار «بختیار» را کشتند و برپل بغداد آویزان کردند. این ماجرا در سال سیصد و شصت

وهفت هجری اتفاق افتاد و از آن پس عراق جزو قلمرو عضدالدوله گردید و روز بروز بر قدرت و نفوذ وی در قلمرو عالم عرب افزوده میشد، سپس آهنگ موصل نمود و آنجا را تصرف کرد و دولت حمدانی را منقرض نمود. شهریار دیلمی در همه جا با پیروزی روبرو میشد و اورنگ شهر یاری ایران را در قلب نواحی عربی برمی افراشت.

سپاهیان او تمام دیار بکر و ربیعہ را بتصرف در آوردند و پیشروی کردند و قدرت و سلطنت عضدالدوله زیاد گردید و در غالب نواحی عرب- نشین عظمت ایران نمایانده شد.

در سال دویست و هفتاد و یک هجری گرگان را هم از قابوس و شمگیر زیاری گرفت و بتصرف خود در آورد.

عضدالدوله همه ساله اموال بسیاری بنام صدقه جاری به قضاات و مردمی که مورد اعتماد عمومی بودند می سپرد تا به مستحقان به پردازند. هم چنان بکارکنان دولت که بی نوا می شدند بخشش ها می کرد. او در کارهای فرهنگی و نشر معارف زیاد کوشش کرد و مورخینی که در باره شاهان اسلامی نوشته اند نام او را بعنوان خدمت گزار دانش و فرهنگ ثبت کرده اند.

محققان مورخ نوشته اند که در دودمان آل بویه مانند «عضدالدوله» شهر یاری نبود که شہامت و جرئت اقدام داشته باشد، او شهر یاری خردمند و فاضل، مدبر و سیاستمدار و دوستدار فضیلت و در عین حال پر هیبت و با همت بود و در موقع خود بخشش ها و کرم ها داشت، در کربلا و نجف بناها برپا ساخت و در عمران و آبادی عراق عرب کوشید، در اطراف شهر «مدینه»

دیوار کشید تا شهر مقدس اسلامی از آسیب نگاهداری شود .

« عضدالدوله » در شوال سیصد و هفتاد و دو هجری وفات یافت و سپاهیان او پس از وفات عضدالدوله با فرزندش « مرزبان » ملقب به « صمصام الدوله » پیمان بستند در این زمان برادران و پسرعموها در شهرها و استانها پراکنده شدند. برادرش شرفالدوله در فارس بود عمویش « مویدالدوله » گرگان را اداره می کرد . صمصام الدوله شهر یاری عراق عرب را داشت و بالاخره با برادرش « شرفالدوله » اختلاف پیدا کرد . موصل از دستش بیرون رفت و کردها آنجا را بتصرف درآوردند رئیس کردها در آن زمان شجاع دوستک از کردهای حمیدی بود . در آغاز جنگ و نبرد بسیار در دیار بکر کرده بود و بدشجاعت مشهور شده بود. او مرد نیرومندی بود .

او در نبردها شدت عمل داشت . در آن هنگام که عضدالدوله آن دیار را بتصرف درآورد آن سردار نامی کرد را احضار کرد و صلاح در آن دانست که وی را بمرزهای دیار بکر روانه سازد و در همانجا بماند. پس از وفات عضدالدوله دوستک کارش بالا گرفت و بیشتر نواحی دیار بکر را بتصرف درآورد . صمصام الدوله سپاهی بسوی دوستک فرستاد ولی شکست خورد و دوستک موصل را گرفت و بسوی بغداد رهسپار گشت . صمصام الدوله ترسیده دوباره سپاه بیاراست و در نزدیکی های موصل بهم برخورد کردند . قرارداد صلح مابین آنان بسته شد بشرط آنکه دیار بکر در دست کردها باشد و بغداد و سایر شهرهای عراق در قلمرو شهریار دیلمی باقی بماند، مورخان بزرگ ثبت تاریخ نموده اند که سبب بحرانها

و آشوب‌ها این بود که «شرف‌الدوله» شهریار فارس می‌خواست اهواز و عراق را بتصرف خود درآورد و سپاهیانش در سال سیصد و هفتاد و پنج اهواز را گرفتند و آنجا را از دست برادرش حسن ملقب به تاج‌الدوله بیرون آورد! سپس آهنگ بصره کرد و آن دیار را گرفت. خبر که به صمصام‌الدوله رسید نمایندگان فرستاد تا صلح نمایند. قرار بر این شد تا خطبه‌هایی که در عراق عرب خوانده میشود نام «شرف‌الدوله» پیش از نام «صمصام‌الدوله» برده شود و صمصام‌الدوله نیابت «شرف‌الدوله» دیلمی را در عراق داشته باشد. بر این بنا قرار صلح را گذاشتند و کارها بجزریان افتاد. خطیب در عراق عرب نخست نام «شرف‌الدوله دیلمی» را در خطبه‌ها می‌برد تا اینکه ماجرا با آنجا کشید که «الطائع» خلیفه عباسی را از خلافت برانداختند.

هنگامی که نمایندگان رفتند که مراسم سوگند وفاداری انجام دهند، شرف‌الدوله از صلح منصرف گشت و آهنگ بغداد کرد. زمانی که بشهر «واسط» رسید و آن دیار را بتصرف خود درآورد، سپاهیان بر «صمصام‌الدوله» در بغداد شوریدند. کار بروی سخت شد و ناچار تصمیم گرفت که به «شرف‌الدوله» ملحق شود و به اطاعت او درآید. شرف‌الدوله بسوی بغداد رفت. در رمضان سیصد و هفتاد و شش شهریار ایران وارد بغداد شد و عراق را در قلمرو سلطنت خود قرارداد. مدت شهریار «صمصام‌الدوله» در عراق سه سال و یازده ماه بود. از حوادث خاندان دیلمی در زمان مویدالدوله بن رکن‌الدوله شهریار گرگان قدرت «فخرالدوله» بود که به نیروی سپاهیان ورزیده و حسن تدبیر وزیر

خردمند خود « صاحب بن عباد » آن دیار را در قلمرو سلطنت خود درآورد .

پس از «صمصام الدوله» دو سال و هشت ماه « شرف الدوله» شهریار بغداد بود . در آغاز کار در بغداد فتنه‌ها برخاست و ماجرا به کشت و کشتارها کشیده شد. شرف الدوله کوشید تا دشمنی و کینه‌توزی‌ها را از میان براندازد، از صفات پسندیده‌وی یکی این بود که مردم را از بد گوئی به یکدیگر بازداشت مردم بغداد در زمان شهر یاری او در آرامش بودند . شرف الدوله در جمادی الآخر سیصد و هفتاد و نه هجری وفات یافت. پس از وفات شرف الدوله برادرش «بهاء الدوله ابونصر دیلمی» شهریار عراق شد . در آغاز سلطنت کار اختلاف‌ها بالا کشید مدت پنج روز کشت و کشتار اتفاق افتاد بهاء الدوله مصلحت را در آن دید که به همراهی يك دسته از سپاهیان بر دیلمیان سخت‌گیری کند ناچار این راه را پسندیده و شوکت و جلال دیلمیان از بین رفت تا کار به صلح انجامید و باختلافات داخلی خاتمه بخشید. ما بین بهاء الدوله و خاندانش بر سر ثروت و ملك اختلاف افتاد ، ولی بحسن تدبیر اختلاف خاموش شد در سال سیصد و هشتاد و یک هجری بهاء الدوله شهریار ایرانی الطائع بالله خلیفه عباسیان را معزول کرد. چون گفته بودند ثروت بی‌کران دارد، نخست برای الطائع پیغام فرستادند که اجازه دهد شرفیاب حضور مبارك شوند و پیمان را تازه کنند و خلیفه هم اجازه ورود داد. همان‌طور که عادت خلیفه‌گری بود به نشست. بهاء الدوله با بسیاری از مردم وارد شدند، در آن هنگام بهاء الدوله زمین ادب را بوسید و بر کرسی نشست . ناگاه برخی از دیلمیان وارد شدند مانند اینکه می‌خواستند دست خلیفه

را بوسه زنند، دستش را گرفتند و از سریر خلافت بزیرش افکندند .
خلیفه همی گفت: انالله وانا الیه راجعون . عاجزانه کمک میخواست ولی
در آن غوغای پر آشوب کسی باو توجه نداشت. آنچه ذخیره از ثروت و
اموال داشت از وی بستادند. شریف رضی بزرگترین روحانی مذهب جعفری
(از شاعران و دانشمندان بنام عراق)، در آن زمان ماجرا را بشعر عربی
سرود که از شاهکارهای ادبیات عرب بشمار میرود .

مطلع شعر این است :

من بعد ما کان رب الملک متبسما الی اذ نوده فی النجوی و یدنینی
در آن هنگامه که الطائع را کشان کشان بخانه شهریار ایرانی
می بردند، همه گواهی به عزلش دادند . بهاءالدین دیلمی که «الطائع» را
از مقام خلافت برانداخت بایاران و اصحاب خود به مشورت پرداخت که
برای خلافت چه کسی را برگزینند.

همه با اتفاق آراء گفتند «ابوالعباس» شایستگی خلافت را داراست،
چه عباسیان در حقش ستم روا داشتند. بهاءالدوله یاران را بسوی ابوالعباس
فرستاد تا او را به بغداد آورند، و خلافت را بر عهده وی گذارند. فرستادگان
بهاءالدوله «ابوالعباس» را به بغداد آوردند، بهاءالدوله با بزرگان بغداد
وی را استقبال کرد و بدار الخلافه واردش کردند و بهاءالدوله و مردم بغداد
با خلیفه پیمان بستند .

با مرور در تاریخ ایران و عرب در قرون اولیه اسلامی باین نکته
برخورد میکنیم که شهریاران بزرگ و دانشمندان نامی در تاریخ ترین
دوره های تاریخ درخشندگی خاصی داشته اند . کوشش و مجاهدت ایشان

بر آن بود که نگذارند عربها در ایران سیطره و آمادگی مطلق داشته باشند و اگر می بینم چند صباحی ملت ایران در چنگ فشار و قدرت های غیر ایرانی گرفتار بود لیکن بزودی با آن هوش و تدبیر خود توانستند مظاهر خلوت را رنگ ایرانی بدهند و عادت و رسوم اعراب را از میان بردارند چنانکه در این مقاله گذشت ایرانیان خلافت عربی را باز یچه مقاصد و نظرات خود قرار دادند و توانستند حداکثر استفاده را از عنوان خلافت برای پیش برد فرهنگ و دانش ایرانی ببرند .

بطوریکه میدانیم خلافت عباس مقامی روحانی و مذهبی و سیاسی در قلمرو کشورهای اسلامی بود . خلیفه را جانشین پیامبر پاک و بزرگی اسلام میدانستند . او فتوی جهاد میداد . این از هوش و تدبیر ایرانیان بود که از موقعیت خاص خلفا برای انجام مقاصد ملی خود استفاده کردند در دوره های گذشته بخصوص در قرون وسطی مذهب نقش بزرگی در سیاست و اجتماع ایفا می کرد .

هوشیاران ایران با توجه باینکه بخدا و پیامبر اسلام معتقد بودند و ایمان داشتند معذک نمی خواستند کویته نظران عرب بنام و عنوان مذهب از مردم سوء استفاده کنند . رشد فکری هم آن اندازه نبود که عربها را هوشیار سازند که خلیفه بغداد جانشین پیامبر خدا نیست .

از این رهگذر شهریاران هوشمند ایران ناچار شدند وجود خلیفه را دست آویزی برای اعمال نظرات خود قرار دهند و آراء و اندیشه های خود را با دست او اجرا کنند . برآستی آل بویه ایرانی پاک نهاد و میهن پرست بودند و با نفوذ در دستگاه خلافت عربی توانستند سیطره

حدود کشور شاهنشاهی ایران در زمان سلطنت آل بویه

عرب را از سرزمین ایران کوتاه سازند و مقدمات رشد حکومت ملی را فراهم کنند. بگفته مهیار دیلمی: «دنیا میداند که ایرانیان مسکن خود را بر فراز ماه و ستارگان بنا نهادند و کاخ بزرگی و عظمت خویش را بر روی آفتاب ساختند». (۱)

منابع مورد استفاده این مقاله

- ۱- محاضرات تاریخ الامم اسلامیه محمد خضری استاد تاریخ اسلامی در دانشگاه قاهره .
- ۲- تجارب الامم ابن مسکویه - ۲ جلد - چاپ قاهره
- ۳- دیوان شریف رضی چاپ بیروت .
- ۴- تاریخ سیاسی اسلام تألیف دکتر حسن ابراهیم حسن - استاد دانشگاه قاهره و شیکاگو چاپ مصر .
- ۵- هلال صابی - ابوالحسن بن محسن بن ابی اسحق ابراهیم کاتب - چاپ قاهره
- ۶- فجر الاسلام احمد امین - استاد دانشگاه مصر .
- ۷- ضحی الاسلام احمد امین - استاد دانشگاه مصر .
- ۸- ظہر الاسلام احمد امین .

۱- دیوان مهیار دیلمی - چاپ قاهره .

۲- بغداد و بصره در قلمرو شهر یارزند (۱)

بخشی از دوره‌های تاریخی و سیاسی و جغرافیائی عراق با تاریخ ایران هم بستگی بسیار داشته است و قرن‌ها است که دولت و ملت ایران در آن دیار از خود آثار بسیار بیادگار گذاشته و نقش اساسی داشته و دارد. از این مقالات مختصر با بیانی موجز نقش دوره زنده را در بین‌النهرین مرور میکنیم.

رفتار ناهنجار عراق با ایرانیان

عباس‌عزای مؤرخ مشهور عراق به نقل از کتاب تحفة العالم تألیف سید جزایری نوشته است والی بغداد روش ناهنجاری با مردم داشت. بخصوص با زوار ایرانی و قزل باش آن دیار (۲) رفتاری ناصواب داشت و مال و اموال بسیاری از ایشان را به یغما برده بود و در این غارت‌گری

۱- این فصل نخست در مجله بررسی‌های تاریخی سال چهارم شماره

دوم و سوم چاپ شد.

۲- مراد ارتش ایران یا همه ایرانیان مقیم عراق بود

بهبانهاش این بود که آنان و با زده شده‌اند و بهمین زودی خواهند مرد .
او از این راه ثروت و سرمایه‌گروه بسیاری را تصرف کرد!
پیوسته بهبانه جوئی میکرد و بدروغ نشر میداد که ایرانیان اموال
مردگان بدون وارث را تصرف کرده‌اند روز بروز بر جور و ستم کاری خود
نسبت بایرانیان مقیم عراق می‌افزود تا آنجا که در اثر این اعمال
و رفتار بسیاری از مردم شهر کاظمین را که بیشترشان ایرانی بودند بزندان
افکند و آنان را به شکنجه و عذاب میکشید و دستور میداد تا با عصا و
چماق برایشان کوبند و آزارشان کنند و یکی از چوب خوردگان در اثر
چوب خوردن بسیار کشته شد (۱).

اعزام نماینده عالی دولت ایران بعراق

در تاریخ تحفة العالم ثبت است که :

خبر این کارهای ناهنجار و رفتار و کردار وحشت بار باطلاع کریم خان -
زند شهریار پاکدل ایران رسید و او را سخت متأثر و متألم ساخت و فرمان
داد که حیدرقلی خان امیرزنکنه برای دفع شرارت از عراق آماده شود چه
حیدرقلی خان از دوران صفویه با عراقیها و عثمانیها آمیزش داشت او
از امیران کاردان و مشهور بشمار میرفت، بمناسبت سفرهایی که بکشورهای
مختلف رفته بود و در اثر سیروسیاحت مردی پخته و تجربه آموخته بود.
فضیلت و تقوی داشت و بدانشهای آن زمان آشنائی کامل داشت از آنها
گذشته مردی متین و منطقی بود سخنوری چالاک و شمشیرزنی بی باک بود وی

۱- العراق بین احتلالین ص ۵۲ چاپ بغداد .

بفرمان شهریارزند عازم بغداد شد. تا مسئولان عراق را از عواقب وخیم کارهایش آگاه کند و او را برسر عقل آورد پاشای بغداد او را بگمان خود باسخنان واهی و وعده و نویدهای تو خالی دل خوش کرده روانه ایران کرد و باین ترتیب امیر زنکنه بدون توفیق در رسالت خودبایران بازگشت (۱)

جنگ ایران با عراق

پس از بازگشت امیرزنکنه و بی نتیجه بودن مذاکره کریم خان زند که از رفتار پاشای عثمانی با ایرانیان بسیار اندوهناک و خشمگین بود دانست که حل مشکل با مدارا و مذاکره انجام پذیر نیست این بود که برادرش محمد صادق را با معاونت نظر علی خان یکی از عموزادگانش بفرماندهی سپاه برای تصرف بصره برگزیده و رسماً مہیای جنگ بسا عراق گردید. نظر علی خان در این سپاه دستور یافت که هر چه زودتر تدارک حمله و تصرف بصره را به بیند و در رهائی مردم آن سامان از جور و بیداد حاکم عراق همت و کوشش کند. (۲) ☆

۱- مختصر تاریخ البصرة بقلم علی ظریف اعظمی چاپ بغداد

۲- تاریخ الدول الفارسیة فی العراق بقلم اعظمی چاپ بغداد.

* = دلائل دیگری نیز برای لشکرکشی ایران به عراق در زمان

زندیه وجود دارد که بتفصیل مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار خواهیم داد.

حوادث سال ۱۱۸۹ هـ ق

در آن تاریخ سلیمان آغا حاکم بصره بود و او بنا به ایت قدرت حکمرانی میکرد و توجهی بایرانیان آن دیار نداشت صادق خان بنا نیروی زبده و مجهزی به بصره رسید و آنجا را بمحاصره کشید . محاصره بصره بدر از ا کشید . مشکل جنگی در این بود که از همه جهت بصره را محاصره کرده بودند . سلیمان آغا حاکم بصره نجات خود را در آن میدید که هر چه بیشتر مقاومت کند تا مدت محاصره را بطول بیا نجامد . زیرا با نیروئی که داشت تاب مقاومت نداشت و امیدوار بود که با استقامت و پایداری او دولت عثمانی فرصت خواهد یافت که به کمک او بشتابد و برای نجات محاصره شدگان نیرو اعزام دارد . انتشار داد که از طرف دولت عثمانی نیروی امدادی بزرگی برای نجات محاصره شدگان اعزام شده و این نیرو تا فلان منطقه رسیده و بزودی ببصره خواهد رسید و همین امر سبب تقویت نیروی معنوی محاصره شدگان و لشکریان او شد و موجب پایداری گردید . لیکن این وعده گذشت و هفته ها به ثمر نرسید و روز بروز بروخامت حال و احوال محاصره شدگان افزوده گردید چون شیعیان عراق همه در اثر تعصبات خشک مذهبی عثمانی ها بجان آمده بودند و به مناسبت هم کیشی با ایرانیان بآنان بستگی داشتند نمیخواستند عثمانی ها بآنان حکومت کنند . و حکومت ایران را از جنبه مذهبی و حسن سلوک برای خود بهتر از قدرت ترک های خشن عثمانی می دانستند . و از طرفی در اثر روابط بازرگانی نزدیک که با مردم خوزستان داشتند شایسته می -

دانستند که بصره در قلمرو حکومت ایران قرار گیرد. (۱)

سرانجام کار والی بغداد

محاصره بصره و هیجان عمومی مردم عراق سبب گردید که گروهی از رجال دولت عثمانی بتدریج وارد بغداد شوند و به همراه هر يك از آنان چند هزار سرباز بود و با این ترتیب هفت تا هشت هزار سرباز در بغداد گرد آمدند و وزیر بغداد که حکومت عراق را داشت از ایران سخت بیمناک بود و با آمدن این تعداد سرباز روحیه اش تقویت شد.

و امیدوار گردید که بزودی بصره را از ایران پس خواهد گرفت غافل از اینکه آنچه پنداشته بود آرزوئی بیش نبود زیرا این سربازان بنام استراحت با سایش پرداختند و حکومت عراق با ایشان تکلیف همی کرد که بمیدان کارزار رهسپار شوند و با ایرانیان به نبرد پردازند فرماندهان شان باین سخنان توجهی نمی کردند و اوامرا و را نشنیده می گرفتند و هر يك از ایشان خود را به بهانه ای از حرکت معذور میداشت آنان از سپاهیان ایران بیمناک بودند و نمی خواستند در میدان مبارزه روبرو شوند چندی نگذشت که خبر عزل والی بغداد از طرف دربار عثمانی منتشر شد و علت عزل او را سلوک نامطلوب با ایرانیان توجیه میکردند و باب عالی (دربار عثمانی) چنین پنداشته بود که با این عمل در آرام کردن مردم و طغیان عمومی توفیق خواهد یافت و آتش فتنه را در جنین خاموش خواهد ساخت. این اقدام دربار عثمانی بدان جهت بود که مأموران باب-

عالی پس از ورود به بغداد کارهای زشت او را گزارش داده بودند و دربار عثمانی دریافت که وزیر بغداد گزارشهای دروغ و بی اساس و برخلاف واقع میفرستاده و مرتکب کارهای زشت و ناپسندی شده است. دربار عثمانی پس از اطلاع از رفتار و کردار پاشای بغداد عنوان مطلب کرده بود که اختلاف ایران با عثمانی در واقع اختلاف با والی بغداد بوده نه اختلاف ایران و عثمانی و بدیهی است پس از عزل او دیگر موجهی برای اختلاف و ستیزه باقی نمی ماند و ایران و عراق (عثمانی) میتوانند با مذاکره برفع اختلافات به پردازند اعمال و رفتار پاشای بغداد چنان عشایر و کردها را برانگیخته بود که دولت عثمانی را این نارضایتی و خشم عمومی سخت پشیمان ساخته بود.

چون والی بغداد حسن سیاست و تدبیر نداشت دولت عثمانی هم از وی ناراضی بود و میخواست از اوضاع و احوال آشفته عراق بهره برداری کند (۱).

چگونه حوادث سال ۱۹۹۰ در بغداد اتفاق افتاد

دولت عثمانی استانداران موصل، دیار بکر، حلب، شام را بالشگریان و فرماندهان بسوی بغداد گسیل داشت. و با آنان آموزش داده شده بود که پس از ورود به بغداد چه کنند و چگونه عمل نمایند. بنا بر این والیان و وزیران پس از ورود به بغداد چنان نشان دادند که برای همراهی و

۱- دوحة الوزراء ص ۱۶۷ بنقل از تاریخ استاد عباس عزای و العراق

بین احتلالین، چاپ بغداد

کمک آمده‌اند لیکن پس از استقرار در بغداد و تسلط بر اوضاع والی بغداد را دستگیر و برای جلب رضایت ایرانیان او را زندانی کردند.

اعزام نمایندگان صلح عراق بدربار ایران

پس از زندانی کردن والی بغداد يك هیئت رسمی بسوی شیراز روانه گردید تا با کریم خان زند در باره صلح و ترك جنگ مذاکره کنند این هیئت کوشش داشت تا کریم خان زند را متقاعد سازد که واقعاً حسن نیت دارند و مایلند که مسائل و مطالب اختلافی از راه مذاکره و دوستانه حل و فصل شود و جنگ و جدال و کشت و کشتار از بین برود همچنین وانمود کنند که آنچه اتفاق افتاده نتیجه سوء رفتار و تدبیر والی بغداد بوده است نه سیاست دولت عثمانی . لیکن شهریار با تدبیر زند که از اختلاف دولت عثمانی اطلاع یافته بود و موقعیت را حساس و مناسب میدانست بفرستادگان پاسخ صریح و روشن نداد و کوشید تا آنرا بمذاکره سرگرم دارد و از این موقعیت استفاده کرده و بقوای اعزامی بـه بصره دستور داد تا با فشار هرچه زودتر بیشتر در تصرف بصره پافشاری کنند و در نتیجه این اقدام بزودی بصره بدون قید و شرط در برابر نیروی ایران تسلیم گردید بنوشته مورخان در مدت محاصره چنان وضع بر - محاصره شدگان تنگ شده بود که فقیر و غنی به سختی افتاده بودند و مردم گوشت سگ و گربه میخوردند تسلیم بصره در ۱۱۹۰ اتفاق داد .

حوادث ۱۱۹۰ هـ . و کشته شدن عمر پاشا والی بغداد

گزارش علی پاشا والی طرابوزان که بنام « تاریخ جدید » یـا

«یادگار تاریخ»، در حوادث تاریخ ۱۳ شوال ۱۱۹۰ نوشته است که دولت عثمانی حسن تدبیرش در آن عصر اندک بود. شاهد این مدعا وقایع بغداد است که در اثر عدم تدبیر اختلاف مابین ایران و عراق اتفاق افتاد. کریم خان زند که بمخالفت با حکومت عراق برخاست در واقع این مخالفت در اثر اعمال بیرویه عمر پاشا والی بغداد با ایران بود هرگاه مخالفت‌های دستگاه حکومت عراق نبود دولت ایران کاری بآن سامان نداشت و هرگز اختلافی پدید نمی‌آمد. عمال دولت عثمانی ماجرای بصره و بغداد را بدربار عثمانی گزارش دادند که با وقایع پیش آمده دیگر نمیتواند آنجا را اداره کنند بهمین علت عبدی پاشا آل سرخوش والی بغداد و بصره شد و مصطفی پاشا برکنار رفت و مدت هشت ماه حاکم آن دیار بود و در این زمان بود که بصره بدست ایرانیان افتاد.

عبدی پاشا پس از مصطفی پاشا والی بغداد و بصره شد. اختلاف داخلی و کدورت و نفاق میان سران دولت عثمانی با اندازه‌ای بود که نتوانستند امنیت و آرامش را برقرار سازند از طرف دیگر دولت عثمانی وسیله‌ای بدست آورد که بتواند با تشبث بآن اختلاف حاصله را از میان بردارد. چنانکه اشارت شد گروهی از وزیران را بسوی بغداد فرستاد. در آغاز کار هدف عثمانی‌ها از اعزام وزیران، جنگ با ایران بود لیکن وزیران تازه وارد به بغداد پس از غور و بررسی اوضاع دریافتند که عامل فتنه و فساد عمر پاشا والی بغداد است و چون او را عامل اختلاف ایران و عراق میدانستند وی را کنار گذاشتند و سپس او را کشتند تا شاید بدین طریق رضایت دولت ایران را بدست آورند لیکن این پیش آمد سبب

ناگواری اوضاع داخلی عراق گردید و عراق در آن زمان در آتش اختلاف داخلی دست و پامیزد. ایران از سوی بصره و کردها از سوی دیگر در امور عراق دخالت میکردند.

وزیران دربار عثمانی که به بغداد شتافته بودند چون نتوانستند سر و سامانی با اوضاع آشفته آن دیار بدهند نظر دادند که عبدالله کهنه تنها وزیر عثمانی است که میتواند با اوضاع عراق آرامش دهد. خاصه اینکه او با اسلامبول رفته و در خواست داشت که امور عراق را بوی سپارند (۱).

اختلاف مابین رجال عثمانی در عراق

بغداد از کمک به بصره کوتاهی میکرد و ثروت و هدیه‌های بسیار به همراه فرماندهان سپاه از اسلامبول به بغداد میرسید از دولت عثمانی دستور میدادند که سربازان را تجهیز کنند ولی رجال عثمانی به طمع پول و مقام سرگرم کار خودشان بودند از کار بصره باز ماندند. مابین بزرگان عثمانی اختلاف شدید پدید آمد از استان منتفک سپاهی برای بصره فرستادند چون سربازان رشید ایرانی مقاومت کردند جنگ و محاصره طول کشید اعراب و عثمانی‌ها ناچار عقب نشینی کردند و تقریباً بصره را

۱- دو نسخه از گزارش علی‌پاشا در کتابخانه استاد عباس عزای مؤرخ

مشهور عراقی در بغداد موجود است نسخه اول بخط فرزند مؤلف عبدالسلام

حافظ بتاريخ ۱۱۹۱ هـ. و نسخه دیگر بخط محمد اوصفی خطاط معروف

در ۱۲۲۶ هـ. نوشته شده است.

بایران و ایرانی‌ها واگذاشتند در اثر گزارش‌هایی که بنام «تاریخ جدید» (۱) بدربار عثمانی فرستاده شده بود پادشاه عثمانی (سلطان عبدالحمید اول) دستور داد که سربازان ایران را از بصره بیرون کنند. آنها کوشش داشتند که کار بصره را یکسره سازند امیران بغداد و شهر زور را تشویق کردند که هرچه زودتر کار سپاهیان ایران را پایان رسانند و حکومت عثمانی را در عراق دوباره زنده و برقرار سازند این دستورها در تاریخ ۱۱ شوال ۱۱۹۰ هـ، و ۱۷ ذی‌القعدة ۱۱۹۰ هـ. از دربار اسلامبول صادر شد لیکن نتیجه‌ای از آن بدست نیاوردند و اوضاع و احوال بروفق مرام و بکام ایرانیان و سپاهیان آن بود.

نبرد در مرزگردستان

دولت عثمانی برای اینکه نیروی ایران را در بصره ناتوان کند دوجبهه دیگر در مرز غربی ایران بوجود آورد و در حدود هزار سرباز عثمانی از راه کرمانشاهان و پل نهاب بسوی مرز ایران پیش آمدند. همچنین در مرزهای سنندج نیروهای دیگری بداخل ایران سرازیر شده شهریار زند دوازده هزار سرباز بفرماندهی خسروخان بسوی کارزار فرستاد. زد و خورد شدید میان متخاصمین در گرفت و در این هنگام کریم‌خان زند دوازده هزار سرباز دیگر بفرماندهی کلب علی‌خان بسوی

۱- گزارش علی‌پاشا حاکم طرابوزان بنظر مورخان عراقی و عثمانی

دقیق‌ترین اطلاعاتی بوده که پادشاه عثمانی به آن ترتیب اثر میداد «تاریخ العراق بین احتلالین چاپ بغداد».

دیار بکر اعزام داشت .

این نیروی اعزامی توانست با قدرت و مهارت از پیشرفت نیروهای عثمانی جلوگیری کند و چون عثمانی‌ها از این تجاوز نتیجه‌ای نگرفتند. دانستند که مسترد داشتن بصره کار سهل و ساده‌ای نیست این کارها یعنی عزل و نصب وزیران و والیان. اعزام نیروی عشایری تجهیز سپاهی جز زیان برای دولت عثمانی ثمری نداشت . صدها سرباز و مردم غیر نظامی در اثر این جنگ‌ها و اختلاف‌ها پایمال حوادث شدند و از اعمال و افعال ناپسند خود جز تلخی و ناکامی نتیجه‌ای نگرفتند این بود که سران دولت عثمانی در پی فرصت مناسب نشستند و از ستیز پرهیز کردند (۱).

سربازان بسوی بصره

شهریار زند بصادق خان زند دستور داد که بسوی بصره حرکت کند و از راه ساحل خلیج فارس نیز پنجاه هزار سرباز جنگجو بوسیله سی فروند کشتی از بوشهر و بندر ریگ به همراه سپاهیان بصره بحرکت درآمد. در آغاز حمله سپاهیان زمینی و دریائی ایران موفق شدند که شطالعرب را بتصرف در آورند و با این ترتیب شطالعرب بتصرف ایران درآمد ، دولت عثمانی در برابر تعدادی کشتی‌های کهنه و فرسوده که در بصره

۱- مجموعه خطی اسناد و مدارك که مشتمل است بر گزارش‌ها و دستورات بزبان ترکی در کتابخانه استاد عباس عزای در بغداد محفوظ است .
«تاریخ العراق بین احداثین جلد ششم چاپ بغداد ۱۳۷۳ هـ ۱۹۵۴ م.»

داشت مہیای کارزار کرد و بدیہی است این قوای کهنہ و فرسودہ نمیتوانست در برابر نیروی جنگی ایران مقاومت و پایداری کند و توانائی آن را نداشت کہ در برابر کشتی‌های نیرومند صادق خان عرض اندام نماید .
بمجرد اینکہ سپاہیان ایران بر شط العرب تسط یافتند پلہا بر نہرو رودخانہ ہا قرار دادند و سر بازان ہوشمند از سوی راست نہر ہا از جسر ہا و پل ہا گذشتند و حصار بصرہ را بر انداختند . باید توجہ داشت کہ شہر بصرہ در آن زمان شہری بزرگ بود باغہا و سراہای بسیار داشت و جمعیت آن در حدود پنجہا ہزار نفر تخمین زدہ بودماند بزرگان شہر کہ از طرفداران عثمانی ہا بودند بیش از یک چہارم از جمعیت آن شہر را تشکیل میدادند ، سلیمان آغا حاکم بصرہ مردی نظامی و ہنرمند بودا و نزد سر بازان و لشکر یانش محبوبیت داشت ، دیوارہای شہر بصرہ بلند و عالی بود لیکن محکم و استوار نبودند ، خط دفاعی این سنگر ہا در حدود صد سنگر بشمار میرفت . در زمستان ۱۱۸۹ بود کہ سر بازان ایران حصار بصرہ را در ہم شکستند و یا علی گویان بسوی شہر شتافتند .

سقوط بصرہ

مردم بصرہ و نیروی ساخلوی عثمانی نتوانستند در برابر سپاہ ایران مقاومت کنند مدت چہار ماہ چہ از راہ دریا و چہ از راہ خشکی در محاصرہ بودند و بیش از این تاب تحمل و پایداری را نداشتند عمر پاشا والی بغداد مردم را بصر و مقاومت تشویق و تہییج میکرد ، نویدہا میداد و میگفت کہ ایرانیان از در صلح وارد میشوند و با دریافت پول مجدداً شہر بصرہ

را بدولت عثمانی واگذار خواهند کرد البته این انتشارات برای آن بود که روحیه طرفداران نیروی ایران را سست کنند! این نویدها کاری از پیش نبرد زیرا هیچگونه کمکی از بغداد نرسید و چون بزرگان بصره از حکومت بغداد نا امید شدند پس از مشورت بایکدیگر صلاح کار را در آن دیدند که تسلیم دولت ایران شوند و پیش از اینکه همگان از پای در آیند دست از مقاومت بردارند و این شد که برای صادق خان زند پیام تسلیم فرستادند و خود را برای تسلیم بدون قید و شرط آماده کردند.

سید نعمت‌اله جزایری واسطه صلح شد

نویسنده کتاب تحفة العالم در باره حادثه سقوط بصره نوشته است که چون دولت عثمانی در فشار قرار گرفت ناچار سید نعمت‌اله جزایری را واسطه قرار داد تا ترتیب صلح را فراهم سازد سید نعمت‌اله بنزد صادق خان زند رفت و تقاضای صلح کرد، امان نامه‌هایی از صادق خان زند گرفت که سپاه ایران هنگام ورود به بصره دست تعدی و چپاول بناموس و اموال مردم دراز نکنند و بکسی آزار نرسانند، پس از برقراری تأمین و امان مردم شهر سپاه قزلباش «علی علی» گویان وارد شهر بصره شدند و بادیدن نظم و آرامش سپاهیان ایران اهالی نفس راحتی کشیدند و از فشار گرسنگی نیز آسوده شدند (۱).

۱- تاریخ الدولة الفارسیه فی العراق بقلم اعظمی و کتاب مختصر تاریخ-

البصرة بقلم علی ظریف اعظمی چاپ بغداد ۱۹۳۳

حکومت ایران در بصره

در اواخر صفر سال ۱۱۹۰ هـ. ق صادق خان زند با سپاه ایران وارد بصره شد گروهی از بزرگان آن دیار را که مخالفت میکردند دستگیر ساخت و تمام ثروت آشکار و نهان آنان را بتصرف در آورد و خودشان را بسوی شیراز فرستاد!

صادق زند محمد خان راحاکم بصره کرد و ده هزار سر باز در آنجا گذاشت و با بقیه سپاه و غنائم و اموال بسیار بشیراز بازگشت.

ضرب مسکوک بنام دوازده امام

پس از تصرف بصره از مناره‌های مساجد نام شاه مردان علی مرتضی که شعار و اذان شیعیان است چون آوائی آسمانی بار دیگر فضای شهر را فرا گرفت و همچنین سکه‌ها بنام دوازده امام مذهب جعفری زده شده بعنوان غرامت جنگ زروسیم از ثروتمندان و اعیان شهر گرفتند و همه را بسوی شیراز پایتخت ایران فرستادند.

اختلاف عثمانی با ایران

نویسنده کتاب تحفة العالم نوشته است که: پس از سقوط بصره برادرم سید نعمت‌اله جزایری قصد داشت برای زیارت به نجف و کربلا رهسپار شود سپاهیان قزلباش همه جا را فرا گرفته بودند، کار بغداد هم مجهول بود، سرداران ایران اجازه نمیدادند که در محیط آشفته عراق مردم بزیارت بروند تا مبادا بایشان آزاری رسد (۱) چون عثمانیان

۱- آنچه از کتاب تحفة العالم نقل شده بنقل از کتاب العراق بین احتلالین، تألیف عباس عزایوی چاپ بغداد است.

اختلاف ما بین ایران و اعراب را دامن میزدند و ریشه اختلاف و عرب
از عثمانی‌ها بود!

خراب کردن گوریکی از بزرگان سنت و جماعت

سید جزایری در کتاب تحفة العالم نوشته است: از جمله اختلافی
که عثمانیان برای ایرانیان و اعراب قصد داشتند که فراهم آورند این
بوده که سردار رشید و پاکدل ایران را تبلیغ و تهییج میکردند که آرامگاه
زبیر را که از عشره مبشره بود (۱) خراب کند در حالیکه آن بقعه و
بارگاه که زیارتگاه سنت و جماعت بود در چهار فرسنگی بصره قرار داشت.
سید جزایری میگوید پس از شنیدن قصد خرابی گور زبیر، سردار ایرانی
را از عواقب سوء اینکار آگاه کردم او اولاً از یادآوری من شادگشت و
از اینکار ناپسند درگذشت و جبران کرد (۲)

اسیران بصره بشیر از اعزام شدند

چنانکه گفتیم حاکم بصره سلیمان آغازاً با اطرافیانش بسوی
شیراز فرستاد با آنکه آنان اسیر بودند معذالک ایرانیان با آنان با نهایت

۱- یکی از آن ده نفری بود که حضرت محمد (ص) فرستاد بهشت

بایشان داد.

۲- تاریخ العراق بین احتلالین تألیف عباس عزوی جلد ۶ - چاپ

بغداد ۱۹۵۳-۱۹۵۵

احترام رفتار کردند ، صادق خان بهترین سلوک را با مردم بصره مرعی
میداشت بزرگواری و بخشش میکرد ، مؤلف تحفة العالم مینویسد که
سید نعمت الله (۱) جزایری از بصره بمن نوشت که با اسیران خوش رفتاری
کنیم . در آن زمان من در شوشتر بودم ، سلیمان آغا حاکم بصره در زمان
عثمانی ها و بعضی از نزدیکان او را بخانه خود دعوت کردم از ایشان
پذیرائی و دلجوئی نمودم حاکم معزول و اسیر را مردی با تصمیم و متین
یافتم پس از چندی بشیراز رهسپار شدند .

اسیران عراقی و عثمانی در شیراز

اسیران عراقی و عثمانی که بشیراز گسیل شدند بدیدار شهریار
ایران کریمخان زند نائل آمدند و آن پادشاه عادل با ایشان با نهایت
مهربانی و احترام رفتار کرد .
این اسرا در تمام مدت اقامت در شیراز مورد دلجوئی و محبت
بزرگان زندیه و ایرانیان بودند . (۲)

تبعید حاکم بصره بشیراز

سلیمان آغا حاکم سابق بصره در شیراز تحت نظر بود چون مردی

۱- سید نعمت اله جزایری دانشمند و مؤلف مشهور شرح اح-وال و
آثارش در بیشتر کتابها ثبت است نگاه کنید بتاریخ ادبیات ایران تألیف
ادوارد برون ترجمه رشید یاسمی جلد ۴ چاپ تهران .

۲- تاریخ العراق بین احتلالین تألیف عباس عزای جلد ۶ چاپ بغداد

دانا بود با ایرانیان مانوس گردید و مورد توجه زکیمخان پسر عموی کریم خان زند قرار گرفت ، هنگامیکه صادق خان زند بصره را ترك گفت ، زکیمخان میخواست که سلیمان خان را حاکم بصره کند (۱) .

گروهی را تاهویزه (شادکان) فرستاد ولی موفق نشد ! پس از وفات کریمخان زند سلیمان آغا بعراق بازگشت و از طرف دولت عثمانی بمنصب وزارت در بغداد منصوب گردید . (۲)

سربازان ایران بسوی عتبات

شهریارزند سپاهی نیرومند از سربازان رشید ایرانی بسیج کرد و فرماندهی آنرا به برادرش صادق خان زند سپرد و برای آنکه نشان دهد نیروی نظامی ایران در بصره قدرت و توانائی دفع هرگونه تهاجم را دارد دستور داد که حصار بصره را ویران کردند مبارزه با عثمانیها و تصرف بصره حس غرور ملی را در ایرانیان برانگیخته بود و موجب وحدت بیشتر ایرانیان گردید . توجه همه مردم ایران با اقدامات و عملیات قهرمانی قهرمان زند معطوف گردید و آتش شوق و اشتیاق ایرانیان را برای دست یابی و تصرف شهرهای مقدس شیعی دامن میزد . (۳)

هدف کریمخان زند تصرف عراق بود

بمناسبت وجود شهرهای مقدس شیعی در عراق که قرنهای تحت تصرف

۱- تاریخ العراق بین احتلالین جلد ۶ چاپ بغداد

۲- تاریخ العراق بین احتلالین تألیف عباس عزوی جلد ۶ چاپ بغداد

۳- تاریخ دول الشیعة - تألیف محمد حسین مظفر چاپ نجف

و نظارت ایرانیان تقریباً اداره میشد کریمخان زند نیز موقع را برای تصرف این شهرها مناسب دید و بدین منظور تصرف و تسلط بر بصره را بهترین وسیله انجام این مقصود و طرح دانست . عملیات و اقدامات عمر- پاشا والی بغداد بهترین دست آویز نیل بدین هدف عالی بود . کریمخان زند با بدست آوردن این بهانه و اینکه عمر پاشا از زوار ایرانی مالیات و باج بزور میگرفت نخست از راه شکایت به باب عالی (دربار عثمانی) باب افتتاح عملیات را گشود ، عمر پاشا چنانکه گفتیم توجهی بمذاکرات و شکایات دولت ایران نکرد و دربار عثمانی نیز اعتراضات ایران را وارد ندانست و در نتیجه دست کریمخان زند برای آغاز اجرای طرح عملیات جنگی باز شد و چنانکه اشارت شد سر بازان دلیر ایران بفرمان پیشوای جنگاور خود بصره را بتصرف در آوردند . (۱)

سر بازان ایران بسوی استان منتفک

پس از فتح بصره توجه همه شیعیان ایران و عراق با اقدامات شهریار زند معطوف گردید و همگی آرزو داشتند که سر بازان ایرانی بسوی شهرهای دیگر عراق پیشروی کنند و کربلا و نجف و کاظمین و سامره را نیز

۱- دائرة المعارف الاسلامیه که بزبانهای آلمانی ، انگلیسی و فرانسه

تألیف و بعربی هم ترجمه شده است جلد سوم چاپ مصر .

خلاصه تاریخ العراق تألیف انستاس کرملی چاپ بصره ۱۹۱۹ م -

از تسلط دولت عثمانی خارج سازند ، صادق خان زند پس از تصرف بصره
علیمحمدخان را بحکومت آنجا گذاشت . علیمحمدخان یکسال حاکم
بصره بود . صادق خان در ۱۱۹۲ هـ . تصمیم گرفت که شهرهای استان
منتفک را در قلمرو حکومت خود در آورد و بفرماندهی برادرش محمدعلیخان
سپاهی بسوی آن دیار فرستاد ولی موفق نشد .

حوادث ۱۱۹۳

در سال ۱۱۹۳ باردیگر سر بازان تازه نفس ایران به فرماندهی
محمدعلیخان و برادر دیگرش مهدیخان و شیخ سلیمان رئیس عشیره بنی
کعب و سایر عشایر عرب بهمراهی رؤسای خود بهمراه ده هزار سر باز بسوی
استان منتفک پیشروی کردند مردم آن دیار چون سپاه ایران را دیدند
درخواست صلح کردند شرایط صلحی که ایرانیان پیشنهاد کرده بودند
مورد قبول عربها نشده و دوباره جنگ آغاز شد در این میانه وقایعی در
بصره اتفاق افتاد و آن این بود که در خلال این اوضاع و احوال مابین دو
عشیره بزرگ اختلافاتی رخ داد ، علیمحمدخان بدون توجه و تدبیر در
این اختلافات مداخله کرد و در نتیجه خسارت بسیار در این فتنه و فساد
بوی رسید و در واقع اوقربانی این اختلاف گشت .

هنگامیکه شهریار زند شنید که ایرانیان در جنگ موفق نشدند
و اختلافات داخلی در عربها دامنه پیدا میکند صادق خان را بهمراه سپاه
بسیار رهسپار بصره کرد تا استان منتفک را مانند بصره ضمیمه قلمرو
حکومت ایران کند ، صادق خان بسوی بصره رهسپار شد و با حسن تدبیر
و سیاست و کیاست صلح و آرامش را در آنجا برقرار کرد و این امنیت تا

مرگ شهریار زند دوام داشت و همه مردم بزنگانی آرام و داد و ستد خود با صلح و صفا بسر میبردند استان بصره در حدود سه سال در دست ایران بود تا سال ۱۱۹۳ هـ ق . (۱)

درگذشت کریمخان زند

در این هنگام کریمخان زند در ۱۱۹۳ هـ . در شیراز وفات کرد و صادق خان در سر هوای سلطنت میپروراند و باین نیت بصره را ترك گفت قضا را زکیخان هم حکومت را در ایران دست گرفته بود و صادق خان هم با همراهان خود شبانه بسوی ایران بازگشت . پس از مدت سه سال که بصره در قلمرو حکومت ایران بود بار دیگر عثمانیها آنجا را متصرف شدند و والی بغداد با آسانی آن دیار را در قلمرو حکومت خود قرار داد . سید نعمت الله جزایری که در تصرف بصره بدست ایرانیان نقش مهمی داشت صلاح کار خود را در این دید که آن دیار را ترك گفته و بسوی

۱- دانشمند روحانی الاب اسحق ساکا نوشته است که : بعضی گمان می کنند که بصره را خلیفه دوم مسلمانان (عمر) در قرن هفتم میلادی بنا نهاد و پیش از آن نبوده است . برای روشن شدن حقیقت و واقع در بیان تاریخ صحیح گوئیم . بصره قرنهای پیش از آن زمان آبادان بود و آنسامان را میشان می گفتند ، مردمش گوناگون بودند ، بعضی فرات میشان . برات میشان . کردخادیشان می گفتند . یونانیان آنجا را خارك یا جارك مینامیدند ، اعراب آن دیار را دشت میشان و میسان می نامیدند «البصره فی التاریخ» مجله العربی از انتشارات وزارت ارشاد کویت شماره ۱۲۷

بوشهر رهسپار گردد . (۱)

حسن سلوك ايران با عراق

محمد امين زكى از مورخان مشهور عالم عرب و اسلام در كتاب «تاريخ الدول والامارات الكردية في العهد الاسلامي» (۲) نوشته است كه:
صادق خان زند در زمان برادرش شهريارزند بفضائل آراسته بود .
او بعدل و داد و حسن سلوك در تمام ايران مشهور بود خصوصاً
پس از فتح بصره و منضم ساختن آن به شاهنشاهي ايران محبوبيت او
بيشتر افزوده گشت ، متأسفانه پس از مرگ كريم خان مرتكب كارهايي
برخلاف تدبيرش و بخصوص آنكه با افراد خاندان زند حسن سلوك و
مماشات نداشت و نتوانست نقش رهبري دودمان زند را با جلب اعتماد
آنان ايفاء كند اين بود كه خاندان زنديه نتوانستند بحكومت خود در ايران
و عراق ادامه دهند .

۱- تاريخ العراق بين احتلالين تأليف عباس عزوي جلد ۶ چاپ بغداد

تاريخ دول الشيعة تأليف محمد حسين مظفر چاپ نجف

۲- محمد امين زكى كتاب خود را بنام (خلاصة التاريخ الكرد و

کردستان بزبان كردي تأليف نموده و در ۱۹۳۷ ميلادي از وزيران عراق

بوده و محمد علي اعوني كتاب را بعربي ترجمه كرد و در دو جلد در ۱۳۶۴ هـ

در مصر چاپ شد اين كتاب از نفيس ترين كتابهاي تاريخي درباره ايران و

عراق بشمار ميرود .

۳- نقش ایرانیان در تاریخ استقلال عراق (۱)

در سال ۱۹۱۸-۱۹۲۲

جنگ جهانی اول که از سال ۱۹۱۴ تا ۱۹۱۸ میلادی بطول انجامید نتیجه‌ای که گرفته شد این بود که مصر و سر تا سر شمال آفریقا در اختیار نیروهای متفقین درآمد و امپراطوری عثمانی که با اصطلاح سیاسی آن زمان «مرد بیمار» نام داشت متلاشی شد. قسمت‌های عرب‌نشین آن که یمن، حجاز، عراق، سوریه و فلسطین بود از عثمانی جداگشت، شهر استانبول را که پایتخت چندساله امپراطوری بود متفقین تصرف کردند، در ایران هم که در آتش تشمت و اختلافات داخلی می‌سوخت مقدمات قرارداد ۱۹۱۹ فراهم می‌آمد.

هنگامی که کشورهای مستقل سرنوشتشان این بود روشن است کشورهای تحت حمایت یا مستعمراتی مانند هند و سایر نقاط دیگر در

۱- این فصل نخست در مجله ارمنان دوره‌های سی و نهم و چهلم چاپ

تهران منتشر شد.

چه حالی می بودند . در این هنگام که خاورمیانه نفس های آخر زندگانی سیاسی و نظامی خود را می شمرد .

«لرد النبی» که فرمان آتش بس را به نیروهای فاتح خود در سوریه و فلسطین صادر کرده بود این جمله تاریخی را که نهیب آن دلپای چهارصد میلیون مسلمان را بلرزه در آورده بود بزبان آورد «امروز باید بکلاودستون که میگفت تا قرآن محمد (ص) در دنیا است امیدی برواج تمدن نیست تبریک گفت .»

کلاودستون همان سیاست مدار متعصبی بود که در هنگام نخست - وزیری خود در انگلستان میکوشید که بهر وسیله که ممکن میشد نام اسلام را از صفحه روزگار براندازد ! غافل از آنکه :

چراغی را که ایزد بر فروزد هر آنکس پف کند ریشش بسوزد

دو سال بعد از سخنان «لرد النبی» يك روشن دل پارسای ایرانی بنام «میرزا محمد تقی شیرازی» تودهنی محکمی به نیروی فاتح انگلستان زد که هیچگاه در صفحات تاریخ فراموش نخواهد شد . این است مختصر ماجرای آن حوادث تاریخی .

نجف اشرف که در حدود هزار سال است دانشگاه بزرگ مذهب جعفری است و همیشه بزرگان روحانی و علمی ایرانی مشعل معارف اسلامی را در آن شهر دانش روشن نگاه داشته اند و استادان و مدرسان ایرانی در همه دانشهای اسلامی صدها دانش پژوه افغانی ، عرب ، هندی ، لبنانی و جاوهای را تربیت و پرورش علمی و روحانی مینمایند . این نجف اشرف

در آن زمان بمنزله تیری در چشم سیاست انگلستان بود (۱) و مورد توجه خاص ولسن حکمران کل عراق بود برای اینکه برآستی از نظر مردم نسبت بآینده عراق اطلاعاتی بدست آورد مسافرت کوتاهی بآنجا نموده و جمعیت زیادی از طبقات مختلف را بعمارت حکومتی در بیرون شهر دعوت کرده پس از حضور مدعوین ولسن منظور از دعوت را بیان و تقاضا نمود حاضران نظر خود را بگویند؟! روشنفکران و آزادیخواهان خطابه‌های شدید و تندی ایراد کردند و نظر دادند که ما باید به پیشوایان بزرگ خود مانند آقا سید محمد کاظم یزدی. آقا میرزا محمد تقی شیرازی. شریعت اصفهانی يك جواب روشن و واحدی بدهیم (۲) ولسن این تقاضا را قبول کرد و گفت جواب را بوسیله فرمانداری نجف برای من بفرستید. حاضران پراکنده شدند و رؤسای عشایر که همه مسلح بودند بکوفه رفتند تا از رأی آقا سید محمد کاظم یزدی اطلاع حاصل کنند. پس از بیاناتی سید یزدی گفت: موضوع بسیار مهم است و هر کس حق دارد رأی بدهد چه بازرگان باشد و چه بقال خواه پیشوایا حمال ولی باید همه باهم متحد باشید و پس از مشورت يك رأی بدهید سیاست گران به نجف بازگشت کردند و فردای آن روز

۱- این تفسیر سرپرسی کوکس است در کتاب رسائل مس بل ص ۵۱۸

ترجمه عربی چاپ بغداد .

۲- العراق فی دوری الاحتلال والانتداب تألیف عبدالرزاق حسنی جلد

اول ص ۷۱-۷۲ چاپ بغداد .

در خانه شیخ جواد صاحب جواهر (۱) انجمنی بیاراستند و در این انجمن بسیاری از رؤسای عشایر و ایرانیان مقیم عراق و بزرگان شرکت داشتند و بر علیه قوای اشغالی انگلیس اعلان دفاع دادند امثال سید محمد یزدی فرزند آقا سید محمد کاظم یزدی و سید علی داماد تبریزی، شریعت اصفهانی، میرزا محمد رضا شیرازی، حاج میرزا احمد کفائی خراسانی، هبة الدین شهرستانی، عباس خلیلی مدیر روزنامه اقدام - چاپ تهران، شیخ عبدالحسین رشتی، شیخ محمد آیت الله زاده چهاردهی، شیخ محمد حسین قمشاهی، سید محمد تقی خونساری و شیخ حسین چهاردهی و صدها ایرانی دیگر بمیدانهای جنگ شتافتند و مجاهدان را برای مقاومت بامهاجمین در عرصه کارزار تشویق میکردند. نتیجه این شد که دولت انگلیس با نیروی چند هزار نفری خود چندین سال مابین بصره و بغداد سرگردان ماند تا با تحلیل و تجزیه شدن قوای عثمانی و تسلیم شدن آلمان به متفقین انگلستان بین النهرین را فتح کرد. (۲)

۱- خاندان جواهری اصلاً اصفهانی هستند و جد بزرگوار آنان شیخ محمد حسن صاحب کتاب جواهر الکلام است کتاب جواهر بزرگترین و معتبرترین کتاب فقه مذهب جعفری است نگاه کنید بکتاب تاریخ مختصر فقه - فقهاء مذهب جعفری بقلم مرتضی مدرسی چهاردهی در سال نهم و دهم دجله ماهانه کانون سردفتران ایران چاپ تهران.

۲- مذکرات ولسن حکمران کل سلطنتی انگلستان و تذکرات کلنل

لورانس.

استفاده از وفات سید محمد کاظم یزدی

در آغاز تصرف انگلیسی ها که آزادیخواهان برای دریافت استقلال کشور خود جان فشانی میکردند سید محمد کاظم یزدی پیشوای شیعیان جهان در شب ۲۸ رجب ۱۳۳۷ ه. ق. - ۳۰ مه ۱۹۱۹ که بیش از هشتاد سال داشت درگذشت.

در اثر وفات وی مجلس سوگواری بسیار در شهرهای عراق تشکیل شده گروه اهل سنت و جماعت هم با برادران شیعه خود در سوگواری شرکت کردند و مجالس ترحیم را بسیار استند تا بهره سیاسی از آن گرفته شود.

در اثر وفات سید یزدی اتحاد مردم بیشتر شد و ارتباط ما بین طوایف مختلف برقرار گردید. آزادیخواهان از این پیش آمد برای پیوستگی مردم و کشور استفاده کردند و برای درخواست استقلال را سختر شدند.

چه در این هنگامها ریاست روحانی و سیاسی پس از وفات سید یزدی به آقا میرزا محمد تقی شیرازی منتقل شد این روحانی وارسته که هشتاد و پنج سال از عمرش می گذشت و عمر خود را در راه دانش و تربیت صدها دانش پژوه ایرانی، افغانی، هندی، عرب، ترک، جاوه ای گذرانیده بود، و از ثروت دنیا بجز چند جلد کتاب چیزی نداشت از شهر سامرا که مرکز روحانیت و دانش پژوهان ایرانی بود پس از چهل سال اقامت در آن شهر بنا بدرخواست آزادیخواهان و جانبازان عراقی بکر بلاشتافت و رهبری انقلاب بین النهرین را بعهدہ گرفت (۱).

۱- الثوره العربیة الکبری تألیف امین سعید چاپ قاهره .

بیشتر شیعیان عراق که همه جانباز و مسلح و پیر و شیرازی بودند با اهل سنت و جماعت و سایر فرق اتحاد کرده و بفرمان آماده باش مهیاشدند که این پیشوای بزرگ روحانی و سیاسی ایرانی چه میگوید؟ و برای دریافت استقلال عراق چه کنند؟ .

آرزوها بر آورده می‌شد

با ورود میرزای شیرازی بکر بلا کاردگرگون گردید . عراق که استعمار آن از دیده سیاست مداران و نظامیان با تجربه امپراطوری انگلستان قطعی شده بود سر بشورش برداشت مصر و سوریه و حجاز و یمن نیز درخواست استقلال داشتند . (۱)

پیکر متلاشی و بیمار عثمانی بهم پیوست و نیروی بزرگی بنام آزادی و استقلال تشکیل شد . شوکت علی و محمد علی جناح در هندوستان از استقلال مسلمانان سخن میگفتند و ایران بندهای قرارداد و ثوق الدوله را پاره کرد ، روحانی سالخورده ایرانی «میرزا محمد تقی شیرازی» با وجود تهدیدها و تطمیع‌ها و فشارهایی که از دور و نزدیک بر او وارد می‌گشت از همه چیز گذشت و جمله تاریخی «لردالنبی» را با این دو کلمه روشن و گویا و قطعی خود پاسخ داد ، درفش نصر من الله و فتح القریب اسلامی را برای مبارزه با هرگونه استعماری برافراشت «لیس لاحد من المسلمین ان ینتخب و یختار غیر مسلم للامارة والسلطنة علی المسلمین» جایز نیست بهر یک از مسلمانان که غیر از مسلمان را

۱- الثورته العراقیة تألیف سید عبدالرزاق حسنی چاپ سوم صیدا

برای حکومت و سلطنت انتخاب نماید» علت صدور این فتوی این بود که پس از جنگ جهانی اول انگلیسی‌ها در عراق اعلان کردند که می‌خواهیم حکومتی که مورد اعتماد افکار عمومی باشد در بین‌النهرین تشکیل دهیم، مردم حق دارند که نوع حکومت و شخصی را که باید زمامدار آن باشد و بنام او کشور عراق اداره گردد انتخاب و معرفی نمایند (۱) و اطمینان داشتند که مردم رنج دیده و ناراضی از عثمانی‌ها بکسی متوجه نخواهد بود و حتی پیش‌بینی کرده بودند که سرپرسی کوکس فرمانروای کشوری عراق مورد نظر افکار عمومی خواهد شد و زمامدار مستقل آنجا خواهد شد! با این دو کلمه يك پیرروشن دل و روحانی ایرانی نقشه‌های سیاست امپراطوری انگلستان عوض شد. صدای مهیب این دو کلمه پیشوای شیعیان جهان بیش از غرش توپ فاتحان در خاورمیانه پیچید و همه مسلمانان جهان و عرب‌ها را در اقطار کشورهای اسلامی متوجه این فرمان رعد آسا نمود (۲) دو فرقه‌های بزرگ شیعه و سنت و جماعت که بیشتر مردم آن دیار را تشکیل میدادند از نفوذ روحانی آن بزرگ مرد وارسته ایرانی برای رسیدن به هدف سیاسی خود استفاده کردند چه میرزای شیرازی با تمام نیرو در اتحاد و اتفاق مردم کوشید تا همه در برابر بیگانگان جبهه

۱- کتاب فیصل اول تألیف امین ریحانی چاپ بیروت و کتاب القضية-

العراقیه: تألیف دکتر محمد مهدی بصیر چاپ بغداد .

۲- تاریخ العراق السياسی الحدیث تألیف عبدالرزاق حسنی چاپ صیدا-

حرب العراق تألیف سپهبد طه هاشمی چاپ بغداد

واحدی را تشکیل دهند . چون رؤسای عشایر عراق همه سلاحشور و مسلح بودند و از طرفی هم احترام خاصی برای میرزا قائل بودند .

میرزای شیرازی سیاست و روشی اتخاذ کرد و با تمام وسیله‌های ممکن مردم را وادار کرد که همه بیک آهنگ استقلال عراق را بخواهند . (۱)

مابین شهرهای بغداد و کربلا تلگراف‌ها مخابره میشد . همچنین با شهرهای دیگر عراق و عشایر نیرومند عرب در تماس بودند . پیشوایان سیاسی و روحانی نجف و کربلا و رؤسای عشایر درشامیه و سایر مناطق دیگر موافقت کردند که خط مشی واحدی اتخاذ کنند تا زودتر به استقلال نائل گردند .

پس از مذاکرات و دیدارهای پی‌درپی برای اینکه از اوضاع و احوال پشت‌پرده سیاست آگاه شوند جلسه مهمی در شب ۱۵ شعبان ۱۳۳۸ با شرکت آزادیخواهان بنام درخانه میرزای شیرازی در کربلا تشکیل شد و در اطراف انقلاب و هدف‌های آن و مرکزهای انقلاب گفتگوهای بسیار شد و تصمیمات بزرگی گرفتند و در بیستم شعبان جلسه بسیار بزرگی را از آزادیخواهان بغداد تشکیل دادند و مذاکرات و تصمیمات و قطعنامه‌هائی که از طرف میرزای شیرازی برای بزرگان سیاست و آزادیخواهان

۱- الثورة العراقية الكبرى - تألیف سید عبدالرزاق حسنی چاپ

دوم ۱۹۶۵ - صیدا - الثورة العربیه .. الکبری امین سعید چاپ قاهره

. ۱۹۳۵

آنجا صادر میشد تجزیه و تحلیل نمودند.

در نخستین جلسه تصمیم گرفتند که در مساجد بزرگ شیعه و سنی در بغداد مجالس تذکر و وعظ و خطابه در باره پیامبر اسلام تشکیل دهند. در هر هفته در این جشنها روشنفکران و آزادیخواهان شرکت کردند و در ضمن ذکر محاسن و مزیای پیامبر پاک اسلام و جهاد او با کفران مردم را برای مبارزه برای دریافت استقلال دعوت کردند، بیانیها و خطابهها و اشعار برای آزادی کشور عراق ایرار میگرددید و پیامهای میرزای شیرازی و شریعت اصفهانی بنام رهبران بزرگ اسلامی برای مردم خوانده میشد و همه را برای تشکیل يك جبهه واحد دعوت میکرد (۱).

آغاز سیاست ترس و وحشت

هنگامیکه مردم در کر بلاکوشش داشتند که برای مصالح ملی خود اقدام کنند در روز ۵ شنبه ۱۳۳۷ ه.ق. اول اوت ۱۹۱۹ حکومت دستور داد شش نفر از آزادیخواهان که یکی از آنان ایرانی بود (سید محمد طباطبائی) توقیف شوند.

این کار توهینی به آقا محمد تقی شیرازی رهبر سیاسی و مذهبی جهان شیعه بود. میرزای شیرازی فردای آنروز نامه‌ای به کلنل ولسن نوشت و از کار او که برخلاف تمام قوانین بود سخت انتقاد کرد و آزادی چند نفر از توقیف شدگان را خواست (۲)

۱- الحقائق الناصعه.. فی الثورته العراقیه سنه ۱۹۲۰ و نتائجها تألیف

فریق المزهر آل فرعون چاپ بغداد ۱۹۵۲

۲- کر بلافی التاريخ - تألیف سید عبدالرزاق وهاب چاپ بغداد ۱۹۳۵

کلنل پاسخی به شماره ۵۳۹۴۵ تاریخ ۱۹۱۹/۸/۹ فرستاد که خلاصه آن این است .

«... آقای میرزا محمد تقی حائری شیرازی

«افتخار دارم وصول نامه مورخ ۸ ذی قعدة سال ۱۳۳۷ حضرت تعالی را اعلام دارم» .

«... من معتقدم در تجربه های چهار سال گذشته به حضرت تعالی و پیروانتان ثابت شده که حکومت بریتانیا بیشتر از هر دولتی به حفظ نظم و امنیت عتبات مقدسه توجه داشته است . کربلا از قدیم الایام خصوصاً زمان عثمانی مرکز اغتشاشات و انقلابات بین مردم و حکومت بوده است و بر شما مخفی نیست که این اغتشاشات ضررها و خسارات و تلفاتی بر مردم و شهر وارد میکرد . شرافت علم و احترام علماء در آن ادوار مصون نبود در صورتی که حکومت بریتانیا کاملاً متوجه موضوع بوده و اهتمام خاصی دارد»

بواسطه دستور شما تصمیم گرفتیم آقای سید محمد علی طباطبائی آزاد و به سامره رفته ساکن آنجا گردد و بدون اجازه ما خارج نشود . خواهشمند است خبر آزادی را به او اعلام بفرمائید در آنجا در امور مردم دخالت ننمایند و هر گاه تخلف کند او را از کشور عراق خارج خواهیم کرد و بجائی میفرستیم که نتواند هیچگونه تحریکی نماید .

.... این نامه را بوسیله نواب محمد حسین خان معروف به «خدمه»

که کاملاً مورد اعتماد ما است تقدیم مینمایم و مطلب شفاهی را ایشان بعرض میرسانند والسلام کلنل ای. تی. ولسن.

این نامه اثر بسیار ناگواری در میرزای شیرازی نمود. چون بنظر ایشان با آزادیخواهان توهین شده بود و آزادی را از آنان سلب کرده بود تصمیم گرفت از عراق عرب مهاجرت کند و به ایران بیاید. فرماندار کل عراق چون اوضاع را وخیم دید تصمیم گرفت از آن بزرگ مرد وارسته و عالی مقام ایرانی دلجوئی کند بهمین جهت مازور بوتل فرماندار کربلا احضار شد و محمد خان بهادر فرماندار آن سامان گردید. (۱)

مطالب شفاهی که قرار بود محمد حسین خان خدمه از طرف کلنل بگوید عبارت بود از مقدار هنگفتی پول که از طرف میرزا محمد تقی شیرازی با تغیر و اعتراض رد شد. (۲)

۱- خان بهادر « محمد احمد » وکیل درجه يك دادگستری عراق عرب اصلا بوشهری است کتابهای انشاء اعلا - تاریخ تمدن « دو جلد » چاپ بمبئی .

دوستانداران بشر چاپ کاویانی برلین از تألیفات اوست . مقالات و آثارش در مجلات ایران شهر . ارمغان منتشر شده است . کسروی تبریزی رساله دیه‌ها و شهرهای ایران را بنام او نوشت او سالها استاندار کربلا و بصره بود سه ماه پیش از کودتای عبدالکریم قاسم در بغداد نگارنده این سطور برای باردیگر به عراق رفت چند روزی میهمان آن دانشمند ایرانی در بصره بود. اگر زنده است خدایش سلامت بدارد.

۲- کربلا فی التاریخ تألیف سید عبدالرزاق وهاب چاپ بغداد .

بگواهی مورخان انگلیسی و عرب میرزا محمد تقی شیرازی
هشتاد و پنج ساله مقام فرماندهی نیروی عراق را بدست آورد و مردانه بمبارزه
پرداخت و چون افکار عمومی از گفتار رهبر ایرانی خود راه تازه‌ای را
در برابر خود دید از این جهت اوضاع و احوال سیاسی و نظامی تغییر پیدا
کرد و انگلیسی‌ها که آن روز خود را مالک بیرقیب بین النهرین می‌پنداشتند
موقعیت خود را سست دیدند و دوام خود را در آن جا تقریباً غیرممکن
دانستند. (۱)

و در مدت چند سالی که جنگ عراق ادامه داشت حوادث هولناک
بر اثر زد و خوردهای خونین دست داده بود. نیروی اشغالی انگلیس خود
را از آن روزی که فتوای شیرازی انتشار یافت. چنان ناراحت و در خطر
دید که بفکر چاره در افتاد (۲)

زیرا حکم شیرازی مانند آتشی بود که بانبار باروت برسد یکباره
همه جای عراق عرب مشتعل گشت! انگلیسها خواستند چاره‌ای پیدا کنند
و احساسات و قیام مردم را خفه کنند در پنجم شوال ۱۳۳۷ میرزا محمد
رضا شیرازی فرزند بزرگ میرزای شیرازی را با گروهی از آزادیخواهان
از جمله شیخ جواد زنجانی مدیر مدرسه اخوت ایرانیان در کاظمین و
آقاسید محمد تقی خونساری (بعدها از اساتید بزرگ روحانی در قم شد)

۱- العراق فی تطوره السیاسی تألیف فیلیپ و پلارد ایرلاند ترجمه

جعفر خیاط .

۲- سجل موتمر الصلح ۱۹۱۸-۱۹۱۹

وسید عبدالکریم پویان (بعدهامستشار دیوان کشور ایران شد) بجزیره
هنگام اعزام داشتند.

قضا را بجای اینکه مردم را بجای خود بنشانند بیشتر آنان را
تحریک و تهییج نمود و فکر نیروی مقاومت را در سرتاسر کشور عراق
در نزد همه از برنا و پیر تقویت کرد، در دهستان «ابوسخیر» در نزدیکی
نجف نخستین محلی بود در عراق که سر بانقلاب برداشت و کارکنان
دولت بیگانه را بزور سر نیزه دستگیر و روح مقاومت ضدیت با انگلیس
از آنجا آغاز شد و کم کم بنواحی فرات اوسط دامنه پیدا کرد، در چند
روز شهرهای دیوانیه، نجف، رمیشه، سماوه، ناصریه را فرا گرفت، از
سوی دیگر بکر بلا و نجف، کوفه، ذوالکفل، مسیب و از مسیب برمادی،
موصل، بعقوبیه دامنه پیدا کرد تا آنجا که حوالی بغداد را هم فرا گرفت
و عرصه جنگ و سیاست را بر انگلیس ها چنان سخت گرفت که ناچار
شدند نیروهای خود را از اطراف بعراق اعزام داشتند و از هندوستان
نیروهای تازه نفس وارد عراق کردند شرح این داستان و جنگ های
خونینی که ما بین ارتش انگلستان و جانبازان عراق که بیشتر آنها از
پیروان میرزای شیرازی بودند که در کتابهای تاریخی عربی و انگلیسی
مفصلاً نوشته شده است از جمله آنها کتاب (چند فصل از تاریخ جدید
عراق) تألیف خانم بل خاورشناس که سالها راین امور شرقی کمیسر
عالی انگلیس در عراق بود نوشته شده است که: آیت اله شیرازی
در ذی حجه - همان سال ۱۳۳۷ در آن زمانی که هنوز آتش انقلاب

شعله‌ور بود در کربلا در گذشت ولی همکاران و شاگردان نزدیکش در اجرای فتاوی او که دفاع از حق ملی عراق و استقلال آن کشور و سایر کشورهای اسلامی بود خاموش نماندند .

خانم بل در کتاب (چند فصل از تاریخ جدید عراق) با آنکه فتوای میرزای شیرازی را مسبب اصلی انقلاب عراق میدانند او را با احترام یاد میکنند و تنها انتقادی که بنحیال خود از آن بزرگ مرد مینمایند آن است که میگوید این مرد روحانی مسن بود و فرزندش میرزا محمد رضا او را در تمام کارها رهبری میکرد و وی مرد سیاستمدار و فعالی بوده است که هیچگاه بریک حال استوار نمی ماند و او از مخالفان جدی قرار داد ۱۹۱۹ انگلیس و ایران بود و برای پیشرفت هدف خود از ترکها هم کمکهای مالی میگرفت و از احتراماتی که شایسته فرزند ارشد یک مجتهد بزرگی بوده است برای هدف خود استفاده میکرد است. (۱)

در ۲۲ اوت ۱۹۲۰ شهر کفل بدست انقلابیون سقوط کرد و در ۲۳ اوت ۱۹۲۰ از استان حله نیروی بسیار برای استرداد کفل و نجات سربازان

۱- مذکرات بل منشی حکمران کل سلطنتی انگلستان در عراق ،
نگارنده این سطور گوید.

شادروان میرزا محمد رضا آیت الله زاده شیرازی در زمان نخست وزیری
اعلی حضرت رضا شاه پهلوی دو مرتبه از حوزه فارس نماینده مجلس
شورای ملی شد و مورد توجه و تفقد رضا شاه پهلوی و شاهنشاه
آریامهر بود.

محاصره شده در کوفه حرکت کرد و ۱۸۰ نفر از انگلیسی‌ها بدست انقلابیون و مردم کشته شدند و ۱۶۰ نفر اسیر گردیدند و نیز ۶۰ نفر مجروح شدند در این جنگ غنائمی هم بچنگ عراقیها افتاد از جمله ۵۹ توپ و یک توپ از نوع (۸۱ بوند) که بوسیله این توپ عراقی‌ها کشتی فبرقلی را که مدتها در شط کوفه تیراندازی کرده و گروهی را کشته بود غرق کردند علاوه بر این بسیاری از وسائل نقلیه و قاطر و اسب بتصرف مردم در آمد که مورد تأیید مصادر انگلیسی است.

در نتیجه این پیروزی شهرستانهای هند به . مسیب . کربلا . نجف از سر بازان انگلیس تخلیه شد و بتصرف عراقیها در آمد . در این شهر از طرف آزادیخواهان حکومتهای محلی تشکیل و خدمات بزرگی بمردم و آنان که در راه جهاد کارزار کرده بودند شد .

گروه بسیاری از جوانان ایرانی مقیم عراق در پیشاپیش جبهه‌های جنگی عراق بودند که همیشه تاریخ های عربی بنیکی از آنان نام برده است .

مانند سید محمد صدر (۱) سید هبته الدین شهرستانی (۲) و سید-

۱- خاندان صدر در ایران عراق . لبنان میباشند سید اسمعیل صدر اصفهانی مقیم کربلا و آقاسید صدرالدین فرزندش مقیم قم از بزرگان مراجع روحانیت مذهب جعفری بشمار میرفتند . سید محمد صدر سالها رئیس مجلس سنا و نخست وزیر عراق بود و مورد توجه خاص رضا شاه کبیر و اعلیحضرت شاهنشاه آریامهر بود .

۲- خاندان شهرستانی در ایران و عراق هستند . او وزیر فرهنگ عراق شد و مورد تفقد و توجه رضا شاه کبیر و اعلیحضرت شاهنشاه آریا- مهر بود .

وفات میرزای شیرازی

ناگهان در سوم ذی حجه ۱۳۳۸ - ۱۳ سپتامبر ۱۹۲۰ آقا میرزا محمد تقی شیرزای وفات کرد این وفات در هنگامی اتفاق افتاد که موقعیت مردم و انقلابیون بسیار دقیق بود زیرا میرزای شیرازی در حقیقت بمنزله رهبر انقلاب و ملجاء مردم در سختی و مشکلات بود (۲) مانند نزول صاعقه بر سر مردم بود اغراق گفته نشده که مردم فوق العاده وحشت داشتند و وضعیت در نظر آنان خطرناک جلوه میکرد بعضی از رهبران در ادامه انقلاب مشکوک شدند و اضطراب عظیمی در نتیجه این رحلت در مراکز انقلاب بوجود آمد چون هنوز انقلاب کامل نشده و تمرکز پیدا نکرده بود انظار متوجه نجف شد و رهبران انقلاب با آنجا مسافرت کردند در واقع در نجف کنگره‌ای برای تعیین جانشین شیرازی تشکیل گردید آقایان علماء و زعماء و رهبران قوم در صحن مطهر حضرت امیر گرد آمدند و در نتیجه شریعت اصفهانی به پیشوائی انتخاب شد.

۱- خاندان بحر العلوم اصلا بر و جردی هستند و حاج آقا حسین بر و جردی

که از مراجع تقلید جهان شیعه بود از همین خاندان است .

۲- ماضی النجف و حاضرها تألیف باقر محبوبه چاپ نجف جلد اول

و موسوعة العتبات المقدسة تألیف جعفر خلیلی چاپ بغداد (در نه جلد)

پس از انتخاب وی در سکوئی قرار گرفته نطق بلیغ مفصلی ایراد نمود که قسمتی از آن در اینجا نقل میشود.

بسم الله الرحمن الرحيم - حضار محترم - بکسانی که در راه عظمت اسلام و استقلال مسلمین جهاد نموده‌اید ، آنها که از شما حضرت رسول اکرم (ص) را پیروی مینمایید به درستی و تحقیق که او رحلت نموده است کسانی که خدا را بندگی مینمایید همانا اوحی جاویدان است امام شیرازی پیشوای مسلمین هم وفات نمود و برحمت ایزدی پیوست فقید سعید امانتی را که باو تفویض شده بود کاملاً حفظ و نگهداری کرد و در رهبری مسلمین حقا وظیفه خود را بسیار خوب انجام داد. او در آرامگاه ابدی جای گرفت در حالی که با آنچه شائق بود نائل آمد و با وجدانی راحت ساکت و آرام شد. اینک بر ما حتم و لازمست که گام‌هایی که او برداشته کامل و تکمیل نمائیم .

پس از بیانات شریعت اصفهانی مردم آیاتی از کلام الله مجید برای شادی روح رهبر از دست رفته خود تلاوت نمودند و از پروردگار عالم خواستند که بین آنها و انگلستان حکومت فرمایند و نیز از زعماء و روساء تقاضا نمودند صفوف خود را متشکل کرده و در طریقی که سعادت دو جهان است قدم بردارند .

حکومت انگلستان تقاضای مذاکره و تفاهم مینماید (۱) زمانی

۱- کربلا فی التاریخ تألیف سید عبدالرزاق وهاب چاپ بغداد ۱۹۳۵

که انقلاب تمام نواحی منطقه فرات را فرا گرفت حکومت انگلستان چاره‌ای نداشت جز اینکه امر انجام شده را بپذیرد و حتی این جنبش را مشروع و قانونی بداند از این جهت تقاضا کرد که با آن مذاکراتی بر اساس شناسائی تقاضاهای اساسی انقلابیون بنماید، چون دولت انگلستان نظر خود را نسبت بآینده عراق و اعطاء استقلال و آزادی اعلام نمود. فرماندار کل نامه‌ای را بشریعت اصفهانی نوشت که خلاصه‌اش این بود .

نامه لی. تی. ولسن فرماندار کل عراق

حضور حضرت شیخ الشعریة اصفهانی .

پس از تقدیم سلام و استعلام از صحت آن حضرت امیدواریم نامه‌ای را که بوسیله آن احساسات دوستی و تبریکات صمیمانه بمناسبت مقام منیع و شرف رفیع که هم‌اکنون شما حائزید و پیشوائی مسلمین را عهده‌دارید تقدیم نموده بودیم رسیده باشد ولی در حقیقت مرتبه عالی در روزها مستوجب تسلیم است نه تبریک نظر به مصائبی که بر عراق و اهالی عراق وارد گردیده این مصائب نتیجه آراء سلف شما مرحوم میرزا محمد تقی شیرازی که همه ایشان را می‌شناسند میباشد. ایشان در یکی از مذاکرات اخیر خود ادعا نمود که خواهان صلح بین حکومت و ملت هستند و از خونریزی و قتل اجتناب مینمایند و امکان ندارد من تردید نمایم که مانند حضرت تعالی باین مسائل توجه ننماید حکومت بریتانیای عظمی همیشه متکی بر سه اصل است .

۱- اصل ترحم ۲- اصل عدالت ۳- اصل آزادی دین و عقیده .

قبل از شروع جنگ اول انگلستان که شعارش صلح و مسالمت است دارای سپاه کوچکی برای دفاع از خود بود و چون دشمن شکست خورد و آتش جنگ خاموش گردید بریتانیا دارای پنج میلیون سرباز و سپاهی بود پس از ختم زد و خورد انگلستان سربازان خود را مرخص کرد تا بمیهن و منزل خود بروند ولی هر وقت لزومی پیدا کند دوبرتبه بسر بازی دعوت میشوند .

از جنبه ثروت لزومی ندارد که وضع دولت انگلستان را تشریح کنم زیرا این مطلب مانند آفتاب روشن است. اهل عراق دولت انگلستان را پس از غلبه بر ترکها قبول کردند و از وجود سربازان انگلیسی در شهرهای عراق از نظر حفظ امنیت خوشحال بودند متأسفانه مفسدین و مغرضین که این حسن تفاهم و تعداد کم سربازان ما را دیدند تحریک نمودند و افکار مردم را مشوش و خلاصه وضع اسفانگیز فعلی بوجود آوردند. اکنون وضع از چه قرار است. عشایر عراق در حال جنگند اما نیروی آنها زیاد نیست و کم پولند و وسائلی برای اختراع آلات جنگی ندارند از خارج هم نمی توانند استعانت جویند و هر گاه مجدداً به کارهای کشاورزی مشغول نشوند از گرسنگی تلف خواهند شد تاکنون هر چه میتوانستند تکان بخورند و جد و جهد بنمایند کردند و بیش از این هم نمی توانند کاری انجام دهند آنها به رأی العین مشاهده می کنند که نیرویشان روبه زوال است هر چند بواسطه کمی سرباز عشایر مشکلاتی برای حکومت ایجاد نمودند ولی موقتی است هر روز کشتی ها در بصره نیرو و توپ و بمب و مسلسل و سایر لوازم جنگی پیاده میکنند. و هر گاه

مایل باشید ممکن است نماینده مخصوص خود را برای مشاهده به بغداد اعزام فرمائید ما مقدم او را گرامی خواهیم داشت. و بدون تأخیر صحیح و سالم برمیگردانیم، بنا بر این نتیجه نهائی معلوم است پس چرا بی جهت خونریزی شود؟. حکومت انگلستان بنا بر قوانین جاری بعضی از شیوخ و افرادی را که موجب گمراهی مردم شده اند مجازات خواهد کرد. نامهای آنان در نزد من هست همچنانکه خودشان میدانند و شکی نیست که سرکار عالی هم آنها را میشناسید و لزومی ندارد که اسامی آنها را در اینجا معروض دارم ولی بر سایر عامه مردم خوبی نیست و لازمست آنها بشهرها و منازل خود مراجعت نمایند و بکارهای عادی خود مشغول گردند و اطمینان کامل داشته باشند کسی متعرض آنها نخواهد شد. و چون حل این مشکلات همانطور که بر حضرت تعالی پوشیده نیست لازمست لذا کلنل - هاول مسئول امور مالی را بنمایندگی تعیین نمودم تا در مذاکرات برای جلوگیری از زدو خورد و ختم آن شرکت کند و چون سرکار عالی هم تمام وقتتان صرف اموردینی و وسائل روحانی میشود مستدعی است نماینده یا نمایندگانی که مورد اعتماد باشند برای ملاقات و مذاکره با کلنل هاول تعیین فرمائید تا با حسن تفاهم طرفین این مسئله مهم حل گردد. این مطلبی بود که لازم بود بعرض عالی برسانم در خاتمه احترامات فائقه و تحیات صمیمانه خود را تقدیم میدارم، والسلام بغداد ۱۳ ذیحجه ۱۳۳۸ - ۲۰ سپتامبر ۱۹۲۰ محل امضاء فرماندار کل - کلنل ولسن.

موقعیت عراقی ها

بدستور حکومت هزاران نسخه از این نامه چاپ و با هواپیما در

میدانهای جنگ بین جنگجویان توزیع شد و نیز در روزنامه‌هایی که در آن تاریخ چاپ میشد انتشار یافت پخش این اعلامیه در مراکز جنگ موجب سر و صداهای زیاد و اختلالات آراء گردید بهمین جهت شریعت اصفهانی نتوانست به نامه فرماندار کل پاسخی بدهد چون ممکن بود مورد تأیید زعماء و رهبران واقع نشود.

برای اطلاع از آراء و اخذ تصمیم زعمای سیاسی و رهبران به نجف و کربلا مشرف شدند مردم و آزادیخواهان دو نظر مختلف داشتند بعضی موافق مذاکرات و تنظیم تقاضا بودند به طریقی که بتوان در جلسات مذاکره با انگلستان تحمیل کرد.

دسته دوم با مذاکرات مخالف بودند و احساسات و عواطف مردم را بر علیه کسانی که موافق مذاکره یا مقدمات آنرا فراهم میکردند برمی‌انگیختند در راس این گروه روسای انقلاب که اعلامیه‌هایی بر ضد سپاه انگلستان صادر کرده و آتش جنگ را روشن نموده بودند قرار داشتند زیرا معتقد بودند فرماندار کل در اعلامیه خود با آنها توهین کرده و برای آنها مجازات قائل شده و در صورتی که اصل حرکت و انقلاب را به رسمیت شناخته است بهمین جهت این گروه بیانیهای آتشین انتشار داده و مردم را به مبارزه با نیروی خارجی تشویق کردند مردم میگفتند تا یک سرباز خارجی در عراق هست از جنگ دست نمی‌کشیم شعار آنها (اول تخلیه عراق سپس مذاکره) بود در اعلامیه این یک سطر خیلی جلب توجه میکند « مردم رشید اگر از حیث اسلحه تازه در مضیفه باشیم با اسلح سیاه یعنی مقوار (چوبی) است بطول نیم متر و در رأس آن مقداری

قیرسیاه باندازه يك سیب قرار دارد که عربها از آن بواحد یموت تعبیر مینمایند یعنی با يك ضربه کافی است که شخص کشته شود) برای کشتن غاصبین و اخراج مشرکین جنگ خواهیم کرد .

باندازه‌ای این اعلامیه احساسات مردم را تحریک کرد که هیچکس جرأت نمیکرد با عقیده این گروه مخالفت کند معذالك دسته اول هنوز امیدوار بودند و از فعالیت برای برقراری مذاکرات مستقیم و خاتمه دادن به جنگ کوتاهی نکردند بهمین منظور جمعی از نویسندگان و دانشمندان برای جلب موافقت شریعت اصفهانی به نجف اشرف مسافرت کردند ولی شورای عالی جنگ که زعمای انقلاب هم در آن عضویت داشتند مخالفت کردند ولی در نتیجه عقیده مخالفین مذاکره و صلح غلبه کرد آنوقت شریعت پاسخ زیرا که پراز احساسات و عواطف ملی است به کلنل نوشت .

جواب شریعت اصفهانی به کلنل ولسن فرماندار کل

حضرت آقای فرماندار کل بغداد

از نامه‌ای که برای من ارسال نموده و بوسیله هواپیما در مراکز زدو خورد و در روزنامه العراق انتشار داده‌اید استحضار حاصل کردم منظور این بوده است که بمطلب توجه خاصی نموده و جواب آنرا بدهم قبل از وصول نامه شما مکرر پاسخ آنرا داده‌ام آنطور که باید و شاید برای جلوگیری از خونریزی و حفظ نفوس کوشیده‌ام در اعلامیه‌های خود تذکر داده‌ام قبل از اینکه از توانائی و قدرت ما خارج شود علاج کار را بنمایند.

شکی نیست شما میدانید تدارك این مطلب باین است که حقوقی را که مردم مطالبه مینمایند و شما غصب نموده‌اید بآنها بدهید برای اینکه از تقاضاهای مردم مطلع نشوید در گوشه‌ها پنبه گذاشته‌اید .

بعد از وعده‌ها و امیدواریها مردم را میترسانید. پس از آرزوها سخن از عدم موفقیت می‌گویند . شدت عمل بخرج دادید عده‌ای را تبعید نمودید جمعی را کشتید بعضی را نیز بزندمان افکندید نسبت برؤسای عشایر اهانت روا داشتید و دشمنی را که آثار آن هویدا شده بود شروع کردید .

شما میخواهید کسانی را که بآنها ستم شده و به اموالشان خسارات وارد آمده مجازات کنید ؟ آیا آنها چاره‌ای جز دفاع از خانه و کاشانه خود داشتند؟ آنها بواجب خود عمل کردند دفاع نمودند شما برای هوای نفس بآنها حمله و هجوم آوردید آنها در موقعی قرار گرفتند که ما از عاقبت و نتیجه سوء آن شما را ترسانیدیم رحلت سلف خودم مرحوم آیت الله شیرازی را بمن تسلیت میگوئید و مصائبی را که بعراق و مردم وارد نموده‌اید نتیجه آراء مقدس ایشان میدانید مثل این است که به نامه‌های آن مرحوم از جمیع جهات توجه ننموده‌اید مگر ایشان مردم را در اعلامیه‌ها به آرامش و سکون دعوت نمودند؟ و با مسالمت حقوق حقه آنها را از شما نخواستند؟ با این نسبت احساسات من و عواطف مسلمین را جریحه دار نمودید شما منکرید و خود را کاملاً بی اطلاع جلوه میدهد و گناه خویش را ازدوش عمال خود بر میدارید کشتی‌های پر از اسباب تخریب و آلات جنگ میفرستید و قوای خود را برای بیچارگی این ملت مظلوم و پایمال کردن حقوق آن کامل

مینمائید و حال آنکه در اعلامیه و نامه خود ادعا مینمائید همیشه اساس حکومت انگلستان مبتنی بر سه رکن است.

۱- اصل ترحم

۲- اصل عدالت

۳- اصل آزادی دین و عقیده

بنظر من منظور از اصل اول ترحم این است که هر وقت ملت عراق استقلال خود را مطالبه نماید سر بازانتان را بر علیه آن وارد کارزار نمائید و روسای آن بکشید و علماء و زعماء و نمایندگان مردم را تبعید و زنان و اطفال را هدف گلوله قرار دهید و منازل و مزارع و اموال کسانی را که مخالف قیومیت انگلستان و خواهان تشکیل حکومت ملی عرب هستند بزنید و هتك حیثیت و آبرو بنمائید و اموال بی گناهان را مصادره کنید و شهرها را برای تلف شدن مردم از گرسنگی محاصره نمائید و تجهیزات شهرستانها را برای دفاع مخالف قوانین اعلام کنید.

اصل دوم با عدالت یعنی کشتار و اعدام بدون جرم و محاکمه و تبعید بمجرد مطالبه استقلال و استعمال سر نیزه در زندان بانك شبهه‌ای و عدم استماع دعوائی که بر علیه انگلستان باشد و غیر اینها از اموری که نه موافق عقل است و نه مطابق قانون.

اصل سوم با آزادی دین و عقیده عبارتست از تیراندازی هواپیماها و کامیونها بر مساجد و کشتن عبادت کنندگان و زنها و بچه‌ها و تشکیل دادگاه نظامی برای مجازات کسانی که جهت ذکر مناقب رسول اکرم (ص) بجهت سوگواری حضرت امام حسین مجالسی برپا سازند مگر بیا اجازه

فرماندار نظامی و نیز عبارتست از بهم زدن مراسم سرور مسلمین در اعیاد و غیر اینها از مطالبی که اگر شرح دهم هر آینه طولانی خواهد شد و عجب این است که شما تقاضای حسن تفاهم مینمائید و میگوئید ما همه را مجازات نخواهیم کرد بلکه اشخاصی را کیفر میدهیم که اسامی آنها نزد ما و شما و پیش خودمان معلوم است بگمان اینکه آنها مفسدند پس تعریف فساد شما عبارتست از مطالبه حق در صورتی که آنها جز اینکه مطالبه حق خود را بنمایند و شما جلوگیری نموده‌اید عملی انجام نداده‌اند شما آنها را زیر آسیای نرم‌کننده جنگ قرار داده‌اید آنها از نفس و مال و ناموس خود دفاع کردند اگر متعرض اینان و حقوقشان نمیشدید هرگز قطره خونی از شما و آنها نمی‌ریخت اما این پرده را چنان دریدید که با هیچ نوع نـخ و سوزنی دوخته نمیشود مسبب شما هستید و نتیجه هم از شماست (۱)

نظر ما در موضوع این است که بعراقی‌ها استقلال تام داده شود استقلال‌لی که خالی از هر عیب و قیدی باشد. در خصوص مذاکرات مستقیم نتیجه‌ای برای من روشن نیست و امیدوار نیستم در هر حال موضوعی است بسیار دقیق و محتاج تأمل و از پروردگار حسن عاقبت را مسئلت مینمایم
۲ محرم ۱۳۳۹ شیخ الشریعة الاصفهانی

اختلاف ما بین داوطلبان تاج و تخت عراق

هنگامی که کنگره سوریه در آوریل ۱۹۲۰ امیر فیصل را پادشاه

۱- تاریخ الثورته العراقیة ۷۵-۷۶ چاپ صیدا - والحقائق الناصمة

تألیف فریق المزهر چاپ بغداد ۱۹۵۲

سوریه خواند در شام جمعیت بسیاری از جوانان و پیر مردان عراق که تقریباً نماینده شهرها محسوب میشدند اقامت داشتند که استقلال عراق را توأم با پادشاهی امیر عبداله طلب مینمودند امیر فیصل تاج‌گذاری کرد ولی بیعت با امیر عبداله باقی مانده بود زیرا عملی شدن آن در خارج از کشور عراق با وجود تقاضای جمعیتی مشکل بنظر می‌آمد.

در ۲۵ اوت ۱۹۲۰ امیر فیصل از دمشق اخراج شد روزگاری بنای بدرفتاری با خاندان هاشمی گذاشت و چون انگلستان اعلام کرد که در نظر دارد حکومت عربی بریاست یک‌امیر عرب در بین‌النهرین تأسیس کند مبارزه ما بین داوطلبان تاج و تخت شدت یافت و نتیجه‌ای از آن برای انتخاب داوطلب لایقی عائد نشد! رجال بازنشسته عثمانی در بغداد امیر برهان‌الدین فرزند سلطان عبدالحمید عثمانی را برای پادشاهی عراق معرفی کردند، آنان می‌گفتند قریباً ترک‌ها بعراق برمی‌گردند و حکومت را در دست می‌گیرند، نقیب بصره طالب پاشا که در جنوب عراق نقش مهمی ایفا کرده بود در حکومت موقتی وزیر کشور شد خودش را از هر دو داوطلب دیگر شایسته‌تر میدانست، شیخ خزعل حاکم خرمشهر که معروف به جود و سخاوت بود مورد اعتماد انگلستان بود هزاران لیره انگلیسی برای رسیدن بتاج و تخت عراق خرج کرد و نیز نامه‌ای بنماینده عالی انگلستان نوشته و در خواست کمک نمود.

سید عبدالرزاق حسینی مورخ مشهور عراقی می‌نویسد:

در اوایل سال ۱۹۲۵ میلادی باتفاق شیخ محمد جواد جزایری دانشمند معروف نجفی در خرمشهر از شیخ خزعل ملاقات نمود علت

استعفای او را از داوطلبی پادشاهی عراق سؤال کردم؟! در پاسخ گفت :
هرگاه امیر فیصل داوطلب نبود سزاوارتر از همه من بودم روزنامه -
العراق چاپ بغداد هم در ۱۴ ژوئیه ۱۹۲۱ در شماره ۲۱۷ شرح زیر را
انتشار داد .

نامه خزعل

هنگامی که مسئله پادشاهی عراق مورد بحث بود اشخاصی کوچک تر
از من خود را داوطلب کرده بودند من خود را از همه سزاوارتر دانسته
و داوطلبی خویش را اعلام داشتم اما اکنون که بمن خبر رسید امیر فیصل
داوطلب است از پیشنهاد خود صرف نظر می کنم چون که در امیر فیصل تمام
صفات و مزایائی که لازمه پادشاهی عراق است وجود دارد با کمال مسرت
با تمام نیرو او را تأیید و پشتیبانی می کنم و از تمام دوستان و هم میهنان
خودم هم تقاضا دارم ایشان را حمایت کنند.

والی پشت کوه امیرانی هم مانند خزعل مشغول فعالیت شد، عده ای
از اولیاء امور انگلیس معتقد بودند که لازم است ابن سعود پادشاه
عراق شود گروهی صلاح میدانستند با آقاخان محلاتی پیشوای اسمیعلیه
پادشاهی واگذار گردد ، هر چند مصالح اروپائی آقاخان بیشتر از مصالح
آسیائی شد.

میس بل در یادداشتی که در مارس ۱۹۱۹ برای حکومت انگلستان
فرستاد وتی ولسن در کتاب خودش انتشار داده است (۱) می نویسد ، نقیب

۱ - مذاکرات ولسن حکمران کل عراق ترجمه از انگلیسی به عربی

گیلانی نخست وزیر حکومت موقتی بمن گفت: شما مخالفت و دشمنی من را با حکومت عثمانی میدانید با وجود این برگشت حکمرانی ترکها را هزار بار بر حکومت شریف مکه یا یکی از فرزندانش ترجیح میدهم، بنابراین لازم بود حکومت انگلیس حساب این مخالفت را داشته باشد و بسایر مشکلات و موانع نیفزاید، مستر فلمبی مستشار وزارت کشور معتقد به جمهوریت بود بمردمی گفت بانظام جمهوری نگرانیها و فتنه در عراق از بین می رود پدرم حکایت می کرد که آقا میرزا محمد تقی شیرازی در نظر داشت که یکی از رجال فهمیده و روشن فکر قاجار را برای سلطنت عراق انتخاب کند و این موضوع را باشاگردان و پیروانش در میان گذاشت ناگاه یکی از سادات جوان و پرشور عراقی از جمعیت برخاست و با خطابه پرشور خود به مخالفت پرداخت یکی از سادات شوخ طباطبائی مقیم کربلا که از شاگردان حوزه علمیه بود در پاسخ تعصبات عربی گفت:

چه اشکالی دارد آن شاهزاده وارد عراق میشود و چند روزی بعادات و رسوم شما رفتار می کند و میشود «عرب» مجلس بخنده و شوخی برگزار شد این ماجرا در خلال کتابهای تاریخی که در باره استقلال عراق نوشته اند نمودار است و نگارنده این سطور در هنگام طلبه گی که از نجف اشرف به کربلا میرفت این سید شوخ و بذله گو را میدید خدایش رحمت کند که مانند همه ایرانیان مقیم عرب به ایران و ایرانی علاقمند بود و عشق می ورزید پس از تحولات و مذاکرات سیاسی انگلیسی ها امیر فیصل را برای پادشاهی عراق انتخاب کردند و در ۲۳ ژوئیه ۱۹۲۱ امیر فیصل وارد بصره شد و در ۲۹ ژوئیه به بغداد رفت.

۴ - بناهای ایران در عراق (۱)

نجف اشرف

اصبحت زائرًا لك يا شحنة النجف

بهر نثار مرقد تو نقد جان بكف

«عبدالرحمن جامی»

شهریار طبرستان مشهور بداعی صغیر

م-ورخان ثبت نموده اند که : محمد بن زید مشهور بداعی صغیر

شهریار طبرستان « شوال ۲۸۷ کشته شد » همه ساله سی هزار درهم سرخ برای مصرف عتبات میفرستاد، آرامگاه حضرت امیر مؤمنان علی علیه السلام را قبه و بارگاه ساخت .

در تاریخ طبرستان جلد اول ص ۵۹ ثبت است که : متوکل عباسی

نجف و کربلا را ویرانه ساخت !! محمد بن زید داعی تمام آرامگاه ها را از نو بنا نهاد. این ساختمان دومین بنا بود که بر آرامگاه حضرت علی

۱- این فصل نخست در دوره سوم مجله ماهانه «وحید» چاپ تهران

در ۱۳۴۵ خورشیدی منتشر شد .

عليه السلام بنا نهاده شد.

عضدالدوله

سومین ساختمان را عضدالدوله دیلمی در نجف اشرف بنا نهاد. بول بسیاری در این راه خرج کرد، نجار، کارگر و هنرمند از نقاط مختلف خواست.

در ریاض السیاحه نوشته شده است که:

در سال سیصد و سی و شش امیر عضدالدوله دیلمی در آنجا عمارت عالی پرداخت و حصارى بر آن کشید و در آبادی آن کوشید آن مقام قصبه بزرگ گردید.

در کتاب نزهة القلوب سال ۳۷۶ ثبت شده و (این اشتباه نسخه است) دیلمی در ارشاد القلوب ج ۲ نوشته است که: عضدالدوله دیلمی بعراق رفت در حدود يك سال خود و لشگر یانش در آنجا ماندند، هنرمندان، استادان را از همه جا فرا خواندند ساختمان حضرت مولا را خراب کردند، از نو آرامگاه را نیکو ساخت و پول بسیار در این راه بمصرف رسانید.

مؤلف تاریخ طبرستان گوید: این آرامگاه تا کنون که سال ۷۵۰ هـ. ق است برقرار است عضدالدوله دیوار و خانه‌ها و بازاری را بنا نهاد. عضدالدوله دیلمی در هشتم شوال سیصد و هفتاد و دو در بغداد وفات یافت پنج سال و شش ماه در عراق حکومت کرد. وصیت نمود که او را در کنار آرامگاه حضرت امیر مؤمنان دفن کنند و همین کار شد.

در کتاب تاریخ البدایة والنهاية جلد یازدهم ص ۳۰۱ ثبت است:

هنگامیکه عضدالدوله مرد فرزندش جانشین او شد، خلیفه عباسی بدتسلیمت وی رفت، در کوی و برزن بغداد زنان برای مدت زیادی عزادار بودند و چهره‌های خود را سیاه کردند و جامه ماتم پوشیدند!

کتاب عمدة الطالب ص ۴۴ درباره نجف نوشته است: عضدالدوله اوقاف برای عمران نجف اشرف برقرار کرد و تا سال هفتصد و پنجاه و سه هم برقرار بود، آرامگاه شهریاران دیلمی در آنجا مشهور است.

خواجه طوسی نگذاشت عتبات قتل عام شود

مورخان نوشته‌اند: هنگامی که سپاهیان هلاکو خان مغول به بغداد رهسپار شدند بنا بدرخواست خواجه نصیرالدین طوسی، کربلا، نجف، کاظمین، سامرا، حله که مرکز شیعیان بوده از حمله و قتل و غارت مغولان در امان شد و کوچک‌ترین آزاری به پیروان مذهب جعفری وارد نشد (۱)

در کتاب ریاض السیاحه نوشته شده است: غازان خان در نجف دارالسیاده‌ئی بنا کرده و با تمام رسانید.

سلطان محمد خدا بنده و فرزندش

سلطان محمد خدا بنده و پسرش سلطان ابوسعید مدارس و خانقاه‌ها در آن شهر مقدس ساختند و آثار نیکو در آن مقام بنا نهادند.

شهریاران صفوی عمارت متین و گنبد عالی بنا نهادند و باقندیل‌های

۱- برای شرح احوال و آثار خواجه نصیرالدین طوسی نگاه کنید بکتاب تاریخ فلاسفه اسلام جلد ۲ تألیف مرتضی مدرس چهاردهی چاپ تهران

طلا و فرش‌های گرانبها و ضریح دلگشا زینت دادند.

شاه صفی آرامگاه راز نو ساخت، شاه عباس آرامگاه و گنبد و صحن شریف را از نو بنا نهاد، کتاب روضة الصفا و منتظم ناصری جلد دوم

شاه عباس صفوی

در کتاب ماضی النجف و حاضرها نوشته‌اند: شاه عباس آثار نیکو در نجف بنا نهاد از آن جمله، ایوان‌ها را آباد کرد، آن را وقف زوار نمود، محله‌ای در بازار بزرگ برای واردین به نجف تهیه کرد چاه‌ها حفر کرد. کاروان‌سراها برای مسافرت بنا نهاد، بیمارستان، آسایشگاه و مطب عمومی، آشپزخانه، مهمان‌سرا ساخت.

شاه صفی

پنجمین مرتبه عمران نجف را شاه صفی انجام داد، صحن حضرت امیر مؤمنان را وسعت داد، حرم و رواق را بزرگ کرد در ملاحقات روضة الصفا ج اول ثبت است: میرزا تقی‌مازندرانی وزیر شاه صفی متصدی تجدید بنای نجف گشت، این کار در سه سال تمام شد بنایان، معماران، مهندسان را به نجف بردند، در نزدیکی نجف معدن سنگ یافتند که بی نهایت خوش رنگ و با صفا بود آنچه خواستند از آن سنگ‌ها بیرون آوردند.

در کتاب منتظم ناصری ج ۲ ص ۱۸۲ در حوادث ۱۰۴۲ ثبت است: بفرمان شاه صفی آب فرات را از کوفه به نجف بردند، شهریار صفی هنگامیکه برای زیارت به نجف رفت دید در بنای آرامگاه حضرت

امیر(ع) نقصی است!! بوزیر خود میرا تقی مازندرانی دستور داد که اصلاح امکنه متبر که را بانجام رساند، مهندسان و معماران را به نجف بردند، سه سال تمام باین کار پرداختند، معدن سنگی در نزدیکی نجف پیدا کردند آنچه خواستند استخراج کردند و بکار عمران نجف بردند. این بناهای آباد تا سال هزار و نود و پنج برقرار بود.

آقا سید حسن صدر کاظمی «از بزرگان دانشمندان مذهب جعفری است» یاد آور شده که عمران نجف در زمان شاه صفی و از آغاز سال هزار و چهل و هفت هجری بود. چون شهریار صفوی در هزار و پنجاه و دو وفات یافت فرزندش شاه عباس دوم کار پدر را بپایان رسانید و از این جهت در نجف مشهور شد که عمران شاه عباس است.

علاءالدین جوینی صاحب دیوان

بفرمان شهریاران و دستور وزیران ایران مانند دوره صفویه در نجف کاروانسراهائی ساخته شد، قدیمترین آن بناها بدستور علاءالدین جوینی صاحب دیوان بود، در کتاب الحوادث الجامعه ص ۳۵۸ ثبت است: در سال ششصد و شصت و شش علاءالدین جوینی فرمان داد کاروانسراها برای نجف بنا نهادند که زائران مولا در آنجا روند، اوقافی تهیه کرد تا کسانی که نیازمندند بآنان کمک شود. (۱)

۱- ابن فوطی از مورخان بزرگ، از شاگردان خواجه نصیرالدین طوسی بود. شادروان محمد رضا شبیبی دانشمند مشهور کتاب بسیار نفیسی در تجزیه و تحلیل کتاب الحوادث الجامعه و مؤلف آن ابن فوطی تألیف نمود که در دو جلد در بغداد چاپ شد، در این کتاب نقش شیعیان علی(ع) و ستمکاریهای امویان و عباسیان را نمودار ساخت این اثر شبیبی از شاهکارهای فلسفه تاریخ بشمار میرود.

شاه صفی گنبد منور، ایوان و صحن شریف را از آجر کاشی ساخت.

نادر شاه افشار

نادر شاه افشار در هزار و صد و پنجاه و شش هنگامی که به نجف مشرف مشرف شد دستور داد آن آجرهای کاشی را از قبه و بارگاه و ایوان و گلدسته برداشتنند، فرمان داد که همه آنها را طلاکاری کردند، ثروت بی کرانی در نجف مصرف کرد، بخزانه حضرت تحفه های گران بها تقدیم داشت تا آنجا که دشمنان نادر این کارها را اسراف پنداشتند، مثل میزدند. اسراف نادر در نجف

حساب نادر شاه با امیر مؤمنان علی (ع) است

در تاریخ نادری است: فرمان صادر شد گنبد را طلا کنند، خادمان به بهترین طرزی طلا کردند و حساب آن پنجاه هزار تومان بر آورده شد!! نادر گفت: آنها را بحساب امیر المؤمنین بگذارید

در کتاب ریاض السیاحه، هم چنین در کتاب منتظم ناصری ثبت است که: نادر شاه افشار گنبد و دو مناره و ایوان مرقد آن بزرگوار را مطالانمود.

مبلغ پنجاه هزار تومان اجرت کارگر، کارفرما، معمار، هنرمند شد. طلا و مس را خود نادر شاه با رمغان فرستاد تا بارگاه حضرت امیر (ع) طلاکاری شود.

گویند تومان شاهی برابر با صد تومان سی سال پیش بود، عباس عزای مورخ مشهور عراقی در کتاب تاریخ عراق گوید: یک تومان برابر ده هزار دینار بود، هر دینار شش درهم بشمار میرفت.

طلاکاریهای حرم مولا مشهورترین آثار تاریخی و بهترین یادگار

ایران است این کار بزرگ را بیش از صد نفر از هنرمندان چینی، هندی، ترکی، فارسی و عربی انجام دادند. نام بسیاری از هنرمندان بنام درآجر مسی که يك رویه آن طلاکاری است ثبت است آن طلاها ارزش بیشتری از طلای امروز دارد.

حاج محمد حسین اصفهانی

پس از طلاکاری نادرشاه دو گلدسته ناتمام ماند، بدستور حاج محمد- حسین خان اصفهانی وزیر فتحعلیشاه قاجار در سال هزار و دو بیست و سی و شش گلدسته جنوبی اصلاح شد.

از زمان شاه صفی آثار بنای حرم برقرار بود تا میرزا احمد عبداللہیان خراسانی بکوشش حاج سید احمد مصطفوی در سال هزار و سیصد و هفتاد هجری کتابت حرم مطهر را بانجام رسانید، کاشی‌های نفیس و گرانقیمت را تهیه کرد با خط زیبای میرزا محمود محمد علی تبریزی آنها را نوشت و نصب نمود.

آینه کاری شاهنشاه آریامهر در حرم امیر المؤمنین علی (ع)

در کتاب ماضی النجف و حاضرها (۱) ثبت است: در شعبان هزار و سیصد و شصت و نه بفرمان اعلی حضرت محمد رضا شاه شاهنشاه ایران شیشه

۱- مؤلف کتاب ماضی النجف و حاضرها استاد محمد جعفر محبوبه از همدرسان و دوستان ما در نجف بود، سه جلد از کتاب او در نجف بچاپ رسید سه جلد دیگر خطی است. این کتاب مفصل‌ترین و دقیق‌ترین تاریخ و جغرافیای نجف اشرف است.

بدیعی که نقاشیهای هنرمندانه دارد داخل حرم حضرت مـولا نصب شد
برای نصب این کار هنرمندانه که تا بیست و شش جمادی الاولی هزار و
سیصد و هفتاد ادامه داشت، بیست نفر از شاعران بنام فارسی و عربی زبان
ماده تاریخی سرودند، بر جبهه در داخل حرم دست چپ بیرون رواق
حضرت این دو بیت شعر فارسی از زبان محمدرضا شاه پهلوی نقش
شده است:

گر در حرمت آینه کاری کردم

کاری نه سزای شهریاری کردم

تا جلوه حق ببینم از طلعت تو

در پیش رخت آینه کاری کردم

بنده درگاه علوی - محمدرضا پهلوی

سال ۱۳۷۰ قمری

اشعار شعرای عرب

قسمت دست راست بیرون حرم علوی بسوی رواق ماده تاریخ عربی
ندارد!! در حدود بیش از سی تاریخ عربی گفته شد تا در آنجا نصب کنند
هنوز تاریخی انتخاب نشده از آن جمله است ماده تاریخ شیخ محمد حسین
کاشف الغطاء نجفی فقیه بزرگ ومؤلف وعالم بزرگ مذهب جعفری

لرضا شاه کم تبدت ایاد	خالدات مثل الکواکب تزهر
مرقد المرتضی کساه مرایا	نیرات من غرة الشمس ازهر
طاء طه الامین قد اکملتها	أر خواها ید من الشاه تشکر

تعمیر ایوان و حرم امیر مؤمنان به فرمان شاهنشاه آریامهر

در کتاب مشهد الامام او مدینة النجف چنین ثبت است (۱) «دیوار روضه پاک و ایوانها را مرصع نمودند، با شیشه‌ها و آئینه‌های بشکل هندسی، فنی و بدیع آراستند، در خلال آنها چراغ‌های برق نصب نمودند، این کار به هزینه شاهنشاه ایران محمد رضا شاه پهلوی انجام شد، دوازده هزار دینار عراقی تمام گشت، آغاز کار از هزار و سیصد و هفتاد، پایانش در هزار و سیصد و هفتاد و یک هجری بود، با نظر کنسول ایران در نجف و نظارت مستقیم سید احمد مصطفوی از بزرگان مشهور کیه برای سرپرستی و مراقبت بنجف آمده بود این کار انجام پذیرفت، کارفرمای آن استاد هنرمند مشهور ایرانی حسین کیان فر به معماری حاج سعید معمار نجفی پایان رسید.»

ماده تاریخها

بمناسبت کار شاهانه انجمن ادبی در نجف اشرف تشکیل شد، شاعران مورخ قصاید بسیاری سرودند، همه آن اشعار را به پیشگاه شیخ محمد حسین کاشف الغطاء عرضه کردند، آنگاه سه قطعه از ماده تاریخها را پسندید که این شعرهاست:

خالدات مثل اللکواکب تزهرو	لرضا شاه کم تبدت ایاد
تعطر الغرب و ضاء المشرق	ذی روضه لمرتضی من عرفها
بالکهربا و هو الکریم المعرق	محمد الشاه اهتدی لنورها

۱- تألیف محمد علی جعفر النمیمی چاپ نجف ۱۳۷۲ هـ . ۱۹۵۷ م

لنا نظريها زينت فا صبحت

ارخ « بأنوار علي تشرق »

۱۳۷۰

انظر الي حسن القواري علي

مرقد خير الاوصياء حيدره

قال الرضا فيها من الله الرضا

وفاز بالاجر و نيل المغفره

كأنها زهر الربى مدار خوا

اؤها الكواكب المنتشره

۱۳۷۰

محمد بن زيد داعی زیدیه

بعد از هارون الرشید، محمد بن زید معروف بداعی «وفات ۲۸۷ هـ.ق

۹۰۰ م، آرامگاه نجف را از نو ساخت، گنبد و بارگاه، هفتادطاق بنا نهاد

و دیواری کشید.

ابن ابی الحدید مورخ و دانشمند بزرگ معتزلی در کتاب شرح

نهج البلاغه چاپ مصر جلد ۲ ص ۴۵-۴۶ این واقعه تاریخی را ثبت نمود،

ولی اکتفا کرد که داعی زیدیه گنبد حضرت امیر (ع) را بساخت .

ابو مقاتل ضرب اشعار مشهور نونیه را در مدح شهریار طبرستان

سرود، آخر شعرها این است :

مدحة الداعی اکتبا یا کاتبان

حسنات لیس فیها سیئات

بنای آبادی نجف در روزگار معتضد عباسی شد، از طرف پادشاه

علوی مازندران مشهد شریف نجف را بنا کرد. گور پادشاه طبرستان در

گرگان است.

در سال دو بیست و پنج هجری قمری حسن بن زید علوی در طبرستان

ظهور کرد، با مردم پیمان بست، در حدود نوزده سال و چند ماه حکومت کرد، بعد از وی برادرش محمد حکومت نمود، در هفده سال و چند ماه فرمانروا بود، این شهریاران تقریباً خودشان را از فشار حکومت عباسیان، درباریان عرب جدا کرده بودند، مذهب شیعه را انتشار دادند، گروه بسیاری از مردم با دست آنان پیروان علی و فرزندان او شدند.

گذشت و بزرگواری آل محمد (ص)

آقا سید محسن امین عاملی در کتاب اعیان الشیعة (۱) «جلد ۵ ص ۱۴۱ چاپ دمشق و سید علی خان در شرح صحیفه سجادیه چنین نوشتند هنگامی که محمد علی بی‌ت‌المال را گشود، مالیات سال گذشته را دید که در خزانه است، فرمان داد آن‌ها را مابین قبیله‌های قریش، سپس بانصار، قاریان قرآن، فقهاء، سایر مردم بخش کنند تا در همی باقی نماند در یکی از روزها که خود هم نشسته بود، اموال بخش میشد، عربی برای دریافت مال برخاست، باو گفت: از کدام قبیله‌ئید؟! گفت از بنی عبدمناف. محمد گفت: از کدام عبدمناف؟! عرب گفت: از بنی امیه!! محمد گفت: از کدام يك از مردمش؟! عرب خاموش شد!! آن‌گاه گفت: شاید از

۱- آقا سید محسن امین از بزرگان مذهب جعفری است کتاب اعیان الشیعه جامع‌ترین کتاب در شرح احوال و آثار بزرگان است، نقش ایرانیان را در ادوار تاریخی در عالم اسلام و عرب نمودار ساخت، چاپ دوم کتاب بکوشش فرزند دانشمند مؤلف استاد سید حسن امین در شصت جلد بعربی در دمشق چاپ شد.

فرزندان معاویه هستید؟! آن عرب گفت: آری!! محمد گفت از کدام
فرزندانش؟! عرب خاموش شد!! محمد گفت شاید فرزند یزید باشید؟! آن مرد
گفت آری!!!

شیعیان علی بآن تیره بخت خشمناک شدند!! محمد علوی فریاد
زد و گفت:

گمان می‌کنید در کشتن این مرد خونبهای پدرم امام حسین را خواهم
خواست؟! زینهار!! خداوند حرام نمود که دریافت کند از کسی آنچه را
که غیر او دریافت کرد!!

پایان کار امویان

آنگاه شهریار طبرستان برای هم‌نشینان خود چنین حکایت کرد!!
حکایت کرد مرا پدرم از پدرش که منصور عباسی، در یکی از
سال‌ها در مکه بود، جواهرات هشام بن عبدالملک اموی را باو تسلیم کردند،
منصور گفت شنیدم که در نزد محمد فرزند هشام بجز این جواهراتی هست،
قضارا محمد بن هشام در آن زمان به حج رفت، منصور در انتظار بماند،
تا همه مردم در خانه کعبه گرد آمدند، بوزیر خود ربیع دستور داد که
همه درها را بستند، نمایندگان مورد اعتماد بدروازه‌ها گماشتند، يك
دروازه را باز نهادند، ربیع وزیر عباسیان را مأمور و دروازه‌بان آن در
کرد، تا هیچ يك حق رفتن از خانه خدا را نداشته باشند، مگر آنکه
نمایندگان شخصاً او را بشناسند، یا شهادت دهند که کاملاً می‌شناسند،
ربیع وزیر دولت عباسی این مأموریت را انجام داد، فرزند هشام در کعبه
بود، دانست که هدف اوست!! پریشان شد، سخت ترسید، هر ارسان گشت!!

ناگاه محمد بن زید را در آنجا دید، او فرزند پیامبر را نمی شناخت!! فرزند
امام از پریشان حالی و درماندگی اموی جویا شد؟!!

آخرین یادگار بنی امیه گفت اگر امانم دهید ما چرا را میگوییم؟!
سید بزرگوار علوی فرمود: آری شما در امان من هستید، تا آنجا
که خلاصت کنم!! عرب گفت من محمد بن هشام بن عبدالملک هستم!! شما
چه شخصی هستید؟! علوی گفت: من محمد فرزند زید فرزند علی فرزند
حسین می باشم!!

عرب اموی سخت ترسید، پریشان تر شد، و گفت:
بحساب خدا مرا بگذارید!!

سید علوی گفت: نگران مباش، در رهائی شما کوشش میکنم، اگر
آزارت دادم معذورم دار!! اموی گفت: خود دانید!! سید علوی عبا را بر سر
و چهره عرب انداخت گوشه عبا را کشید تا بدر کعبه رسید، در آنجا سید -
علوی بر سر عرب بنی امیه میزد و بر بیع وزیر عباسیان همی گفت: ای
پدر فضل، این ناپاک شتر چران، از مردم کوفه است، شتری برای رفت و آمد
بما کرایه داد، ولی از من فرار کرد، شتر را بدیگری کرایه داد، دو
نفر مأمور بمن دهید تا حق خود را از وی ستانم؟! ربیع دو پاسبان به
سید سپرد تا به همراه وی روند! با اواز مسجد بیرون رفتند!! علوی گفت:
ای ناپاک حق مرا میدهی؟! عرب گفت: ای فرزند رسول خدا، آری
میدهم!!

آنگاه بیاسبانها گفت او را آزادش کنید، مأمورین آخرین فرزند

خلیفه اموی را رها کردند، عرب سرسید علوی را بوسید و گفت: پدر و مادرم بقر بابت خداوند بهتر میداند رسالت خود را بچه کسی ارزانی کند، آنگاه جواهر را بیرون آورد و به سید تقدیم داشت و گفت: امیدوارم با قبول آن مرا سرافراز فرمائید!!

سید گفت: ما خاندان نبوت برای انجام کار نیک بپا دریافت نمیکنیم!! من بزرگترین قیمت ها را از شما صرف نظر کردم و آن خونبهای پدرم زید بود، که پدرت هشام اورا کشت، بروید دیگر پشت سر خود را نگاه نکنید، نگران مباش!

مسعودی در کتاب مروج الذهب، «جلد چهارم چاپ مصر» نوشته است: اطروش در دیلم و در کوه ها، دو سال حکومت کرد، مردم در نادانی و زردشتی بودند، همه را بسوی خدا رهبری نمود، بسیاری از مردم آن سامان مسلمان شدند مگر اندکی از مردم کوه پایه ها، دیلمیان که در کوه های بلند زندگی می کردند، راه های سخت و ناهموار، دژهای استوار داشتند!! خاندان اطروش مسجدها ساختند.

روابط ایران و یمن

اطروش در سال سیصد و چهار کشته شد، پس از او حسن بن قاسم علوی حکومت را بدست گرفت، در سال سیصد و شانزده، کشته شد، حکومت علویان به پایان رسید، دیلم و طبرستان و گیلان به سبب آنان مسلمان شد مدت فرمانروائی علویان شصت و هفت سال بود.

در این مدت رفتار ناهنجار عباسیان مردم شمال ایران در امان بودند، زیرا بار عرب نرفتند، نفوذ علویان بعراق عرب حجاز، یمن رسید

همه از احسان خاندان علی (ع) بهره‌مند گشتند.

داعی کبیر از امامان مذهب زیدی

تنی چند از شهریاران طبرستان، از بزرگان مذهب زیدیه بودند، یکی از داعیان زیدی که در مازندران دفن است مشهور بداعی کبیر، از امامان زیدی بشمار میرفت، در زمان سلطنت رضا شاه کبیر چند نفر از وزیران و بزرگان دولت یمن برای زیارت امام خود بایران آمدند، بسوی مازندران و گرگان شتافتند از تربت پیشوایان دینی خود همت خواستند!!

روابط مردم شمال باکشور یمن و پیروان مذاهب زیدی، جعفری در قرون وسطی بسیار بود، صدها، کتاب، رساله در بیان آراء و عقاید فلسفی معتزله، زیدی، اسمعیلیه، جعفری در کتابخانه‌های یمن موجود است، اینها نموداری از پیوند فرهنگ و تمدن ایران و یمن (۱) است.

آثار سلطان اوئیس جلائر

در سنهٔ هفتصد و شصت هـ - ۱۳۵۸ میلادی روضه مبارکه حیدری را بنای تازه نهادند. مورخان قرن هشتم نام بانی را نبرده‌اند، برخی

۱- چنانکه پرفسور هانری کربن استاد دانشگاه سربن، رئیس انستیتو ایران شناسی دانشگاه پاریس نهمین شماره از سلسله انتشارات گنجینه نوشته‌های ایرانی را بنام «ایران و یمن» یعنی «سه رساله اسماعیلی» در بخش ایران شناسی انجمن ایران و فرانسه در ۱۹۶۱ - ۱۳۴۰ در تهران چاپ نمود.

از مورخان اخیر آن بناها را از آثار سلطان اویس ابن شیخ حسن -
جلاثری میدانند، او خدمت بسیار کرد، در راه خاندان اهل بیت نبوت
فداکاری‌ها نمود.

شیخ محمد سماوی از بزرگان مورخان و ادیبان معاصر عراق در
کتاب «عنوان الشرف فی وشی النجف» فرماید :

فقام فی بناء ذاك الدثر	اویس بن الحسن الجلاثری
واعتاض من اخشاب الرخاما	هیاکلا منجونة ضخاما
و-ر صوفة على اعتدال سمت	فی حسن شکل و بدیع تحت
رأيت منها قطعاً رواقی	فی جوف سرداب من الرواق
و تم فی خمس سنين تهيئة	فی سنة الستين والسبع مئة (۱)

در اثر حسن دقت، هوش دقیق، ذوق لطیف ایرانیان هنرمند و
دانشمند: بنای آرامگاه و صحن شریف حیدری از روی نقشه هندسی،
ریاضی، فلکی ساخته شد، هنگامی که اشعه زرین آفتاب به ضریح مقدس

۱- شادروان سماوی تألیفات بسیار نفیسی از خود بیادگار گذاشت
مانند ابصار العین فی انصار الحسین که دو مرتبه در نجف چاپ شد، و ترجمه
فارسی آن بقلم شادروان علیرضا خسروانی دوبار در تهران چاپ شد، کتاب-
الطلیعه فی شعراء الشیعة، این کتاب تذکرة الشعراء مذهب جعفری است،
مؤلف الطلیعه حکایت کرد مرا که هر شاعری در مدح اهل بیت نبوت اشعاری
بعمری سرود، شرح احوال و آثارش در تذکرة الطلیعه ثبت شد، آثار بسیاری
از شاعران و ادیبان ایران که مدح ائمه را سرودند درین کتاب ثبت شده است

مولا می‌تابد در آن هنگام ظهر حقیقی است، در چهار فصل سال هیچگونه
اختلافی در وقت ظهر نیست!

احساسات شاعر بزرگ عراق عبدالباقی عمری

عبدالباقی عمری گنبد طلای حضرت امیر مؤمنان را چنین وصف نمود:

قبة المرتضى على تعالی	شأنها عن موازن و عدیل
من فضا رصیغت بغير نظیر	فی مثال منتره عن مثیل
فوقها کلا کلیل لاح هلال	رمقة السها بطرف کلیل
کبرت فاستقلت الفلك الدوا	رعنها بأن یری ببیدیل
هی بـاء مقلوبة فوق تلک	النقطة المستحيلة التأویل

آن شکوه و جلالی را که ایرانیان پیروان مولا فراهم ساختند
باز هم شاعر نامی عرب عبدالباقی عمری تحت تأثیر احساسات قرار گرفت،
شب زیارت حضرت امیر مؤمنان را چنین تعریف نمود.

و ليلة حاولنا زیارة حیدر	وبدرد جاها مختلف تحت استار
با دلا جنا ضل الطریق دلینا	ومن ضل یشتهدی بشعلة انوار
فلما تجلت قبة المرتضى لنا	وجدی نالهدی منها على النوره النار

آرامگاه عضدالدوله در نجف

در سنه هزار و سیصد و پانزده هجری که صحن حیدری را تعمیر
کردند، در زیر پای آرامگاه حضرت امیر مؤمنان علیه السلام گوری نمودار
شد، بر سنگ قبر این آیه شریفه نقش شده بود « و کلبهم باسط ذراعیه
بالوصید » « خسرو عضدالدوله » صراحت داشت گور شهریار بزرگ دیلمی

است که بر طبق وصیت خود مانند سایر پادشاهان دیلمی، مانند فخر الملک، نایب دولت و فرمانده کل قوا، حسن بن سهلا (وفات سنه چهارصد و شش هـ.ق) در نجف اشرف بخاک سپردند چنانکه در کتاب کامل بن اثیر در حوادث این سال ثبت است، شهریاران بزرگ دیگر و وزیران فاطمی‌ها، اشراف و اعیان حسنی و حسینی، امیران هند شاهنشاهان ایران تا آنجا که امیر تیمور لنگ و امیران و خاندان آنها، آقاخان محلاتی پیشوای اسماعیلیه (وفات هزار و دویست و نود و هشت هجری قمری) و فتحعلی شاه قاجار در خاک نجف آرمیده‌اند. (۱)

نادر شاه افشار - ناصرالدین شاه قاجار

نادر شاه افشار صندوقی از پولاد بر آرامگاه حضرت امیر (علیه السلام) گذاشت سپس ناصرالدین شاه قاجار صندوقی از نقره بر وی صندوق نادری بنا نهاد، این دو صندوق شهریاران بزرگ افشار و قاجار گرانبهاترین، نادرترین صندوق‌ها است که به پیشگاه آرامگاه حضرت امیر (ع) نیاز شد.
عبدالباقی عمری شاعر معروف عرب چنین سرود:

الا ان صندوقاً احاط بحیدر و ذی العرش قداری الی حضرة القدس
فان لم یکن لله کرسی عرشه فان الذی فی ضمنه آیه الکرسی
صندوق خاتم که بر آرامگاه حضرت امیر (ع) نصب شده است، چوب
منبت کاری است که از طلا، نقره و عاج تهیه شده و هرگاه بدقت باین
شاهکار هنری نگاه کنید، خواهید دانست چه چهره‌های رنگارنگ،

هنر نمائیهای ظریف و دقیق در آن بکار رفته است. در جهت جنوب غربی آن بعلری نقش شده است مشرف و موفوق با تمام این صندوق بلند رتبه شد، از جهت اخلاص که بولایت علی بن ابیطالب (ع) دارد، صنعت این کار با مر سگ درگاه امیر المؤمنین محمد جعفر بن محمد صادق (یکی از شاهان زند) ایدالله بتأییداته (در سنه هزار و دوویست و دو هـ. ق)

این تاریخ اشارت بر پایان کار صندوق است، آغاز کار این شاهکار هنری در سمت جنوبی صندوق نقش شد: نوشته محمد بن علاء الدین بن محمد حسین هزار و صد و نود و هشت هـ. ق، بر بالای جهت جنوبی آن سوره «هل أتى علی الانسان» به عاج سپید با منبت کاری طلا و نقره نوشته شده، در این جهت چهار زاویه است که در سمت های آن نوشته شده، است در جهت نخست سوره هل أتى در سمت دوم سوره انا انزلناه فی لیلة القدر، در سوم و چهارم سبح اسم ربك الاعلی در دو انگشت برین آیه شریفه «ان الذین یبایعونک انہا یبایعون اللہ، یداللہ فوق ایدیہم، در سوی شرقی بالا سوره النبأ در جهت پائین سوره العادیات، در سمت شمالی که برابر جهت جنوبی است باز هم چهار زاویه است که: تمام سوره الملک نوشته شده در سمت سر شریف در قسمت بالا خطبه حضرت محمد (ص) در حجة الوداع، هنگامی که بفرمان خدا علی مرتضی (ع) را جانشین خود در روز عید غدیر خم قرار داد. بسند امام جعفر صادق ثبت است، در جهت پائین آن حدیث نبوی نقش شده که: یا علی أنت اخی و انا خوک در زاویه چهارم از سوی غربی آن نام نجار ثبت شده «عمل بنده خاکسار محمد حسین نجار شیرازی»

صنعت کاری این صندوق و نجاری آن را هنرمندان « خاتمی »
می شناسند .

در پیرامون چهار سمت آن دعاء ذی الجوشن نقش و نگار شده
است . (۱)

عضدالدوله دیلمی به همراه دانشمندان

هنگامیکه عضدالدوله دیلمی بحکومت عراق عرب مستقر شد ،
کارهای عمرانی بسیار انجام داد ، آبادانی فراوان کرد ، دانشمندان رایار
بود ، بغداد را آباد ساخت در کتاب تجار الامم « جزء ۶ ص ۴۰۸ » در حوادث
سال سیصد و شصت و نهم ثبت است که : عضدالدوله بغداد را آباد ساخت ،
بمردم با شرف آن سامان که بی نوا بودند بخشش ها کرد ، نیروهای انتظامی
زمینی و دریائی را افزود ، کاظمین ، کربلا ، نجف را آباد کرد تا مردم
توانستند نماز گزارند و زیارت کنند .

در کتاب ماضی النجف و حاضرها نوشته اند ، هنگام زیارت کربلا
و نجف به همراه عضدالدوله بسیاری از دانشمندان و بزرگان بودند ، شاعر
هنرمند حسین بن حجاج قصیده فائیدای سرود که بیت اول آن این است :
يا صاحب القبة البيضاء على النجف من زار قبرك واستشفى لذيك شففى

در کتاب های کامل ابن اثیر « چاپ مصر » و روضة الصفا و حبيب السیر ،
در حوادث سیصد و شصت و نه هجری قمری ثبت است که :

۱ - مدینة النجف « بنقل از مجله الغری سال سوم ص ۲۴۹ چاپ نجف

جلد اول .

عمران بغداد بوسیله عضدالدوله

عضدالدوله بغداد را از نو بساخت، چون در اثر فتنه‌ها خراب شده بود مسجدها، بازارها را اصلاح کرد، ثروت بسیاری به بزرگان، دانشمندان، اذان گویان، قاریان قرآن، بینوایان بخشید، نهرها را دوباره درست کرد، راه مکه را از راه عراق عرب اصلاح کرد، هم‌چنان راه کربلا و نجف را درست نمود.

آب نجف

عضدالدوله قنات مخروبه را در نجف درست کرد و از آن زمان مشهور بقنات عضدالدوله شد، یا قنات آل بویه می‌گفتند، سالیان دراز مردم آن سامان از آب قنات می‌آشامیدند و بروان بزرگان ایرانی درود می‌فرستادند.

پس از خرابی قنات آل بویه در کوفه و نجف، بعضی از شهریاران وزیران در رسانیدن آب شیرین به نجف کوشش‌ها کردند، مانند ملک‌شاه سلجوقی که در چهارصد و هفتادونه هجری قمری به بغداد شتافت، عتبات عالیات را زیارت کرد، کوشش‌ها کرد تا آب فرات را به نجف رسانید، چنانکه ابن جوزی این واقعه تاریخی را در کتاب المنتظم «جلد نهم ص ۱۲۹» ثبت نمود.

سلطان سنجر سلجوقی

سلطان سنجر سلجوقی در راه رسانیدن آب به نجف کوشش‌ها نمود، در آن روزگار سیداجل وزاهد مشهور، فخرالدین ابوالقاسم با

شهریار بزرگ سلجوقی نزدیک شد تا نهری از فرات بسوی نجف کشید، این کار از آثار برجسته اوست، همچنان اصلاح راه مکه از یادگارهای اوست تا مسافران در آسایش باشند، در کتاب تاریخ بیهق ثبت است آثار او اندر طریق مکه و مشهد کوفه ظاهر است و آن سال که او آب بمشهد کوفه میراند از فرات از دیوان سلطان اعظم سنجر مثالی نوشتند بوزیر خلافت جلال الدین محسن بن علی بن صدقه بدین صفت..

عین فرمان در تاریخ بیهق ثبت است.

وفات سید اجل فخر الدین در فروردین روز پنجشنبه چهارم ربیع الاول پانصد و بیست و دو هجری قمری بود (۱)

غازان خان در راه آب نجف

غازان خان نهری برای آب نجف ساخت آن را نهر غازی گویند، تصدی کنند نهر بیا شمس الدین خادم بود. استاد عباس عزای مـورخ و دانشمند عراقی در کتاب تاریخ العراق بین احتمالاتین «چاپ بغداد» نوشته است که ..

عظاملك جوينی

عظاملك جوينی صاحب دیوان دولت ایلخانیه در سنه ششصد و هفتاد و شش نهری از فرات حفر کرد، این نهر چند فرسخ از کوفه دورتر بود تا به نجف میرسید، این نهر را بکوفه اتصال داد، هنوز حفرها و آثار آن

۱- تاریخ بیهق تألیف ابوالحسن علی بن زید بیهقی و با تصحیح و تعلیقات استاد احمد بهمنیار و مقدمه شادروان محمد قزوینی چاپ دوم تهران ص ۵۹

باقی است، دستور دادقناتی از کوفه به نجف احداث کردند تا آب از فرات جدا گردد از زیر زمین آب قنات به نجف میرسد، چون نجف سی و پنج متر از کوفه بلندتر است. از همان زمان درخت‌ها، باغ‌ها در کنار نهر فرات احداث شد، متصدی حفر این نهر یکی از فضلی عصر بنام تاج‌الدین بن امیر علی - دلقندی بود، در تاریخ و صاف ثبت است که بهمین مناسبت این نهر را تاجیه گفتند.

موقعیت نهر تاجیه از آن جهت است که از شمال فرات قدیم به کوفه سرازیر میشد اکنون هم آن را نهر تاجیه گویند، شاعران عرب و عجم در باره آن اشعاری سرودند، در کتاب تاریخ و صاف ص ۱۳۲ «نمونه‌هایی از نثر و نظم در تعریف نهر تاجیه ثبت شده مانند این اشعار:

والماء یبدو فی الوقایع لامعا	کالبحر مع نور الغزاة تشرق
خازا تخیل فی الخمائل خلته	صلا یحا ذر وقع نصل یمرق
تتراقص الاغصان من فرح به	و یمر بالانهار و هو یصفق

در کتاب تحفة الامصار و صاف ص ۱۲۳ و در کتاب المآثر والاثار ص ۸۴ و کتاب فرحة الغری ص ۶۵ ثبت است که در رجب ششصد و هفتاد و شش بکوشش و همت بزرگان ایران آب فرات باطراف نجف جاری شد. تاج‌الدین عرب شاه جوینی، متصدی نهر تاجیه از خاصان و نزدیکان عظاملك و از فضلی عصر بود، نوادگان او مشهور بدلقنوی بودند که مقام امیری داشتند در نزد شهر یار خدا بنده منزلت و مقامی داشتند شادروان محمد رضا شبیبی در کتاب تلخیص مجمع الاداب، در شرح احوال علاءالدین «ابوطیب ظاهر بن احمد بن عرب شاه بن علی خراسانی کاتب» پس از وصف بسیار درباره او نوشته است :

آب فرات را به نجف جاری ساخت، کاروان سراها آباد ساخت ، دارالشفاء در خوزستان بنا نهاد، «تولد ۶۲۲ - وفات ۶۸۱ در ایران» این نهر سالیان دراز برقرار بود، آب قنات به نجف جاری میشد، در اثر احداث املاك، مزرعه‌ها، بادهای غبارآلود نهر خراب شد، دیگر تجدیدی در اصلاح آن نشد تا قیام دولت صفوی عمران و آبادی بار دیگر آغاز شد. برآستی صفویه در انتشار مذهب جعفری بسیار کوشش کردند، در روزگار صفوی بازار دانش رواج است، دانشمندان را گرامی داشتند. منصب‌های شایسته بفضلامی بخشیدند، آثار نیکو و عمران و آبادی در عراق عرب خصوصاً در عتبات بیادگار نهادند بقول مورخان عراقی آثار صفویه در بین‌النهرین جاودانی است از آن جمله احداث نهرشاهی بود.

شاه اسماعیل صفوی در نجف

شاه اسماعیل صفوی در نهمصد و چهارده زیارت نجف شتافت، فرمان داد نهری از فرات بسوی نجف حفر کردند، چون شهر نجف در بلندی است آب بوسیله قنات‌ها به نجف رسید قنات به نهر کوفه اتصال پیدا می‌کرد ، بقول کتاب عالم آراء ص ۷۰۷ و المآثر و الاثار ص ۸۳ در آنجا باغ‌ها احداث شد .

شاه اسماعیل فرمان داد تا اراضی زراعتی در پیرامون نهر احداث کردند همه آنها را وقف محقق کرکی دانشمند مشهور جعفری و فرزندان او نمود مدت‌ها این نهر برقرار بود، اراضی کشاورزی آباد میشد، مردم نجف از آن آب سیراب میشدند دیگر آب شور نمی‌آشامیدند تا سلطان سلیم عثمانی نجف را محاصره نمود! آب نهر را خشک کرد مردم را در تشنگی

وبی آب گذاشت!!

شاه طهماسب صفوی

نهر طهماسبی یکی از نهرهای نجف بود، براقی مورخ مشهور نجفی نوشته است، هنگامی که شاه طهماسب صفوی در حدود نهد و هشتاد به نجف شتافت، دستور داد نهری از فرات بسوی نجف بکشند. این نهر بدهات نمرود کشیده شد ولی ناتمام ماند، موقعیت جغرافیائی نهر طهماسبی از بالای نهر تاجیه بسوی مغرب بود، از راه حله به قریه نمرود کشیده میشد، اکنون مردم آنجا را آرامگاه ابراهیم خلیل میدانند. درازای این نهر شش فرسنگ عرض آن ده ذراع بود، پولها درین راه خرج شد، ولی آب به نجف نرسید، چون زمین در نجف در بلندی است.

بقول مؤلف ماضی النجف وحاضرها، هیچیک از مورخان این نهر را نام نبرده اند مگر صاحب آثار الشیعة الامامیة در جلد سوم چاپ تهران ص ۴۲

شاه عباس صفوی در نجف

باز در اثر بی مبالاتیها نجف در بی آبی میسوخت، تا شاه عباس اول بزیارت نجف رفت، در هزار وسی و دو فرمان داد نهری که جدش برای نجف حفر کرده بود لاروبی کنند، آن نهر را آباد نمود، آب شیرین فرات به نهر جاری گشت، آب بمسجد کوفه آمد، چنانکه در منتظم ناصری جلد دوم ص ۱۷۷ نوشته اند این نهر در زمینهای هموار حفر شد، چون بسیار بلند نبود تا به کوفه میرسید، این نهر مشهور به نهر مکریه

شد، نهر آب را از کوفه به نجف میرسانید، چون در اثر باد و طوفان خاک
په نهر سر باز میریخت، قنات دیگری بجز قنات نهر تاجیه و غیر از قنات
نهر شاهی احداث کردند تا به كمك يكديگر به نهر آب میرسید،
موقعیت جغرافیائی این قنات شرقی در نجف بود. این قنات را فرعی
میگفتند، تمام سربازان جانباز صفوی با کارگران کوشش کردند تا به
بهترین روشی نهر را آباد ساختند، مجرا برایش تهیه کردند تا آب بروضه
مقدس شاه نجف رسید، در آنجا حوضچه‌ها ساختند که آب با آنجا جاری
میشد و مردم آب شیرین و گوارای فرات را می نوشیدند، با اتفاق تمام
مورخان شهریاران آل عثمان آب شیرین را از مردم نجف باز داشتند،
پادشاهان و بزرگان ایرانی بجای آب شور، آب شیرین بمردم نجف
رسانیدند.

شاه عباس کاروان سراها، ساختمان‌ها در عتبات بنا نهاد. این نهر
یکی از کارهای خوب او بود، اینك بعضی از چاه‌ها در نجف منسوب باو
است میگویند چاه عباسی. در کتاب عالم آرای عباسی ص ۷۰۷ و کتاب
المآثر والاثار ص ۸۴ ثبت است که شاه عباس نهر جد بزرگ خود را که
رومیان خراب کرده بودند دوباره ساخت. شاعران فارسی بمناسبت تجدید
بنا این شعر را سرودند:

دشمن آتش پرست باد پیما را بگو

خاک بر سر کن که آب رفته باز آمد بجو

شاه صفی در نجف

هنگامی که شاه صفی در هزار و چهل و دو زیارت نجف شتافت،

نذرها، نیازها، بخشش‌ها کرد، در وقت بازگشت به بغداد فرمان داد گنبد
شاه نجف را از نو ساختند، حرم شریف حضرت را بزرگ کرد، نهر عمیق
و عریضی از استان حله حفر کرد تا آب را بمسجد کوفه و از آنجا به
نجف رسانید، این بنا با اندازه‌ئی استوار بود که همه مردم آن سامان را
بشگفتی افداخت، پیرامون و درون نهر را استوار بساخت، دریاچه‌ای
احداث کرد تا آب در آنجا جمع شود، بوسیله قنات آب را وارد نجف
کرد، با بک چرخ دولاب آب به سطح زمین جاری میشد، خیابان‌ها و
صحن شریف سیراب می‌گشت در ضمیمه روضه الصفا و کتاب منتظم ناصری
ج ۲ ص ۱۸۲ بنا به نقل تاریخ ماضی النجف و حاضرها: شاعران فارسی چنین
سرودند :

شاه اقبال قرین خسرو دین شاه صفی

آنکه خاک قدمش زیور افسر آمد

یافت توفیق که آرد به نجف آب فرات

و این بشارت بشه از حیدر صدر آمد

ساکنان نجف از تشنگی آزاد شدند

رحمت حق همه را شامل و باور آمد

سال تاریخ چو پرسیدم از ایشان گفتند

آب ما از مدد ساقی کـوثر آمد

در حوادث هزار و چهل و دو هجری در کتاب منتظم ناصری ثبت

است : درین سال شاه صفی نهر عمیق و عریضی حفر کرد، امتداد آن از

حله تا نزدیک نجف بود، از عمارة خورنق نمرود گذشت درین سال آب

به نجف رسید.

در کتاب تاریخ ماضی النجف و حاضرها ثبت است که این قنات از شمال شرقی مسجد کوفه میگذشت تا آرامگاه هانی عروۃ میرسید، در کنار آرامگاه نمودار میشد، از آنجا به وسط مسجد کوفه که مشهور به تنور است میرسید، و واردین میتوانستند در مسجد کوفه وضو سازند.

آصف الدوله نیشابوری وزیر محمدشاه هندی

دراثر بی توجهی قناتهای نجف خراب شد تا آنکه آصف الدوله یحیی خان که اصلاً نیشابوری و ساکن لکنه و وزیر محمد شاه هندی بود «نهر هندی» را احداث کرد، آثار عمرانی بسیار از خود بیادگار گذاشت، سالیان دراز نامش بر سرزبانها بود، کاروان سرا برای واردین بنا نهاد، آثاری وقف کرد از آن جمله حسینیه بزرگی در کنار خانه خود بنا نهاد، کتابخانه نفیس تأسیس کرده کتابهای گرانبهای عربی و فارسی برای استفاده عموم فراهم ساخت، بقول صاحب کتاب تحفة العالم سید عبداللطیف شوشتری ص ۳۴۸ در حدود هفتصد جلد کتاب خطی بخط مؤلف برای کتابخانه تهیه کرد در هزار و دویست و بیست هجری وفات یافت، ثروت بسیاری در راه عمران کربلا و نجف بمصرف رسانید، این نهر را از بخش مسیب فرات جدا ساخت، پول زیاد به عشایر داد تا در حفر نهر اقدام کردند، نهر را وارد قنات نمود و آب را به نجف رسانید.

سید محمد علی فارسی معروف بمنشی در هزار و دویست و ده هجری

که به نجف رفت نهر هندی را دیده و در باره آن میگوید :

این آب از اراضی بلند جاری است، در اثر احداث قنات آب

وارد قنات میشود پس از طی مسافتی در زیر زمین آنگاه در سطح زمین نمودار میگردد.

«سفرنامه منشی بغدادی ترجمه استاد عباس عزاوی ص ۹۰ چاپ بغداد» آب در وسط نهر یا جدول آشکار نمیگشت، این نهر در هزار و دوست و هشت هجری قمری احداث شد، ماده تاریخ آن را «صدقه جاریه» گذاشتند.

براقی مورخ مشهور نجفی گوید: در اثر عدم توجه ترکان عثمانی آب شور که از چاهها کشیده میشد بجای آب شیرین بهره نجفیها میشد، نهر هندی بر خورد بزمینهای پست کرد نیزارهای بسیار تولید شد، نیزار نجف تا حدود ده فرسنگ و بعرض چهار تا شش ذرع و بعمق سه تا ده ذراع کشیده میشد، در آن زمان کشتی از بصره تا نجف میرفت در اطراف نهر باغها و اراضی کشاورزی بناشد، عشایر بسیاری از اعراب ساکن آن دیار گشتند، بعضی از شهرها مانند هندیه «طویریح» شریعه کوفیه، شامیه احداث شد همه اینها از برکت آب نجف بود.

صدر اصفهانی

در «مجموعه شبیبی» ثبت است که: در اثر بی توجهی قنات نجف از بین رفت، نجفیها در تشنگی استغاثه میکردند تا عبدالله خان امین الدوله صدر اصفهانی پنجاه هزار تومان برای آب نجف فرستاد، بکوشش میرزا تقی مهندس، قنات مخروبه درست شد و آب به نجف جاری گشت، پدر این عبدالله خان حاج محمد حسین خان اصفهانی بود در هزار و دوست و سی و نه هجری وزیر فتحعلی شاه قاجار بود، صدارت را تا سال هزار و دوست و چهل

وهشت هجری داشت ، راه وروش پدر را این فرزند نامی در پیش گرفت
آثار نیکی از خود بیادگار گذاشت از جمله آنها قنات نجف بود .

پس از مدتی باز نجف در بی آبی میسوخت صاحب کتاب جواهر
پول زیادی بمصرف رسانید ونهری از نهر آصف الدوله که مشهور به نهر
هندیه است احداث کرد باوفات صاحب جواهر کار اتمام نهر موقوف ماند.

تدبیر صاحب جواهر

در کتاب تحفة العالم تألیف سید جعفر بحر العلوم چاپ نجف ثبت
است که : هشتاد هزار تومان به هزینه سلطان ثریا جاه محمد امجد علی
شاه هندی «وفات صفر ۱۲۶۳» پسرش که بنام سلطان محمد واجد علی-
شاه جانشین پدر شد ، برای صاحب جواهر الکلام فرستاد تا در باره آب
نجف اقدام کند (۱)

مؤلف کتاب ماضی النجف وحاضرها نوشته است که : نامه مفصلی
از صاحب جواهر دیدم که برای بعضی از بزرگان هند نوشته بود، آنان
را درین راه نیک دعوت بهم کاری کرد، تاریخ مکتوب در هزار و دو بیست و
شصت و پنج هجری است.

در کتاب الحصون المنیعة تألیف شیخ علی کاشف الغطاء ثبت است که:

۱- شیخ محمد حسن اصفهانی مؤلف کتاب جواهر الکلام از بزرگترین
دانشمندان شیعه است ، کتاب جواهر دقیق ترین و جامع ترین کتاب علمی
فقه جعفری است نگاه کنید بکتاب تاریخ مختصر فقه مذهب جعفری بقلم
مرتضی مدرس چهاردهی در دوره نهم مجله « کانون سر دفتران ایران »
چاپ تهران .

سید حسین سیددادارعلی لکنه‌وئی «از نژاد ایرانی است» یک صد و پنجاه هزار روپیه برای حفر نهر نجف فرستاد.

فرهاد میرزا

فرهاد میرزا آن مرد بزرگ که آثار نیک او در عراق نمودار است، ثروت بی کرانی در خاک نجف پاشید تا آب شیرین و گوارا بکام نجفی‌ها برساند «ص ۱۸۴ المآثر والآثار چاپ تهران»

فرهاد میرزا آن بزرگ مرد که گلدسته‌های کاظمین را از طلا ساخت و شاعر نجفی صادق‌الاعسم «وفات ۱۳۰۱» خطاب با امام موسی کاظم (ع) و امام جواد (ع) درباره او چنین سرود (۱)

خدا بیدی فرهاد فی یوم حشره
فقد تم عن سر بتاریخه خدا

حجة الاسلام شفتی

سید اسدالله شفتی اصفهانی فرزند حجة الاسلام آقا سید محمد باقر شفتی هنگامیکه از اصفهان بزیارت نجف شتافت بی‌آبی و کمبودی آب را دید تصمیم گرفت کار نیک صاحب جواهر الکلام را بپایان رساند، قناتی از وسط نهر حفر کرد و آب را به نجف رسانید، مهندسان و معماران و کارگران را با خرج بسیار و ادار باین کار کرد، آغاز کار در سال ۱۲۸۲ بود، تا در سال ۱۲۸۸ هجری آب نهر در قنات جاری گشت، مردم آن سامان شادی‌ها کردند، شاعران بنام عرب قصایدی سرودند که چند قطعه از اشعارشان در

۱- نگاه کنید بکتاب زندگانی و آثار فرهاد میرزا بقلم مرتضی مدرس-

چهاردهم در مجله کهن سال ارمغان چاپ تهران.

کتاب ماضی النجف وحاضرها ثبت است.

مصارف احداث قنات آقا سیداسدالله شفتی رشتی اصفهانی از ترکه سردار محمد اسماعیل نوری «وکیل الملك» بود «المآثر والآثار ص ۸۴» مبلغ سی هزار تومان خرج بنای قنات شد «تحفة العالم تألیف سید جعفر بحر العلوم چاپ نجف».

باتفاق قول مورخان عرب دولتهای وقت توجهی بعمران و آبادی نجف نداشتند!!

با آنکه میدیدند ایرانیان چه پولها نثار کردند، چه کوششها شد تا آب در نجف جاری گشت، در تمام این مدت حکومت‌های عثمانی در لاروبی قنات‌ها کوتاهی کردند!! شاید نمی‌خواستند کبوتران حرم شیر مردان علی مرتضی (ع) آب شیرین بکامشان برسد!! قضا را ددهزار و سیصد و هفت هق سرمای سختی در نجف شد، کشت زارها خشک و جانوران هلاک شدند!! باز هم اولیاء امور همت نداشتند که خرابی‌ها را اصلاح کنند، نخواستند بدانند که ایرانیان در عمران عتبات چه فداکاری‌ها کردند!!؟

حاج میرزا حسین تهرانی

در زمان ریاست علمی و روحانی حاج میرزا حسین خلیلی تهرانی قنات خراب را اصلاح و آباد کردند، آغاز کار از سنه هزار و سیصد و نوزده هجری بود و تا هزار و سیصد بیست و هفت هجری کار قنات پایان رسید، آنگاه آب فراوانی به نجف رسید، دریغا که در اثر بی توجهی مجرای آب از نهر بزرگ هندیه بریده شد آب چاه‌ها که در مسیر قنات

بود طعم آب را تغییر داد مردم نجف باز هم گرفتار آب شور و بد طعم شدند !!

حاج محمد علی بوشهری رئیسالتجار خوزستان

در هزار و سیصد و چهل و دو ه. ق حاج محمد علی بوشهری «رئیس -التجار خوزستان» برای احداث رودخانه نجف سیصد هزار روپیه فرستاد برای افتتاح کار ملك فيصل نخستین شهریار عراق شخصاً در نجف حضور یافت و همراهان ایشان بزرگان نجف و شادروان بوشهری بود، نخستین کلنگ را فيصل پادشاه عراق بزمین زد و مقدمات احداث رودخانه فراهم شد ولی این کار پایان نرسید !!

در هزار و سیصد و سی ه. ق شرکت ملی در نجف تشکیل شد تا آب را از نهر فرات کوفه به نجف برساند، لوله‌ها و ادواتی از شرکت آلمانی خریداری کردند، جنگ جهانی آغاز شد و کارها تعطیل شد، تا آنکه دولت انگلیس عراق عرب را تصرف کرد عمران و آبادی بین النهرین آغاز شد، ادوات آبیاری به نجف بردند تا از نهر دوم که بنام «حمیدی» بود و يك ميل از کوفه دور بود آب را از نهر فرات جاری سازد و تا سنه هزار و سیصد و چهل و شش مقدمات کار بطول انجامید.

حاج معین بوشهری

بقول مورخان عرب یکی از بزرگان ایران بنام حاج آقا محمد - بوشهری «معینالتجار» از حکومت عراق امتیاز آب نجف را گرفت، تمام ادوات و لوله‌ها را خریداری کرد، شاعران بنام عرب اشعار غرائی

درین باره سرودند که در کتابهای ادبی و تاریخی عرب ثبت و منتشر شده است.

چراغ برق در نجف

حاج معین بوشهری کارخانه چراغ برق در نجف تأسیس کرد، حرم مرتضوی و صحن شریف و مساجد را مجانی چراغان نمود، بقول مؤلف کتاب تاریخ ماضی النجف و حاضرها، فضای حرم امیر مؤمنان ایران طلای نجف، صحن حیدری مانند ستارگان درخشان نور باران شد، این کار اساسی در تاریخ بیست و دوم جمادی الثانی هزار و سیصد و چهل و هفت هجری انجام شد، آب شیرین فرات هم تا کنار دیوار نجف رسید.

جشن‌های باشکوهی در نجف گرفتند، شاعران نامی اشعاری سرودند، میرزا احمد خواهرزاده حاج معین بوشهری متولی و متصدی آب و برق نجف شد « وفات ۱۳۶۷ هـ »

حاج محمد علی بوشهری رئیس التجار خوزستان درین کارهای نیک شریک حاج معین بوشهری بود و سهم بسزائی داشت و لوله‌کشی آب کربلا هم از اوست. سقاخانه‌های عمومی و مجانی در کربلا دایر کرد، در اثر این لوله‌کشی‌ها گردبادها و خاشاک‌ها آب را فاسد نمی‌سازد مخزن بزرگی از آب تعبیه شد تا مردم آب بردارند و بی‌نویان از آب مجانی بهره‌مند شوند.

در جمادی‌الاولی هزار و سیصد و پنجاه و دو ه. ق لوله‌کشی در نجف آغاز شد در جمادی‌الثانی همان سال آب لوله‌کشی به صحن حیدری رسید، دکان‌ها، مغازه‌ها و خانه‌ها از آب فرات سیراب میشوند.

شاعران و ادیبان بنام عرب اشعاری در مدح حاج معین بوشهری و رئیس‌التجار خوزستان سرودند که از شاهکارهای ادبیات معاصر عرب بشمار میرود و در کتابهای ادبی و تاریخی چاپ نجف و بغداد ثبت است :

خواب حاج معین بوشهری

از پارسیان و اوتاد آن دیار مؤلف در ایام تحصیل در نجف اشرف بارها شنید که حکایت کردند که : حاج معین بوشهری می‌گفت: در عالم رؤیا امیر مؤمنان علی (ع) را زیارت کرد که در کنار حوض کوثر جام آب را بوی داد تا بمردم نجف آب دهد، مدت‌ها درین اندیشه بود و تعبیر آن را نمیدانست؟! پارسیان و اوتاد نجف رؤیای او را تعبیر کردند که آب نجف را تأمین سازد، فرخنده رؤیا و نیکو تعبیری بود، همین کار نیک را بیادگار گذاشت .

در نجف اشرف بارها شنیده میشد که مردم آن دیار می‌گفتند رئیس‌التجار بوشهری و حاج معین بوشهری مورد توجه شاهنشاه رضا شاه پهلوی بودند ، از کار خوبشان این بود که در نجف و کربلا آب و برق را تأمین کردند شاهنشاه ایران گاهی با حاج معین بوشهری شوخی می‌کرد ، این بود تاریخ مختصر آب نجف که نقش ایرانیان را در عمران عراق نمودار ساخت.

ناصرالدین شاه قاجار در عتبات

در کتاب تاریخ الامامین الکاظمین ۴ تألیف جعفر نقدی (۱) چاپ بغداد

۱- شادروان شیخ جعفری نقدی قاضی محکمه‌های جعفری و رئیس آن در بغداد از دوستان نگارنده این سطرها در عراق بود چند کتاب نفیس از تألیفات او در بغداد و نجف چاپ شده است .

ثبت است:

بر حسب فرمان ناصرالدین شاه قاجار در هزار و دوست و هشتاد و دو هجری قمری ایوان شرقی صحن کاظمین را از بقایای طلای گنبد سامرا طلاکاری کردند، این کار پیش از زیارت شهریار قاجار به عتبات بود، هم‌چنان سقف‌ها و آینه‌ها و نقش‌ونگار حرم شریف را تعمیر و مرمت ساختند و دیوار خارجی رواق را کاشی‌کاری کردند.

در هزار و دوست و هشتاد و سه هجری ناصرالدین شاه قاجار فرمان داد که ضریح نقره بر روی ضریح فولادی نصب کردند و کتیبه‌های حرم و جایگاه‌های مخصوص رواق کاظمین را باطلانوشتمند در سال هزار و دوست و هشتاد و هفت هجری قمری شهریار قاجار بز زیارت عتبات نایل شد و مورخان تاریخ زیارت را چنین سرودند: «تشریفنا بالزیارة ۱۲۸۷» اصلاحات صحن و حرم کاظمین را تکمیل کرد بدانشمندان و کلیددار و کارکنان کاظمین مبلغ بسیاری از طلا و نقره بخشید (۱).

شیخ عبدالحسین تهرانی

در کتاب تاریخ کربلا و حائرالحسین (ع) تألیف دکتر عبدالجواد

کلیددار (۲) چنین ثبت شده است:

۱- ص ۷۷ چاپ بغداد

۲- شادروان دکتر کلیددار از دوستان صمیمی نگارنده این سطر هادر عراق بود، بارها حکایت کرد مرا که تحصیلات عالی خود را به همراهی یکی از ایرانیان در پاریس پایان رسانید، هر گاه کمک‌های او نبود نمی‌توانست در اروپا تحصیل کند همیشه نسبت بایران و ایرانی احترام خاصی می‌گذاشت و از بزرگان سیاست و نویسندگان بنام عراق بشمار میرفت.

در هزار و دویست و هفتاد و شش هجری بزرگترین علمای ایران بنام شیخ عبدالحسین تهرانی با ثروت بسیار بسوی کربلا شتافت، عتبات عالیات را اصلاح و تجدید بنا و تعمیر کرد چنانکه در کتاب تحفة العالم ص ۳۰۸ نوشته شده است که در هزار و دویست و هفتاد و شش هجری شیخ عبدالحسین تهرانی بفرمان ناصرالدین شاه قاجار بکربلا رفت گنبد حسینی را طلا کاری کرد و صحن شریف و ایوانهای صحن را از کاشی رنگین بنا نهاد، قسمتی از صحن از سمت بالای سرپاکی حسینی را بزرگ کرد، هنگامی که شیخ از تجدید بنا و اصلاح فراغت یافت در کاظمین بیمار شد در هزار و دویست و هشتاد و شش هجری قمری وفات یافت و در کربلا دفن شد، دو سال پیش از آنکه ناصرالدین شاه قاجار به عتبات مشرف شود شیخ عبدالحسین تهرانی وفات کرد، در جهت شمالی درب سلطانی صحن شریف در آرامگاه مخصوص بخود که در گوشه شمال غربی صحن قرار دارد دفن شد، این ماجرا را به شعر عربی بنظم در آوردند.

در مجموعه نفیس «مجالى اللطف» ص ۴۳-۴۴، این ابیات ثبت است:

ثم أنى الناصر لدين فعـم	مشاهد القدس بفضل و نعم
و اتباع دوراً ثم زاد الصحننا	وزاداء عماراً وشاد مبنى
وأطلق الراحة بالـا نجاز	على يدى عبدالحسين الرازى
لدى الثلاث والثمانين سنة	و المائتين بعد أليف بينة
و زار بعد أربع للطف	فوجد الشيخ و قد توفى
و من بعد ما شيد كربلاء	و روضة الزورا و سامراء

ناصرالدین شاه قاجار نه تنها اصلاحات عمرانی در کربلا کرد در

کاظمین و سامرا هم تجدید بنا و اصلاحاتی نمود (۱)

امیر کبیر و شیخ عبدالحسین تهرانی

در کتابهای تاریخی که بزبان فارسی تألیف شده است نقش میرزا محمد تقی خان امیر کبیر و شیخ عبدالحسین تهرانی در باره عمران و آبادی عراق عرب بصورت دیگری ثبت است که برای تکمیل تاریخ در اینجا نقل میشود در کتاب المآثر و الآثار چنین ثبت است : شیخ عبدالحسین تهرانی ملقب بشیخ العراقین مجتهدی بسیار فاضل و بقبول عامه نایل بود در دوات عثمانی نیز اعتباری معتد به داشت ولات و حکام عراق عرب او را حرمتی عظیم می نهادند اکثر تعمیرات و تأسیسات عتبات عالیات از جانب اعلیحضرت اقدس همایونی سمت مواظبت و مراقبت داشته مدرسه و مسجدی که از مال الوصایه امیر نظام اتابک اعظم میرزا تقی خان در طهران ساخته دائر است و با اجتماع افاضل طلاب عامر شکراله مساعیه (۲) شادروان عباس اقبال در کتاب میرزا تقی خان امیر کبیر چنین نوشته است :
امیر نظام « پس از واقعه محاکمات شیخ عبدالرحیم بروجردی » محاکمات را به محضر جناب شیخ عبدالحسین تهرانی شیخ العراقین ارجاع مینمود و یوماً فیوماً عقیده او نسبت به جناب شیخ افزون می گردید و از قراری که مسموع شده در مطالب مشکله و امور معضله با او مشورت می نمود بالاخره وصایت امیر نظام با او بوده و مدرسه و مسجد شیخ عبدالحسین

۱- ص ۲۵۷-۲۵۸ چاپ بغداد ۱۳۶۸-۱۹۴۹

۲- ص ۱۳۹ چاپ تهران

را از ثلث امیر بنا نمود. (۱)

سید نصرالله اخوی (۲) حکایت مینمود که شنیدم که چون شیخ

۱- شیخ عبدالحسین بن علی طهرانی ملقب بشیخ العراقین یکی از جمله علمای بسیار فاضل و مشهور قرن اخیر است. او پس از آنکه در عتبات از تحصیل علوم دینی فراغت یافت و بدرجه اجتهاد رسید بزودی مرجع تقلید و مقبول رجال دولت عثمانی گردید و بعزت تبصر در علوم و عشق به جمع آوری کتاب و رونق حوزه درس شهرتی عظیم حاصل کرد و امیر کبیر مخصوصاً او را پس از آمدن بطهران به قطع و فصل امور شرعی بر گماشت و وصایت خود را باو سپرد، پس از مرگ امیر نیز شیخ عبدالحسین در طهران پیش شاه محترم و مورد اعتماد بود و ناصرالدین شاه او را در هزار و دویست و هفتاد و چهار برای تعمیر صحن کربلا و کاظمین و سامرا مأمور نمود و شیخ از هزار و دویست و هفتاد و چهار تا هزار و دویست و هشتاد و شش در کربلا بود و در ۲۲ رمضان این سال که فوت کرد باین کار اشتغال داشت. کتابخانه شخص او در کربلا بواسطه داشتن نسخه‌های خطی نفیس مشهور بود و شیخ آن را بر طلاب وقف کرد.

از شیخ عبدالحسین کتاب کوچکی در شرح حال احوال روات باقی بوده است. عالم بزرگ حاج میرزا حسین نوری صاحب کتاب مستدرک الوسایل از شاگردان محضر و از معاشرین او بوده و در خاتمه کتاب مستدرک د ص- ۳۹۷ ج ۲۲۳ به تجلیل تمام از او نام می برد. برای شرح احوال او علاوه بر این کتاب رجوع کنید بمآثر و الاثار ص ۱۳۹ و ۱۸۱ و کتاب احسن الودیعة جلد اول ص ۷۵ و ۷۸، چاپ بغداد.

۲- مؤلف بوسیله شادروان محمد عبدالوهاب قزوینی با حاج سید نصرالله تقوی ←

عبدالحسین از عتبات عالیات پس از تحصیل علوم دینیہ بطهران بازگشت فرمود بدرجہای گرفتار ضیق معاش بود کہ یک اطاق مستطیل واقع در طبقہ فوقانی از خانہ گذر بین الحرمین اجارہ کرد و نصف آن را پردہ کشیدہ و عیال خود را پشت پردہ منزل دادہ و ما بقی اطاق را حصیری افکنده و خود می نشست و بجز چند جلد کتاب شیئی زائد کہ بہائی داشته باشد در آنجا دیدہ نمیشد و متدرجاً مبلغی باہالی بازار از بقال و عطار و امثالہا مقروض شدہ و راہ حرجی از هیچ طرفی برای او مرئی نبود، تا آنکہ بعضی از دوستان موقع ملاقات و اطلاع بر چگونگی حالات او صلاح اندیشی نمودہ اظهار داشتند کہ سبب عزلت و ضیق معاش شما از گوشہ گیری و عدم مراودہ با خلق است کہ احدی مطلع بر مراتب علم و دانش شما نشده و از دیانت و امانت و زہد جناب عالی آگاہی نیافتہ اند. بہتر آنست کہ با مردم خاصہ علما آمیزش نمودہ و مقداری از فضایل خویش را در مذاکرات علمیہ بروز دهید. شیخ فرمود از معاشرت اہل علم ابا ندارم، لیکن با این زندگی و عسرتی کہ مراست پذیرائی مردم کہ از لوازم مراودہ ست می بینید کہ بی نہایت مشکل است. گفتند عجالتاً ممکن است کہ صبح پنجشنبہ در منزل جناب شیخ - محمد تقی قزوینی کہ از اجلہ علماست و مرثیہ خوانی هست حاضر شوید و چنانکہ اغلب اوقات پس از استماع مصائب صحبت علمی میشود خویشان را مقداری معرفی نمائید و شاید بعضی از طلاب کہ واقعا طالب علم و جویای

← اخوی آشنا شد، بامداد روزہای جمعہ محضر ادبی او قابل استفادہ بود، مقدمہ و حواشی بر تجدید چاپ دیوان ناصر خسرو علوی، اوصاف الاشراف، چاپ دیوان غزلیات ریاض ہمدانی از یادگارہای ادبی اوست.

مدرس صحیح هستند خواهش درسی و استفاده نموده اسباب گشایش و فتح بابی از این طریق فراهم آید. جناب شیخ سخن ایشان را پذیرفته و یوم خمیس به مجلس مرثیه مرقومه برفت و در محلی پست تر از مقام خود به نشست و پس از ختم روضه فضالی آن محضر شروع بذکر مسائل علمیه نموده و شیخ استماع مینمود تا کلام ایشان زمینه پیدا کرد که شیخ تکلم خود را در گفتگو بجا و بموقع دید و چون مقداری از افادات وی گوشزد ایشان شد و فضل سرشار او را مقداری ملتفت شدند به لسان واحد از او معذرت خواسته و در صدر مجلسش جای دادند و چون بمنزل بازگشت عصر آن روز باو خبر دادند که شخصی بر در شما را می خواهد شیخ از اطاق خود پائین آمده در را باز کرد. آن شخص که درزی و لباس فراش بود عرض کرد که فردا اول صبح امیر نظام بدیدن شما تشریف می آورند. فرمود گویا اشتباه کرده باشید زیرا که من با امیر سابقه و مراوده ندارم تا بدیدن من آید. گفت مگر شما شیخ عبدالحسین طهرانی نیستید فرمود بلی، هستم، لیکن ممکن است که شیخ عبدالحسین دیگر باشد.

فراش گفت شما امروز در خانه شیخ محمد تقی قزوینی نبوده اید، گفت بوده ام. گفت پس اشتباهی نشده و مهیای آمدن امیر باشید. فرمود من منزلی که امیر در آنجا بیاید ندارم، گفت مگر همین جا منزل شما نیست. فرمود منزل همین است اما بیائید و ترتیب آنرا معاینه کنید که بدانید اینجا نمی آید و او را باطاق بالاخانه برد و وضع آنجا را بدید و گفت مخصوصاً همین جا خواهد آمد و برفت و صبح خود امیر بیامد و شیخ بقدری که میسر یافته بود پذیرائی نمود. آنگاه امیر نظام اظهار داشت که این

منزل شما شایسته شما نیست و خانه مختصری با لوازم و اثاث البیت در عباس آباد تهیه شده بآنجا نقل مکان فرمائید و يك صد اشرفی زرمسكوك بشیخ نیاز نمود و فرمود قروض شما را در بازار مطلعم این وجه را نیز به وامخواهان داده تا باز شما را زیارت کنم و برخاسته برفت و از آن پس همواره در ترویج شیخ اقدامات کافی نمود و روز بروز در عقاید او نسبت بشیخ می افزود تا آنکه محل وثوق امیر شد و طرف مشاوره در بعضی از امور مشکله گردید. (۱)

۱- میرزا تقی خان امیر کبیر تألیف عباس اقبال آشتیانی بکوشش ایرج افشار چاپ دانشگاه تهران ص ۱۶۸ - ۱۷۱

شادروان عباس اقبال آشتیانی از مورخان بزرگ معاصر است تألیفات ارزنده او تاریخ ایران « حمله مغول » خاندان نوبختی - دوره های مجله یادگار از شاهکارهای تاریخی و ادبی زبان فارسی است، کتاب های تاریخ میرزا تقی خان امیر کبیر - وزارت در ایران - ابن مقفع - قابوس و شمگیر - زیاری از تألیفات خواندنی اوست، دوره کتاب های درسی تاریخ - جغرافیا برای دبیرستانهای ایران از بهترین کتابهای کلاسیک است، اشتباه کوچکی در تاریخ مفصل ایران از او است که صبح ازل و میرزا حسین علی بهاء الله را فرزند سید علی محمد باب نوشته است!! گویا اشتباه قلمی یا چاپی باشد. دریغا که مؤلفان کتابهای درسی مندرجات آن کتابها را سرودست شکسته نقل میکنند بدون آنکه نامی از استاد باصفای خود برده باشند!!

آقای محمد دبیر سیاقی چند جلد از کتاب های اقبال را با تجدید نظر چاپ کرد اینک در تهیه و تنظیم مجموعه مقالات اوست با انتشار آنها ارزش اقبال ←

شخصیت شیخ عبدالحسین تهرانی

پیران روشن دل کربلا حکایت کردند مرا که شیخ عبدالحسین تهرانی پس از تحصیلات عالی از نجف به تهران آمد، اطاقی را اجاره کرد و در آن جا زندگانی مینمود، روزی يك شاهی به پول آن زمان از بقال سرگذر خوراك نسیه می گرفت، در یکی از روزها بقال بشیخ گفت. توانائی بیش از این مقدار نسیه را ندارد!!!

شیخ ناچار شد که فکری برای روزی خود کند، بامداد به مجلس یکی از روحانیان بنام تهران شتافت، در گوشه‌ای از آن محفل نشست، قضا را متوجه شد که شیخ مجلس زیر سؤال يك نفر حکمی نوشته است که سؤال با جواب درست نیست!! پاسخ مطابق پرسش نبود!!

شیخ عبدالحسین وظیفه شرعی خود دانست که مفتی تهران را از اشتباه بیرون آورد! خطاب بشیخ مجلس کرد و گفت: این حکمی که در زیر این پرسش نامه نوشته‌اید درست نیست و برخلاف همه مقررات و

← ما در راه فرهنگ ایران و اسلام نمودارتر گشت.

نیاز کرمانی شاعر با ذوق و جوان مابنا به تشویق نگارنده این سطرها مجموعه مقالات تاریخی اقبال آشتیانی را از مجلات و مطبوعات فارسی فراهم آورد و بصورت کتاب تدوین کرد شاید بتوان آن را در ردیف این کتابها دانست: بیست مقاله محمد قزوینی، مجموعه مقالات سیداحمد کسروی تبریزی، مجموعه مقالات سیدحسن تقی زاده، چهارده گفتار استاد مجتبی مینوی طهرانی. آرامگاه اقبال آشتیانی در کنار قبرشادروان محمد قزوینی و ابوالفتوح رازی در زاویه حضرت عبدالعظیم در ری است. دوره مجله یادگار بهمت کتاب-فروشی خیام در پنج جلد دوباره چاپ شد.

قوانین اسلامی است!! همه مجلسیان متوجه شیخ گمنام تازه وارد شدند؟! این شیخنا کیست که بر مفتی شهر ایراد گرفت شخصیت روحانی و علمی او را خرد کرد؟!

قاضی بنام تهران دستور داد که شیخ عبدالحسین را بزدند و از مجلس مفتی شهر بیرون رانند، مردم عوام گوساله پرست گماشتگان صاحب مسند شیخ بینوای ما را از پله‌ها پائین انداختند، قسمتی از تن رنجور او صدمه و آزار دید، شیخ با تن شکسته نالان نالان بخانه رفت و در این اندیشه بود که دانش و هنر در این شهر بزرگ مشتری ندارد. در اینجا خرمهر را بهتر از جواهر میخرند، باید کارساز آفرینش توجهی فرماید، آری کارساز ما بفکر کارما است.

فردای آن روز که این اتفاق افتاد، بقال سرگذر نزد شیخ رفت و گفت: میرزا تقی خان امیر کبیر صدر اعظم ایران می‌خواهد خدمت شما برسد و فردا شب اینجا خواهد آمد!!

شیخ عبدالحسین گفت من امیر رانمی شناسم و او هم مرانمی شناسد شیخ عبدالحسین نام در این شهر بسیار است، اشتباه در نام شده است، بقال و گماشته امیر گفتند مگر شما در مجلس مفتی شهر نبودید که آن ماجرا گذشت؟! شیخ گفت.

آری من بودم که مرا از مجلس بیرون کردند!! گفتند همین شما هستید که باید امیر بدیدار شما آید.

بقال سرگذر چند فرش از خانه خود آورد و اطاق شیخ را فرش کرد و مہیای دیدار امیر شدند.

امیر کبیر بدیدن شیخ عبدالحسین رفت پس از احوال پرسی گفت
شما کیستید از کجا آمده اید؟! ما جرای مجلس قاضی و مفتی را برای من
گفته اند که چگونه شما را از مجلس خود بیرون انداختند .

کیست که شما را بشناسد؟!

شیخ گفت: آقا سید اسدالله اصفهانی فرزند سید محمد باقر اصفهانی
روحانی مشهور اصفهان مرا درست می شناسد .

امیر کبیر نامه ای به حجة الاسلام شفتی باصفهان نوشت، پس از آنکه
مدتی سید در جواب نامه صدر اعظم ایران نوشت، من آن شیخ عبدالحسین
را می شناسم که بلند قامت است .

همسری دارد که آن زن از طایفه حواتم عرب می باشد من برایش
زن در عراق عرب گرفتم، و سه لیره مهریه زن قرار دادم، زنی است که
خال مشکلی در چهره دارد، هر چه درس خواندم نزد او خوانده ام، این
نامه که بدست امیر کبیر رسید در فکر رفت که عجب دانشمندی بزرگ
و روحانی پارسا و پرهیزکار باید به سختی گذران کند، هنرمندان از
گرسنگی بمیرند و بی هنران بر صدر نشینند؟! تفویر توای چرخ
گردون تفو .

در یکی از روزها ناصرالدین شاه قاجار به همراه امیر کبیر از شیخ
دیدن می کند، امیر بشاه میگوید: این شیخ عبدالحسین است، این هم
نامه آقا سید اسدالله اصفهانی است، زنی فرستادم همسر شیخ را از نزدیک دید
و همان زنی است که حجة الاسلام اصفهانی برای او گرفت، شاه قاجار دستور
داد که عدلیه اهضاء شیخ را بخوانند و اجرا کنند، میرزا محمد تقی خان

امیر کبیر هم هزار اشرفی به شیخ تقدیم داشت، دستور داد که از فردای آن در مسجد شاه درس بگوید تا فضلا از حوزه درس وی بهره مند شوند. روز اول کتاب ریاضی را در مسجد شاه درس میگفت دوسه نفر دانش-پژوه بیشتر در حوزه درس حاضر نشدند.

روز دوم ده نفر از دانشجویان شرکت در درس داشتند، روز سوم سی نفر از بهترین دانش پژوهان تهران درس خواندند، روزهای دیگر نگذاشتند که استاد در صحن مسجد درس گوید، او را بایوان مسجد شاه بردند و حوزه علمی تهران با او شد.

پیش از گذشته شدن امیر کبیر شیخ برای زیارت به مشهد رفت، وقتی میرزا تقی خان کشته میشود شیخ در مشهد بود.

وصی امیر کبیر

پس از شهادت امیر خانم عزت السلطنه حکمی را در میان اوراق امیر پیدا کرد که میرزا تقی خان صدراعظم نوشته بود: هر چه دارم بشیخ عبدالحسین بخشیدم از میخ پرده اطاق گرفته تا هر چه هست مال شیخ است، این خبر در شهر منتشر شد، خبر بشیخ رسید که به تهران بازگشت کند، مردم تهران وقتی شنیدند شیخ باز آمد همه باستقبال شتافتند قضا را ناصرالدین شاه به همراه میرزا آقاخان صدراعظم به فرح آباد رفته بود، میرزا آقاخان دور بین را بدست شاه داد که نگاه کند چه جمعیتی باستقبال شیخ رفته اند، شاه قاجار دور بین را در دست گرفت و نگاه کرد دید همه مردم از زن و مرد بر نا و پیر مشتاقانه باستقبال شیخ شتافته اند!!

شاه بدیدن شیخ رفت و گفت سه کرور تومان پول امیر کبیر بشما بخشیده است ، این همه پول را میخواهید چه بکنید؟ شهریار قاجار باطناً از نفوذ شیخ نگران شده بود!!

شیخ بفراست دریافت، در پاسخ گفت، گنبد بارگاه نجف اشرف را نادر شاه درست کرد ، گنبد بارگاه امام حسین را شاه اسماعیل صفوی بنا نهاد، گنبد کاظمین را محمد شاه قاجار طلاکاری کرد. میخواهم با این پول قبه و بارگاه «سامرا» را بنام شما بنا سازم.

انتقام شیخ عبدالحسین از جانشین امیر کبیر

ثروت میرزا تقی خان را تخمین زدند سه کرور تومان شد ، همه را بدست شیخ سپردند، میرزا آقاخان صدراعظم بشیخ گفت، شیخنا از این نمد کلاهی بما دهید؟! شیخ گفت يك باقیات صالحاتی برایت درست خواهم کرد، مدرسه‌ای در کربلا بنامیکنم، آرامگاه بسیار ارزنده و مخصوصی برای شما بیادگار میگذارم، آنگاه شیخ در کربلا مدرسه صدر را بنا نهاد، توالی و روشوئی مدرسه را در طبقه فوقانی قرار داد، آرامگاه مخصوص جانشین امیر را در طبقه پائین آن بنا کرد، بعد از وفات میرزا آقاخان جنازه‌اش را بکربلا بردند و در آرامگاه مخصوصی که شیخ در مدرسه صدر مهیا کرده بود بخاکش سپردند، آنگاه دستور داد در توالی را که در آن مدت بسته بود باز کردند با این تدبیر وصی امیر کبیر انتقام ولی نعمت خود را از گور میرزا آقاخان صدراعظم گرفت .

چنین کنند بزرگان چو کرد باید کار

پس از بنای صحن و حرم و بارگاه سامرا و طلاکاری گنبد مطهر آن

باز هم پول امیر کبیر برکت کرد و باقی ماند، شیخ دستور داد صحن و ایوان کاظمین را از نو بنا کنند، نقشه ساختمان ایوان را بلند گرفتند تا بر آب دجله و آرامگاه امام اعظم ابوحنیفه مشرف باشد.

اهل سنت و جماعت بغداد به والی بغداد خبر دادند که نقشه شیخ است که آرامگاه امامان مذهب جعفری بلند پایه باشد، والی بغداد به کاظمین شتافت که شیخ را دیدار نماید و جلوگیری از نصب چوبها و بناها کند، خبر بشیخ رسید دستور داد هر چه زودتر در بنای ایوان کوشش کنند، والی بغداد به صحن کاظمین رفت، و خبر بشیخ دادند که حاکم عراق آمده شما را ملاقات کند، شیخ در پاسخ گفت: از ایشان پذیرائی کنید تا خدمت برسم، شیخ شتابان بسوی معماران و مهندسان شتافت پایه‌ها را هر چه زودتر استوار کردند، پی‌ریزی‌ها را نیکو بنا نهادند پس از انجام کار به نزد والی بغداد رفت، پاشای عراق پس از احوال‌پرسی گفت، نظرم این است که ایوان کاظمین بلند نشود! شیخ گفت: این که مهم نیست! می‌خواستید زودتر دستور فرمائید، حال که گذشته است، با این تدبیر شیخ ایوان کاظمین را نیکو بنا نهاد هوش و حسن تدبیر شیخ عبدالحسین بود که سه کروار تومان پول امیر کبیر را از چنگ ناصرالدین شاه قاجار و میرزا آقاخان صدراعظم بیرون آورد و بناهای آباد در سامرا و کاظمین و کربلا بنا نهاد و باقیات صالحیاتی هم برای دشمن امیر کبیر باقی گذاشت:

چنین کنند بزرگان چو کرد باید کار

احداث ایوان نوصحن حضرت امام حسین بفرمان شاهنشاه آریامهر

در مطبوعات عراق و ایران نوشتند که، مخارج احداث ایوان نو امام

حسین (ع) به پنجاه ملیون ریال بالغ خواهد شد.

در تابستان ۱۳۴۵ هیئت ایرانی حامل ستونهای ایوان آرامگاه حضرت حسین بن علی (ع) بعراق عرب شتافت. مأموریت ساختمانی خود را زیباترین طرزی انجام داد، ستونها و سرستونهای حرم سیدالشهداء را پس از صدور فرمان شاهنشاه آریامهر مبنی بر تعویض ستونهای قدیمی و کهنه توسط یکی از نیکوکاران بنام قنبر رحیمی بیدمشکی از کیسه شخصی آماده شد.

لرزاده معمار دربار شاهنشاهی مأموریت یافت که نقشه ستونها و ایوان حرم را تهیه کند و از روی آن نقشه اقدام به تعویض آنها نمود بامر شاهنشاه مقرر شد دیوار قتل‌گاه و کف آن نیز از مرمر قرمز مفرش گردد، مردم شهرستانها مسیر کاروان بخصوص در قصر شیرین با استقبال رفتند. مراسم قربانی و نذر بکار بردند در پیشاپیش کامیون که سنگ را بسوی کربلا می برد روی پارچه‌ای نوشته شده بود: «بفرمان شاهنشاه آریامهر حامل سنگ های مرمر قتلگاه» در حالیکه دو پرچم ایران بروی آن نصب بود کامیون وارد خاک عراق عرب شد، پرچم ایران که در عالم عربی باهتر از درآمد شور و استقبال مهیج شیعیان و ایرانیان آن سامان آغاز شد، در تمام مسیر کاروان زن و مرد، برنا و پیر به تماشای کاروان شتافتند.

شیعیان علی کامیونها را می بوسیدند و اشک شادی نثار می کردند، اعضای کاروان عبارت بود از نماینده کلیددار سیدالشهداء، لرزاده معمار مشهور و هنرمند دربار ایران، حاج آقا جبلی سازنده و هدیه کننده صندوق خاتم

شهداء و گروه دیگر از نیکوران، در بغداد هیئت سفارت شاهنشاهی ایران از کاروان استقبال کرد، بیشتر مردم کربلا تا ده فرسنگی به پیشواز کاروان شتافتند، شور و هیجان مردم آن سامان باندازه‌ای زیاد بود که روزنامه - نگاران عرب و ایران نوشته‌اند هنگامی که کاروان ایران وارد شهر شد تمام اتومبیل‌های کربلا بوق خود را بشادی صدا در آوردند، نشاط و هیجان غریبی تولید شده بود، در جلوی کامیون قربانی‌ها کردند بخصوص در برابر صحن مقدس حسینی قربانیها شد و بینوایان را خوراک دادند. فردای آن روز کارگران هنرمندی که از تهران مأموریت داشتند و بکربلا رفته بودند شروع به نصب سنگها کردند، نخستین سنگ قتلگاه توسط سفیر کبیر شاهنشاهی در عراق بنام شاهنشاه آریامهر در میان شوق و ذوق و ابراز شادمانی جمعیت نصب شد.

در روزنامه‌های بغداد و تهران نوشتند که تخریب و بنای دومرتبه ایوان امام حسین (ع) از اسفندماه ۱۳۴۵ آغاز میشود، خرج احداث - ایوان نوین آرامگاه در حدود پنجاه میلیون ریال ایرانی برآورده شد.

فرقه اسماعیلیه - ضریح نقره حضرت عباس

گویند ضریح نقره گرانبهرائی از اسمعیلیه بهره (۱) پاکستان تهیه

۱- بگواهی تایخ اسمعیلیه دو فرقه‌اند: ۱- آقاخانی ۲- بهره‌ها. درینا که بیشتر مورخان و نویسندگان معاصر هر دو فرقه را يك گروه پندارند!! با آنکه از لحاظ معتقدات فرسنگها از هم دورند!! بهره‌ها درمبادی مذهب سخت پای بند معتقدات اسماعیلی هستند، در ذی القعدة ۱۳۸۴ هشتادمین سال ←

شده بود که بر آرامگاه حضرت عباس بن علی (ع) نصب کنند، چون ضریح

← تولد سید طاهر سیف الدین شهریار روحی بهره‌ها رادر شبه‌قاره هندوپاکستان جشن گرفتند .

سید طاهر داعی پنجاب و یکم ازدعای فاطمی است ، در ۳۱ ماه مارس ۱۹۵۹ سید طاهر سیف الدین رئیس و پیشوا و شهریار روحی فرقه بهره اسمعیلیه شد گروه بهره در شبه قاره هندوپاکستان و افریقا و آسیا پراکنده هستند و همه آنان کارشان بازرگانی است، سید طاهر سیف الدین از نژاد صلیحیون دریمن است، کسی از این طایفه و نژاد نمی تواند داعی شود مگر آنکه واجد شرایط باشد ، داناترین ، سخنورترین ، عالم علوم اسلامی و استاد ادبیات عرب و پارساترین آنان باشد .

سید طاهر سیف الدین دانشگاه بزرگ روحانی مانند الازهر مصر تأسیس کرد، در آنجا علوم اسلامی بزبان عربی تدریس میشود، دانش نوین را هم درس میخوانند دانشجویان این دانشگاه از خوراک و پوشاک و جایگاه مجانی آن بهره مندند، ساختمان این دانشگاه از بهترین بناهای شهرستان «سورت» هند است که «دانشگاه سیفیه» مینامند، سید طاهر سیف الدین بیش از سیصد و پنجاد مدرسه بهزینه خود در نقاط مختلف تأسیس کرد ده ها هزار دانشجو مجانی از آن استفاده می کنند، بنا بنوشته «مجلة العرب» (پاکستان - کراچی - ۱۳۸۵ - ربیع الثانی) این مدرسه ها غیر از مدارس و انجمن ها و آموزشگاه های علمی دیگر است که در هند - پاکستان - آفریقا - سیلان بورما پیشوای بهره ها تأسیس کرد، سید طاهر سیف الدین چندی مدیر دانشگاه علیگر هند شد و از دانشمندان مشهور عالم اسلامی است که تألیفات ارزنده در معارف اسلامی دارد و در سرودن اشعار و قصاید و خطب عربی استاد مسلم هندوستان و پاکستان →

تازه بروی صندوق حرم قرار نمی گرفت و کوچک بود، از طرف کلیددار عباسی درب حرم را بستند و چهار چوبه‌ها گذاشتند، صندوق حرم و ضریح نقره را برداشتند تا بجای آنها ضریح نوین را پایه گذاری و نصب نمودند.

← بشمار میرود، دانشگاه مشهور علیگر هندوستان درجه دکترای افتخاری در رشته علوم الهی بوی عطا کرد هم‌چنان دانشگاه کراچی در جشن باشکوهی درجه دکترا بایشان تقدیم داشت.

« صندوق سیفی » از یادگارها و تأسیسات امام بهره‌ها سید طاهر - سیف‌الدین است، این صندوق يك مؤسسه خیریه‌ای است که تا کنون در راه نشر فرهنگ و امور اجتماعی و بازرگانی گام‌های موثر برداشته و نقش مؤثری در امور زندگی و تجارتي اسمعیلیه بهره داشته و دارد.

سید طاهر سیف‌الدین در تعمیر مسجد الاقصی شرکت داشت و نامش بر دیوار مسجد ثبت و نقش شد.

ضریح نقره حضرت امیر مؤمنان علی علیه السلام در نجف و ضریح حضرت حسین بن علی (ع) در کربلا و ضریح نقره مسلم بن عقیل در مسجد کوفه که از شاهکارهای هنری و ذوقی است از یادگارهای او است، هم‌چنان تأسیسات عمران و آبادی در آسیا و آفریقا و در هند و پاکستان از همت بلند او است. در آن زمان که نگارنده این سطرها در نجف طلبه بود سید طاهر - سیف‌الدین برای زیارت به کربلا و نجف آمد، برای بزرگان دانشمندان اسلامی پول‌ها و ارمغان‌ها آورد، بهره‌ها بازرگان پیشه‌اند و در امورات اقتصادی هند، پاکستان، سیلان، آفریقا نقش مؤثری داشته و دارند.

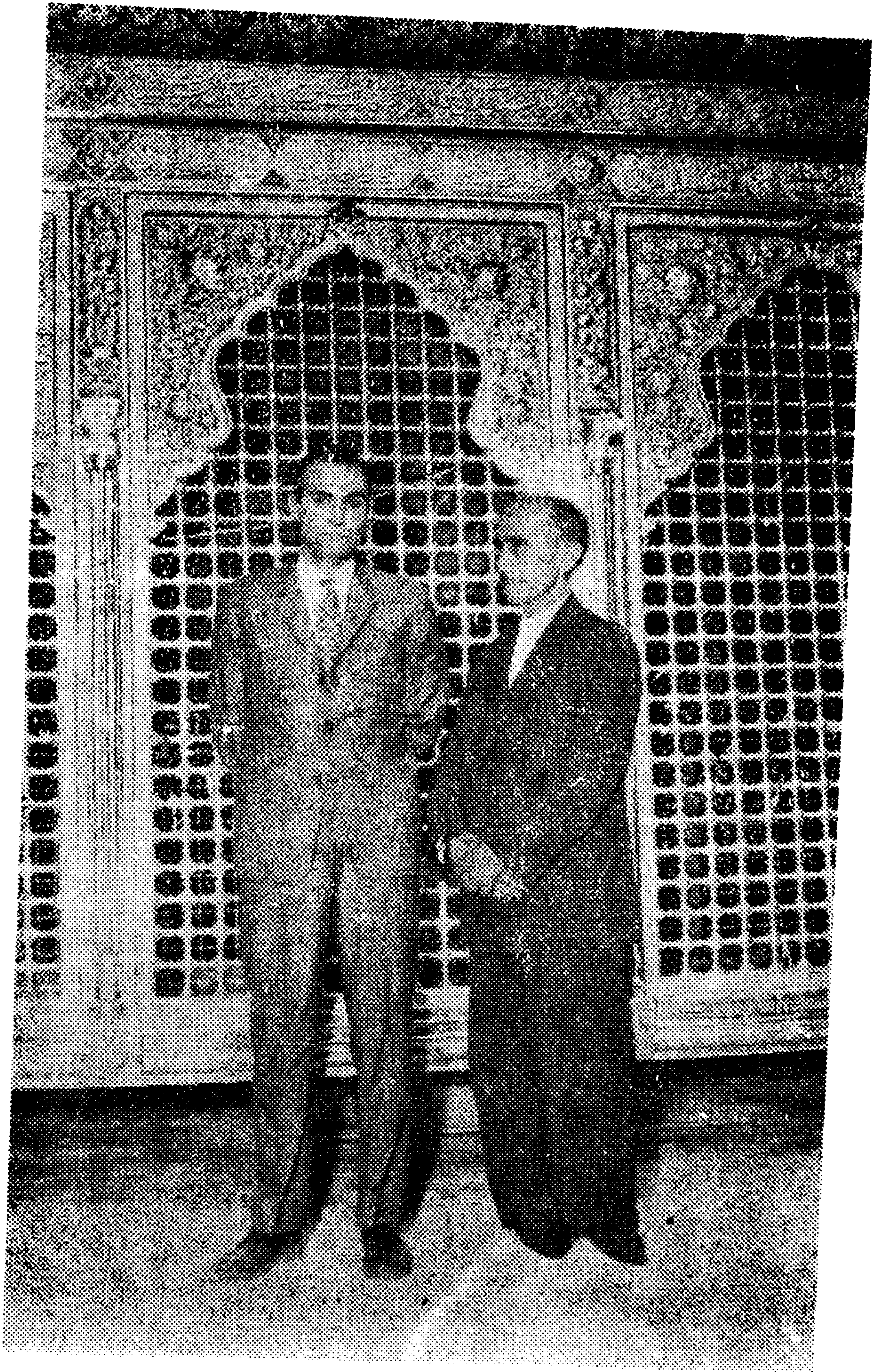
شادروان صنّیع خاتم هنرمند نامی ایران صندوق حرم را از نزدیک زیارت کرد، آنرا از طلای سفید دانست ماجرا را با قاسید محسن حکیم طباطبائی مرجع بزرگ مذهب شیعه در میان گذاشت که: می‌خواستند صندوق آرامگاه را که شاهکار هنری است، صدها برابر ضریح نقره ارزش دارد با ضریح نقره ای که بر روی صندوق مخصوص آرامگاه است بردارند و بجایش ضریح نقره تازه ساخته شده قرار دهند؟!

همت بلند ایرانیان در تهیه ضریح حضرت عباس

پس از شنیدن این خبر شادروان آیت‌الله حکیم بنام زیارت بکر بلا شتافت و بحرم حضرت عباس رفت، از نزدیک دید که آرامگاه ماه تابان هاشمی راقق کردند. زوار بدرب رواق ایستاده و از دور زیارت میکنند، سید سخت بر آشفت دستور داد کلیددار حاضر شد، ماجرا را در میان گذاشتند، مفتی بزرگ مذهب جعفری حکم کرد چوب‌ها و تیرهایی که در بنا گذاشته بودند برچیدند، صندوق نفیس آرامگاه و ضریح نقره را که برداشته بودند از خانه کلیددار بازگشت دادند و بجایش قرار دادند، حکیم گفت: چون ضریح نقره تازه کوچک است بصاحبانش برگشت دهند، شخصاً ضریح بسیار گرانبها که شاهکار هنری باشد تهیه مینماید، در چنان موقعیت حساس مذهبی آیت‌الله حکیم توجه به شیعیان ایران نمود، شادروان صنّیع خاتم را مأمور کرد که به همراهی هنرمندان نامی اصفهان ضریح نقره بسیار ارزنده و نفیسی ساختند، تا چرخ و فلک روزگار در کار است کارهای هنری ایرانیان نمودار خواهد بود، هرگاه ایوان مداین، بیستون، تخت جمشید تجلی‌گاه هنر ایران باستان است.

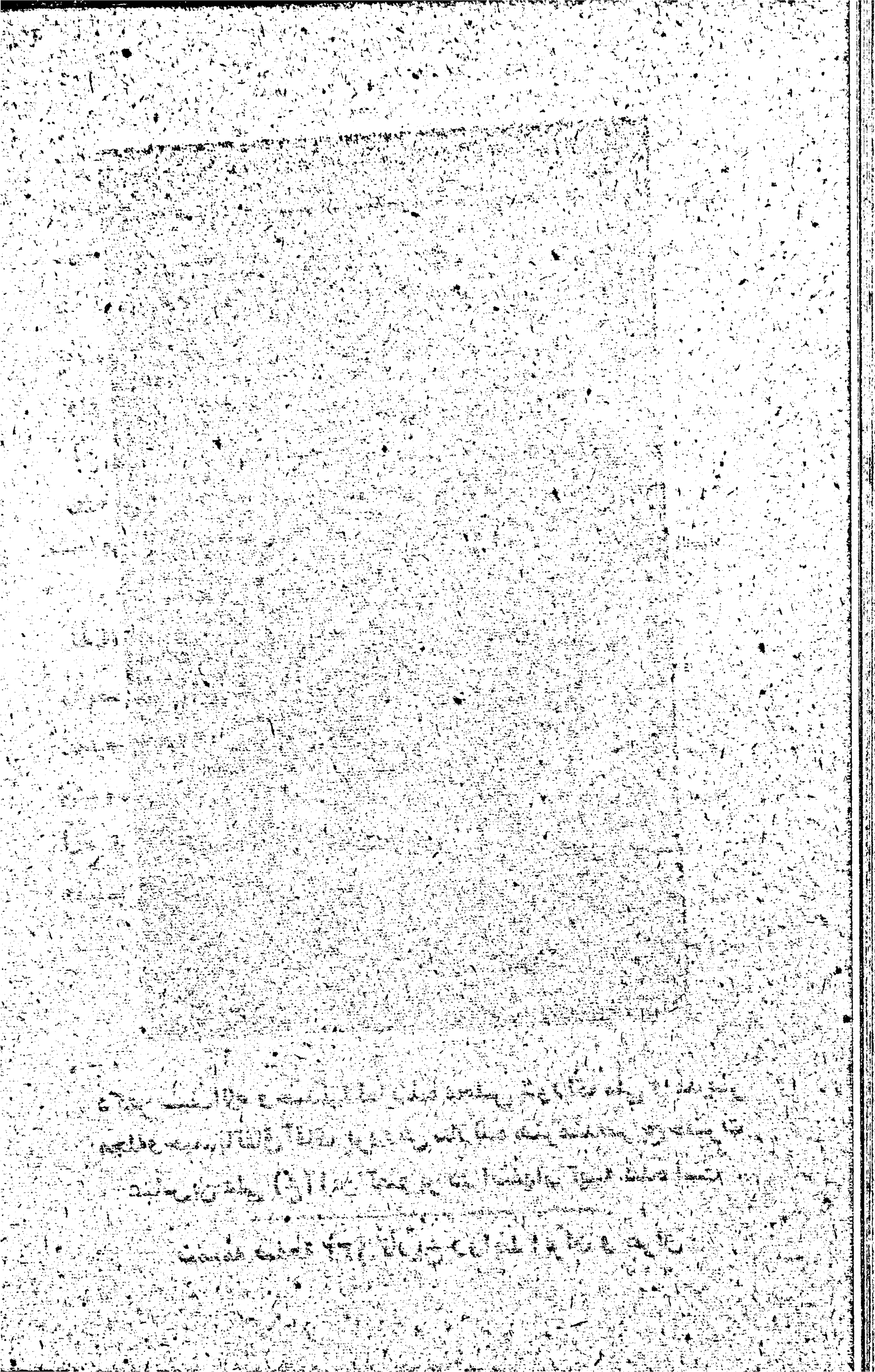
مسجد شیخ لطف الله، مدرسه چهارباغ، آرامگاه پیشوایان مذهب جعفری و دهها آثار تاریخ اسلامی هم نمودار هوش و ذوق هنر ایران بعد از اسلام خواهد بود مردم با ایمان ایران و بعضی از شیعیان جهان در خواست آقا سید محسن حکیم را از جان و دل قبول نمودند و در ساخت ضریح حضرت عباس بن علی (ع) شرکت داشتند و از کیسه فتوت خود پولها نثار کردند دوستان عراقی ما گویند اعلیحضرت همایون شاهنشاه آریامهر سهم بزرگی داشت، گروه دیگر از رفیقان عراقی ما گویند که بیش از صد و پنجاه هزار تومان شاهنشاه ایران در این خصوص نثار کرد و نخستین شخصیتی بود که در جهان شیعه در خواست مرجع بزرگ مذهب جعفری را از جان و دل قبول نمود.

پس از پایان ساخت ضریح نقره در اصفهان دوست دیرینه ما فاضل ارجمند آقا سید ابراهیم یزدی طباطبائی داماد آیت الله حکیم با اصفهان رفت و با همراهی و راهنمایی آقای دکتر وحیدنیا مدیر مجله وحید در حدود سیصد گذرنامه دریافت و خود نیز تا کر بلا همراه ضریح بودند و بیش از دوهزار نفر از مردم اصفهان و تهران با تشریفات خاصی ضریح نقره را بکر بلا بردند و بر آرامگاه ماه تابان هاشمی قرار دادند و بار دیگر تجلیات روح مذهبی و هنری ایران در جهان عرب درخشیدن گرفت.

دکتر سیف‌الله و حیدر نیا نماینده مجلس شورای ملی و مدیر
مجله و حیدر با تفاق آقای پرورش سازنده هنر مندضریح حضرت
عباس بن علی (ع) این تصویر در اصفهان تهیه شده است

ضمیمه صفحه ۱۳۲ تاریخ روابط ایران و عراق

۵- شعر و حکمت ایران در ادبیات عرب (۱)

شهرستانی

خاندان شهرستانی از هزار و صد و پنجاه ه.ق. از اصفهان بعراق عرب مهاجرت کرد، جد بزرگشان سید میرزا محمد مهدی شهرستانی بود که بکر بلا شتافت از شاگردان حوزه علمی و روحانی آقا باقر بهبهانی بشمار میرفت. وفات آقا سید مهدی در هزار و دو بیست و شانزده ه.ق بود.

سید محمد علی حسینی شهرستانی «هبة الدین» از مشهورترین دانشمندان معاصر بود، سالیان دراز رئیس «مجلس تمیز مذهب جعفری» در عراق عرب بود، چندی وزیر فرهنگ آن جا بود، هبة الدین در ربیع الاول سال هزار و سیصد و بیست و هشت ه.ق مجله ماهانه «العلم» را در نجف اشرف تأسیس کرد، العلم مجله علمی و مذهبی است که ماهانه در نجف چاپ میشد، بعضی از شماره‌های مجله مزبور در بغداد چاپ شد، دوازده شماره از سال اول و نه شماره از سال دوم مجله العلم منتشر گردید.

العلم در حوزه‌های علمی و ادبی و روحانی عالم عرب و جهان

۱- این فصل نخست در دوره چهارم مجله ماهانه (وحید) چاپ تهران

۱۳۴۶ خورشیدی منتشر شد.

اسلامی مورد توجه فضلا و دانشمندان بود تا آنجا که شیخ محمد حسین -
کاشف الغطاء نجفی از بزرگان دانش و مذهب درباره آن چنین سرود :
هبة الدین اتانا بعلوم مستفیضة

وله التاریخ « اهدی هب العلم فریضة »

دفتر مجله العلم در دفتر دارای کتابخانه عمومی بود که همه میتوانستند
از آن بهره‌مند شوند .

سید هبة الدین مجله « المرشد » را در بغداد تأسیس کرد. المرشد
مجله‌ای است علمی، فلسفی، ادبی، تاریخی که هر ماه در بغداد منتشر میشد،
نخستین شماره المرشد در جمادی الاول هزار و سیصد و چهل و چهار و آخرین
شماره آن در اول رجب هزار و سیصد و هشت هجری قمری منتشر گشت ،
چهل شماره مرتب چاپ شد و بجای دو ماه آخر سال چند رساله انتشار یافت ،
المرشد از بهترین مجلات عالم عربی و اسلام بشمار میرفت ، فضلا و دانشمندان
بنام مقالات و اشعاری در آن نوشتند و آقا سید صالح شهرستانی مدیر اداره
المرشد بود که پس از تعطیل مجله به تهران آمد و از نویسندگان مشهور
ذواللسانین ما است .

شهرستانی صاحب تألیفات بسیار عربی است که بعضی از آنها مانند
« هیئت و اسلام » و « اعجاز قرآن » بفارسی ترجمه و منتشر شد و از صاحب
نظران عالم اسلام بشمار میرود .

در فلسفه، حکمت تشریح، تفسیر قرآن سید هبة الدین صاحب نظر
است می‌توان او را در ردیف فرید و جدی و طنطاوی جوهری صاحب
تفسیر الجواهر و محمد عبده دانشمند بزرگ مصری دانست از جمله تألیفات

منتشره ایشان کتابی است بنام « فیض الباری » بضمیمه نظریه فلسفی « استکمال » که در بغداد چاپ شد . شهرستانی منظومه حاج ملاهادی سبزواری حکیم عصر ناصری را از جنبه ادبی اصلاح نمود، دریغا که از عهده انجام آن درست بیرون نیامد؟! چه دقت نظر و اندیشه شگرف و حکیمانانه سبزواری در کتاب منظومه فیض الباری منظور نشده است (۱)

نظریه بسوی تکامل علامه شهرستانی بعقیده نگارنده ناچیز این سطرها چکیده‌ای است از عقاید فلسفی یونان، افلاطونی جدید، آراء و عقاید فلسفی و عرفانی فارابی، سهروردی، صدرالدین شیرازی، حاج ملاهادی سبزواری که بسبب نوین تدوین نموده و بصورت شاهکار علمی و فلسفی و ادبی بزبان شعر درآورد .

مجله مشهور « الهلال » چاپ قاهره در شماره هشتم سال سی و یکم (ماه مه ۱۹۲۳) شرح مفصلی راجع به علامه سید هبةالدین حسینی - وزیر فرهنگ عراق و « نظریه عمومی استکمال » که واضع آن سید - هبةالدین است نوشته و شعری را از او نیز چاپ کرده است که چند بیت آن ذیلا نقل میشود :

المنظومة الکمالیة

فیمایری ولایری من الوری	ناموس الاستکمال سرقدسری
فالکل مسجدی الندی والوجود	سرسری فی عالم الوجود

۱- نگاه کنید بکتاب تاریخ فلاسفه اسلام (فصل زندگانی و فلسفه حاج ملاهادی سبزواری) در دو جلد چاپ تهران و رساله اسرار سبزواری و فلسفه او که هر دو از تألیفات مرتضی مدرس چهاردهی است در دوره هفتم و هشتم مجله ماهانه (وحید) چاپ تهران منتشر شد .

اثیرا و قوۃ و ارواح
فلز او نبت و حی او بشر
سیاره صعوداً او نزولاً
انواع او افراد او اشباح
سدیم او شمس و ارض او قمر
نوعاً و شخصاً نفساً و هیولی..

حاج شیخ محمد حسین اصفهانی

شیخ محمد حسین اصفهانی «تولد ۱۲۹۶ ه. وفات ۱۳۶۱ ه. ق»
حکیم بزرگ، اصولی، هنرمند و دانا بود.
گروهی وی را حکیم فقهاء و فقیه حکماء میدانند، بنا بنوشته مورخان
عراقی ستاره درخشنده‌ای بود که در آسمان علمی و روحانی نجف اشرف
درخشید.

محقق اصفهانی از شاگردان حوزه علمی آقا سید محمد فشارکی
اصفهانی، آخوند ملا محمد کاظم خراسانی، آقا رضا همدانی فقیه
بزرگ بود، کلام و حکمت و الهیات را از آقا میرزا محمد باقر اصطهباناتی
حکیم مشهور فرا گرفت، بیش از دوازده سال در حوزه علمی محقق
خراسانی بود.

خدا رحمت کناد استاد علامه ما را که حکایت کرد در این
مدت دو مرتبه بدرس استاد خود نرفت، یکی آنکه گمان کرد محقق
خراسانی بدرس نخواهد آمد قضا را به حوزه درس آمد و درس گفت،
مرتبه دوم ناگهان باران شد بدی در نجف آمد که در شب تاریک راه عبور
و مرور تقریباً بسته شده بود گمان کرد که آخوند خراسانی بدرس نخواهد
آمد از قضا استاد بدرس رفته بود !!

صدها دانشجو در حوزه علمی و روحانی حاج شیخ محمد حسین

اصفهانى پرورش يافتند و از دانشمندان بنام عالم اسلام بشمار آمد اينك چند تن از شاگردان بنام استاد ما از مراجع تقليد مذهب جعفرى و از استادان هنرمند و محققان مشهور جهان شيعه‌اند در يغا كه اجل وى را مهلت نداد و چراغ عمرش خاموش شد، هر گاه محقق اصفهانى زنده - مازدى رياست علمى و روحانى مذهب جعفرى در عصر حاضر منحصر - باو ميشد .

استاد بزرگوار مادر حدود سى و دو جلد كتاب و رساله بعربى و فارسى تاليف نمود، در رشته‌هاى فقه و اصول فقه، حكمت الهى و ادبيات فارسى و عربى صاحب نظر و دقت بود، بيشتر آثارش در نجف و طهران، بغداد و قم چاپ و منتشر شده است .

از آثار مشهور وى حاشيه بر كتاب كفاية الاصول بنام «نهاية الدرية» در سه جلد چاپ شده اين كتاب يك دوره از كليات فلسفه است كه مؤلف آنها را در دوره اصول فقه وارد نمود، ديگر حاشيه بر كتاب مكاسب تاليف شيخ مرتضى انصارى در دو جلد كه كليات حكمت و فلسفه را وارد فقه مذهب جعفرى نمود !!

از زمان تاليف اين دو شاهكار علمى تا كنون صدها دانش يژوه علوم مذهب جعفرى در حوزه‌هاى درسى به بحث و انتقاد اين دو كتاب مى پردازند، بنا بنوشته دوست بزرگوار و هم درس ما شادروان استاد علامه محمد رضا مظفر مؤسس «كلية منتدى النشر» «نجف اشرف» كسانى كه حاشيه او را بر كتاب كفايه مى خوانند طغيان معلومات فلسفى وى را در بحث‌هاى اصولى بصورتى مى بيند كه گمان ميكند دارند يك كتاب فلسفه را مطالعه مينمايند !!

خدا رحمت کناد استاد محقق ما را که با آقاعلی مدرس صاحب «بدایع-
الحکم» سخت معتقد بود در یکی از روزها مرا گفت: در میان گروه فلاسفه
هر گاه آقاعلی زنده بود میخواستیم دیدارش نمایم (۱)
کلیات دیوان اشعار فارسی حاج شیخ در تهران چاپ شد، دور ساله

۱- کنت دو گوینو در کتاب مذاهب و فلسفه در آسیای وسطی چنین
نوشته است:

آقاعلی تهرانی- استاد مدرسه مادرشاه تهران و دانشمند قابل ملاحظه‌ای
است هیکل کوچک و اندام ضعیف و لاغری دارد و رنگ صورتش مایل بسیاهی
است اما چشمان نافذی دارد و فوق العاده باهوش است تحصیلات خود را در
نزد پدرش ملا عبدالله مدرس و ملا آقای قزوینی و حاج محمد جعفر لاریجانی
و حاج محمد ابراهیم و سید رضا و میرا محمد حسن نوری پایان رسانده است راجع بعقاید
فلاسفه شهیر مطالبی نوشته است ابتداء فقه و اصول و حکمت الهی تدریس میکرد ولی
بعدها از تدریس این مواد دست کشید اما طلاب او را رها نکرده و بمنزلش میروند
و از محضرش استفاده می کنند و خلاصه آنکه از این گوشه گیری از شهرتش کاسته
نشده است اکنون مشغول نوشتن کتابی است در تاریخ فلسفه یعنی از ملاحظه شروع
کرده بزمان حاضر میرساند او بعد از شهرستانی اولین کسی است که
بنوشتن تاریخ مشروح فلسفه اقدام کرده است ص ۸۹ ترجمه م. ف. چاپ
اصفهان ۱۴۱۰

استاد نصرالله فلسفی از وابسته گان دختری آقای علی مدرس است، برای
شرح احوال و آثار آقاعلی مدرس نگاه کنید بکتاب «تاریخ فلاسفه اسلام»
تألیف مرتضی مدرس چهاردهی دو جلد چاپ تهران، و آقاعلی مدرس بقلم
نگارنده در دوره ششم مجله ماهانه وحید چاپ تهران

بنام «الانوار القدسیة» و «تحفة الحکیم» مجموعه اشعار عربی وی است که در نجف و تهران چاپ شد. اشعار عربی و فارسی وی در مدح و رثاء امامان ما جنبه عرفانی و فلسفی دارد از اشعار مشهور ایشان بنام «تحفة الحکیم» منظومه‌ای است در حکمت بزبان عربی که اصول حکمت و عرفان الهی را در بردارد.

استاد بزرگوار ما آقا میرزا مهدی آشتیانی که از استادان بنام - حکمت الهی بود حکایت کرد مرا که بسیار مایل بودم منظومه «تحفة الحکیم» را عربی شرح نماید تا کتاب دیگری مانند «شرح منظومه» حاج ملاهادی سبزواری به گنجینه حکمت اسلامی افزوده شود دانشجویان حکمت و فلسفه شرق از آن بهره‌مند شوند، دریغاً که موفق بانجام آرزوی خود نشد. (۱)

در تاریخ ادبیات عرب شخصیت علمی و ادبی و فلسفی آقا شیخ - محمد حسین اصفهانی نمودار است دوست فاضل ماعلی خاقانی نجفی در کتاب بسیار نفیس «شعراء الغری» «جلد هشتم» چاپ نجف چند صفحه از کتاب خود را به محقق اصفهانی اختصاص داده و نود و چهار بیت از اشعارش را در تذکره ادبی و تاریخی خود نقل نمود. و گوید: در فن رجز محقق اصفهانی باندازه‌ای توانا و هنرمند بود که نوعی از اعجاز بشمار میرفت، تکلفی در سرودن اشعار نداشت پس از انجام کارهای واجب باشعار عربی و فارسی می‌پرداخت، دوست تحصیلی و دیرین ما شادروان محمد -

۱ - نگاه کنید بکتاب «تاریخ فلاسفه اسلام»، فصل «زندگانی و فلسفه حاج ملاهادی سبزواری»، تألیف مرتضی مدرس چهاردهمی دو جلد «چاپ تهران»

رضا مظفر نجفی که از مشاهیر بزرگان ادب و دانش جهان عالم اسلام بشمار میرود.

در باره اشعار استاد خود چنین نوشته‌اند:

وی در جزوه‌هایی که در مدح رسول اکرم ص وائمه اطهار ص . ع انشاء فرمود آن چنان با لحنی فلسفی سخن میگوید که گوئی دارد يك مبحث حکمی را تحقیق و تحلیل مینماید در عین حال آراء فلسفی او در باره معصومین از حدود احادیث و اخبار آنان تجاوز نمی‌کند، یعنی آنچه را که حق مدح و ستایش است بجا می‌آورد مشعشع‌ترین آثار فلسفی او منظومه «تحفة الحکیم» است و باید این اثر بدیع را آیتی از آیات هنر شمرد (۱)

برای نمونه چند بیت از اشعار عربی وی که در باره حضرت - محمد (ص) سروده است از تذکره‌ها و کتابهای ادبی عرب در اینجا نقل میشود .

من مشرق الوجود نور الواجب	اشرق كالشمس بغير حاجب
نور المحمدية البيضاء	أومن سماء عالم الاسماء
من مصدر الوجود والایجاد	لقد تجلی مبداء المبادی
او علمه الفعلى و القضاءى	من أمره الماضى على الاشياء
أو الحقيقة المحمدية	رفیقه المشیئة الفعلية

۱- ترجمه از شرح احوال و آثار محقق اصفهانی که در مقدمه کتابهای

او چاپ شده است .

بصوة بدیعة المعانی
فاض علی الانفس و الافاق

با این دل سوخته ما کرد
تا بود چه طور تجلی کرد
اشک مژگام را دریا کرد
شوری بملاحت برپا کرد
دل را صد باره توانا کرد
برتر از اوج ثریا کرد
از نغمه عشق شکرخا کرد
جان را با جانان سودا کرد

او نفس نفس الرحمانی
او فیضه المقدس الاطلاقی
غزل از محقق اصفهانی

یار آنچه بسینه سینا کرد
قربان فروغ رخس که مرا
سیلاب غمش از چشمه دل
بر زخم دلم افشاند نمک
گرو برد توانائی ز تنم
از عشق مرا ز حسیض ثری
صد شکر که طوطی طبع مرا
آن سود که مفتقر از تو نمود

آقا رضا اصفهانی

آقا رضا اصفهانی فرزند حاج شیخ محمد حسین بن شیخ محمد -
باقر بن محمد تقی رازی اصفهانی نجفی بود که در کتابها ، تذکره ها ،
سفینه ها ، کشکول ها مجموعه های ادبی عراق عرب نام و آثار ادبی و علمی
وی ثبت است .

پدرش از بزرگان دانشمند روحانی و صاحب تفسیر قرآن عربی
است که جنبه روحانیت او مشهور بود ، کتاب تفسیر قرآن تألیف شیخ
محمد حسین اصفهانی (چاپ ایران) از بهترین تفسیرهای قرآن مجید
است که دانشمندان مذهب جعفری تفسیر نمودند ، دریغاکه ناتمام ماند ،
گویند در هنگام وفات زبانش باین شعر بسیار معروف مترنم بود:

آنکه دایم هوس سوختن ما میکرد

کاش می آمد و از دور تماشا میکرد . (۱)

در کتاب (الحصون المنیعه) جلد دوم ۵۳۳ تألیف کاشف العطاء ثبت است که : آقا رضا در سال هزار و دو بیست و هشتاد و هشت ه.ق در نجف متولد شد. علوم عربی را در آنجا بیاموخت ، در آغاز نوجوانی به همراه پدر بزرگوار خود با صفهان شتافت مدتی در اصفهان بود تا به همراه پدر دوباره به نجف بازگشت در حوزه درس آخوند ملا محمد کاظم خراسانی، آقا سید محمد کاظم یزدی بفر گرفتن علوم فقه و اصول پرداخت ، در ریاضیات تحصیلاتی کرد آنگاه بسرودن اشعار عربی سرگرم شد، با شاعران و ادیبان معاصرمانوس بود مانند شیخ جواد شبیبی، سید جعفر حلی، شیخ محمد سماوی که از شاعران و ادیبان بنام عراق عربند ، در کربلا با شیخ ابی المحاسن الجناوی که از شاعران و ادیبان مشهور دیار عرب بود آمیزش داشت. قریحه شعر و شاعری وی در سرودن اشعار عربی گل کرد، اشعاری بعربی سرود که از جنبه شعر و شاعری از بسیاری از شاعران عرب ممتاز و بهتر است ، اینک شعرهائی از وی در خاطره ادیبان و شاعران عراق است و بآن ها مترنمند . بسیاری از شعرهای آقا رضا در نامه های دوستان، یا در مکتوبهائی است که پرسش های ادبی و علمی را جواب گفته بود. آقا رضا عالم فاضل، فقیه اصولی ریاضی، فلسفی، شاعر و نثر-نویس هنرمندی بود وی در سال هزار و سیصد و سی و سه هجری قمری

۱ طبقات المفسرین تألیف مرتضی مدرس چهاردهی

باصفهان رفت ، چون اوضاع و احوال عراق عرب آشفته و بحرانی بود .
تا آنجا که صاحب کتاب الحصون المنیعة گوید : وی یکی از
خویشاوندان جد ما شیخ جعفر کاشف العطاء است ، از دخترزاده های اوست و ما
از نوادگان پسری شیخ بشمار می رویم .

در جلد نهم ص ۲۰۸ کتاب الحصون المنیعة ثبت است که : آقا رضا
در هزار و دو بیست و هشتاد و هفت هجری ق در اصفهان متولد شد به هنگام بلوغ به
نجف آمد تا سال هزار و سیصد و سی و سه هجری ق در نجف بود در هنگامه جنگ
نخستین جهانی باصفهان شتافت اینک از دانشمندان بنام آن سامان است . در
جلد اول کتاب الحصون المنیعة در حدود هزار بیت از غرر اشعار عربی
وی نقل شد . در مقدمه آن اشعار قصیده آقا رضا را در سوکواری حضرت
ابا عبدالله که از شاهکارهای ادبیات عرب است ثبت نموده اند .

شادروان محمد سماوی در کتاب نفیس الطلیعة در باره آقا رضا
گوید : فاضلی است که دانش را از پدر وجد خود دریافت کرد ، بآن ها
کفایت نکرد در تحصیل علم کوشید . با هوش سرشار نظر دقیق ، روان -
پاک ، سلامت نفس در نجف خود را بدرجه کمال رسانید ، از دانشمندان
توشه های علمی و هنری یافت تا بآرزوهای علمی رسید تألیفاتی بیادگار
گذاشت که روح و جان از خواندن آنها گوارا میشود ، دل ها آرامش
می یابند چون مشتاقان بآرزوهایشان میرسند ، اندیشه های گمشده های
خود را در آن می یابند ، نظم و نثرش گوهر پاکسی است که هیچگاه
آلودگی ندارد .

شادروان آقا سید محسن امین در جلد سی و سوم ص ۴۷ از کتاب

اعیان الشیعه (۱) نوشت که : این شرح احوال و آثار را محمد رضا شبیبی برای ما فرستاد که : آقا رضا در محرم هزار و دو بیست و هشتاد و هفت ه.ق در نجف متولد شد، به همراه پدر باصفهان رفت آن هنگام نه ساله بود پس از چند سال توقف در اصفهان به نجف آمد کتاب فصول، تفسیر - بیضاوی، بخشی از تفسیر کشف را نزد پدر آموخت معالم الاصول، شرح لامعه را نزد سید ابراهیم قزوینی خواند، من شرح احوال وی را در کتاب حلی الزمن العاطل نوشتم رسائل شیخ مرتضی انصاری را به نزد پدر آموخت بیشتر تحصیلاتش در حوزه درس شریعت اصفهانی، سید - محمد کاظم یزدی، آخوند ملامحمد کاظم خراسانی بود پس از آن که آقا سید محمد فشارکی اصفهانی از سامرا به نجف آمد آقا رضا شاگردان مخصوص او بشمار میرفت بیشتر از سایر استادان از او بهره علمی میبرد وی نزد فاضل کامل میرزا حبیب اله عراقی «اراکی» ریاضیات بیاموخت (۲) فنون ادبی و شعری را در آمویش با ادیبان و شاعران و فضیلاتی نامی نجف آموخت خصوصاً از دوست و هم صحبت ما سید جعفر حلی فرا گرفت، علم حدیث را از ثقة الاسلام نوری، سید مرتضی کشمیری تحصیل کرد.

صاحب اعیان الشیعه بنقل از «آقا سید شهاب الدین مجتهد نجفی

۱- بتازگی نخستین جلد از مجلات هفتاد جلدی اعیان الشیعه توسط

آقای دکتر سید کمال الدین موسوی بفارسی ترجمه و در اصفهان چاپ و منتشر شده است.

۲- شیخ حبیب اله ذوالفنون از شاگردان میرزای رشتی بود و از شاگردانش

شیخ محمد سماوی ادیب و شاعر معروف نجف بود.

مرعشی، گوید: آقا رضا از نوابغ روزگار. از غلط اندازهای طبیعت بشمار میرفت، در فقه، اصول، ادب، شعر، حدیث و ریاضیات یکتا بود. در حقیقت نشانه‌های از هوش سرشار و شدت فهم بود، ما بین بزرگان ادب دارای شخصیت علمی و ادبی بود، در نیروی ادبی گوی سبقت را از دیگر ادبای عرب ربود. در انجمن‌های ادبی عرب یکه‌تاز فنون و هنر و علوم ادبی بشمار میرفت در ردیف جواد شبیبی، کاشف الغطاء، سید جعفر حلی، سید ابراهیم طباطبائی، سید محمد سعید حبوبی و مورد تقدیر و اعجاب همه آنان بود، نکته سنج بود، شوخ و بذله گو بود. حکایت‌ها و شوخی‌های ادبی وی هنوز در حوزه‌های ادبی، انجمن‌های ادب و شاعران عرب مشهور است، آقا رضا کوتاه قد، خوش سیما بود در ماه صفر هزار و سیصد و شصت و دو هجری قمری در اصفهان وفات کرد و در همانجا هم دفن شد، مجلس یاد بود در عراق عرب و ایران برای وی برپا کردند.

کتابهای گرانبھائی تألیف نمود مانند، ۱- اصول فقه در ۲ جلد چاپ اصفهان ۲- نقد فلسفه داروین در ۲ جلد «چاپ بغداد»

هنگامی که آراء و عقاید داروین انگلیسی و بختر آلمانی درباره نشو و ارتقاء منتشر شد دکتر شبلی شمیل رساله‌ها و کتابها به عربی منتشر ساخت در اثر انتشار نظریه «اصل انواع» قیل و قالی در جهان اسلامی افتاد!! آقا رضا اصفهانی که در آن زمان طلبه‌ای شاعر و هنرمند بشمار میرفت در جرگه فضلالی روحانی و ادبا و شاعران عراق عرب مقامی داشت کتابی بنام «نقد فلسفه داروین» در دو جلد نوشت و در بغداد چاپ شد.

نسخه‌ای از آن کتاب را برای دکتر شمیل مؤلف کتاب «نشو و ارتقاء» فرستاد

گویند دکتر شبلی شمیل کتاب را نخوانده برای مؤلفش بازگشت داد و بر پشت کتاب «نقد فلسفه داروین» نوشت «یا شیخ عدوك جهلك» یا «یا شیخ عدرك جهلك»!!

رفقا و استادان ما عالم جلیل اصفهانی را دست انداختند!! ولی از انصاف نباید گذشت که آقا رضا شاعر و ادیب و عالم بزرگوار از افتخارات جهان اسلامی و ادب عرب است. بحث و انتقاد در بنیاد انواع را از دیده علوم عقلی قرون وسطی مورد گفتگو قرار داد نه از جنبه دانش امروز! کتاب «نقد فلسفه داروین» ارزش ادبی و نثر شیوای آن بیشتر از ارزش علمی اوست.

استاد بزرگوار ما شیخ محمد جواد بلاغی کتاب «انوار الهدی» را نوشت تا اندازه‌ای توانست بر آراء و عقاید فلسفه و ارتقاء به بحث و انتقاد پردازد کتاب و رساله‌هایی که دانشمندان بزرگ فرنگستان در انتقاد فلسفه مادی‌گری نوشته‌اند هر گاه بزبان‌های فارسی و عربی منتشر میشد و جوانان شرق از آن‌ها بهره‌مند میشدند بهتر بود از این که با قواعد منطق کهنه بآراء و معتقدات مذهب‌های مادی‌گری پردازند! چه خوب بود که پس از ترجمه کتاب‌های دانیان فرنگ دانشمندان هوشیار جهان اسلامی هم اگر نظریاتی دارند در پاورقی ترجمه کتابها بنویسند تا مورد استفاده مردم و دانشجویان قرار گیرد.

دوستان و یاران ادبی نگارنده ناچیز این سطرها در نجف اشرف که همه از استادان عالی مقام ادبیات عرب بشمار می‌آیند حکایت کردند مرا که: در یکی از انجمن‌ها و محفل‌های ادبی بزرگ نجف شاعری

بنام قصیده‌ای خواند که مصراع اول با مصراع دوم در يك بيت شعر عرب از جنبه عروض مخالف بود و شنوندگان کمتر بدان نکته توجه یافتند !!

قضا را آقارضا در آن انجمن بود و ایراد عروضی گرفت. اشتباهات عروض را بیان داشت! و بعداً برای اثبات نظریه ادبی خود کتابی در علم عروض عربی تألیف نمود که هنوز هم در نزد شاعران و ادیبان عرب ارزش و نفاست دارد و بآن کتاب استناد مینمایند.

در جلد چهارم «شعراء الغری» چاپ نجف ثبت است که: برای هیچیک از ادیبان عرب مجالی نیست که ارزش اصفهانی را ندیده‌گیرند چه ادبش بر بسیاری از ادیبان عرب تقدم جست، هر گاه در زندگانی وی دقت شود روشن میشود که در بعضی از آثار نبوغش تجلی نمود بخصوص در ادب و اسرار فنون ادبی نمودارتر بود.

معانی اشعار وی بلند پایه است چون ادبیات فارسی را نیکو میدانست آشنا با ادبیاتی بود که وسعت خیال و ابتکار معانی داشت. اشعارش از بسیاری از اشعار عرب ممتاز است.

تبع ادبی بسیار داشت، آشنا بمفردات لغت عرب بود که دلالت بر هوش سرشار و حافظه‌اش مینمود اشعارش متأثر از مدرسه ادبی صفی‌الدین- حلی شد که از مشهورترین شاعران عرب است. شیفته علم بدیع و انواع آن بود و متأثر به نکته‌های ادبی دقیق میشد و هیچیک از ابیات شعری وی خالی از آن نیست.

تذکره‌ها، کَشکول‌ها، مجموعه‌های ادبی که بزبان عربی تألیف شده

است محاورات، لطیفه‌ها، نکته‌سنجی‌های آقا رضا اصفهانی را ثبت نمودند
بعضی از آن‌ها چاپ و منتشر شد. مانند کتاب «شعراء الغری» تألیف دوست
فاضل و ادیب ما علی خاقانی که جلد چهارم کتاب مزبور «چاپ نجف»
سی و هشت صفحه شرح احوال آقا رضا اصفهانی را در بردارد و سی و شش
صفحه از کتاب مخصوص منتخباتی از شاهکارهای ادبی اوست.

براستی تاریخ ادبیات عرب در قرون وسطی امثال مهیار دیلمی
بشار بن برد و در عصر ما آقا رضا اصفهانی راهیچکامه فراموش نخواهد کرد اینان
ستارگان ادبیات عرب بشمار می‌آیند.

ابی عبدالله زنجانی

آقا میرزا ابی عبدالله زنجانی فرزند آقا میرزا نصرالله شیخ الاسلام
در سیزدهم جمادی الاول هزار و سیصد و نه ه.ق در زنجان متولد شد،
تحصیلات مقدماتی خود را در زنجان پایان رسانید مخصوصاً در رشته
فلسفه و حکمت و کلام در حوزه درسی حکیم مشهور آنجا آقا میرزا -
ابراهیم حکمی که از شاگردان میرزا ابوالحسن جلوه بود (۱) تحصیل نمود.
در سال هزار و سیصد و سی ه.ق به نجف اشرف رهسپار گردید، در
حوزه‌های علمی آقاسید محمد کاظم یزدی، شریعت اصفهانی و سپس به حوزه
درس استادان بزرگوار ما آقاضیاءالدین عراقی و آقامیرزا محمد حسین -
نائینی سال‌ها تحصیل کرد و با خداجازات اجتهاد از استادان بزرگ و مراجع

۱- نگاه کنید بکتاب تاریخ فلاسفه اسلام تألیف مرتضی مدرس چهاردهی

تقلید جهان مذهب جعفری موفق شد.

در هزار و سیصد و چهل و دو ه.ق به سوریه - لبنان، مصر، فلسطین و حجاز مسافرت کرد و پس از بازگشت از عالم عربی بزنجان رفت .
در هزار و سیصد و پنجاه و سه ه.ق بار دیگر بکشورهای اسلامی مسافرت کرد و از طرف دانشمندان و استادان و انجمن های علمی و ادبی مصر و دمشق مورد تقدیر و تجلیل شایانی قرار گرفت و به عضویت مجمع علمی عربی دمشق نائل شد .

برای ورود به فرهنگستان عربی دمشق رساله ای درباره زندگانی و فلسفه صدرالدین شیرازی بعربی تألیف نمود و به پیشگاه مجمع علمی تقدیم داشت رساله مزبور مورد توجه دانشمندان شد و نخست در مجله کهن سال مجمع علمی دمشق چاپ شد و سپس جداگانه منتشر گشت .

در مدت چهار سال در دانشکده علوم معقول و منقول تهران بتدریس علوم فلسفه و تفسیر قرآن سرگرم بود و بواسطه کسالت مزاج و بیماری قلبی بزنجان رفت و در سن پنجاه و یک سالگی در هفتم جمادی الثانی هزار و سیصد و شصت ه.ق بر حمت ایزی پیوست .

سید رشید رضا و ابی عبدالله زنجانی

هنگامی که استاد زنجانی از مصر به نجف مراجعت کرده بود درست بخاطر دارم که حکایت کرد مرا که : در یکی از دیدارهای دوستانه علمی و ادبی وی با بعضی از بزرگان، دانشمندان و نویسندگان مشهور عالم عربی در قاهره سخن با آنجا کشید که صحبت از حکمت و فلسفه اسلامی بمیان

آمد که حکیمان ایران چه دقت‌ها و تحقیقات علمی و فلسفی نمودند که هنوز در جهان خرد تازکی دارد مثالی درین باره زدم که محقق در کتاب محقق لاهیجی بسیار نفیس خود شرح تجرید «در علم کلام» در باره اثبات خدا چنین و چنان تردیدها و ایرادها گرفت، آنگاه تردید علمی و فلسفی و منطقی حکیم قرون وسطی ایرانی را بیان داشتم! گفتم اینک پاسخ ایراد او را بکوئید و خدا را از دیده علمی ثابت نمائید تا پاسخ دندان شکن لاهیجی را هم داده باشید. سپس ایراد را روشن تر ساختم و بقول طلبه‌ها پنبه‌اش را درست حلاجی کردم!! همه در اندیشه پاسخ در افتادند!! ناگاه سید رضا صاحب مجله مشهور (المنار) و صاحب تألیفات بسیار از آن جمله دوره تفسیر المنار که در دوازده جلد بارها چاپ شده است. از محفل ما برخاست و سر بجیب تفکر انداخت و شروع بقدم زدن گذاشت!! پس از مدتی که گذشت استاد عبدالعزیز بشری نویسنده و دانشمند مشهور مصر مرا گفت ما عرب‌ها خصوصاً مصریان دماغ علمی و فلسفی مانند شما ایرانیان نداریم. دوست ما را از سرگردانی و حیرت فلسفی بیرون آور و پاسخ ایراد را بیان نما تا صاحب «المنار» از بیچارگی اندیشه بیرون آید. من هم پاسخ صاحب شرح تجرید را که در کتاب خود نوشته بود و بارها در ایران چاپ شده بیان داشتم و همه را از سرگردانی اندیشه و خیالات دور و دراز فلسفی بیرون آوردم!!

تألیفات چاپی

۱- تاریخ القرآن با مقدمه احمد امین رئیس اسبق دانشکده ادبیات مصر چاپ قاهره که چاپ دوم کتاب با مقدمه‌ای از شرح احوال مؤلف

بزبان عربی از انتشارات کتابفروشی صدر دزفولی تهران از روی نسخه چاپ قاهره افسست شده است.

۲- بقاء النفس بعد فناء الجسد تألیف خواجه نصیرالدین طوسی با مقدمه و پاورقی هبته‌الدین شهرستانی و میرزا ابی‌عبدالله زنجانی چاپ مصر. آقای زین‌الدین کیائی نژاد دوست فاضل ما این رساله را به نشر شیوای فارسی ترجمه نمود و در دوره مجله جلوه چاپ تهران منتشر شد.

۳- الفیلسوف الفارسی الکبیر صدرالدین الشیرازی چاپ مجمع علمی دمشق ۴ رساله طهاره اهل الکتاب طبع بغداد عربی ۵- ترجمه بخشی از کتاب قهرمانان «زندگانی حضرت محمد (ص)» تألیف توماس کارلیل انگلیسی از عربی بفارسی چاپ تبریز ۶- عظمت حسین بن علی علیه السلام بفارسی چاپ تبریز. این دورساله فارسی با پاورقی‌های دقیق تاریخی شادروان حاج شیخ عباس علی واعظ مجتهد چرندابی بارها منتشر شد.

۷- کتاب تاریخ القرآن تألیف میرزا ابی‌عبدالله زنجانی ترجمه شادروان ابوالقاسم سحاب بارها بفارسی در تهران چاپ شد.

۸- هنگامی که حاج میرزا ابی‌عبدالله زنجانی در قاهره بود دوره دائرة المعارف الاسلامیه بقلم مستشرقین عربی ترجمه و منتشر میشد، ایشان پاورقی مختصری در باره معراج زیر کلمه «اسراء» نوشت که در جلد اول کتاب چاپ شد، پاورقی استاد زنجانی مسئله معراج را از دیده معتقدات اسلامی روشن ساخت.

تألیفات چاپ نشده زنجانی

۱- تصوف و تاریخ آن، در این کتاب سیر تصوف و وحدت وجود

Panthèisms را در یونان و روم و مصر و هند و اسلام شرح داده و مسائل مشکل مربوط باین موضوع را بیان نمود و ریشه مشرب مزبور و شرح احوال بعضی از بزرگان تصوف را نوشته است این کتاب مورد توجه فضایی مصر و عالم عربی قرار گرفت دریغاً که اجل مهلت نداد که کتاب چاپ شود.

۲- رساله‌ای در قاعده فلسفی معروف «الواحد لا یصدر عنه الواحد» که شریعت اصفهانی دانشمند بزرگ و نامی مذهب شیعه تقریظ و مستدرکی بر آن نگاشت (عربی)

۳- الافکار - کتابی است فلسفی - اخلاقی عربی

۴- سرانته‌شار اسلام بفارسی

۵- اصول القرآن الاجتماعیة عربی

۶- دین فطرت بفارسی

۷- رساله موجزی در معنای وحی عربی

۸- کنفرانس‌ها و خطابه‌ها و درس‌هایی از تاریخ فلسفه

۹- اسلام و مسیحیت

سید صادق نشأت

زبان و ادبیات فارسی بسیار غنی است، گنجینه فنا ناپذیر ذوق و هنر ایرانی است، آنان که سرکاری با ادبیات و حکمت عملی دارند بهتر میدانند که بزرگان ما چه شاهکارهایی پدید آورده‌اند. بعنوان شاهد مثال ما در اینجا از تاریخ بی‌هقی که در واقع تاریخ اجتماعی ایران است و قابوسنامه که مجموعه اندرز و حکمت عملی است یاد می‌کنیم.

نوشته‌های علی دشتی در ادبیات معاصر شعر منشورست که دوست
دیرینه ما سید محمد صادق نشأت آنها را بزبان نمکین عرب ترجمه و
انتشار داد در حقیقت فروغی از ایران بعالم ادبیات عرب تابید .

دکتر طه حسین دانشمند نامی عالم عرب درباره ترجمه کتاب تاریخ
بی‌هقی نوشت که : ما گمان می‌کردیم که تنها فرهنگ عرب را باید از
فرهنگ زبانهای مغرب زمین تغذیه و پرورش داد ترجمه این کتاب بر ما
ثابت کرد که در مشرق زمین گنج‌هایی وجود دارد که از نظر فرهنگ عربی
و اسلامی در خور کمال استفاده است. ترجمه تاریخ بی‌هقی گنج‌گرانبهائی
است که بزبان عرب اضافه شده است .

سید محمد صادق نشأت سال‌ها سرپرست محصلین ایران در عراق
عرب بود، می‌توان گفت وی یکی از بنیادگذاران و توسعه دهنده‌های
مدارس ایرانی در آن دیار بوده پس از هفده سال خدمت فرهنگی بایران
بازگشت، مدت‌ها در دانشکده معقول و منقول به تدریس ادبیات فارسی و
عربی و تاریخ و جغرافیا مشغول بود.

از اواخر سال ۱۳۲۱ بنا بدعوت دانشگاه قاهره که آقای علی دشتی
ایشان را معرفی کرده بود بسمت استاد کرسی ادبیات فارسی منصوب شد
و در عین حال در دانشگاه «عین الشمس» قاهره نیز تدریس می‌نمود.

پس از مدتی بر حسب پیشنهاد سفیر کبیر ایران در قاهره بعنوان
رایزن سفارت کبرای شاهنشاهی تا اواسط سال ۱۳۳۹ که روابط مصر و
ایران قطع گردید بدین خدمت اشتغال داشت و سمت خود را در تدریس
فارسی نیز در دانشگاه‌های قاهره انجام میداد.

پس از قطع رابطه ایران و مصر بر حسب تقاضای اولیاء دانشگاه
قاہرہ و موافقت وزارت فرهنگ تا اواسط سال ۱۳۴۳ بہمان سمت استادی
کرسی فارسی در قاہرہ باقی ماند (۱)

نشأت بہنگام تدریس در دانشگاهہای قاہرہ - عین شمس -
اسکندریہ پنج نفر دانشجو را در رشتہ دکترای زبان و ادبیات فارسی
و دوازده نفر را در رشتہہای فوق لیسانس ادبیات فارسی تعلیم داد ، در
حدود ہشتصد نفر از دانشجویان را در رشتہ تاریخ و ادبیات ایران و
تاریخ سیاسی ایران پرورش نمود .

وی در مدت دوازده سال کہ متصدی کرسی زبان و ادبیات فارسی
در دانشگاه های مصر بود کتابہائی مانند اقراء الفارسیة و الفارسیہ للعرب ،
آموزگار فارسی ، صفحات عن ایران برای تعلیم و تشویق بفرافترتن
زبان و تاریخ و جغرافیای ایران تألیف و انتشار داد .

شادروان نشأت از نویسندگان قدیمی مطبوعات است در ۱۳۰۷ و
۱۳۰۸ در نامہ طوفان ہفتگی « از بہترین مجلات ادبی ہفتگی تہران
بود » و از ۱۳۰۶ تا ۱۳۱۰ در روزنامہہای شفق سرخ ، کوشش ، اطلاعات ،
طوفان مقالات ارزندہای نوشتہ است ہمچنین آثاری از وی در مطبوعات
عربی مانند العالم العربی ، البلاد ، المرشد ، العرفان ، الہلال بہ خصوص
در سنہ ۱۳۳۶ و ۱۳۳۷ در الہلال قاہرہ و العرفان چاپ صیدا چاپ شد .

مہمترین آثار عربی او کہ چاپ شدہ عبارتست :

۱ - نقل از نامہ آقای علی دشتی بریاست دانشگاه تہران مورخہ

بہمن ۱۳۴۳

۱- قابوس نامه ترجمه دکتر امین عبدالمجید و محمدصادق نشأت
چاپ قاهره .

۲- تاریخ بیهقی ترجمه محمد صادق نشأت و دکتر یحیی خشاب
رئیس رشته زبانهای شرقی در دانشگاه قاهره .

۳- عمران بغداد - بزبان عربی متضمن نفون ایران مخصوصاً فن
شهرسازی و معماری ایرانی در عالم اسلام از انتشارات مجله المرشد
بغداد .

۴- دوره جامع التواریخ رشیدالدین فضل الله که سه جلد آن ترجمه
محمد صادق نشأت، دکتر موسی هندای، دکتر فواد صیاد در قاهره چاپ
و منتشر شده و جلد چهارم آن مستقیماً خود نشأت به عربی ترجمه نمود
در قاهره در دست چاپ است .

۵- تاریخ تصوف تألیف دکتر قاسم غنی با فهرست اعلام در
هشتصد صفحه برای جامعه دول عرب محمد صادق نشأت ترجمه نموده
و چاپ شد .

۶- ترجمه قلمرو سعدی بقلم علی دشتی از فارسی به عربی با مقدمه
دکتر یحیی خشاب استاد دانشگاه قاهره (۱)

۷- ترجمه خلاصه مثنوی فراهم آورده استاد فروزانفر از فارسی
به عربی «چاپ نشد»

۸- دمی با خیام بقلم علی دشتی ترجمه به عربی از محمد صادق

۱- ترجمه مقدمه استاد خشاب بقلم مرتضی مدرس چهاردهی در شماره
دوازدهم دوره نهم مجله ماهانه «وحید» چاپ شد

نشأت که در دست چاپ است .

آثار فارسی نشأت

- ۱- خلیج فارس در گذشته و حال شامل اسناد و مدارك موثق تاریخی و جغرافیائی که در تهران چاپ شد و عبری هم ترجمه میشود .
- ۲- تاریخ اخبار الطوال ابی حنیفه دینوری ترجمه از عربی بفارسی «از انتشارات بنیاد پهلوی خواهد بود»
- ۳- تاریخ طبری «بخش تاریخ ایران» ترجمه از عربی بفارسی در ۵۵۰ صفحه «از انتشارات بنیاد پهلوی خواهد بود»
- ۴- فرهنگ الفاظ قرآن بفارسی و عربی «زیر چاپ است»
- ۵- فرهنگ فارسی عبری در هشتاد هزار کلمه که در نوع خود بی مانند است زیرا کتاب لغت عربی بفارسی هست ولی فارسی عبری کمتر داریم .
- ۶- تاریخ ادبیات ترك که در زبان فارسی بی مانند است ، متضمن تأثیر شگرف ادب و فرهنگ فارسی در ادبیات ترکی می باشد ، این کتاب را در ۶۵۰ صفحه از عربی بفارسی ترجمه نموده اند ولی هنوز چاپ نشده است .

۶- متکلمان بزرگ اسلامی (۱)

آزادی عقاید مذهبی در هند

آزادی ادیان در هندوستان نعمت بزرگی بود دانشمندان اسلامی هم مانند سایر دانشمندان مذاهب دیگر کار کردند، به بحث و تحقیق پرداختند کتابهایی در اثبات مذهب خود و انتقاد بر مذاهب دیگر نوشتند، شیعیان علی (ع) هم بیکار نه نشستند و کتابهایی در انتقاد کتاب «منتهی - الکلام» و «تحفه اثنی عشری» بفارسی و عربی تألیف کردند که از لحاظ بحث امامت بسیار مفید و دارای ارزش تاریخی و علمی است مانند کتاب «استقصاء الافهام» تألیف سید حامد حسین نیشابوری صاحب کتاب «عبقات» که دو جلد آن چاپ شده است.

عبدالعزیز دهلوی

«تحفه اثناعشریه» تألیف عبدالعزیز دهلوی از دانشمندان اهل

۱- این فصل نخست در دوره بیست و ششم و بیست و هفتم مجله ماهانه

ادبی ارمغان چاپ تهران منتشر شد ۱۳۳۶ - ۱۳۳۷ خورشیدی

سنت که بفارسی تألیف و منتشر شد میرحامد حسین در کتاب بسیار نفیس خود «عبقات الانوار» آنچه روایات و احادیثی که مؤلف «تحفه» در کتاب خود نقل کرده به بحث و انتقاد پرداخت و روایات صحابه و تابعان و پیروان تابعان و محدثین هر قرن و طبقه را به ترتیب زمانی نقل و مورد بحث و انتقاد تاریخی و ادبی و علمی قرار داد، در باره «حدیث طیر» یک جلد و «حدیث غدیر» دو جلد و «حدیث ولایت» یک جلد و «حدیث انامدینة العلم» یک جلد و «حدیث تشبیه» یک جلد و «حدیث انی مخالف فیکم ثقلین» یک جلد و چند جلد بزرگ دیگر در باره شخصیت حضرت علی علیه السلام تألیف کرد که همه آنها در لکنه‌و بعربی و فارسی بچاپ رسید.

کتاب «استقصاء الافحام» در انتقاد کتاب «منتهی الکلام» از تألیفات بسیار مهم و نفیس میرحامد حسین در حدود ده جلد است که دو جلد آن در ۱۳۱۵ هـ.ق در لکنه‌و چاپ شد این کتاب مسئله مشهور تحریف کتاب الله و احوال حضرت حجة بن حسن (ع) و اثبات وجود امام زمان و شرح احوال و آثار بسیاری از دانشمندان را در بردارد، بحث رجالی، اصول دین، فروع مذهب و گفتار دانشمندان شیعه، اهل سنت را دارد و آنچه حق و حقیقت بود مؤلف در تألیفاتش نمودار ساخت.

دانشمندان بزرگ اسلامی تقریظ‌های بسیار بعربی و فارسی در باره کتاب بسیار مشهور «عبقات» نوشتند که مجموعه آنها «سواطع الانوار من تقریظات عبقات الانوار» تألیف عباس انصاری شیروانی در لکنه‌و بچاپ رسید.

میرحامد حسین در هزار و دوویست و چهلوشش متولد و در هزار و سیصدوشش هجری قمری وفات یافت.

تألیفات میرحامد حسین بزبان فارسی است و همه مردم هند میتوانند از نوشته‌های ایشان بهره‌مند گردند و درحقیقت ازاین راه هم خدمت به فرهنگ و زبان فارسی کرد.

سید محمد قلی نیشابوری

سید محمد قلی نیشابوری کتابی بنام «تشیید المطاعین و کشف الضغائن» تألیف نمود و جلد اول آن درسه قسمت در لکنه‌و چاپ گردید. این شخص پدر میرحامد حسین و از دانشمندان بزرگ دیار هندوستان بشمار میرفت.

کتابخانه آنان از بزرگترین کتابخانه‌های هند بشمار میرفت امتیازی که این کتابخانه دارد تقریباً تمام تألیفات اهل سنت و جماعت را در بردارد هر کتابی و یا رساله‌ای از تألیفات دانشمندان اهل سنت و جماعت حدیث و یا فضیلتی را در باره اهل بیت نبوت نقل کرده‌اند در کتابخانه صاحب‌عبقات موجود است، بسیاری از دانشمندان فرقه‌های اسلامی از ایران و هند و عراق و سوریه و لبنان و یمن که بهندرفتند به تماشای کتابخانه نایل شدند.

سید اعجاز حسین نیشابوری

دیگر از خاندان صاحب‌عبقات سید اعجاز حسین نیشابوری از دانشمندان بنام هنداست، هنگامیکه از این و آن شنید که میگویند

شیعیان تألیفاتی ندارند فهرست کتب شیعه را که در کتابخانه برادرش صاحب عیقات بود تألیف نمود و کتابی بنام «کشف الحجب والاستار» به عربی تألیف کرد. این کتاب مورد توجه مستشرقین قرار گرفت و دوبار در هند و تهران چاپ شد.

بعد از کتابهای فهرست شیخ طوسی، فهرست شیخ منتجب الدین این کتاب از کتابهای خوبی است که در باره فهرست کتب شیعه نوشته شده است و مورد استناد دانشمندان و مستشرقین می باشد.

فراموش نشود که کتاب الذریعة جامع ترین و دقیق ترین فهرست کتب شیعه بشمار میرود.

در کتاب المآثر والاثار راجع باین عالم چنین نوشته اند :

میرغازی (۱) حسین لکنهوی برادر میرحامد حسین در علم و عمل و توفیق تصنیف و ترویج مذهب و امثال ذالک با برادر برابر بود بچندین سال از این پیش مشارالیهما معاً از هندوستان زیارت عتبات متعالیات عراق عرب آمده با علماء عظام ملاقاتهای مختبرانه فرمودند و بموجب مشرب شریف و مذهب لطیف خود از علماء ایران شریعتمدار **حاج میرزا حسین نوری طبرسی** را پسندیدند و از آنوقت باز ابواب مکاتبه در ما بین ایشان مفتوح گردید ولی میرغازی حسین چند سال است که برحمت ایزدی پیوسته قدس الله لطیفه و ذکر این بزرگوار نیز بهمان تقریب است که در عنوان برادر خجسته اخترش اشارت خواهد شد.

در قرن سیزدهم هجری میرحامد حسین بزرگترین دانشمند متتبع

و متکلم بنام جهان شیعه بشمار میرفت، دوره تألیفاتش بنام «عبقات الانوار» و «استقصاء الافحام» مجموعه ایست از اطلاعات تاریخی و ادبی و علمی و بحث و انتقاد کلامی کتاب «حدیث غدیر» مقدمه شیوائی بعربی در بر دارد که بیشتر جمله‌های آن از سخنان علی علیه السلام اقتباس شده است.

نوشته است که درین رشته از کتاب‌ها بسیاری از افادات پدر بزرگوار علامه سید محمد قلی نیشابوری استفاده گردید.

ابن عقده که از بزرگان حافظان حدیث و معتمد است، از مشاهیر محدثان اهل سنت می‌باشد، حفظ و اتقان او در علم حدیث بجائی رسید که از دوره ابن مسعود تا زمانش کسی بی‌پایه او نرسید کتابی مستقل در جمع طرق «حدیث غدیر» تألیف کرد و از صدیقین و از صحابه باسانیدانها در کتاب خود نقل کرد.

صاحب عبقات اسامی صحابه‌ای را که ابن عقده از ایشان روایت حدیث شریف را نقل کرده است با تمام مشخصات بیان نمود. امثال ابن تیمیه دانشمند بنام کتاب ابن عقده را که متضمن طرق حدیث غدیر است با تمام خصوصیات نقل کرد.

وسعت اطلاعات و احاطه میرحامد حسین در علم کلام با اندازه ایست که در صفحات اول کتاب حدیث غدیر چنین نوشت. بسیاری از بزرگان اهل سنت در کتب دینی خود حدیث شریف را تصحیح و تحسین نمودند مانند ابن حجر و علی حسینی سمهودی که در «ضوء لامع من اعیان القرن التاسع» سخاوی و «عجالة الراكب و بلغة الطالب» تصنیف عبدالغفار عدنانی

شافعی، که نسخه صحیح آن در «خزانه کتابخانه حرم مکه» از نظر فقیر گذشت و بتوفیقات ربانی انتخاب از آن نمودم و «سبل الهدی والرشاد فی سیرة خیر العباد» تألیف محمد دمشقی صالحی و «کفاية المتطلع» ذکر تواریخ المدینه من کتب التواریخ والطباق، تألیف تاج الدین دهان مکی حنفی و «جذب القلوب الی دیار المحبوب» تألیف شیخ عبدالحق دهلوی و «مفتاح النجافی مناقب آل العبا» تألیف میرزا محمد بدخشانی و «کتاب قلائد عقود الدرر العقیان فی مناقب الامام ابی حنیفة النعمان» و عبد الرحیم سمهودی در کتاب «الاشراف فی فضل الاشراف» و «کتاب تنضید العقود السنیه بتمهید الدولة الحسینیة» تألیف محمد برزنجی کروی که از کتابخانه بعضی از علماء اهل سنت در مکه بامانت گرفته و منتخباتی از او نمود و صدها کتاب دیگر اقتباس ها کرد و در کتاب «عبقات الانوار» نقل نموده و شاهد آورد.

مسعود سجستانی حدیث غدیر را از يك صد و بیست صحابه روایت کرد و کتابش بنام «درایة الحدیث الولاية» در هفده جزء می باشد. بقول صاحب عبقات عدد اسانید کتاب مزبور بیک هزار و سیصد نفر میرسد مسعود سجستانی از بزرگان حافظان و محدثان و مشایخ اهل سنت و جماعت است که سمعانی کسانی که حدیث مزبور را نقل کرده و درست و متواتر میدانند با ترجمه فارسی آنها در عبقات نوشته است.

هر دانشمند بی طرفی که از جنگ هفتاد و دو ملت دور باشد بکتابهای عبقات و استقصاء مراجعه کند حق به شیعیان علی علیه السلام خواهد داد

که امام شیعیان را خوب شناختند .

ذهبی و سایر مورخان اسلام

علامه ذهبی «حدیث غدیر» را متواتر میدانند هم چنین ابن جزری و سیوطی و مولوی ثناءالله پانی بتی و جمال الدین محدث و مولوی مبین حدیث شریف را متواتر میدانند، صاحب طبقات تمام سندها و مدارک آنها را با آنچه که مورخان و دانشمندان اسلامی در باره شخصیت و حافظه او که بسیاری از علم رجال و حدیث را بیشتر از دیگران بیاد داشته در تألیف خود آورده است.

از بزرگان اهل سنت علامه ذهبی است که کتابی در «طرق حدیث غدیر» و کتابی «در حدیث طبر» که در مناقب حضرت علی مرتضی (ع) مشهور و معروف است تألیف کرد. ذهبی را مورخ اسلام می نامند کتابهای «طبقات الحفاظ» و «تاریخ الاسلام» او شاهکار علم تاریخ است در کتاب «انساب» وی را ستود و از مشایخ صاحب کتاب انساب بشمار میرود که بخراسان و جبال و عراقین و حجاز مسافرت کرد.

علم حدیث

با اصطلاح علم حدیث حافظ کسی را میگویند که مشهور باشد بطلب و اخذ از زبان رجال و معرفت بجرح و تعدیل طبقات روات و مراتب شأن و تمیز صحیح از نادرست، هر گاه بعضی از صحابه و تابعان از صحت حدیث غدیر خم روگردان شدند اگر حدیث ثابت شود شکی نیست که علم بان حاصل میگردود در جمعیتها بر زبان جاری شده است و نمی توان

آن رازش دانست.

احادیث صحیحه را محصور در کتابهای بخاری و مسلم نباید دانست. میرحامد حسین قاعده عقلی و منطقی را که در علم اصول فقه بکار می برند در بحث و انتقاد علم کلام وارد ساخت، میگوید قاعده تقدم مثبت بر نافی مسلم اهل اصول و مقبول دانشمندان و مورد استناد بزرگان علم اهل سنت و جماعت است و شواهد علمی و تاریخی درین باره در کتاب خود آورد، آنگاه نوشت که مثبت مقدم بر نافی و محقق بر منکر و قول منکر و نافی بمقابله قول مثبت شایسته اعتبار و توجه و قابل التفات و شنیدن نیست، پس بنا بر این فرض کنیم اگر کسی از صحابه و تابعان هم انکار حدیث غدیر را می کرد سخن او قابل توجه نبود.

شهادت بر نفس غیر مقبول است، این هم قاعده عقلی و منطقی است، در بحث و انتقاد کتاب منتهی الکلام تألیف مولوی حیدر علی فیض آبادی نوشت نبودن خبری دلیل بر نبودن آن در واقع و حقیقت نیست، ممکن است خبری باشد بگروهی برسد و دسته‌های هم حاضر بشنیدن و قبول آن نباشند بنا بر این این نمی توان گفت حدیث غدیر خم نبود با آنکه بسیاری شنیدند و باور کردند.

کتاب «منتهی الکلام» در علم کلام تألیف شیخ الاسلام مولوی حاج حافظ محمد حیدر از دانشمندان بنام اهل سنت و جماعت است که در هزار و دو بیست و چهار هجری قمری در فیض آباد هند متولد شد و در هزار و دو بیست و نود و نه هجری وفات یافت کتاب مزبور بفارسی است از کتابهای مفصل در علم کلام می باشد پس از انتشار کتاب استقصاء الافهام

که در بحث و انتقاد کتاب «منتهی الکلام» است بقول مولوی سید ابومحمد- حسین بصری مدنی در مقدمه کتاب خود بنام «انتهاء الافهام فی جواب استیعاب» نوشت که صاحب کتاب منتهی الکلام در حقیقت فخر متکلمین و زبده محدثین اهل سنت و جماعت بودند بعد از چاپ و انتشار کتاب «استقصاء الافهام» مدت مدید و سالهای دراز زنده ماندند در خیال جوابش فکرها و فکرها دوختند تا وفات کردند و کلمه‌های در جواب آن ننوشتند، تا زمانیکه میرحامد حسین زنده بود کسی را مجال دم زدن و حرفی بر زبان آوردن نبود! پس از وفات ایشان بفکر پاسخ کتابهای «عبقات الانوار» و «استقصاء الافهام» افتادند، دانشمندان بزرگ هند و پیروان و شیعیان علی علیه السلام خود را برای پاسخ آنان مهیا نمودند و بزبان حال گفتند گرچه استاد علم کلام و مذهب ما وفات کرد ولی زمان از اهل فضل و کمال خالی نیست تا اینکه محمد اسحق فرزند صاحب کتاب «منتهی- الکلام» را واداکردند کتابی بر انتقاداتی که بکتاب پدرش وارد ساختند تألیف کند او هم رساله‌ای بهمراهی فضالی اهل سنت و جماعت بنام «استیعاب الکلام» بفارسی تألیف و منتشر ساخت و این کتاب سراسر افتراء و دروغ بعقاید و آراء شیعیان را در برابر دارد.

سید ابومحمد حسینی بصری مدنی

از شاگردان میرحامد حسین بود کتابی بنام «انتهاء الافهام» در جواب استیعاب بفارسی تألیف کرد و در هزار و سیصد و ده کتاب مزبور در لکنه و هند بچاپ رسید.

چون کتاب «منتهی الکلام» در علم کلام اهل سنت و جماعت چاپ شد

و بنظر سید حامد حسین گذشت خواستند که برای افاده مسلمانان جوابش را تألیف نمایند چنانچه بر طبق قواعد علم منطق ابتداء به نقص و تردید باب فصول اول را نوشت و بسیاری از مباحث آن را نقص نمود چون گروهی از مردم در تحریر جواب فصول دیگر کتاب «منتهی الکلام» زیادتر اصرار داشتند و برخی از اهل سنت آن را بدون جواب می پنداشتند! بنا بر این میرحامد حسین جواب «مسلك اول» کتاب را گذاشتند بتحریر پاسخ مسلك دوم متوجه شدند و بتألیف کتاب «استقصاء الافحام» پرداخت و در اندک مدتی چند مجلد در تردید و بحث و انتقاد کتاب منتهی الکلام تألیف نمود و همه آن مسلكها و روشها را که در مذاهب اسلامی پدید آمده بود با دلیل و برهان باستناد آیات قرآن و احادیث نبوی و سخنان صحابه و تابعان پیامبر اسلام و گفتار دانشمندان بزرگ اسلامی که گفتارشان در نزد تمام فرق اسلامی حجت است در انتقاد کتاب منتهی الکلام پرداخت، پیش از انتشار کتاب منتهی الکلام فضلا گمان میکردند که کتاب مزبور از شاهکارهای علم کلام است ولی پس از اندک مدتی دانستند که کتابهای «عبقات الانوار» و «استقصاء الافحام» شاهکار علم کلام میباشد جوانان و طلاب علوم اسلامی و فضیله فارسی و عربی زبان از پیرو برنا کتابهای میرحامد حسین غازی را بدقت میخوانند در باره مخالفان امیر مؤمنان علی علیه السلام و بزبان حال باین بیت «هندی» مترنم هست:

«چه دلاور است دزدی که بکف چراغ دارد»

میرحامد حسین هندی

دقت نظر و تتبع دانشمندان هند قابل توجه فضلا است، دانشمند

هندی با صبر و حوصله و پشت کار موضوع علمی و ادبی را دنبال میکنند تا يك تالیف را پدید آورد، یکی از بهترین نمونه‌های تحقیقات علمی دانشمندان آنجا صاحب کتاب عبقیات است.

کتابی بنام «تحفه اثنی عشری» بقلم یکی از فضایل اهل سنت و جماعت در هند چاپ شد، چون کتاب بزبان فارسی و انتقاد بر مذهب جعفری بود قیل و قال در جهان اسلامی راه انداخت، محمد آلوسی دانشمند بزرگ بغداد کتاب مزبور را مختصر کرده و عربی ترجمه و منتشر ساخت.

شریعت اصفهانی دانشمند بزرگ که از استادان علوم اسلامی و از مراجع تقلید جهان تشیع بود رساله‌ایی در رد کتاب «مختصر تحفه اثنی عشری» نوشت و بچاپ رسانید مهمتر از همه کتابها در بحث امامت و فضیلت علی مرتضی (ع) تالیفات میرحامد حسین لکنه‌وئی عالم بزرگ هندوستان است.

در هندوستان دانشمندان بزرگ علوم اسلامی بسیار بودند، هر کدام در راه نشر فرهنگ کوشیدند و تالیفات بسیار نفیسی از خود بیادگار گذاشتند. دقت نظر، تتبع، موشکافی، تحقیق از سراسر نوشته‌های آنان هویدا است.

میرحامد حسین در کتابخانه قاضی مدینه

مؤلف این کتاب از استادان خود در نجف اشرف شنید صاحب عبقیات الانوار برای تهیه مواد و مدارك تالیفات خود کوشش‌ها نمود، فداکاری‌ها کرد، تا آنجا که جانش را در راه مذهب گذاشت؛ روزی از روزها شنید که در کتابخانه

قاضی القضاة مدینه کتابی منحصر بفرد موجود است و برای رشته تألیفاتش بسیار مفید و بکار آید ناچار ترك دیار کرد و در مدت دو سال در مدینه بلباس و عادات مردم آن سامان گذرانید، کم کم با قاضی گرم گرفت و طرح دوستی ریخت تا آنجا که بیشتر شبها را در کتابخانه شخصی او بسر می برد و نور چراغ را در نیمه های شب کم میکرد تا جلب توجه ننماید که دانشمند هندی چه میکند! در مدت شش ماه کتابی که لازم داشت نوشت و شش ماه دیگر با اصل کتاب مقابله کرد هنگامیکه کار استنساخ و مقابله را با انجام رسانید یاد داشتی از خود در کتابخانه بدین مضمون بیادگار گذاشت.

من سید حامد حسین لکنهوی مؤلف کتاب عبقات الانوار بودم برای استفاده از کتابهای خطی منحصر بفرد که در بحث امامت مفید و سند است بدین دیار آمدم آنچه را که باید بنویسم و از کتابها استفاده کنم امشب کارم تمام شد و اکنون بکشور هندوستان رهسپار شدم بیهوده مرا تعقیب نکنید که دیگر مرا نخواهید دید!

فردای آن شب قاضی سراغ عالم هندی را گرفت هر چه جستجو کردند سید را نیافتند قاضی ناچار بکتابخانه شتافت یادداشت میرحامد حسین را در آنجا دید داد از نهادش بلند شد! مأموراتی چند بسوی جده روانه ساخت گماشتگان به جستجو پرداختند تا دانستند يك ساعت پیش از ورودشان کشتی بسوی هندوستان رفت و جز آه و افسوس برای قاضی مدینه ارمغانی نداشتند.

از نظر صاحب عبققات تألیف و نشر فضائل امیر مؤمنان علی (ع) مقدم بر کفن و دفن فرزند نوجوانش بود

گویند که یکی از فرزندان سید فوت شد و خبر بوی دادند که برای تشییع جنازه فرزندش شرکت کند، سید از مرگ فرزند سخت متأثر گردید دستور داد که خودشان بروند کفن و دفن کنند چه مجالی برایش نیست که در سوگواری فرزند شرکت کند، مردم گمان کردند که خدای نکرده در اثر شنیدن خبر مرگ فرزند برای پدر اختلال خواسی پدید آمد و گرنه چگونه ممکن است که پدری از شنیدن مرگ فرزند جوانش از کتابخانه و قلم و دوات و تألیف و مطالعه دست بردارد و مانند همیشه کتاب بخواند و کتاب بنویسد؟!!

سید بفراست دریافت که مردم چه خیالی دارند در برابر پندارشان گفت: تألیف کتاب عبققات الانوار واجب تر و برتر از تشییع جنازه فرزند جوانم هست! فرصت این کار را ندارم شما از طرف من بروید و وسایل کفن و دفن و سوگواری جوان فاکلم را فراهم سازید و مرا با تألیف کتاب خود گذارید تا حقانیت علی مرتضی را از سخنان بزرگان اهل سنت استناد نمایم. چه «علی را بتاریکی دیده اند» دانشمندان عصر در باره صاحب کتاب عبققات در کتاب «المآثر والاثار» چنین نوشته اند: میرحامد حسین لکنه‌وئی از آیات الهیه و حج شیعه اثنی عشری است گذشته از مقام فقاہت در علم شریف حدیث احاطه تمام بر اخبار و آثار معرفت احوال رجال از شعب شیعه و اهل سنت و جماعت اولین شخص امامیه است قولاً مطلقاً و در فن کلام لاسیما مبحث امامت که از صدر اسلام، تا کنون ما بین

دو فرقه بزرگ از این ملت میمون معنون گردیده هر کس کتاب «عبقات الانوار» این بزرگوار را دیده باشد میداند که ابواب مذکور در کتاب مسطور از اولین و آخرین احدی بدان منوال سخن نرانده است و بر آن نمط تصنیف نپرداخته از امارت مؤید بودن وی عندالله ظفر یافتن اوست بصواقع خواجه نصرالله کابلی که شاه صاحب دهلوی تمام آن را انتقال نموده و از آثار موفق بودن او بدست آوردن کتب و اسباب و اساسات تألیف و جمع است.

میرحامد حسین نیشابوری و کتابخانه او

میگویند در انواع علوم قریب سی هزار مجلد ما بین صغیر و کبیر و خطیر و سیر در کتابخانه عامره این مرتضی العصر نسخه موجود است و این سخن را از واعظی بزرگ نیز شنیدم که در طهران بر فراز منبری مذکور داشت والله العالم اگر چه این سید اجل از مردم ایران نیست و مقام دودمان کرامت نشان ایشان در لکهنو از بلاد هندوستان میباشد ولی چون اصلاً از نیشابور ندپس در این باب از این کتاب می بایستی مذکور شود فی التاریخ که سنه هزار و سیصد و شش است خبر رسید که بجنت جاوید خرامید قدس الله لطیفه (۱)

حاج شیخ عباس محدث قمی در رساله هدیه الاحباب چنین نوشته است :

سید اجل علامه وفاضل ورع فهامه حجة الاسلام والمسلمین وناشر

مذهب آیات الطاهرین جناب میر حامد حسین موسوی ہندی است کہ وجودش از آیات الہیہ و حجج شیعہ اثنی عشریہ بودہ ہر کس عبققات را مطالعہ کند خواہد دانست کہ در فن کلام سیما در مبحث امامت از صدر اسلام تا کنون احدی بدان منوال سخن نراندہ و بر آن نمط تصنیف نپرداختہ والحق شاہد و عیان است کہ این احاطہ و اطلاع وسعہ نظر و طول بیاع نیست جز بتأیید و اعانت حضرت اللہ و توجہ سلطان عصر حضرت ولی اللہ ارواحنا فداہ وفاتش در حدود سنہ ہزار و سیصد و شش «غشو» لکن بمقاد زندہ است .

باشد خلفی بیاد گارش

کسی کہ در دیارش

میر سید ناصر حسین

خلف آن بزرگوار کہ در جمیع کمالات و آثار وارث آن پدر و ثانی
آن بحر زخار مصداق این بیت است :

و ابن السری اذا سری اسراهما

ان السری اذا سری فبنفسه

زحمات پدر را نگذاشت بہدر رود و مانند پدر ما جہد خویش
مشغول تتمیم عبققات است و تا بحال چند مجلد ہم مبیضہ فرمودہ و
طبع شدہ ادام اللہ الباری برکات وجودہ الشریف و اعانہ لنصرة الدین
الحنیف (۱)

میر سید ناصر حسین از مشایخ آقا سید شہاب الدین مرعشی نجفی
است، بنا بنوشته آیت اللہ مرعشی پسر صاحب عبققات روایت از آقا میرزا۔

محمد علی مدرس چهاردهی مینمود، میرزای چهاردهی رساله‌یی در اجازه حدیث و روایت برای سید ناصر حسین تألیف نمود و شاگرد خود را مجاز بروایت حدیث بشمار آورد .

حاج میرزا حسین نوری در خاتمه کتاب «مستدرک الوسایل» چاپ تهران «جلد سوم» و آقا شیخ بزرگ تهرانی در اعلام الشیعة مفصلاً در باره صاحب عبقات داد سخن داده‌اند:

روش تألیف صاحب عبقات

روش میرحامد حسین در کتاب عبقات این است که حدیث و روایتی را در باب فضیلت امیر مؤمنان علی علیه السلام از کتابی نقل مینماید و بعد به ترجمه حدیث می‌پردازد ، سپس شرح احوال و آثار مؤلف کتابی که از او نقل کرده است بترتیب زمانی از کتابهای تاریخی و تراجم احوال نقل میکند ، ترجمه فارسی آنها را هم بعبارتی روشن مینویسد داوری آغاز می‌شود در این قضاوت تاریخی از لحاظ نقد تاریخی، فقه، الحدیث ، علم تراجم بزرگان داد سخن می‌دهد و چنانکه برای حدیث غدیر خم دو جلد و برای سایر احادیث هر کدام يك جلد تألیف و بچاپ رسید.

هر گاه در کتابهای عبقات خوب دقت و مطالعه شود روشن میشود که يك دوره شرح احوال و آثار بزرگان حدیث، تاریخ، حکم، ادب مفصلاً نوشته شده است، یعنی تمام سخنانی که درباره ابوالفرج اصفهانی ، و راغب اصفهانی و عماد کاتب اصفهانی در کتابها نوشته است صاحب عبقات آنها را عیناً نقل

کرده و بعد بعبارت فارسی در آورده است. مرد متتبع و محقق را از صدها کتاب بی نیاز میکند مؤلف این کتاب توفیق مطالعه یازده جلد کتاب عبقات الانوار را یافتم هنگامیکه در سال هزار و سیصد و هفده شمسی حاکم گلپایگان بود یکی از بزرگان علمای آن سامان بنام حاج میرزا محمد مهدی مجتهد اسفراجانی کتاب مزبور را در کتابخانه خود داشت و مدت يك سال تمام در مأموریت خود در آن سامان از آن کتاب بهره برد بهمت آیت الله آقا سید صدر که از استادان و مراجع تقلید جهان تشیع مقیم بود دو جلد کتاب عبقات را در حدیث غدیر خم در تهران دوباره چاپ شد. دوره کتاب در لکنه و چاپ سنگی شده است. و چهار جلد دیگر از کتاب «عبقات» بهمت دانشمند ارجمند آفا سید محمد علی روضاتی در اصفهان تجدید چاپ شد.

سردار کابلی

حیدر قلی و نام خانوادگیش قزلباش (۱) ملقب و مشهور به -

۱- لفظ قزلباش در اصل مرکب از دو کلمه قزل بمعنی سرخ و باش بمعنی سر بوده و پیروان سلطان حیدر صفوی را باین اسم میخوانده اند و مؤلف «بستان السیاحه» حرف قاف زیر کلمه قزلباش ص ۴۳۲ می نویسد : در ملك توران و هندوستان هر کس شیعی مذهب و از اهل ایران باشد او را قزلباش میگویند و در کشور روم و شام مطلق شیعه را باین نام میخوانند ، و بهر حال قزلباش در اصل از مردم طوائف: شاملو، استجلو، تکلو، ترکمان و ذوالقدر بوده اند و وقایع زندگی آنان در بسیاری از کتب تاریخ نوشته شده است.

سردار کابلی است پدرش نور محمد علی خان از سرداران معروف افغانستان بود در جنگهای داخلی و خارجی (۱) آن کشور شجاعت های بسیار ابراز داشته - سالهای متمادی حکومت بلخ را دارا بود مدتی هم نیابت سلطنت امیر شیر علی خان را داشت، چون امیر شیر علیخان یگانه رقیب مقتدر امیر عبدالرحمن خان و پدرش بشمار میرفته و نور محمد خان هم از آغاز جوانی با امیر مذکور دوستی هر چه تمامتر با یکدیگر داشتند و بیاس حفظ دوستی او چندین نوبت با امیر عبدالرحمن خان جنگید و در بعضی از آنها پدر و خانواده اش را هم اسیر گرفته بودند در هنگامیکه امیر - عبدالرحمن خان در سال ۱۹۲۷ هجری قمری (۲) بسطنت افغانستان رسید نور محمد خان با عیال و اولاد و خدم و حشم به هندوستان رهسپار شد و در شهر لاهور اقامت گزید با وجود دوری از وطن امیدوار بود امیر شیر علی علیخان مجدداً نهضتی کند و او را بکمک خود از هندوستان فرا - خواند ولی اوضاع افغانستان بوقوع میل و مراد امیر عبدالرحمن جریان یافت و در سال ۱۲۹۹ امیر شیر علی خان هم در زندان کابل بدرود زندگانی گفت و با این حوادث امید عودت بوطن از نور محمد خان منقطع شد و

۱- جنگهای خارجی افغانستان بیشتر با انگلیسها بوده و اعتضاد السلطنه در تاریخ افغانستان بسیاری از وقایع آن جنگها و علل آنها را شرح داده است.
۲ - تاریخ افغانستان ص ۱۳۳ تألیف امیر عبدالرحمن خان پادشاه آن کشور و برای دانستن شرح حال این پادشاه و خدمات امیر شیر علیخان با افغانستان بمجلد اول کتاب مشاهیر الشرق تألیف جرجی زیدان چاپ مصر مراجعه نمائید .

تا هفت سال در هندوستان رحل اقامت افکنند و از آنجا که با وجود این اختلافات و اختلافات دیگر سیاسی از حیث عقیده مذهبی هم با امیر عبدالرحمن خان مخالف بود (۱) اندیشه بازگشت بافغانستان را از خود دور نمود و در سال ۱۳۰۴ بعزم توقف در کشور عراق با بستگان و متعلقان از هندوستان هجرت کرد و مدت شش سال هم در کاظمین، بغداد، کربلا، نجف و سامرا اقامت گزید و سپس در سال ۱۳۱۰ بایران آمده در شهر کرمانشاه توقف نمود تا اینکه بالاخره در شب دهم ماه ذی الحجۃ ۱۳۲۴ وفات نمود . (۲)

سردار کابلی در روز سه شنبه هیجدهم ماه محرم سال ۱۲۹۳ برابر با بیست و پنجم بهمن ۱۲۵۴ شمسی در شهر کابل متولد گردید و در سن چهار سالگی به همراه پدرش به هندوستان رفت و تا سن یازده در آنجا بفرار گرفتن زبان هندی و سانسکریت و خواندن و نوشتن فارسی و تحصیل انگلیسی و ریاضیات مشغول بوده سپس از هندوستان به کشور عراق آمده به تکمیل السنه مزبوره و تحصیل علوم اسلامی پرداخت و مقدمات عربیت،

۱- در اعمال مذهبی امیر عبدالرحمن خان پیروی از امام ابوحنیفه میکرد و در این مذهب تعصب و تصلب شدیدی را داشته و نورمحمد خان بفقہ جعفری عمل میکرد .

۲- تاریخ وفات اوراسید حسن کزازی از فضلا و علماء مشهور کرمانشاه چنین سروده است:

با قدم صدق رفت جاناب عقبی
گفت بحق جان سپرد لیلہ اضحی

نورمحمد چو دست شست زد دنیا
سال وفاتش سئوال چون ز خرد شد

فقه، حدیث و کلام و حکمت را در نزد شیخ علی اصغر تبریزی که از اساتید و علماء مبرز بود دیده و علوم جدید را نزد معلمین انگلیسی که یکی از آنها را پدرش برای تعلیم بوی با خود از هندوستان بعراق آورده بود، خواند بعد از آنکه از تحصیل علوم جدید و مقدمات علوم دینی فراغت یافت بخدمت استادان مشهور فقه و اصول و حدیث شتافته مدتها هم در نزد آنان با استفاده مشغول گردید تا اینکه بمقام اجتهاد رسید و از آقامیرزا محمد علی مدرس چهاردهی رشتی و آقاسید حسن صدر و سید محسن امین عاملی و دیگران اجازه اجتهاد دریافت داشته است و بیشتر تحصیلاتش در نزد استاد علامه آقامیرزا محمد علی مدرس چهاردهی رشتی که استاد منحصر بفرد در کتب سطح فقه و اصول و ریاضیات بود می باشد.

سردار با وجود تحصیلات اسلامی و جدید بواسطه ذوق و شوق وافر که در جمع علوم و فنون داشت در نزد شیخ عبدالرحمن مکی که از علماء بزرگ مکه و مقیم کرمانشاهان بود بعلم غریبه مانند حروف اوفاق احکام نجوم رمل جفر برداخت زمانی هم در نزد دیگران زبانهای لاتین و عبری را آموخت در سایه تحصیلات و فرا گرفتن علوم شخصیت علمی پدید آمد که گروهی او را در عصر حاضر چنان شناختند که شیخ بهائی را در قرن یازدهم (۱)

۱- مقدمه فاضلانہ آق-ای کیوان سمیعی بر کتاب مناظرات در ترجمه

کتاب المراجعات ترجمه سردار کابلی چاپ تهران

تألیفات سردار کابلی

از تألیفات ایشان کتابی است در قبله که با دقیق ترین اسلوب ریاضی و فقهی تألیف و منتشر نمود این کتاب پس از تألیف رساله شرح قبله تألیف آقا میرزا محمد علی مدرس چهاردهی رشتی از بهترین کتابهایی است که تاکنون تألیف شده است سردار از مشایخ اجازه حدیث و روایت است که بسیاری از فضلاء جوان از وی اجازه حدیث دریافت نمودند و فاضل ارجمند کیوان سمیعی کتابی درین باره بنام «تذکره استادان» تألیف نمود.

سید شرف الدین

سید عبدالحسین شرف الدین عاملی از بزرگترین دانشمندان جهان اسلامی و از افتخارات مذهب جعفری است که کتاب بسیار نفیس و گرانبهای ایشان را که بنام المراجعات می باشد سردار کابلی آن را بفارسی ترجمه و منتشر ساخت تا زمانیکه سردار کابلی حیات داشت هنگامیکه نام کرمانشاهان در حوزه های فضل و دانش برده میشد گویا با نام سردار تبادر ذهنی پیدا میکرد و نگارنده مؤلف این کتاب يك مرتبه در سفر ایشان بتهران موفق بدیدارش شد و از لحاظ آنکه از شاگردان آقا میرزا محمد علی بود، مؤلف را بسیار مورد الطاف خود قرارداد.

کتابخانه بسیار نفیسی داشت از عربی - فارسی - خطی - چاپی و انگلیسی در علوم اسلامی که دریغاً پس از وفات سردار کابلی در تهران حراج و پراکنده گشت.

ادیب هنرمند آقا یوسف ابوعلی احساسی که از شاعران و نکته-پردازان عرب است حکایت کرد مرا که در محضر روح پرور سردار کابلی در باره آرامگاه حضرت زینب در شام سخن بمیان آمد و گفته شد که یکی از شاعران و ادیبان اهل سنت و جماعت قصیده‌ای غرا در این خصوص سروده و با خط زیبای نسخ قاب گرفته و در زینبیه آویخته‌اند روان باشد که شیعیان علی علیه السلام قصیده‌ای نسرایند، سردار سخت متأثر شد و همان شب این قصیده را که از شاهکار ادبیات عرب است سرود:

تاریخ وفات سردار کابلی

سردار کابلی در سه شنبه چهارم جمادی الاول هزار و سیصد و هفتاد و دو هجری قمری در کرمانشاهان وفات نمود و جنازه‌اش را به نجف اشرف بردند و در دهم همان ماه در کنار قبر پدرش دروادی السلام بخاک سپرده شد اینک قصیده غرائی که سردار سروده بوسیله ادیب هنرمند و شاعر شیرین سخن عرب حاج یوسف ابوعلی احساسی به نگارنده رسیده است.

«هذه القصيدة للعصماء لصاحب الفضيلة حجة الاسلام المحيط المتبحر الشيخ حیدر سردار الكابلی انشائها في ليلة الجمعة ٢٧ محرم سنة ١٣٣٢ في حق-السيدة زينب عليها السلام»

يا دهر قد عم فيه البلاء	و اخلاء ما لديهم وفاء
لا ترا فيهم انيساً يداوى	داء هم بل الدواء الداء
فالى الله اشتكى حزن قلب	ذاب وجداً وليس يجدى دواء
و بلايا كانهن ظلاماً	قطع الليل ما لهن ضياء

ضقت ذرعاً بها ولكن نفساً
لاتبالي بها و كيف تبالي
اوما تذكر الطفوف و ماقد
وعصمة الله بنت حجة الكبرى
ارضعتها ولاية الله حتى
زورها العلم جدها و ابوها
زقت العلم وهي في المهذوقا
مار آملها الزمان فعين
ماهوان اصابها بهوان
لاتخلها ذليلة عند قوم
ليميز الخبيث من طيب العنصر
يالها من اسيرة تهادى الانفاس منها و
اذا شارت اليهم فكان القوم
خطبتهم بخطبة ووقت دون
و عليها سكينه و وقار
تلفظ الدر عن لسان ابيها
فدعوا بالثبور والويل هيئات
حمدت ربها و اثنت عليه
تم صلت على نبي هداهم
خاتم الرسل افضل الخلق طراً
و بتعليمه اهتدى جبرئيل

بين جنبين صخرة صماء
بخطوب سيعتريها الفناء
لقبتين زينب الغراء
على و امها الزهراء
انبت لحمها و تم النماء
و البتول الصديقه العذراء
فاستوت وهي بالعلوم ملاء
الدهر عن مثل زينب عمياء
بل هو العز كله و العلاء
كفر و اربهم ولكن بلاء
و الطالحون و الصلحاء
تسكن الغوغاء
موتى و ما هم احياء
بلوغ المدى لها البالغاء
و جلال و هيبتة و بهاء
فعلى القوم ضجة و بكاء
و انى يجدى لهم ذال الدعاء
ولد الحمد كله و الثناء
سبل الخير فهدى الاولياء
ففتح الخير منه كان ابتداء
وجنود الملائك السفر آء

و على آله الذين اصطفاهم
ثم قالت يا اهل ختل وغدر
افتدرون اى عار شريتم
او تدرون اى كبد فريتم
فسببتم حريره وهتكتم
و هددتم حصنا يلوذ به
و هدمتم مناركم فالى من
وامام اقامه الله يهد يكم
خسرت صفقة اللئام و بثتم
جئتموها صلعاء عنقا نتقاء
لا تغر نكم حياتكم الدنيا
بلغتهم ما بلغتهم ولكن
سمعوا قولها ولكن قلوب
نصحتهم فلم يثو بوالرشد
فلهم فى الجحيم مقعد سوء
بابى صبرها لقتل اخيها
بابى صبرها الجميل على ما
بابى حزنها الطويل عليه
فابك ان كنت باكيالاخيها
بابى من مشى اليهم وحيدا
فراوا منه قورا اريحيا

ربهم للمورى فحق الولاء
لارقا دمكم و دام العناء
اهل كوفان لاعداكم بلاء
لنبي الهدى فبئس السقاء
حر تدا الدين يالبئس الجزاء
العافون لما تمسهم برحاء
يفزع اليوم بعده الفقراء
وداع الى الضلال سوء
بعذاب فلا سقتكم سماء
فلا يستخفكم املاء
فبسل على النفوس البقاء
غلبتهم فى غيرهم احواء
الكافرين اللئام عنها هواء
لكن ازداد بغيرهم والا باء
وسيصلونها بما قد ساءوا
اذراته تلسيه الاعداء
غالها حين عزمها العزاء
ود موع تمدها الصعداء
فعلى مثله يحق البكاء
والعدى لا يحيطهم احصاء
سيفه مثل عزمه مضاء

شاهدوا من جلاله جبر وتا
سامهم من حسامه ما به ضا
حكمته الله في العباد و امر
لست انساء وهو يد عوالي الحق
وبنادى هل من نصير يحامي
ان البيته بقلبي و ان لم
آه لماراته و الشمر يفرى
وعلى الرمح راسه كان يتلو
وتساق النساء من فوق
لست انساء و هو ملقا على
قد بكته السبع الشداد و من
فتكا و النجوم تهيمى دماء
و تمور السماء مور او تلوى
يا بنى الاكر مين يا آل طه
و ملاذ العفات و العروة
انتم العارفون بالله حقا
بكم الله انشاء الخلق انشاء
بكم انشاء الخلائق لولا
بكم يرزق العباد و من امركم
بكم ابتغى الوسيلة عند الله
هذه وصلتى اليها عسى ان

خضعت دون عزها العظماء
ق عليهم لولا القضاء القضاء
قد قضا و لا يرد القضاء
فلا يستجاب منه الدعاء
عتره المصطفى و ابن الحمأ
يبلغ الجسم حين نادى النداء
ودجيه و ماله اولياء
خزيت ازرات سناه زكأء
افتاب المطايا كانهن امأء
الارض ثلاثا و ما عليه كسأء
فيها وزهر النجوم و الغبرأء
فعلى كربلاء تغلى دماء
بهم الارض بهي منهم برأء
انتم الطاهرون و الانقياء
الوثقى و كهف الانام و الكرماًء
و الكرام الائمة الحكماء
فانتم اعضاده الامنأء
انتم لم يكن له انشاء
يعقب الظلام الضياء
ربى فانتم الشفعأء
ترضيها فتجلى الغمأء

عند مدحی لمثلها لکنآء	کیف مدحی لہا وان لسانی
وفی الدنیار جائی ونعم ذاک الرجآء	انت ذخری یوم المعاد
حملتہن فی البطون النساء	انت بعد البتول افضل من قد
کذاک الملائک الاصفیآ	ان جبریل خادمک والروح
فسلام علی ثم ثنآء	ان تکنونی شفیعتی عند ربی
من مسیی اصابہ اللأ و آء	یا بنت الطاہرین ہاکمدیحا
انکم عند ربکم و جہآء	یرتجی منک کشفہا فاکشفیہا
الملتجی البائس الکثیر الخطاء	وصلی حیدرا عبید کم
فلہ فی الجنان یبنی بنآء	من یقل فی مدیحکم بیت شعر
فہی فی الحسن روضة غنآء	بک زینت مدحتی حین تتلی
معان تشیی علیہا ذکآ	غرستہا ید البلاغہ فی ارض
آل طہ لکم علینا الولآء	وعبید الرحمن قد قال قبلی

علامہ امینی تبریزی و احمد امین مصری

ہنگامیکہ نویسندہ مشہور ودانشمند نامی مصر استاد احمد امین کتابہای فجر الاسلام وضحی الاسلام (۱) تالیف نمود. ہمہمہای درجہان شیعہ بر علیہ آن کتابہا آغاز گشت.

شیخ محمد حسین کاشف الغطاء نجفی کتاب اصل الشیعہ و اصولہا (۲)

-
- ۱- فجر الاسلام وضحی الاسلام جلد اول ، بقلم عباس خلیلی بنام پرتو اسلام ترجمہ شدہ و دو جلد آن چاپ گردید .
 - ۲- کتاب ترجمہ اصل الشیعہ بقلم علی رضا خسروانی بارہا چاپ شد .

را در انتقاد نوشته‌های احمد امین نوشت .

ولی دانشمندان شیعه بیکار نه نشستند و در پی تحقیق و بحث و انتقاد پرداختند نگارنده ناچیز این سطور درست بخاطر دارد هنگامیکه در نجف اشرف محصل بود علامه امینی کتاب شهداء الفضیلة را در دست تألیف داشت بیشتر روزها او را در نزد علامه بزرگ آغا بزرگ تهرانی صاحب الذریعة میدید که در پی مصادر تاریخی بود مؤلف بزرگوار الذریعة بایشان راهنمایی مینمود .

با آنکه مادر کشوری زندگانی می‌کنیم که مذهب رسمی آن برابر قانون اساسی مذهب جعفری است ، هر گاه بخوایم شیعه را بشناسیم باید بکتابهای شیعیان نگاه کنیم دیگر چرا پیر و کسانی می‌رویم که از شیعه و تاریخ آن دور هستند اینجاست که فلسفه تألیف کتاب الغدیر روشن میشود و مؤلف دانشمندان درباره روشن ساختن حقایق دینی هنر نمائی میکند .

با دلیل و برهان نشان میدهد که مذهب شیعه چگونه پدید آمد و معتقدات شیعیان علی (ع) چیست ؟ : در باره پیشوایان خود چگونه فکر میکنند و چه عقیده‌ای درین باره دارند. دشمنان مذهب جعفری چه نسبت‌ها بدین پاک اسلامی می‌زنند و چگونه بزرگان مذهب را تهمت و افترا زده و ارزش خود را در نوشته‌ها و تألیفات خود می‌کاهند.

عبارت کتاب الغدیر بسیار شیوا و درست و بامهارت و هنر نویسنده‌گی نوشته شده است و مورد توجه ادبا و دانشمندان عالم عربی قرار گرفت تقریظ‌های بسیاری به شعرونشر بر کتاب نوشتند.

جای بسی خوشوقتی است که دانشمند بزرگ روحانی آقای امینی کتاب خود را با نهایت بیطرفی نوشته است .

هر دانشمند منصفی کتاب الغدیر را بخواند بروسعت اطلاعات و دقت نظر مؤلف ستایش مینماید .

بدبختانه بعضی از فضلالی معاصر بهرچه کتاب در مصر چاپ میشود با دیده اعتبار می نگرند و آنها را وحی آسمانی دانسته و جزء معتقدات خود می شمارند غافل از آنکه رنگهای سیاست و تعصبات مذهبی و کالای تجارت چنان فرهنگ را آلوده ساخته است که فرهنگ اسلامی را هم رنگین نمود .

اوضاع و احوال سیاسی و اجتماعی و مذهبی چهارده قرن عالم اسلامی را تجزیه و تحلیل نموده و اختلافاتی که باعث جدائی مذاهب شده است تشریح و نمودار ساخت . سراسر کتاب الغدیر دروغها، افتراها، غرضها، کینهها ، دوروئیها را که بنام مذهب و عقیده علماء و مورخان و مؤلفان نوشته اند روشن میسازد . علامه امینی پرده اوهام و پندار را پاره ساخته و مذهب جعفری را بخوبی روشن ساخته است .

شاعرانی که عربی در باره امیر مؤمنان علی (ع) قصایدی سروده اند، شرح احوال و آثار و قصیده آنان در الغدیر نقل شده است، این شاعران چه در صدر اسلام میزیسته و چه در زمان ما آثار همه آنان را این کتاب در بردارد بنابراین میتوان گفت تقریباً کتاب الغدیر یک تذکره - الشعراء چهارده قرن اسلامی بشمار میرود . و از بهترین کتابهایی است که در شعر و شاعری شاعران مذهب جعفری که عربی اشعاری سروده اند

سخن میگوید .

حدیثها و روایات دروغی که به شیعه نسبت داده‌اند همه آنها را با ذکر مأخذ و نام کتاب و چاپ و صفحه نقل میکنند، آنگاه مانند مورخ محقق ریشه روایت و حدیث را از لحاظ علم رجال و انتقاد مورد بحث و انتقاد قرار میدهد . خواننده بخوبی داوری میکند که چه نسبت‌های دروغ به مذهب جعفری داده و چه اوهامی برایش درست کرده است غافل از آنکه شیعه آن چنان نیست که آنها گفته و نوشته‌اند .

مورخانی که درباره مذهب جعفری داستانهای دروغی نوشته‌اند در الغدیر بخوبی رسوا شده‌اند، چه مؤلف دانشمند کتاب ریشه داستان را که از مأخذ آن مورخ بوده بدست آورده و با دلیل روشن و استواری زودباوری و یا تعصب و یا غرض مورخی که نسبت بشیعه ناروایی نوشته‌است روش ساخته‌است از شاهکارهای علامه بحث و انتقاداتی است بر مورخ مشهور طبری و احمد امین مصری که داد سخن و هنر نمائی و قدرت علمی و ادبی و داوری تاریخی خود را نمودار نموده بر استی شایسته تحسین است علامه بزرگواری که عمری را در راه دانش و مذهب صرف و نتیجه مطالعات و دقت‌های علمی و ادبی و تاریخی خود را بصورت شاهکاری در ادب و تاریخ و معتقدات بنام الغدیر در بیست مجلد پدید آورده باید گفت هنوز همت بلند و روح تحقیق انتقادی در عالم اسلامی زنده و برقرار میباشد .

این کتاب را میتوان تقریباً دایرة المعارف معتقدات شیعه دانست، چه تمام عقاید و آراء که اهل سنت به مذهب جعفری نسبت داده‌اند در الغدیر با ذکر کتاب و صفحه و چاپ نقل گردیده است آنگاه هر يك از آن

گفتار مورد بحث و انتقاد دقیق علمی و ادبی و تاریخی قرار گرفته است. چگونه مردم مغرض و یا نادان میخواستند شیرازه اتحاد عالم اسلامی را برهم زنند و چه دستها و چه نهشته‌هایی این همه اختلاف در جهان اسلامی پدید آورد، اینها ماجراهای دردناکیست که در کتاب بسیار نفیس الغدیر چاپ شده است.

تأثیر کتاب الغدیر و سایر تألیفات دانشمندان همین بس که امثال دکتر طه حسین و استاد عباس محمود عقاد و دکتر سبنت الشاطی در رشته کتابهاییکه در باره حضرت علی (ع) و فرزندانش تألیف نمودند تأثیر بسزائی نمود و در نوشته‌های احمد امین هم بی تأثیر نبوده است چه در کتاب ضحی الاسلام و سایر تألیفاتش از شدت تعصب نسبت به امیر المؤمنین علی علیه السلام کاسته شد. کتاب الغدیر در بیست جلد تألیف شد که ترجمه فارسی آن بقلم بعضی از فضلا منتشر گشت. دوبار کتاب الغدیر در تهران و بیروت چاپ شد.

امینی برای تهیه و تنظیم مدارك و اسناد تاریخی کتاب خود مسافرت‌های پی‌درپی کرد، در تألیف کتاب الغدیر و تأسیس کتابخانه عمومی و بزرگ امیر المؤمنین در نجف اشرف در تلاش بود فرسوده و بیمار گشت جان‌ش را در راه نشر فضائل امیر مومنان علی علیه السلام گذاشت

اینجاست که باید حدیث نبوی (ص) را یاد آورد که فرمود: قلم دانشمندان افضل از خون شهیدان است.

۷- تاریخ فقه = فقهاء مذهب جعفری (۱)

ارزش اجتماعی منطق ارسطو - اصول فقه

مصطفی عبدالرزاق از دانشمندان بزرگ جهان اسلامی است، پس از پایان تحصیل در جامع الازهر بااروپا رهسپار شد دکتر در فلسفه از دانشگاه سوربن پاریس گردید، سالیان دراز قاضی عالی مقام، استاد دانشگاه، رئیس الازهر مؤلف و نویسنده چیره دست بود، از صاحب نظران علوم بشمار میرفت، این استاد ارجمند میگوید: هنگامی که منطق ارسطو وارد جرگه مسلمانان گشت هوشمندان دانشمند دیدند منطق یونانی بدرد اجتماع نمی خورد و از چهاردیوار فلسفه بیرون نمی رود! در این اندیشه شدند که منطقی برای علوم اسلامی پدید آورند مانند امام شافعی علم اصول فقه را در برابر منطق ارسطو بنا نهاد.

این نوشته استاد عبدالرزاق مرا بیاد فرمایش استاد خود انداخت

۱- این فصل نخست در دوره ۲۸ و ۲۹ مجله ماهانه ادبی ارمغان و در دوره نهم و دهم مجله ماهانه «کانون سردفتران» چاپ تهران در ۱۳۴۴-۱۳۴۵ خورشیدی منتشر شد.

که بارها آقا ضیاءالدین عراقی «اراکی» مرا فرمود: که اگر درست اصول فقه را خواندید از فلسفه بی نیاز میشوید و هر گاه اطلاع از فلسفه هم نداشته باشید چون برای شما حکمت را بیان کنند در تاروپود آن می توانید وارد شوید و در بحث آن مانند يك فیلسوف شرکت کنید چون علم اصول فقه ارزشش با اندازه ای است که بیشتر دقت ها، موشکافی های فلسفی را بصورت علمی تر در آورده است، خدا رحمت کند او را که بیشتر دانشمندان جهان تشیع از تربیت شدگان اویند .

گفتگو در باره امور عامه از کلام و فلسفه سالیان دراز مورد توجه دانشجویان علوم است، دانشمندان فقه و اصول، علم اصول فقه را دامن زدند، در رشته های آن بسیار کارگر شد، نکته های دقیق، اندیشه های تابناک نمودار ساختند، کم کم مورد توجه دانش پژوهان بعلم اصول فقه گردید و هم برای نیروی فکر و اندیشه مفید آمد و برای استنباط و فهم احکام شرعی بکار افتاد. اندک، اندک فلسفه جای خود را بعلم اصول فقه داد تا آنجا که ابن خلدون در علم اصول فقه تألیفی دارد که از کتابهای درسی حوزدهای علمی مراکش، قاهره و دمشق قرار گرفت (۱).

روایت های حدیث را که «خبر موثق» میگویند بعضی از فقیهان بزرگی و محدثان پذیرفتند، در استنباط احکام مذهب جعفری بکار بردند، آنها را در اصطلاح «صحیح اعمی» نامیدند .

۱ — نگاه کنید به سلسله مقالات . فلسفه تاریخ و اجتماع - ابن خلدون
بقلم مرتضی مدرس چهاردهی در شماره های مجله ماهانه وحید سال اول
چاپ تهران .

ملا محسن فیض کاشانی

در کتاب بسیار نفیس «مفاتیح» و محقق سبزواری این راه و رسم را رفتند و بنای فقه را بر آن نهادند .

فاضل تونی

از دانشمندان بنام بود ، در استنباط احکام و قوانین « مشرب اخباری » داشت ، کتاب « الوافیة » را در علم اصول فقه نوشت ، قیل و قالی در حوزه‌های علمی روحانی را مانداخت سید صدر که او را « سید سند » گویند از حکیمان بزرگ ، جهان اسلامی است شرحی بر کتاب وافیه نوشت و مورد توجه دانش پژوهان واقع گردید .

آقامحمد باقر مشهور به وحید بهبهانی

کتابی بنام « حاشیه » بر کتاب « مدارک » « چاپ تهران » و کتابی بنام « شرح مفاتیح » در دو جلد تألیف کرد .

هدف محقق بهبهانی در تألیف این رشته از کتابها این بود که ریشه روش « مشرب اخباری » را خراب کند ، اصول فقه جعفری را از نو بنانهد ، کتابها و رساله‌های باارزشی در فقه و اصول فقه را طرح نویسی افکند ، برآستی نوشته‌های استاد گل‌شاهکارهای فقه مذهب جعفری است .

تألیفات وی مانند :

۱- شرح معالم الاصول

۲- رساله فواید « جدید »

۳- رساله فواید «قدیم»

«این دو رساله با کتاب فصول در تهران چاپ شد» زمینه را برای «حکومت عقل فراهم ساخت». «تاریخ وفات مجدد قرن سیزدهم هجری ۱۲۰۵ است».

شریف العلماء مازندرانی

اصول فقه را جلوه‌گر ساخت، در حدود هزار دانش پژوه پای منبر درس او در کربلا حاضر میشدند.

محمد شریف مازندرانی حائری در کربلا بدنیای آمد و از شاگردان صاحب ریاض گردید. در اثر دقت نظر و دانش بسیار سرآمد دانشمندان شد در جوانی توفیق پیدا کرد به بحث و درس و تربیت شاگردان مدرسه مذهب جعفری پرداخت، شاگردان بسیاری از فقیهان و دانشمندان اصولی از حوزه درس وی استفاده کردند، شریف در مدرسه حسن خان در کربلا علم اصول فقه را درس می‌گفت هزار دانش پژوه که تشنه سخنان علمی استاد بودند پروانه‌وار زیر منبر او از جان و دل گوش میدادند که «حکومت عقل» چگونه میتواند در استنباط قوانین دخالت کند؟! این استاد بزرگوار در سن چهل سالگی در ۱۲۴۵ در گذشت.

از شاگردانش **محقق انصاری** است که با تحقیقات علمی خود علم اصول فقه را تهذیب و منقح ساخت، شریف در هزار و دو بیست و چهار و پنجاه هجری قمری در کربلا وفات کرد آرامگاه وی در جنوب شرقی بیرون صحن امام حسین (ع) درب قبله قرار داد.

سید محسن اعرجی

کتاب وافیه فاضل تونی را بشدت مورد بحث و انتقاد قرار داد و کتابی در این باره تألیف نمود، کتاب شرح وافیه تألیف علامه اعرجی مورد توجه دانشمندان است این رشته از تحقیقات ریشه روش «مشرّب اخباری» را خراب کرد .

حاج میرزا حسن شیرازی

در حوزه‌های درسی خود در نجف و سامرا به تألیفات و آراء علامه اعرجی استناد میکرد، سید حسن صدر مؤلف کتاب «تأسیس الشیعة العلوم- الاسلامیه» نوشته‌های سید اعرجی را در حوزه درس خود در کازمین بحث میکرد نگارنده این سطور از ایشان بارها شنید که در این شیوه پیرو استاد خود میرزای شیرازی است .

سید صدر در استنباط احکام و قوانین در «مشرّب اخباری» و «مشرّب اصولی» میانه‌رو بود .

میرفتاح مراغه‌ای

از فضای حوزه درس شریف العلماء مازندرانی و وحید بهبهانی و کشف الغطاء بود . در فقه و اصول از دانشمندان پرمایه بود کتاب «عناوین» را تألیف کرد که برای قانون‌گذاری، پایه‌های علمی بسیار سودمند است .

کتاب عناوین مشتمل بر نود و شش عنوان در قواعد عمومی فقه و مشکلات مهم اصولی و فقهی است، برای استنباط احکام و قوانین و پایه-

گذاری آنها بسیار ارزنده است ، از نفیس ترین کتابهای علمی بشمار
میرود با آنکه دو مرتبه در ایران بچاپ رسید هنوز ارزش کتاب
مجهول است .

مؤلف کتاب عناوین در هزار و دو یست و پنجاه هجری قمری در نجف
وفات کرد.

شیخ

در اصطلاح فقیهان و دانشمندان مذهب جعفری مراد «شیخ طوسی»
یا «شیخ مرتضی انصاری» است در کلمات متأخران «شیخنا الاعظم» مقصود
شیخ مرتضی انصاری است .

شیخ مرتضی انصاری

این شیخ کسیست که صد و پنجاه سال است در حوزه های علمی و
گفتگوهای دقیق فقه و اصول مذهب جعفری نامش بر سر زبان های
دانشمندان است و بآراء و نظریه هایش تکیه می کنند حکومت علمی
و روحانی اوست که سرفصل تاریخ فقه مذهب جعفری قرار گرفت ، تا کنون
صدها کتاب و رساله در باره آراء و نظریه های علمی وی بزبان عربی و
فارسی بقلم شاگردان مدرسه شیخ تألیف گردید . بیشتر آنها بچاپ رسید
با این همه دانشمندان بزرگ جهان اسلامی ، هنوز آراء شیخ را در
حوزه های درس و بحث عنوان میکنند و تازگی دارد .

در کتاب الماثر و الآثار چنین نوشته اند : شیخ مرتضی انصاری
علم اصول را بالخصوص تأسیس کرد که از صدر اول تا این عصر نشده بود
کتاب مستطابش در اصول که با اسم فرائد شهرت گرفته با کتب دیگر که در

فقه و غیره دارد بکرات مطبوع افتاده اینک در قلمرو تشیع مدارتدریس به مصنفات آن بزرگوار است ملت شیعه از اهالی ایران و گروهی انبوه که در هند و بلاد روسیه و بعضی از ایالات عثمانیه و چند شهر افغانستان و ترکستان و غیرها هستند هر سال از بابت اوقاف و زکوة و اخماس و سهم امام ورد مظالم و امثالها «دویست هزار تومان» بمحض او ایصال میداشتند و او باندازه يك مستحق مقتصدی نیز در حق خود از آن وجوه تصرف نمی فرمود و همه را در نهایت احتیاط الی دینار آخر بدست ارباب استحقاق میرسانید، در جمیع دوران ریاست عام و نیابت امام علیه السلام يك نفر نوکر بیشتر نداشت و آنهم مردی متقی از سلك ارباب عمایم بود موسوم بحاج ملا رحمت الله که همه جا بهمین جهت مشهور است. الغرض این بزرگوار حقیقه از اعاجیب اوتاد و نوار در روزگار بود و در علم و عمل و زهد و تقوی و ورع و عبادت و ریاضت از طراز اول محسوب میشود استقصاء مراتب و مقامات و تاریخ و اخبار و آثار وی من جمیع الجهات يك مجلد بزرگ و کتابی کلان خواهد شد.

از اولاد جسمانی دو دختر گذاشت و پسر هم نداشت ولی قریب «هزار فقیه مجتهد» بسمت فرزند روحانی از وی مخلف شد در سال هزار و دویست و هشتاد و یک هجری در گذشت مزارش در جوار امیر المؤمنین است. (۱)

در کتاب الماثر والاثار در پاورقی شرح احوال شیخ محمد حسن اصفهانی صاحب کتاب جواهر الکلام در باره شیخ انصاری چنین نوشته

شده است: و از جمله آثارش شیخ مرتضی انصاری است که از پروردگان محضر مقدس او میباشد و زمانی قبل از رحلتش وی را خلیفه منصوص و نایب مخصوص قرار داد و حاضرین و مجاورین عتبات عالیات از طبقات اهالی الی اعراب حوالی همه را از تعیین شیخ مرتضی رضوان الله علیه مستحضر ساخت لهذا بعد از ارتحالش اختلافی پدید نگردید و مردم بر حسب تصریح وی علامه انصاری را اعلم دانسته تقلید همی کردند و اولین نایب عام امام علیه السلام همی دانستند. (۱)

حاج میرزا محمد حسین شهرستانی در کتاب الموائد فی المتفرقات در ترجمه انصاری نوشته است:

وی مردی بلند قامت ریش سرخ و آبله رو بود ولی نورانی و ملیح و خوش محاوره و شوخ، برادرش شیخ منصور در تاریخ او گفته است:

غدیر سال ولادت فراغ سال وفات تولد شیخ در هزار و دوست و چهارده و وفات در هزار و دوست و هشتاد و یک ه.ق بود (۲)

شیخ مرتضی انصاری و میرزای جلوه

گویند شیخ در یکی از سفرهای تحصیلی خود بتهران آمد. در آن زمان مدرسه دارالشفاء حوزه علمی بود «برابر مسجد شاه که جزء خیابان شد» شیخ بمدرسه رفت دید سید وارسته‌ای در کنار یکی از حجره‌ها

۱- ص ۱۳۶ کتاب المآثر والآثار چاپ تهران

۲- بنقل از الموائد در پاورقی احوال شهرستانی ص ۱۸۱ کتاب

المآثر والآثار

نشسته است .

پس از عرض سلام گفتم مسافر می‌خواهم چند روزی در یکی از این حجره‌ها بمانم تا در بامدادان و ظهر و غروب برای نماز وقت بمسجد بروم . سید گفت دو حجره دارم یکی از آنها را بشما واگذار می‌کنم شیخ چند روزی که در حجره مدرسه بسر می‌برد . با کسی انس نمی‌گرفت همه روزه بامدادان و ظهر و شب برای نماز بمسجد میرفت .

در یکی از روزها سید صاحب حجره « میرزا ابوالقاسم جلوه » حکیم عصر (۱) سرگرم گفتگو و درس در حکمت الهی بود ، در یکی از مسئله‌های مشکل فلسفی سخن بقیل و قال کشید مطلب هم روشن نشده بود! استاد و شاگردان خسته شدند! با آنکه سخن بدر از اکتشید مجلس با آخر رسید ولی بمقصود هنوز نرسیده بودند!!

ناچار دانش پژوهان پراکنده شدند حکیم نامی تنها شد ، شیخ فرصت را غنیمت شمرد بسید استاد گفت امروز در درس خیلی کوشش نمودید دریغ آنکه مطلب بجائی نرسید!

با آنکه سخن بسیار ساده و روشن است!!

حکیم میرزا ابوالحسن جلوه تا آن زمان گمان میداشت که مهمان چند روزه وی شیخی پارسا است ، از دانش و فرهنگ بیگانه! تا چه رسد سخت‌ترین سخنان فلسفی را مورد بحث و انتقاد قرار دهد!!

حکیم سراپا گوش شد! شیخ با بیانی رسا و روشن مسئله فلسفی

۱- برای شرح احوال و آثار میرزا ابوالحسن جلوه نگاه کنید به کتاب تاریخ فلاسفه اسلام جلد اول تألیف مرتضی چهاردهی چاپ تهران .

را بیان داشت آنگاه شکل‌های منطقی، فلسفی نظری را يك بيك پاسخ گفت و نظریه علمی خود را بر کرسی نشاندید میرزای جلوه بر تعجبش افزود!! گفت شیخنا نامت چیست؟ از کدام دیارید! بکجا میرود؟ در پاسخ گفت: نامم مرتضی انصاری. از شهر دزفول هستم، در مشهد بودم، اینک برای تکمیل تحصیلات به عتبات عالیات «کربلا - نجف» میروم! گویند زمانی که سلام و درود میرزای جلوه را بشیخ می‌رسانیدند، با احترام برمیخواست! میگفت عليك السلام و علیه السلام!

این نمونه‌ای بود از رشته دوستی در میان حکیمان و فقیهان مذهب جعفری که پاس احترام و شخصیت علمی یکدیگر را نگاه میداشتند.

کرامت‌ها - افسانه‌ها

تا چند سال پیش دیوار استواری در پیرامون نجف بود نجف در حکم دژی بشمار میرفت تا از یغماگری بیابان گردان و وهابیان در امان باشد!!

گویند شیخ به‌مراه یکی از دانش‌جویان روحانی از نجف بکوفه رفت، در هنگام بازگشت شب فرا رسید درب شهر نجف را بسته بودند. گروهی که از اطراف آمده بودند مانند شیخ در کنار دروازه شهر ماندند تا بامداد گردید، طلبه‌یی که بشیخ دل بستگی و ارادت داشت گفت از کرامت‌های دانشمندان پارسا و روحانی حکایت‌ها کنند چرا امشب برای شما درب شهر باز نشد ناچار تا بامدادان به سختی در کنار دروازه شهر بسر بردیم!؟

شیخ لبخند عارفانه‌ای زد! گفت بعد از وفات ما هم کرامت‌ها
برای ما نقل کنند!!

در کتاب قصص العلماء چنین نوشته شده است: شیخ مرتضی شوشتری
ساکن نجف ومدفنش در نجف وتلمذ در بدو امر در نزد حاج ملااحمد
نراقی کرد از آن پس نزد شریف العلماء تلمذ نمود و نهایت زاهد و
ورع و عابد و دقیق بود، این فقیر چندی در مجلس او حاضر میشدم،
نماز نوافل از او ترك نمیشد بلکه زیارت عاشورا و نماز جعفر طیار و
مانند آن از او ترك نمیشد. پس از شیخ محمد حسن «مؤلف جواهر الکلام»
ریاست مذهب امامیه باو منتهی شد. هرگز متصدی مرافعات نمیشد. بکسی
اجازه اجتهاد نداد، تألیفات اورساله حجت مظنه و ...

در حقیقت در علم اصول فقه یعنی در بحث حجت ظن، اصل
برائت، استصحاب موسس بود، در حدود هشتاد سال عمر کرد مانند صاحب
جواهر الکلام، در حجره دست چپ درب قبله صحن حضرت امیر آرامگاه
شیخ است.

سیدصدرالدین دزفولی و شیخ انصاری

گویند شیخ مرتضی انصاری پس از از پایان تحصیلات خود در
دزفول تصمیم گرفت به نجف اشرف برود، در این اندیشه خواست که
دستوری برای کارهای روانی و درونی از سیدصدرالدین دزفولی «مشهور
بکاشف» دریافت کند، از پیردانی سلسله مبارکه ذهبیه همت بخواند،
باین فکر بدرخانه سید رفت در آن زمان و در آن روزها هوا بسیار گرم
وسوزان نزدیک بظهر بود!

کلفت خانه از آمدنش آگاه می‌شود و فراموش می‌کند که بسید
خبر کند!! مدت يك ساعت بدر خانه می‌ماند تا از دانا و پارسای شهر
خود خبری بیابد!! سپس سید توجه پیدا می‌کند که شیخ مدتی است در
بیرون منزل ایستاده است!!

بسوی درخانه می‌رود از او بسیار معذرت می‌خواهد که غفلت شده
است! آنگاه دعا می‌کند!! می‌گوید شیخ مرتضی همان جوری که در این
آفتاب سوزان تاب آوردید تا مرا دیدار کنید.

امید است که پروردگار جهانیان ترا در جهان دانش آفتاب کند! شیخ
درخواست برنامه روانی و ذکر و فکر می‌کند. سید گفت چون برای تحصیل
به نجف می‌روید ادامه درس و بحث يك نوع عبادت است اطمینان داشته
باشید بوسیله حاج سید علی شوشتری که از ما است به فیوضات معنوی و
روحانی موفق می‌شوید (۱)

نراقی

کتاب قضاء از کتاب مستند الشیعة تألیف ملامحمد مهدی نراقی بهربی
«در دو جلد بزرگ چاپ تهران» مورد توجه دانشمندان اسلامی است
این کتاب دوره فقه مذهب جعفری است، بروش برهان و دلیل تألیف شد.
در آن زمان شیخ شنید که دانشمندی بنام درگوشه‌ای از کاشان و

۱- نگاه کنید به سلسله مقالات «بسوی شیراز» بقلم مرتضی مـدرسی
چهاردهی در تابستان ۱۳۴۲ شمسی که در روزنامه هفتگی پارس چاپ شیراز
منتشر گردید. این مقالات فصلی از تاریخ سلسله ذهبیه بود که در مجله
ادبی ماهانه ارمغان دوباره نقل شد.

نراق دارای شخصیت علمی و صاحب نظر در علوم اسلامی است .
هر جور بود خود را به کاشان رسانید، در جرگه درس و بحث نراقی
وارد شد نراقی مقدم شاگرد فاضل و تازه وارد را گرامی داشت ، بودن
شیخ در کاشان مصادف شد با تألیف بخش قضا از کتاب مستند، استاد بیشتر
از شاگرد بهره علمی برد، از این جهت است که کتاب قضاء از دوره فقه
کتاب مستند الشیعة ارزش بیشتری دارد ، دقت نظرها و تحقیقات تازه‌ای
در باره داوری‌ها و محاکمات و مرافعات حقوقی و جنائی در بردارد که سایر
تألیفات نراقی فاقد آنها است؟! « تاریخ وفات نراقی در ۱۲۴۴ ه . ق
در نراق »

ملاعلی کنی

از دانشمندان بنام که کتاب در قضاء تألیف کرد حاج ملاعلی مجتهد
کنی بود، در کتاب الماثر والآثار در باره وی چنین نوشتند :
عمده تلمذ او بر صاحب جواهر بوده و در اصول فقه و رجال تصنیفات
فرمود و جامع نافع را که در علم در آیه و حدیث پرداخته است بطبع
رسیده اشتهار و اعتبار این بزرگوار در دین و دولت و ملک و ملت با علی
درجه کمال بود احترام و اکرامی که این پادشاه « ناصرالدین شاه
قاجار » به این عالم علل و فقیه کامل می فرمود کمتر از مجتهدین را نصیب
افتاد در بامداد پنجشنبه بیست و هفتم شهر محرم سنه یک هزار و سیصد و -
شش هجری بسن هشتاد و شش تقریبی در طهران وفاتش اتفاق افتاد روز
غره صفر سال مذکور جنازه اش بجوار حضرت عبدالعظیم بن عبدالله حسنی
با ازدحامی عام و احترام تمام حمل افتاد و در مسجد عتیق بین الحرمین

مدفون گردید (۱) گویند بیشتر تحصیلات علامه کنی در نزد صاحب فصول در کربلا بود و چندی در نزد صاحب جواهر در نجف بوده است .

مهم ترین کتاب قضا و شهادات

کتاب قضا و شهادات از شاهکارهای علمی و قضائی حاج ملاکنی در نهران بچاپ رسید ، این کتاب از بهترین و مهمترین کتاب های فقه مذهب جعفری است ، که مورد توجه فضلا و دانشمندان است ، بعضی از استادان ما این کتاب را از کتاب قضا و شهادات جواهر الکلام دقیق تر و محققانه تر میدانند .

- ۱ - کتاب قضا و شهادات کنی « چاپ تهران » ۲ - تقریرات شیخ مرتضی انصاری بنام قضا تألیف میرزا حسن آشتیانی « چاپ تهران »
- ۳ - قضا و شهادات میرزا حبیب الله رشتی « از بزرگان شاگردان و مدرسان آراء و نظریات شیخ ۴ - قضا و شهادات سید محمد کاظم یزدی « جلد دوم - روة الوثقی سید ۵ - قضا و شهادات استاد بزرگوار ما آقا ضیاء - الدین عراقی چاپ نجف ۶ - تقریرات درس آخوند ملا کاظم خراسانی در قضا و شهادات تألیف آقا سید محمد باقر حجت « که آقا میرزا محمد آیت الله زاده کفائی در حوزه علمی مشهد درس می گفت » ۷ - قضا و شهادات تألیف سید اسد الله خرقاتی بفارسی چاپ تهران

ارزش علمی کتاب قضا و شهادات

این ها کتابهائی است که برای اصول محاکمات دادرسی ، مراعات حقوقی ، جزائی بسیار ارزنده و قابل استفاده است ، چه هر گاه کتابهائی

مانند روح القوانین مونتسکیو ، قرار داد اجتماعی ژان ژاک روسو، اصول شرایع بنتام را درست بخوانیم ، در نکته‌های باریک آن‌ها دقت کنیم ، با سخنان و آراء دقیق و علمی فقیهان مذهب جعفری که در این زمینه‌ها تحقیق کرده‌اند به سنجیم خواهیم دانست چه خدمت‌های بزرگ علمی در راه اجتماع وقانون‌گذاری و دآوری دانشمندان ما انجام دادند.

با این تفاوت‌که نوشته‌های دانشمندان ما بعبارت‌های دقیق و علمی برای محققان و اهل اصطلاح عبری تألیف گردید، فرنگیان کتابهای خود را برای جامعه نوشته و انتشار داده‌اند! برآستی نوشته‌های فقیهان مذهب جعفری سرچشمه مواد، ریشه‌ها، اندیشه‌های تا بناتک و دقیق علمی، قضائی برای قانون‌گذاران خواهد بود، بخصوص شیخ انصاری و شاگردانش مدرسه فقه و مذهب جعفری را روح تازه‌ای دادند که درست با مقتضیات زمان و تطور اوضاع و احوال تطبیق می‌کند .

اثر دعای مادر

گویند روز بروز شهرت علمی و روحانی شیخ بیشتر می‌شد، مـژده‌ها بمادرش دادند که چه نشسته‌اید پسرت چنین وچنان گردید!! مادرشکر خدایرا مینمود! همی‌گفت از پسرم بیشتر از این‌ها انتظار دارم! چه بیشتر اوقات که می‌خواستم وی را شیر دهم با طهارت کامل و با وضو بوده‌ام یا پس از نیایش و نماز شیرش میدادم!

از چنان پرورش روحانی چنین فرزندی را سزا است! آری چنان کنند بزرگان چنین کرد باید کار!!

بی چراغی طلبه‌ها

گویند علامه انصاری در زمان تحصیل توجه بسیار بمطالعه ودقت علمی داشت در آن روزگار چراغ نفتی کمتر در میان بود تا چه رسد به برق!! در یکی از روزها شمع پیه‌سوز چراغ کوچک شبانه وی را گربه ربود، شیخ مجبور شد از روشنائی مهتاب خواندن شب را بروز رساند بارها این قضیه اتفاق افتاد گویند آثار ناتوانی چشم وی از آن جهت بود که با نداشتن وسیله روشنائی در کنار فروغ مهتاب بیشتر شب‌ها را بروز میرسانید چون تشنه دانش و معرفت بود.

زیارت کربلا

گویند انصاری در روزهای زیارتی از نجف بکربلا میرفت، با خستگی راه لباس سفر، غبار آلود، با نبودن وسیله‌های نقلیه «مسافرت از نجف بکربلا چهار شبانه روز میشد» بسوی آرامگاه امام حسین (ع) می‌شتافت در بالای سر حضرت زیارت عاشورا را با تمام تشریفات و آداب، «در حدود يك ساعت بدر ازا می‌کشید» انجام میداد، پس از انجام نیایش و دعا بنخانه میرفت و آرامش پیدا میکرد.

اثر تربیت استاد

گویند یکی از دوستان شیخ زین العابدین مازندرانی از وی در تعجب افتاد، با آن همه کارهای علمی او چگونه نیایش بدرگاه پروردگار می‌کند، درس و بحث و عبادت بسیار باهم چه جور جمع می‌گردد!! شیخ با لبخند دانشمندانه در پاسخ دوستش گفت، هرگاه عبادت و سر-

گرمی های علمی شیخ مرتضی انصاری را دیده بودید در شکفت نمیشدید (۱)

مرجع تقلید جهان شیعه چگونه معلوم میشد؟!

گویند در روزهای سخت بیماری شیخ محمد حسن صاحب کتاب جواهر الکلام که پایان عمر آن فقیه بزرگ مذهب جعفری بود، بسیاری از بزرگان و شاگردان در کنار بستر استاد پروانه وار گرد آمده بودند، و ممکن بود، یکی از آنانرا جانشین خود قرار دهد !!

جهان شیعه چشم براه و نگران بود !! که پس از وفات او بزرگترین فقیه مذهب جعفری کیست که بتواند پیشوای مذهب شود؟!

سه روز پیش از وفات صاحب جواهر همه در شدت انتظار بسر می بردند صاحب جواهر ، شیخ مرتضی انصاری را فرا خواند؟ ، معلوم شد که در آنجا نیست و در مسجد ترکها سرگرم عبادت و بحث و مطالعه است !!

در خانه صاحب جواهر تمام دانشمندان و بزرگان جمع و چشم براه بودند گردنهای کشیده!! چشمها بر افروخته!! سرها به جیب تفکرفرو رفته!! و زمزمهها همهها آغاز شد!! این شیخ کیست که در چنین هنگامه ای استاد او را می خواهد؟! چرا فوری کسی را بسوی او فرستاد؟! چرا او را احضار کرد باندازه ای جمعیت در خانه صاحب جواهر متراکم بود که رفت و آمد بسختی انجام میگردد!

۱- برای شرح احوال شیخ زین العابدین مازندرانی نگاه کنید

بکتاب سیمای بزرگان تألیف مرتضی مدرسی چهاردهی چاپ امیر کبیر تهران

علامه انصاری بزحمت زیاد خود را با استاد رسانید، در آن هنگام صاحب جواهر در بستر مرگ افتاده بود! چون شاگرد دانشمند و پارسای خود را دید برخاست و نشست و وصیت کرد که بعد از وفات وی بشیخ مرتضی انصاری مراجعه کنند!! دستور داد که شیخ درنگ نکند از همانجا بمسجد رفته و بجای او نماز جماعت بخواند و بحث و درس را انجام دهد!! «وفات صاحب جواهر در ۱۲۶۶ ه.ق»

شیخ در وضع گمنامی بخانه صاحب جواهر وارد شد!! وباشهرت ومعروفیت بسیار ازخانه فقیه آل البیت بیرون آمد!! بیوصیت ودستورهای آشکار و روشن بزرگترین فقیه مذهب جعفری ریاست علمی و روحانی شیعه بشیخ منتقل گردید، این پیش آمد درحقیقت انتقال ریاست حوزه علمی و روحانی بایرانیان بود، که بر دستۀ دیگر بسیار گران آمد!! وكوشش بسیار کردند ولی خدا نخواست، تا کنون هم وضع بهمان حال است تا از پس پرده غیب چه آید بیرون!، اینجا است که نفوذ علمی ایرانیان در فقه مذهب جعفری نه-ودار میگردد!! آراء و عقاید و اندیشه های تابناک ایرانیان در فقه اسلام بخص-وص شیعه جلوه خاصی داشته و فقهاء اسلامی را تحت تأثیر قرار میدهد .

آراء و نظریات علمی شیخ

از نوشته های شیخ آشکار میگردد که در علوم عقلیه دست داشت، ابتکارهای شیخ در فقه مذهب جعفری زیاد بنظر نمیرسد ولی در اصول فقه دارای آراء مخصوص بخود بوده در بحث استصحاب، نظریه حکومت از ابتکارات علمی او است.

گرچه صاحب جواهر الکلام اشاره بنظریه حکومت نمود ولی
تبحر شیخ را نداشت چون شیخ انتقادات زیادی بروش اخباریهها کرده در
طی مباحث خود تشکیک بسیاری نمود و مطلب راز پرور و کرد و نظریاتی را
ابراز داشت. دلالت ظنی را توصیه کرده است تا محصلین بتوانند نتیجه
قطعی از آن بگیرند.

قاعده لاضرر

قاعده لاضرر یکی از دقیقترین قواعد اصول فقه مذهب جعفری
است شیخ این قاعده را بر پایه اساسی گذاشت با تحقیقات دقیق علمی
باب اجتهاد را برای مجتهدان و قانونگذاران روشن تر ساخت. دانشمند
اسلامی را در تطبیق زمان و مکان و عادت و شئون اقتصادی نمودار نمود.
تا از جور و ستم و تعدی بنام مالکیت و تصرف جلوگیری کند، برآستی
بهره‌های فردی نباید زیان بسایر افراد برساند، حدود تصرف و مالکیت
محدود است نه تا آن اندازه است که مالک سود برد و دیگران زیان
بینند !!

حکومت عقل

شیخ عقل را در فهم احکام الهی حجت دانست، بایکرشته از بیانات
دقیق علمی ثابت نمود میزان شناخت حکم و قانون در اسلام عقل است!
خبر یا حکم را نخست باید با عقل سنجید!! هرگاه عقل قبول کرد آنگاه
به قرآن مجید عرضه داشت. اگر با کتاب آسمانی تطبیق شد در آن
صورت حکم یا خبر را میتوان درست دانست وگرنه باید بدور انداخت!
نظر شیخ را دانشمندان مذهب جعفری با بیان دیگری نوشتند،

ولی شیخ در این باره با دلایل‌های متین و خردمندانانه این نظریه را استوار و روشنتر ساخت!

حکومت عقل نقش بزرگی در فقه مذهب جعفری دارد، هر خبر، روایتی را میتوان با خرد سنجید و حکم کرد، روایت‌های بسیار در باره احکام الهی هست که از پیامبر و امامان نقل می‌کنند، دانشمندان فقیه چون عقل را یکی از شرایط و ارکان اجتهاد می‌دانند در هر مورد، در هر مسئله، و در هر حکم نخست آنرا در ترازوی خرد می‌سنجند، مطلب را زیرورو می‌کنند، بالا و پائین مینمایند درست در اندیشه می‌روند همه سوی آنرا بدقت نگاه می‌کنند هر گاه آن نظریه را خوب سنجیدند، عقل سلیم هم آنرا پذیرفت بکتاب مجید عرضه می‌دارند این است که در فقه مذهب جعفری شرط اجتهاد:

۱- عقل ۲- کتاب ۳- سنت ۳- اجماع است.

سید علی قزوینی

در کتاب المآثر و الآثار نقل شد که: سید علی قزوینی از اعظم مجتهدین و اجله علمای شریعت و دین بود در علم فقه، مقام تحقیق او را از معاصرین احدی انکار نداشت!! ولی در اصول مسلمتر می‌نموده غالب اوقات قوانین محقق قمی را عنوان افادت قرار میداد بآن کتاب اعتقادی عظیم داشت بر قوانین حاشیه نگاشته که بطبع رسید بر معالم-اصول نیز تعلیقه مبسوط پرداخته بزهد و تقوی و قدس او کمتر کسی دیده شد، آن علامه همشیره زاده حاج سید رضی الدین مجتهد قزوینی

است . (۱)

نگارنده این سطور گوید: هر گاه بتألیفات سید علی قزوینی درست دقت نمائیم خواهیم دانست نوشته‌های او خلاصه‌ی است از تقریرات درس شریف العلماء مازندرانی .

عباسعلی کیوان قزوینی در کتاب کیوان نامه چنین نوشت: تحقیقات آقای سید علی قزوینی دفاع اعتراضات بی‌شمار صاحب فصول است بر عبارت و طرز بیان «قوانین الاصول» نه بر ریشه مطالب اصولی قطع نظر از بیان قوانین به نیکوترین وجهی باید گفت تحقیقات وی محدود است و فقط زنده‌کننده قوانین است نه زنده‌کننده مطالب اصولی در حیات تازه . در قزوین مجتهدین بسیار بودند که جلسه‌های هفتگی دوره در روزهای پنجشنبه داشتند و در آن جلسات مسائلی عنوان می‌گردید و ضمناً زیر لب تعرض بشیخ مرتضی می‌کردند!!

آقا سید علی قزوینی از شاگردان شریف العلماء بود، قدری هم نزد شیخ مرتضی انصاری درس خواند هنوز شیخ زنده بود که او بقزوین آمد و بساط ریاستش گسترده شد! با آنکه ده نفر از مشاهیر فقها. مقدم بر او بودند، هنگامی که شیخ در نجف مرحوم شد، سید علی به‌وای آنکه جای شیخ را بگیرد و مرجع تقلید و مدرس مطلق بشود، از قزوین به نجف رفت! و قدری ماند و مقدماتی هم چید! اما نتیجه نگرفت و برگشت!!

میرزا حبیب‌اله رشتی

زیرا چهار نفر از شاگردان شیخ زاویه‌های قائمه عرش اعلمیت و ریاست را گرفته بودند و مقام علمی و تدریس منحصر بمیرزا حبیب‌الله رشتی بود و او جز تدریس منظوری نداشت ریاست نمی‌خواست از روی عمد تجاهل می‌ورزید و شاگردان خود را نمیشناخت و نه‌گوش بحرف آنان می‌داد! برای این‌که از او پول و اجازه اجتهاد نخواهند!! تنها درس بخواهند واقعاً مایه علمی و طرز تقریر درسی منحصر باو بود در خط مرجعیت تقلید هم نبود، رساله علمی ننوشت مگر آخرها!! باصرار بعضی و کسی بخوش نیتی و سلامت نفس میرزای رشتی از مجتهدین نبود از مهلکه‌های ریاست خود را نجات داد! قناعت را پیشه نمود ریاست و تقلید و پولهای ایران و هند بین آقامیرزا حسن شیرازی و آقاسید حسین ترک‌کوه‌کمری و فاضل‌ایروانی تقسیم شد، چون شیخ انصاری و جوب تقلید اعلم را بدهان عوام انداخته بود!!

تقلید اعلم

از این جهت پس از وفات شیخ مرتضی انصاری قافله‌های بی‌شمار از دورترین جاها زیارت را بهانه نمودند بقصد یافتن تقلید اعلم به نجف آمدند و بهر عمامه بسر که می‌رسیدند می‌پرسیدند؟! اعلم کیست؟! تا چه رسد بمدرسان و مجتهدان که همیشه خانه‌های آنان پراز جمعیت پرسنده بود!! و در بین راه و حرم دورشان پراز جمعیت میشد (۱)

۱- کیوان نامه تألیف عباس کیوان قزوینی جلد دوم چاپ تهران

فاضل اردکانی و شیخ مرتضی انصاری

حکایت کنند میرزا محمد حسن شیرازی در یکی از سفرها بدرس فاضل اردکانی در کربلا رفت در جرگه شاگردان نشست، در درس شنید که استاد سخنی از انصاری بیان داشت آنگاه سه ایراد علمی بگفتار او گرفت میرزای شیرزای درست مطلب را درک کرد. به همراه شیخ بنجف بازگشت چون با کشتی از شهر طویریج بکوفه میرفتند میرزا در خدمت شیخ بود، سه اشکال علمی فاضل اردکانی را با استاد خود بیان داشت، شیخ سبیل (۱) را بر لب نهاده می کشید. و در اندیشه دادن پاسخ با ایراد رفت! پس از پنج، شش ساعت اندیشه و دقت به اشکال پاسخ گفت و اشارت کرد که فاضل اردکانی سخن وی را درست نفهمید!!

هنگامی که بفاضل اردکانی بحث و انتقاد را گفتند با لهجه

اردکانی گفت :

هرگاه شیخ کتاب «فرائد اصول» را بعربی نوشته این است معنای آن، و این سه ایراد بر او وارد است؟! اگر شیخ کتاب فرائد را بزبان شوشتری نوشته است من زبان شوشتری نمی دانم!! « تاریخ وفات ۱۳۰۲ در کربلا »

فقه و اصول اسلامی بر قوانین رم و یونان پهلو میزنند

چه شخصیت های علمی و روحانی بزرگی بودند که در برابر حقایق علمی تسلیم میشدند، آری تقوی و پرهیزکاری آن بزرگان بود که نهال

۱- سبیل با اصطلاح عراقی چپق را گویند اکنون پپ جای آن را

کم کم گرفت .

فقه مذهب جعفری را پرورش داد و برومند ساخت ، توانست در برابر
فقه و قوانین یونان و روم و سایر قوانین ملت‌های متمدن پهلوزند!!

فاضل اردکانی «محمدحسین» از شاگردان حوزه علمی سید ابراهیم
قزوینی صاحب کتاب ضوابط الاصول و شریف العلماء مازندرانی بود در
میان دانشمندان مشهور به تحقیق و دقت و تبحر شد ، در حوزه درس فقه و
اصول ایشان بسیاری از فضلا شرکت می‌کردند .

تجدید حیات علمی و روحانی کر بلا

فاضل از استادان بنام مذهب جعفری بشمار میرفت ، در زمان اردکانی
کر بلا دوره تجدید حیات علمی گردید و مانند زمان آقا باقر بهبهانی
مرکز دانش و فرهنگ جهان شیعه شد !

نیروی علمی شیخ انصاری و گسترش نظریات او

گذشته از صدها دانشمند که در حوزه علمی و روحانی او پرورش
شدند آثار علمی که از وی بیادگار ماند ۱- کتاب طهارت ۲- کتاب
صلوة ۳- کتاب متاجر : در این کتاب یادآور گردید که بحث بیع فضولی
آن از تقریرات شریف العلماء مازندرانی است ۴- کتاب غایة المسئول
تألیف سید محمد حسین شهرستانی ۲۵۵- ۱۳۱۵ تقریرات درس‌های فاضل
اردکانی است در اصول فقه فاضل اردکانی کتاب غایة المسئول را پسندید
در دوره دوم درس خود سخنان علمی خود را از آن کتاب
ایراد می‌کرد این کتاب در ۱۳۰۸ در طهران بچاپ رسید ، پس از انتشار
آراء و نظریات علمی شیخ مرتضی انصاری دیگر توجهی بآنها نشد چون
نیروی دلیل و برهان علمی شیخ تمام این نظرها و اندیشه‌ها را زیر

نفون دانش خود قرار داد!! این نمونه کوچکی از اجتهاد در فقه مذهب جعفری است که هر دم از این باغ اجتهاد بری میرسد تازه تر از تازه تری میرسد. دیگر خشکی، پافشاری در يك نظریه مفهومی ندارد!!

شیخ اسداله شوشتری

از بزرگان فرهنگ اسلامی است ، دو کتاب بسیار نفیس و ارزنده او بنام «مقابیس» و «حجیت اجماع کشف القناع چاپ شد، ریشه مشرب اخباری را سست کرد ، حجیت اجماع را که از پایه های اجتهاد در مذهب جعفری است منکر شد. در کتاب مقابیس، مختصری از شرح احوال و آثار بزرگانی که پایه فقه مذهب جعفری را استوار کردند نوشت «تاریخ وفات ۱۲۲۰» شیخ انصاری از شاگردان درجه اول او بشمار میرفت شیخ مرتضی انصاری مبانی اصول و فقه را بصورت علمی دلگشی در آورد، در کتاب های «فرائد» و «مکاسب» آراء محقق بهبهانی و شریف مازندرانی استاد خود را به بحث و انتقاد پرداخت ، بساط مشرب اخباری را در هم ریخت و مدرسه اصول فقه مذهب جعفری را زنده ساخت .

از صاحب جواهر کتابی در اصول فقه نمانده است، ولی هر يك از بحث های فقهی که جنبه اصولی دارد، مؤلف کتاب جواهر الکلام وارد آن شده و خوب از عهده آن بیرون آمده است.

ارزش آثار علمی دانشمندان روحانی

در آخر کتاب زکوة از دوره کتاب جواهر الکلام مؤلف آن نوشته است امشب شب زیارتی است و اکنون در کاظمین هستم همه شیعیان

سرگرم زیارت هستند ولی این کار من که تألیف این کتاب است گمان ندارم ثوابش کمتر از زیارت باشد!! آری دانشمندان اسلامی پیرو حضرت محمد (ص) شدند، چنان که در چهارده قرن پیش حضرت رسول (ص) سوگند بقلم و دوات و کتاب و فکرو اندیشه خورد، در قرآن مجید می فرماید:

«ن والقلم وما یسطرون»

«۱- الرحمن ۲- علم القرآن ۳- خلق الانسان ۴- علمه البیان»

«القلم وما یسطرون»

توجه صاحب جواهر به شیخ

استادان ما حکایت کردند: در هر درسی که صاحب جواهر می خواست درس گوید نخست از شیخ انصاری می پرسید که آیا درین باره چیزی نوشته است یا نه؟! اگر شیخ نوشته بود از ایشان دریافت می کرد و از نوشته وی درس می گفت آراء و نظریات خود را هم در ضمن بیان میداشت، چنانکه در یکی از روزها مؤلف جواهر الکلام گماشته خود را بخانه شیخ فرستاد، تا از او جویا شود آیا «قاعده من ملک شیئاً ملک الاقرار به» را نوشته است یا نه؟ هر گاه نوشته مرحمت کند، ایشان نوشته بود، برای صاحب جواهر فرستاد «قاعده من ملک در ملحقات کتاب مکاسب چاپ شد»

احترام شیخ بصاحب جواهر

شیخ آخرها درس صاحب جواهر نمیرفت، ولی اگر بحث و درس

ایشان تمام میشد ، و صاحب جواهر سرگرم درس بود به همراه شاگردان بدرس استاد می رفت ، این روش پسندیده‌ای بود که شاگردان دانشمند نسبت با استادان خود احترام می‌گذاشتند و پاس حرمت را بجای می‌آوردند.

بی‌نیازی شاگردان شیخ

گویند پول‌هایی که برای شیخ میرسید در نزد خود می‌گذاشت هر نیازمندی از طلبه‌ها که احتیاج داشت نزد شیخ میرفت و مقداری از آن‌ها را برمیداشت و بمصرف روزانه خود میرساند .

در یکی از روزها شیخ دید که یکی از طلبه‌ها پس از برداشت پول دوباره برگشت و مقداری از آن پول را بجایش گذاشت و رفت! باو گفت چرا چنین کاری کردی؟ در جواب گفت نیازمندی فردا را نخست برداشته بودم سپس متوجه شدم که برای روزی فردا خدا بزرگ است! بدین جهت مقرری فردا را گذاشتم!! و احتیاج امروز خود را برداشتم!

شیخ مرتضی انصاری شکر خدا را بجا آورد که شاگردانش را چنان پرورش علمی و روحی داده است که از پرهیزکاران و پارسایان دانا شدم!!

ارزش علمی و اقتصادی آثار شیخ

در کتاب مکاسب روایتی از کتاب «تحف العقول» نقل شده است آن حدیث را شیخ پایه استوارترین و جامع‌ترین مبانی علمی قرارداد چنان دقت نظر و تحقیق در اقتصاد اسلام نمود که پس از مطالعه و دقت آن همه نوشته‌های علمی شیخ بی‌اختیار انسان بیاد دانشمندان و محققان قانون-

گذاران و حکیمان بزرگ اقتصادی و حقوقی فرنگستان می افتد !!
شیخ در کتابهای فقه خود به محقق کرکی فقه و بصاحب ریاض در
کتابهای اصول فقه می تازد! کلمات آنان را از جنبه عقلی و علمی به بحث
و انتقاد میکشاند چنان با استوارترین دلیل وارد زور آزمائی علمی میشود
آراء طرف را سست می گرداند نظریات خود را پایه گذاری می کند که
مورد توجه دانشمندان میگردد تاکنون هم در حوزه های علمی و روحانی
نظریات شیخ معر که آراء فضلاء و دانشمندان فقه مذهب جعفری است .
قاعده « آنچه را که عقل حکم می کند شریعت هم همان حکم را
مینماید و گرنه باید دورش انداخت ، همیشه در آراء و نظریات شیخ
نمودار است تمام تألیفات او و شاگردانش هم پیرو این میزان عقلی هستند
باید دید کدام عقل و کدام قاعده فقهی درست است تا مورد گفتگو و دقت
نظر قرار گیرد.

در آغاز کتاب فرائد شیخ میفرماید « اما المكلف اذا التفت الی
حکم شرعی » پس از توجه و دقت مکلف شرعی دارای قطع، یا ظن ،
یا شک می شود ، هر کدام از آن احوال را شیخ شرح داد، دیگر فرض و
احتمالی را فروگذار نمود ، هر گاه در مقدمه کتاب فرائد درست دقت
شود. دانسته می شود که ریشه علم اصول فقه را شیخ در همان جمله نخست
کتاب خود بیان داشت پایه ای برای تمام دانش ها پی ریزی نمود ، تا
دانشجویان هوشمند و تشنگان فرهنگ اسلامی را برای تحصیل علوم
بکار آید و سودمند گردد، درست است که سایر دانشمندان هم تحقیقاتی
مانند سخنان شیخ دارند، همان عبارت معروف اول کتاب رسائل « اما المكلف

اذالتفت الی حکم شرعی « از کتاب مقابیس شیخ اسدالله شوشتری محقق و مدقق مشهور اقتباس شد، ولی روش اسلوب علمی و دقت و تحقیق شیخ از شاهکارهای فرهنگ مذهب جعفری است، هیچگاه در تاریخ علوم اسلامی فراموش شدنی نیست .

کوششی که دانشمندان علوم اسلامی در تدوین و تألیف و تصنیف علم اصول فقه کشیدند ، هر يك در مرتبه خود دارای امتیاز مخصوص است، میتوان گفت در نوشته های شیخ انصاری امتیازهای دیگری است که بر سایر تألیفات دانشمندان سایه انداخته است، و برآستی دو کتاب بسیار مشهور او بنام «فراید الاصول» و «مکاسب» از شاهکارهای علمی در مذهب جعفری بشمار میرود .

حجیت قطع از قاعده های اصول فقه جعفری است تا زمان شیخ روشن نبود دانشمندان فقه در این باره هر کدام برای می رفتند که تشتت آراء علمی فراهم شده بود .

شیخ با قواعد علمی پایه این قاعده را استوار کرد ! تا با امروز دانشمندان اصول فقه همان راه و روشی را میروند که شیخ برای آنان باز کرده بود .

مقام زن از نظر شیخ

شیخ می فرماید چون زن در اجتماع و تلاش زندگانی ناچار میشود که توجه بچهره و دودست خود ننماید، بنا بر این رواست بحالت طبیعی باشد و گناهی هم ندارد . اگر چهره و دستانش پوشیده نشد ارزش این بحث دقیق شیخ بیشتر از تألیفات قاسم امین نویسنده مشهور مصری است،

که با دو کتاب خود «تحریر المرثه» و «المرثه المسلمة» غوغائی در جهان اسلام انداخت! دوتیپ در برابر یکدیگر صف آرائی کردند! با آن که فقیهان مذهب جعفری در این باره رای خردمندان دادند.

قاعده لاضرر یکی از دقیق ترین قوانین اصول فقه جعفری است انصاری این قاعده را بر پایه اساسی گذاشت. با تحقیقات دقیق علمی باب اجتهاد را برای مجتهد وقانون گذاران روشن تر ساخت، دست دانشمندان اسلامی را در تطبیق زمان و مکان و عادات، شئون اجتماعی و اقتصادی نمودار نمود تا از جور و ستم و تعدی بنام مالکیت جلوگیری کند.

عرف و عادات از نظر شیخ

در فقه اهل سنت و جماعت «مرسله» عنوانی دارد. فقها بدان تمسك می جویند، شیخ «عرف» را بجای آن قرار داد و مانند حکیم اجتماعی وقانون گذار بزرگ روش اجتماع و مردم را که از دیرترین زمان بنام عرف و عادات نامیده میشود ملاك استنباط و حکم قرار داد و با بیانی روشن و دقیق مسئله را حل کرد.

ارزش تألیفات شیخ

در کتابهای فرآئد، متاجر پس از يك رشته از تحقیقات و تدقیقات علمی بکلمه «فتأمل» برخورد می نمائیم. جهانی از معنای دانش و فرهنگ در بردارد. که سینه بسینه از استادان علوم اسلامی شنیده میشود. آنها نمونه هائی است از بحث و انتقاد آزاد علمی فقه مذهب جعفری، دانشمندان بزرگ پیرو استاد خود شدند و در تألیفات نفیس که از خود بیادگار گذاشتند

این شیوه دقیق را برگزیدند که در حقیقت ورزش علمی و ذهنی فضلا و هوشمندان است.

استاد ارجمند ما، آقا ضیاءالدین عراقی «اراکی» حکایت کرد کتاب طهارت در زمان جوانی شیخ تألیف شده از این جهت در دوره ریاست علمی خود انصاری چندان توجهی بدان نداشت بکتابهای فرائد و مکاسب خود بیشتر توجه و نظر داشت کتاب طهارت با آن که در علم فقه است، مؤلف پایه‌های اصول فقه را در آن گنجانید میتوان کتاب طهارت شیخ مرتضی انصاری را از بهترین کتابها برای تمرین فقه و اصول دانست.

دوره تألیفات شیخ را هر گاه درست بخوانیم و خوب بفهمیم، دیگر کمتر نیازمند کتابها و سندها در فقه اصول مذهب جعفری خواهیم شد، چه آن همه تحقیقات و دقت‌های علمی ما را بی‌نیاز می‌کند، و پایه‌های اجتهاد ما را استوار میگرداند، از این جهت است که فضلا و استادان بیشتر از سایر کتابهای علمی بنوشته‌های شیخ مرتضی انصاری توجه دارند، به بحث و انتقاد می‌پردازند.

عظمت علمی علامه حلی از نظر شیخ

حاج شیخ مرتضی آشتیانی از بزرگان دانشمندان روحانی بود. در پایان دوره زندگانی بساط بحث و تدریس خود را از مشهد بکربلا برد، آراء و نظریات شیخ مرتضی انصاری را از پدر خود نقل میکرد و درس میگفت «تاریخ وفات ۱۳۶۵ ه. ق.» حکایت کرد مرا که از پدر خود شنید که شیخ مرتضی انصاری در روزی از روزگاری که درس میگفت در هنگام

درس آه دردناکی کشید و گفت : مدت ششماه در مسئله‌ای از دقیق‌ترین مسائل فقه جعفری در اندیشه بودم تا نظر اجتهادی خود را دریافت نمودم. امروز که خواستم وارد سخن نوی کردم برای مطالعه بکتاب «تذکره الفقهاء» تألیف علامه حلی نگاه کردم با خودم گفتم خوب است به بینم علامه حلی در باره سخن دیروز ما چه بیانی دارد این همه قال و قیل‌ها کردیم درست دقت کنیم ببینیم بزرگان مذهب چگونه فهمیده‌اند. آراء و نظریات علمی ایشان چیست؟ خوب دقیق شدم دیدم با چند تحقیق تمام رشته تحقیقات شش ماهه مرا گسیخت، انصاف در این است که دقت و تحقیق علامه حلی با حقیقت و واقع درست تر است (۱)

• این نمونه کوچکی از انصاف و حقیقت بینی دانشمندان روحانی اسلامی است .

اقا سید حسین کوه کمری

از شاگردان بنام بزرگ حوزه درس انصاری آقا سید حسین کوه کمری است در کتاب المآثر والآثار در باره او چنین نوشتند :

علامه اقران و محقق دوران بود، در میان تلامذه بزرگ شیخ مرتضی انصاری عدیل میرزای شیرازی «میرزا محمد حسن» بود ، بعد

۱- کتاب تذکره علامه حلی سنجش دوره فقه جعفری بسا دوره فقه سنت و جماعت است میتوان گفت شاهکار علم فقه جعفری است، دومرتبه در ایران بچاپ رسید، قسمت معاملات آن بکوشش حاج سید مرتضی مجتهد خلیفانی و محمد رضا مظفر در نجف چاپ شد.

از فوت شیخ مشارالیه مجلس تدریس او در نجف بسیار اعتبار بهم رسانید
در اصول و فقه اسلوبی سلیس و مشیی باختصار داشت.

بهمین جهت شمار شاگردان وی از سایر مجتهدین بیشتر است، در
سفر «ناصرالدین شاه قاجار» به عتبات ائمه عراق (ع) بحضور شاه رسید،
انواع تملیقات خاصه بدید، فوتش در سال یکهزار و دو بیست و نود و نه از
هجرت در عراق عرب اتفاق افتاد.

محدث قمی نوشته است آقا سید حسین حسینی نسبش به حسین بن -
علی بن ابیطالب (ع) می رسد، در تبریز نزد میرزا احمد مجتهد و پسرش حاج
میرزا لطف علی امام جمعه که از شاگردان صاحب ریاض بود درس خوانده
پس از آن در کربلا نزد صاحب ضوابط الاصول و صاحب فصول و شریف -
العلماء مازندرانی و در نجف نزد شیخ علی کاشف العطاء و صاحب جواهر
و شیخ انصاری تحصیل نمود، درس شیخ را برای دانشجویان تقریر میکرد،
بر منبر میرفت قریب چهار صد نفر فاضل در تقریرات سید حاضر میشدند،
تالیفات علمی از خود گذاشته است، در یغاکه همه آنها مرتب نشد آنچه
از تالیفات ایشان تدوین و تالیف گشته اینهاست.

۱- رساله در استصحاب ۲- مقدمه واجب ۳- خلل

۴- حج ۵- اجازه وارث ۶- قضاء

۷- صلوة ۸- زکوة

وفات سید در بیست و سوم رجب هزار و دو بیست و نود و نه هجری
در آرامگاه مخصوص در نجف دفن گردید شاعران بزرگ عرب
مانند شیخ کاظم بستی و سید محمد سعید حبوبی مرثیه ' در باره سید

سروده‌اند . (۱)

تربیت در کتاب دانشمندان آذربایجان نوشت: آقا سید حسین کوه‌کمری از فحول علمای آذربایجان و از تلانده شیخ مرتضی انصاری است در سال هزار و دوویست و نود و نه هجری قمری در عراق عرب بر حمت خدا پیوسته و رساله استصحاب و مقدمه واجبش بین علماء مشهور و شرح حال وی در کتب رجال مفصلاً ذکر شده است (۲)

آقا سید حسین کوه‌کمری از بزرگان شاگردان حوزه انصاری بود تقریرات بحث و درس او را شاگردانش بشکل کتاب تألیف کردند آقا میرزا محمد علی مدرس رشتی چهاردهی در چهار جلد اصول فقه استاد خود را تألیف کرد این دوره اصول فقه بخط مؤلف از طرف نگارنده این سطور بکتابخانه آستان قدس رضوی تقدیم شد .

شیخ محمد حسن مامقانی کتاب «بشری من الوصول فی علم الاصول» تقریرات درس آقا سید حسین را در هشت جلد نوشت، کتاب اوثق الوسایل حاشیه ایست بر کتاب فرائد شیخ مرتضی انصاری تألیف میرزا موسی تبریزی این کتاب خلاصه‌ای است از درسهای آقا سید حسین کوه‌کمری، از دقیق‌ترین و مفصل‌ترین کتابهائی است که در باره فرائد تألیف شده فضلا و دانشمندان جعفری ابن کتاب را بهتر از کتاب بحر الفوائد آشتیانی

۱- الکنی والالقباب چاپ صیدا

۲- دانشمندان آذربایجان تألیف محمد علی تربیت چاپ تهران ۱۳۱۴

می‌پسندند، با آن که میرزا محمد حسن آشتیانی از شاگردان بنام حوزه درس شیخ مرتضی انصاری است، کتاب ایشان تقریرات درس استاد است ولی سلیقه و ذوق چیز دیگری است دانش و فرهنگ چیز دیگر.

آقا میرزا محمد علی مدرس رشتی چهاردهی

«وفات ۱۳۳۴» از شاگردان بنام آقا سید حسین کوه‌کمری بود دوسه سال آخر روزگار شیخ را درک کرده و بدرس اومی رفت، ولی بیشتر تحصیلات ایشان در نزد آقا سید حسین بود. کتابی در حاشیه فرائد شیخ تألیف نمود، کتابی در خلل صلوة از تقریرات استاد خود آقا سید حسین نوشت که اینان سخنان شیخ را به نیکوترین روشی در بردارد که استاد دقیق و محقق مانند آقا سید حسین برای هوشمندترین شاگردان خود بیان داشتند.

آقا میرزا محمد علی سالیان دراز در نجف اشرف از مدرسان بنام **فقه و اصول مذهب جعفری** بشمار می‌رفت، در حوزه درس ایشان صدها دانشجوی هوشمند از جهان مذهب تشیع پرورش شدند، کتاب رسائل و مکاسب شیخ را درس می‌گفت، آراء و نظریات مؤلف بزرگوار آن‌ها را بیان می‌کرد چون سالی چند در حوزه درس شیخ رفته بود، پرورش شده آقا سید حسین کوه‌کمری بشمار می‌رفت با آراء و نظریات شیخ ارزش خاصی قائل بود (۱)

۱- مرحوم میرزا محمد علی چهاردهی جد پدری مؤلف کتاب آقای مرتضی مدرس چهاردهی است این مرد علاوه بر مقام فضل مردی زاهد و در بین علماء آن روز نجف اشرف بسیار محترم و خوش نام بود. سید جعفر غضبان (مجله کانون سردفتران)

دانشمند از نظر شیخ

شیخ مرتضی انصاری میگفت: اگر میخواهید بدانید دانشمند کیست؟! به بینید در مسئله‌ای که معرکه آراء و محل نزاع است!! چگونه وارد میشود؟! چه جور خارج میگردد؟! چگونه داوری می‌نماید!!

تأسیسات شیخ

شیخ در بحث‌های اصولی و فقهی تأسیساتی دارد که فهرست آنها این است:

۱- ورود و حکومت: صاحب جواهر درباره نظریه ورود و حکومت خلاصه‌ای بیان نمود، ولی علامه انصاری این نظریه را تأسیس کرد. بنای تازه‌ای بر آن گذارد. که هنوز هم معرکه آراء است. گویند یکی از فضایل درس میرزای رشتی پرسید که این پدیده «ورود و حکومت» چه معنی دارد؟! استاد گفت سه سال باید این نظریه را درس بخوانید تا بفهمید که چیست؟! و چگونه این نظریه در استنباط احکام نقشی دارد!؟

۲- تقسیم دیگری از مجرای اصالت احتیاط

۳- بخش دیگری در بحث شبهه وجوبی و تحریمی برائت

۴- فرض مصلحت سلوکی در امارات «راه حل وسط میان طریقت

محض و سبیت در حجیت امارات»

۵- تسفیه حکم ظاهری بحکم واقعی ثانوی!

۶- هر گاه يك قسمت از مبيع مستحقاً للغیر در آمد و بیع نسبت

بآن قسمت باطل شود در طریق تقسیط و تعیین حصه‌ای از ثمن برای هر دو قسمت علامه انصاری از طریق مشهور عدول نمود، معتقد بود که هر يك را منفرداً قیمت میکنند و جمع می‌نمایند، قیمت یکی را نسبت به مجموع میدهند، و برای هر يك باین نسبت قرار میدهند، البته فرق میان دو نظر در جائی که وصف اجتماع موجب زیادتی قیمت دو مال میشود معلوم میگردد.

میرزا حبیب‌اله رشتی

از بزرگترین دانشمندان مذهب جعفری حاج میرزا حبیب‌الله رشتی است، در کتاب المآثر والآثار چنین نوشته‌اند.

از اجلاء تلامیذ شیخ مرتضی انصاری است. صیت تبحرش در فقه و اصول ممالک عرب و عجم را فرا گرفته بچند سال قبل از این بر نیت زیارت مشهد مقدس رضوی به طهران عبور داد از جانب دولت و ملت تشریفات عظمی در حقش بظهور رسید، و هم در جمیع شهرهای بزرگ و مراکز ایالات واقع در خط عبور و مرورها بآ و ایاباً محض تعظیم شعائر شریعت کافه طبقات متنوعه شیعه از خواص و عوام پذیرائی و بدرقه او را ازدحام تمام کردند.

امروز از مجلس تدریس و تحقیق و افاضت او در علم اصول فقه کافه طلبه‌ها مجاورین نجف اشرف منتفع می‌گردند.

دریافت کمک از روح پرفتوح استاد

میرزای رشتی از شاگردان درجه اول شیخ بود، استادان ماحکایت

کردند : هنگامیکه مبرزای بسوی صحن امیر مؤمنان علی (ع) میرفت تا برای صدها طلبه دانشمند و فاضل درس گوید، وضو میگرفت ، سوره مبارکه یسن را در بین راه از حفظ میخواند تا بدر قبله صحن مولا میرسید، خواندن سوره را در کنار آرامگاه استاد خود شیخ بیایان میداد ثوابش را بروان پرفتوح استاد نثار مینمود. از روح آن مرد بزرگ استمداد می گرفت تا بهتر و روشن تر حقایق علمی را برای تشنگان معرفت ایراد نماید این راه و رسم هنوز در حوزه های علمی و روحانی مانند نجف برقرار است شاگردان در کنار آرامگاه استاد به بحث و مطالعه و درس می پردازند! بارها دیده شد شاگردان آقا میرزا محمد علی مدرس چهاردهی رشتی کتابهای رسائل، مکاسب، قوانین الاصول، شرح لمعه را بر آرامگاه استاد گذاشته و پس از قرائت حمد و سوره از روان پرفتوح استاد یاری می جستند، آنگاه بدرس می پرداختند، راست است پاس حرمت استاد در جان و روان دانش جو اثر میگذارد هر گاه شرط ادب را بجای می آورد، روان تازه ای در کالبد شاگرد دمیده میشود.

این روش پسندیده در حوزه های علمی و روحانی مذهب جعفری از دیر زمان برقرار است، از هزار سال پیش که شیخ طوسی از بغداد به نجف مهاجرت کرد ، فقه و اصول مذهب را انتشار داد، و در همان خانه ای که درس می فرمود، دفنش کردند درست هزار سال است که مسجد و آرامگاه شیخ طوسی مدرس درس هزاران دانشجوی فقه و اصول مذهب جعفری است .

استادان بنام در آنجا به درس و بحث می پردازند سال ها آخوند

خراسانی درس میگفت پس از وفات او استاد ما آقا ضیاء الدین عراقی «اراکی» به منبر درس می‌رفت برای صدها دانشمند، علوم اسلامی را بیان می‌فرمود. گویند شاگردان افلاطون هم در کنار آرامگاه استاد حکیم خود به بحث و انتقاد حکیمانانه می‌پرداختند از روان استاد در حل مشکلات علمی یاری می‌جستند.

تالیفات آقا میرزا حبیب‌الله رشتی :

۱- کتاب بدایع الاصول چاپ تهران

۲- کتاب اجاره چاپ تهران

۳- رساله تقلید اعلم چاپ تهران

۴- کتاب غصب چاپ تهران

۵- کتاب وقف ، صلوٰة طهارت قضاء و شهادات که تقریرات درس

شیخ مرتضی انصاری است، بصورت دقیق و تحقیق و ابتکارات بدیعی تألیف گردید. شاهکار علمی در فقه و اصول مذهب شیعه بشمار میرود.

کتاب قضا و شهادات میرزای رشتی بهترین کتابی است که در این باره تألیف شد «نسخه خطی آن در کتابخانه استاد دانشمند آیت‌الله زاده مجتهد مازندرانی بود و یک نسخه از آن در کتابخانه نویسنده، ناچیز این سطور است .

گویند شیخ محمد حسین مجتهد یزدی ، سالیان دراز رئیس محکمه شرع و عضو مؤثر مجلس مؤسسان در زمان شاهنشاه فقید ، از اصحاب حوزه علمی سامرا بشمار میرفت، در تهیه قوانین وزارت دادگستری صاحب نظر بود ، پس از وفات کتابخانه شخصی او را براهنمائی و اشارت استاد

آیت‌الله‌زاده مازندرانی بکتابخانه مدرسه سپهسالار نقل دادند، با آنکه شادروان یزدی استادان بنام زیاد دیده بود، تمام نوشته‌های علمی و خطی وی مجموعه تألیفات میرزای رشتی بود برای خط خود نسخه برداشته بود، «تاریخ وفات حاج میرزا حبیب‌الله رشتی در ۱۳۱۲ ه. ق است» بنابراین قاضی، مدرس، فقیه بنام دستگاہ دادگستری عصر پهلوی تحت تأثیر آراء علمی و فقهی میرزا بود.

از اینجا است که میتوان گفت: آراء و نظریات مرتضی انصاری و شاگردان بنام او هنوز در فقه مذهب جعفری حکومت مینماید.

ملاعلی نهاوندی

از بزرگان شاگردان حوزه علمی و روحانی شیخ انصاری و میرزا ابوالقاسم کلانتر بود.

دانشمندی محقق، فقیه اصولی، رجالی ادیب نحوی بشمار میرفت، در اصول فقه تأسیسات تازه‌ای آورد، در پاره‌ای از نظریه‌های علمی عمیق و یکتا بود، در اصول فقه سلیقه و روش مخصوصی داشت. تحصیل را باین روش که تا کنون راه و رسم طلبه‌های علوم اسلامی است، روا نمیدانست!

میگفت علم اصول فقه عمر آدمی را تباه می‌کند!! قرن‌های بسیار این روش درسی در اصول فقه نبود، چه تحصیل در روزگار باستان بلکه فقهت را در آدمی می‌افزود، روح شریعت اسلامی «علم اصول فقه» را باین دورودرازی نمی‌پسندد!!

چه شکی نیست که رویه تدریس را باید تغییر داد، این راه که

استادان و طالبان علوم مذهب جعفری میروند فقاہت را تکمیل نمی کنند، آنچه از مسائل حقیقی علم اصول در تحقیق احکام شریعت اسلامی بکار آید اندکی از این بسیار. بلکه یکی از هزاران بحث‌ها و گفتگوهای اصولی است، از تألیفات او:

۱- کتاب تشریح الاصول «کوچک» «تا آخر بحث مطلق و مقید»

حاوی «بحث طلب و اراده» است که با کتاب مشارق الاصول چاپ شد.

۲- تشریح الاصول، کتاب بزرگی است، یگانه نسخه‌ای از آن در

کتابخانه شادروان سید محمد امام جمعه تهران بود.

بحث طلب و اراده

کتاب تشریح الاصول آراء انصاری را بصورت دقیق‌تری در بردارد، مؤلف محقق آن بیشتر بحث اصولی را در «طلب و اراده» میداند، در این باره داد سخن داد، در میان متأخران آراء نپاوندی را به بحث و انتقاد پرداختند.

گویند آخوند صاحب کتاب «کفایة الاصول» از معاصران نپاوندی بود، در انتقاد آراء میگفت تشریح الاصول کتابی است در علم رمل و جفر بزبان نپاوندی!

آراء و نظریات انصاری چنان در جامعه علمی و روحانی تأثیر بسزائی داشته و دارد که نظر و اندیشه‌های دقیق امثال ایروانی‌ها، آقا شیخ هادی‌ها نمودی نکرد!!

کتاب «تشریح الاصول» و تألیفات آقا شیخ هادی تهرانی از کتابهای

درسی و بحثی قرار نگرفت!!

حوزه‌های علمی کمتر توجه با آنها داشت .

ریاست علمی از آن پیروان مدرسه شیخ مرتضی انصاری گردید ، پس از وفات نهایندی و تهرانی ، استادان و مدرسان گاهگاهی بنوشته‌های آنان نظری می‌افکنند در حوزه‌های درس اشاره‌ای یا انتقادی مینمایند ورد میشوند، ولی دقت نظر نهایندی و تهرانی را همه دانشمندان اصولی قبول دارند .

هرگاه از دانش پژوهان خلاصه آراء و نظریات امثال نهایندی را با مبانی حقوقی اروپا در قرن هیجدهم که پیرو «مدرسه طلب و اراده» بودند سنجش حقوقی نماید، روش دانشمندان فرنگی و نظریه‌های اصولی مذهب جعفری را با یکدیگر تجزیه و تحلیل سنجش علمی کند، آنگاه ارزش دقت و نظر صائب دانشمندان اصول فقه شیعه بهتر نمودار شود، بیشتر مورد توجه حقوق دانان غرب قرار می‌گیرد.

دکتر موسی جوان (۱) در کتاب مبانی حقوق در باره نظریه «اصالت اراده» ازدیده فضلالی اروپا بحث دلکشی نوشته است که بی‌مناسبت نیست خلاصه آن در اینجا نقل شود:

حقوق نه تنها شامل اراده‌ای است که آن را بموقع عمل می‌گذارد و از آن استفاده می‌کند بلکه بانقش اراده منطبق و یک سان است . در این صورت حقوق یکی از صفات اراده و یا عبارت از اراده بحالت رابطه اجتماعی می‌باشد ، انسان موجودی است متصف بداشتن اراده و اختیار و از این جهت میتواند در اجتماعی زندگانی نماید که

۱- مبانی حقوق تألیف دکتر موسی جوان جلد اول چاپ تهران ۱۳۲۶

این اختیار را فعلیت دهد یعنی از نظر اجتماعی وسایل تحقیق و تأمین آن فراهم شود و از این وسایل برای او حقوقی پدید آمده تا بموجب آنها بتواند شخصیت خود را آزادانه ترقی دهد و اراده خود را در حدودی که قانون تجویز نماید بموقع عمل گذارد. در این حالت حقوق او مانند این خواهد بود که اراده انسانی در بیرون از ذات او بحالت کشمکش با اراده‌های دیگران بفعل آید بنابراین حقوق عبارت از اختیار قانونی برای خواستن و اراده نمودن است و از این سبب بنیاد نظریه اصالت اراده بر فردیت قرار گرفته و با فلسفه اعلامیه حقوق بشر متشابه می‌باشد و در نتیجه آن حقوق از عوارض ذاتی انسانی است. انسان برای اینکه بتواند مقاصد فردی و شخصی خود را برآورده نماید بایستی دارای حقوق باشد.

آقا شیخ جواد مجتهد رشتی

«وفات هزار و سیصد و نه هجری قمری» عالم بزرگ و متکلم جلیل، تقریباً دو سال بحث درسی شیخ انصاری را در نجف درك نمود، سالیان دراز بدرس شیخ راضی نجفی فقیه بزرگ و مشهور و حاج میرزا حسن شیرازی رفت، آنگاه برشت رهسپار گردید، بانجام تکالیف شرعی و مرجعیت عمومی سرگرم شد، خطیبی هنرمند و توانا و سخنوری ماهر بود، از علمای مورد اعتماد مردم گیلان بشمار میرفت، امر بمعروف و نهی از منکر میکرد، از این جهت بدستور پادشاه «ناصرالدین شاه قاجار» به تبران احضار شد، ملاحظی مجتهد کنی اورا تبرئه نمود، برشت بازگشت پس از وفات در نجف دفن شد، این است آنچه در کتاب طبقات اعلام الشیعه چاپ

نجف درباره او نوشته شد :

در کتاب تاریخ ماضی النجف وحاضرها «سه جلد چاپ نجف»
بمناسبت شرح احوال و آثار شیخ راضی عرب و در کتاب «سفر نامه عباس-
میرزا ملك آراء» «چاپ شادروان عباس اقبال آشتیانی» نام آقا شیخ
جواد مجتهد رشتی برده شده است .

پیران روشن حکایت کردند که : آقا شیخ جواد در وعظ و خطابه
سر آمد سخنوران بود، مردم رشت چنان با شور و ذوق بی پای منبر شیخ گرد
می آمدند بقول معروف سر سوزنی جای خالی در مسجد پیدا نمیشد ،
چه بسا بی نوایانی جایگاه خود را بدیگران می فروختند ، مسجد و
گذر آقا شیخ جواد در بازار خیابان پهلوی رشت هنوز مشهور است .

در کتاب اعیان الشیعه - تألیف آقا سید محسن عاملی «چاپ دمشق»
شرحی در باره شخصیت آقا شیخ جواد رشتی نوشته شده است .
در کتاب معجم المؤلفین تألیف استاد رضا کماله «چاپ دمشق» مختصر
شرح احوال و آثار او ثبت است .

تالیفات او:

۱- اصول عقاید اسلامی بفارسی .

۲- شرح بر شرح صمدیه «تألیف سید علیخان» در علم نحو و عربی
در کتابخانه آستان قدس رضوی می باشد»

۳- کتاب در علم صرف و عربی «در کتابخانه آستان قدس رضوی است»

۴- کتاب در حکمت الهی «عربی» «دو جلد بزرگ»

۵- تقریرات فقه ۱- اجاره ۲- رهن ۳- وقف ۴- نکاح ۵- بیع و عربی

این‌ها تقریرات درسی آقا شیخ راضی فقیه بزرگ و شیخ مرتضی انصاری
است «یک جلد بزرگ»
ملاعلی‌علیاری

از شاگردان حوزه علمی و روحانی شیخ انصاری، ملاعلی‌علیاری
قراچه داغی بود، از علمای فاضل و فقهای بزرگ آذربایجانی بشمار
میرفت.

کتابهای بسیار نفیس تألیف نمود مانند:

۱- بهجة الآمال فی الرجال «پنج جلد» دوره این کتاب نفیس تاریخی
دقیق‌تر و جامع‌تر از رجال مامقانی است.

اهل فن آن را از بهترین کتابها در علم رجال میدانند، مامقانی
در تألیف کتاب رجال خود از آن بسیار اقتباس و نقل نمود، هرگاه این
کتاب چاپ و منتشر شود دقت نظر و تتبعات تاریخی و رجالی بزرگان
مذهب جعفری در قرن اخیر نمودارتر می‌شود.

۲- دلائل الاحکام فی شرح شرایع الاسلام «پنج جلد» از تألیفات
چاپی او کتابی است در سه جلد.

۳- ارث دقیق‌ترین و جامع‌ترین بحثی که در باب ارث از فقه جعفری
نوشته شد «عربی»

۴- رساله در صوم «عربی» چاپ تبریز مشتمل بر یک رشته از
تحقیقات فقهی، ادبی، لغوی، فلکی آخرین تحقیقات نجومی را که بستگی
به روزه دارد در این رساله ثبت است.

هیئت و نجوم از نظر قبله اسلام

همه میدانند فقیهان مذهب جعفری در استنباط احکام بنا بمقتضیات

زمان مکان تحقیق فقهی و اصولی خود را بنامیگذارند چنانکه ملاعلی علیاری در رساله روزه آخرین تحقیقات نجومی زمان خود را بیان نمود، میرزا محمدعلی مدرس چهاردهی رشتی در کتاب الوقت والقبله « چاپ تهران » آخرین تحقیق جهت یابی در ایران، عراق، سایر نقاط اسلامی را بیان داشت که با هیئت ونجوم نوین درست است، شاگرد مجاز ایشان سردار کابلی کتاب نفیس در «قبله» را بنا بمقتضیات هیئت جدید تألیف نمود. آقا سید ابوالقاسم خوئی در دوره تألیفات و تقریرات فقه و اصول خود، آقا سید محسن حکیم در دوره مستمسک عروة الوثقی مقتضیات زمان و مکان را در نظر گرفت بنا به نظر شیخ مرتضی انصاری و سایر بزرگان دیگر با اصطلاح عرف را در نظر گرفتند، فقه و اصول مذهب جعفری را تألیف و منتشر ساختند تا با زمانه و مردم آن سازگار باشد.

حاج ملاعلی علیاری از بزرگان دانشمندان عصر خود در آذربایجان بشمار میرفت، در دانش های مختلف و فنون متفرقه استاد هنرمندی بود گویند در فقه و اصول فلسفه هیئت ونجوم، رجال و ادبیات استاد بود، مرجع فضلا و دانشمندان بشمار میرفت. در علم طب هم ماهر و توانا بود مانند دانشمندان سلف کتابهای قانون در طب شفا در حکمت از تألیفات ابن سینا را بطالبان فرهنگها درس میگفت، از همه دانشها آگاه و فرید دهر بود. وی از دانشمندانی بود که در وطن خود غریب، به سخت ترین وضعی عمر خود را بپایان رسانید، در میان نادانان و مردم دل مرده بزحمت چراغ عمرش خاموش شد، قدرش مجهول ماند، الحق بسیار مظلوم گردید، بقول شادروان محمدعلی تربیت در کتاب «دانشمندان آذربایجان» در سن

نودوپنجم سالگی در تبریز وفات یافت.

شیخ هادی تهرانی

مسرّب علمی دانش جویان حوزه درسی شیخ مرتضی انصاری مختلف بود، هر يك از آنان مطابق ذوق و فهم و سلیقه خود از درس های استاد بهره مند میشدند، یکی از شاگردان او، آقا شیخ هادی تهرانی مؤلف کتاب بسیار نفیس «محنة العلماء» بود. چون تحصیلاتی در حکمت داشت بیشتر سخنان استاد را انتقاد شدید می نمود.

کتاب محنة العلماء (دو جلد) بعربی بحث و انتقاد بر کتاب (فرائد- الاصول) است، این کتاب دو مرتبه در تهران چاپ شده است یکی از حاشیه های کتاب فرائد بشمار میرود، در حدود چهل ورق از آن در باره قرآن مجید از کتاب «الاتقان» سیوطی نقل شده است چون در آن زمان کتاب سیوطی چاپ نشده بود، این فصل بحث تازه ای جلوه کرد و تازگی داشت، آقا شیخ هادی کتاب سیوطی را از کتابخانه بسیار معتبر شیخ عبدالحسین تهرانی در کربلا «خویشاوند خود» بهره برد، استادان و محققان معاصر او کمتر دسترس بآن کتاب داشتند.

پاس احترام شیخ

انتقاد های تهرانی نسبت بآراء و نظریات شیخ و سایر بزرگان مذهب جعفری شدید و سخت و ناروا بود!! همه پاس حرمت استاد محقق خود انصاری را داشتند، به نظریه های علمی او با دیده دقت و احترام می نگریستند، تاب سخن ناروای نسبت با استاد پارسا و محقق خود نداشتند،

ناچار میرزا حبیب‌الله زشتی، و بعد آخوند خراسانی در برابر آقا شیخ هادی تهرانی ایستادگی کردند!! تاروپود سخنانش را مانند تار عنکبوت سست نمودند!! تا آنجا که نگذاشتند حکومت علمی او بر فقه و اصول مذهب جعفری استوار گردد!! چنانکه در حوزه‌های علمی و روحانی قلمرو شیعه هنوز صدها استاد، مدرس، دانشمند، دانشجو به «قال شیخنا الانصاری» «مترنم هستند» گاهگاهی گوشه چشمی، یا اشارتی به سخنان آقا شیخ هادی می‌اندازند!!!

فهرست تألیفات چاپ شده آقا شیخ هادی تهرانی

- ۱- کتاب البیع «چاپ تهران» ۲- کتاب الطهارة «چاپ تهران»
- ۳- کتاب الصلوة. تا آخر صلوة مسافر، کتاب علمی و دقیق و تحقیقی است «چاپ نجف».
- ۴- کتاب الخيارات «چاپ تبریز- چاپ تهران»
- این سه کتاب از اجزاء کتاب «ودایع النبوة» در شرح شرایع است.
- ۵- کتاب محجة العلماء فی الادلة العقلية در ۱۳۱۸ در تهران چاپ شد. در این کتاب از قطع و ظن کتاب خبر اجماع بحث مینماید.
- ۶- کتاب محجة العلماء فی البرائة والاستصحاب «در ۱۳۲۱ چاپ شد» در این جلد از بخش برائت و استصحاب سخن و گفتگو مینماید.
- ۷- فی الحق و الحکم.
- این رساله بار ساله‌ئی از تقریرات شریعت اصفهانی، بقلم مولانا تبریزی در تبریز چاپ شد.
- ۸- رساله در تفسیر آیه نور بعربی «در سال ۱۳۱۹ چاپ شد» و

در کتاب مجمع الامثال تألیف کوزه‌کنانی این رساله نقل شد، حاج میرزا حسن آقا مجتهد مصطفوی تبریزی «مؤسس کتابخانه مصطفوی در تهران» بنام «اشعه نور» رساله را بفارسی ترجمه نمود. با مقدمه مفصل در شرح احوال آثار مؤلف ترجمه و شرح و حواشی از مترجم در تهران چاپ شد.

۸ - الاتقان در مباحث الفاظ و مشتقات، پس از کتاب محجة العلماء تألیف شد، این کتاب هنوز چاپ نشده است.

میرزا صادق آقا تبریزی کتاب مشتقات را بر مبانی استاد خود بروش توضیح و تفصیل تألیف نمود، براستی شیخ هادی تهرانی در بخش مباحث الفاظ: مطلب‌های تازه تأسیسات دقیق، نظریه‌های علمی بسیار دارد، از این جهت بعدها مورد تقدیر و توجه دانشمندان بزرگ مذهب جعفری قرار گرفت، میتوان گفت: بسیاری از متفردات و نظریات آقا شیخ هادی از همان مبانی مخصوص او که در مباحث الفاظ اختیار کرد سرچشمه می‌گیرد، نظریاتش در بخش مشتق مباحث الفاظ شایان توجه و قابل استفاده است.

۹ - رساله فی الوجود و الماهیه و نفی الوجود الذهنی «خطی» در این رساله سخنان و کلمات حکماء و فلاسفه را در بخش وجود و ماهیت نقل نمود به بحث و انتقاد پرداخت! در نتیجه وجودذهنی را رد می‌کند، رساله دقیق علمی است.

شیخ هادی تهرانی «وفات ۱۳۲۱ ه.ق» در بحث فقه و اصول و فلسفه و سایر دانش‌ها يك مبانی مخصوص و نظریات دقیق و ممتازی داشت، در مقام درس تحقیق و افاده خود گاهی قهراً بدیگران برخورد می‌نمود!!

خصوصاً طبیعتی تند داشت !!

میرسید علی نجف آبادی

حاج میرسید علی نجف آبادی اصفهانی از بزرگان دانشمندان اصفهان وفات سال ۱۳۶۲ می گفت: من و گروهی که از جمله آنان آقا شیخ عبدالکریم یزدی بود!! چندین سال شبها به درس آقا شیخ هادی میرفتیم بخصوص بعضی از مبانی علمی و تحقیقات دقیق را سید، تصریح نمود که: این مطالب از محضر ایشان استفاده شد.

استادها آقا ضیاءالدین عراقی می فرمود، چندی بدرس آقا شیخ هادی تهرانی میرفتم و از بیانات ایشان بهره مند میشدم، گروهی از محققان علماء از فیوضات علمی اوسودها بردند.

مبانی علمی شیخ هادی تهرانی

مبانی علمی آقا شیخ هادی تهرانی در فقه، اصول، ادبیات، فلسفه، پایه های مخصوصی دارد، که در اینجا بچند بنای علمی او اشاره میشود.

۱- در جلد اول کتاب محجة بحث مینماید: خبر واحد را مطلقاً حجت نمیداند، میگوید: خبر واحد مانند قیاس باطل و ترك آن از شعار مذهب جعفری بشمار میرود.

۲- اطمینان را در حکم علم دانست، در هر مورد حجت میداند، خواه از خبر واحد بدست آید؟ یا از چیز دیگر !!

۳- روایت های کتابهای چهارگانه

۱- « استبصار، ۲- تهذیب ۳- من لا یحضره الفقیه ۴- کافی »
را مطلقاً موجب اطمینان و آرامش نفس دانسته، حجت میدانند!!
باده مقدمه ثابت می کند که حدیث های کتابهای اربعه معلومة الصدور و
مقطوعة الحجّة است!!

۴- اجماع بهر جوری باشد «من حیث انه اجماع» حجت ندانست،
توافق آراء را کشف از رای امام نمیدانند!!

۵- باب علم را در هر زمان باز دانست، انسداد را مخصوص مردمی
میدانند که: از مقام دانش و دقت بی بهره هستند؟ پس از اینکه چهار
مقدمه انسداد را انتقاد می کند، گوید وان هذه الدعوی عند الامامیة
خروج من الدین وهدم لما سسه خاتم النبیین!!

میرزا صادق آقا تبریزی

میرزا صادق آقا تبریزی «وفات هزار و سیصد و پنجاه و یک هجری
قمری» از بزرگان شاگردان حوزه علمی، روحانی آقا شیخ هادی تهرانی
بشمار میرفت. از نظر اخلاق پارسائی، حسن سلوک، معاشرت، پیش-
بینی و دقت اندیشه سرآمد بود.

صدها دانشمند در حوزه های علمی ایشان در تبریز و قم پرورش علمی
و روحانی شدند.

میرزا صادق آقا تبریزی در رساله «المشتقات» «بعربی چاپ
تبریز» یک سلسله تحقیقات دقیق ادبی، لغوی در علم صرف اشتقاق نموده،
صرف را از جنبه اصول فقه تحقیق دقیقی نمود.

آراء و نظریه‌های ادبی رضی مشهور به نجم الاثمه را در کتاب بسیار نفیس «شرح شافیه در علم صرف» سخت انتقاد نمود، سخنان تازمائی درین باره آورد.

کتاب «مقالات» در اصول فقه از تألیفات آقا میرزا صادق آقا از بهترین کتاب‌های است در بحث الفاظ، نظریه‌های سید شریف جرجانی را در معانی حرفی عیناً نقل کرد، آنگاه آراء و اندیشه‌های دانشمندان را به بحث و انتقاد پرداخت سپس افکار علمی و اصولی و ادبی خود را با پایه‌های منطقی استوار ساخت.

فقه اللغة

ادیبانی که در رشته فقه اللغة، اشتقاق لغت کار می‌کنند، از مطالعه و دقت در کتابهای مقالات و مشتقات آقا میرزا صادق آقا بی‌نیاز نیستند، سخنان تازمائی خواهند یافت که ادیبان مشهور، لغویان بزرگ دیار عرب تاکنون کمتر با آنها توجه داشته‌اند!! عالمان بزرگ مذهب جعفری به آنها پی برده‌اند.

دانشمندان فرنگ در باره لغت، اشتقاق زبان، علم اللغة، فقه اللغة، زبان شناسی تحقیق و تتبع دقیق و عمیقی دارند که در همه دانشگاه‌های بزرگ دنیا درس می‌گویند.

چندتن از استادان دانشگاه تهران هم در این علم‌ها تألیفات نفیسی دارند، دریغاً برخی دیگر چون لغت تراشیشان بر سوانی کشیده شد!! غافل از آنند که دانشمندان جعفری در مباحث الفاظ از اصول فقه شاهکار-هایی در ترادف، اشتقاق معانی حرفی، بحث تضاد دارند که کمتر محققان

لغت بدان پی برده اند !!

شیخ جواد رشتی

سید علیخان مدنی کتابی بنام شرح صمدیه در علم نحو و عربی تألیف نمود، که از شاهکارهای ادب بشمار میرود، آقا شیخ جواد مجتهد رشتی (جد مادری مؤلف) این کتاب را به عربی شرح نوشت، کتاب دیگری هم در علم صرف به عربی تألیف نمود «نسخه‌ای بخط مؤلف در دو جلد بزرگ در کتابخانه استان قدس رضوی است».

مؤلف علامه و محقق شارح کتاب سید علیخان آراء و نظریات استادان خود، شیخ راضی فقیه مشهور و شیخ مرتضی انصاری را در مباحث الفاظ به مناسبت‌هایی در دو کتاب نفیس «صرف و نحو» گنجانده، توضیح روشنی نوشت که در برابر آراء و نظریات مباحث الفاظ آقا شیخ هادی تهرانی و پیروان او پسندیده و دقیق‌تر است !!

رساله فوائد عربی چاپ تهران از تألیفات آقا میرزا صادق آقا- تبریزی چند بحث فقهی را با دقیق‌ترین روش اصولی بیان داشت، از نفیس‌ترین رساله‌هایی است که از دانشمندان مذهب جعفری بیادگار ماند.

این سه کتاب و رساله آقا میرزا صادق آقا مورد استفاده دانشمندان حقوقی معاصر است، از آن جمله دکتر موسی جوان وکیل درجه یک دادگستری در کتاب مبانی حقوق «درسه جلد چاپ تهران» از آنها بهره‌ها برد.

فیاض زنجانی

فیاض زنجانی محقق و فقیه بزرگوار از شاگردان حوزه علمی آقا شیخ هادی تهرانی بود، در زنجان حوزه درس داشت، دهها دانشجوی روحانی از درسهای وی بهره مند شده و پرورش یافتند، دو کتاب از او بنام کتاب خمس، کتاب الاجارة بعربی «چاپ شده» آیات قرآن مجید را که درباره خمس وارد شده است به نیکوترین روشی تفسیر لغوی، ادبی، فقهی نمود.

کتاب خمس تألیف فیاض در حقیقت کتابی است دقیق در آیات احکام «بخش خمس» که از دیده مذهب جعفری تألیف شد (۱).
وفات فیاض الدین سرخه زنجانی در هزار و سیصد و شصت هجری قمری در زنجان بود.

چند اثر دیگر از فیاض بعربی در فقه و اصول بیادگار ماند که هنوز چاپ نشده است بعضی از فضلا از روی آن رسالهها نسخه برداشته اند.
ارزش علمی و روحانی فیاض در زنجان مجهول بود!! شیخ اجازه ما میرزا ابوالفضل شیخ الاسلام زنجانی از بزرگترین دانشمندان بنام جهان اسلامی تنها مشوق و یار غار فیاض بود.
روانشان شاد که هر دو نمونه کامل دانشمندان سلف بودند که نشانی از ایمان و تقوی و دانش مانند ابازر غفاری و سلمان فارسی داشتند!!

۱- طبقات المفسرین تألیف مؤلف این کتاب (خطی)

«ان آثار ناتدل علینا» «فانظرو بعدنا الی الآثار»

«بعد از وفات تربت مادر زمین مجوی» «در سینه های مردم عارف مزار ماست»

نظر شیخ هادی و فیاض

شیخ هادی تهرانی و پیروان ایشان مانند فیاض زنجانی ، هر دو معتقد بودند که اجاره تملیک منفعت نیست بلکه تملیک عین است، نهایت عقیده دارند که اجاره تملیک عین من جهت خاصه که میگوید همان آثار بیع را دارد ، نهایت در مدت موقت که همان زمان اجاره باشد ، هر دو نسبت بعقد نکاح هم معتقد بودند که نکاح معاطاة نیز جایز است، برخلاف جمهور علماء که اجماعاً عقیده دارند که معاطاة تنها در خرید و فروش است نه در سایر داد و ستدها ، در خرید و فروش هم از باب عسرو حرج داد و ستد بدون اجرای صیغه را جایز میدانند و هر دو بزرگوار عقیده داشتند که در نکاح معامله معاطاتی و بدون اجرای صیغه مقدور است و جایز است بنابراین در نکاح لازم نیست اجرای صیغه ایجابی و قبولی بکار آید!!
بصرف اینکه شوهر یا مردی پولی بعنوان مزد بضع بزنی تسلیم کرد، او هم پول را گرفت همین کار ایجاب و قبول تلقی میشود!! دیگر نیازی با اجرای صیغه عربی و یا فارسی یا الفاظ دیگر نیست!!

سید محسن کوه کمری گرگری

از شاگردان بنام حوزه علمی و روحانی شیخ هادی تهرانی بود ، گویند سیمای نورانی و بیانی شیرین داشت، کتابی در «خمس» و «مباحث

الفاظ» و «امامت» از او بیادگار ماند ، چند سال پس از وفات استاد وفات یافت ، میگویند دریای دانش بود که ساحل آن نمودار نبود !!

آقا سید علی موسوی بهبهانی

«مقیم خوزستان» از دانشمندان و محققان معاصر بشمار میرود ، بیشتر تحصیلات خود را نزد آقا سید محسن کوه کمری نمود آنچه از تألیفات ایشان چاپ شد :

۱- الاشتقاق

«حد حرف - حد اسم - حد فعل» استعمال لفظ در اکثر معنی آن ، حقیقت خبر و انشاء ، اشتقاق آنها .

۲- القواعد الكلية «مسائل فقه و اصول» در دو جلد

۳- اساس النحو در يك جلد

شیخ مصطفی خوئی مرتضوی

«وفات هزار و سیصد و هفتاد هجری قمری» از شاگردان حوزه درس آقا شیخ هادی تهرانی بود ، دواثر نفیس از او در مشهد چاپ شد .

۱- تبیان الحق:

آیا کافر با اصول دین تکلیف دارد؟! یا مکلف به فروع دینی هم

هست؟!!

۲- کشف الحجاب :

«ماهومن وجوه اعجاز بعض آیات الكتاب الکریم والقران العظیم»

در این دو رساله از دیده ادب ، تفسیر- کلام ، فقه ، اصول بحث می کند،

انتقاداتی بر مفسران قرآن مانند نیشابوری، بیضاوی، طبرسی وارد می‌سازد (۱) سنجشی در زناشوئی زردشتیان و شیعه دارد.

سید احمد موسوی بهبهانی

«وفات هشتم شعبان هزار و سیصد و پنجاه هـ. ق، در کربلا هم از شاگردان شیخ هادی تهرانی، فاضل اردکانی، میرزا محمد حسن شیرازی، شیخ محمد حسن آل یسن بود تقریرات استادان خود را بصورت کتاب و رساله تألیف نمود که مهم‌تر از همه آنها این است.

۱- کتاب خلع ۲- رساله در رضاع ۳- کتاب الوصیة و المنجزات طلاق المریض و نکاحه ۴- رساله در خیارات ۵- رساله فی احکام المسافر ۶- رساله فی مسئله الامر للاجزاء ۷- حاشیه بر قوانین ۸- حاشیه بر رسائل شیخ مرتضی انصاری ۹- رساله در تعادل و تراجم ۱۰- رساله در تقلید میت.

از تألیفات نفیس سید احمد بهبهانی کتاب تبیین القوانین است، این کتاب تقریرات اصول فقه شیخ هادی تهرانی است که بصورت کتاب مستقلی تألیف شد.

شیخ هادی تهرانی در اول کتاب تقریظی بخط خود نوشته و به سید احمد بهبهانی مؤلف کتاب که از شاگردانش بود بمناسبت تألیف چنان کتابی اجازه نوشت.

۱. طبقات المفسرین تألیف مؤلف این کتاب (خطی)،

اشعار عربی ابوالحسن میرزا قاجار

ابوالحسن میرزا شیخ الرئیس قاجار بمناسبت دوستی با مؤلف
کتاب تبیین القوانین ، در سر لوحه کتاب چنین تقریظ شیوائی نوشت:

«الافلیت دری القمی اوبصرا»

«بمادهاه حقایق تبیین القوانین»

«لقد تشعبت الانظار من علم»

«ابدت حقایق تحقیق و تبیین»

«فیه الاشارات والمحصل قد جمعنا»

«ثم الفصول بتنمیق المضامین»

شیخ هادی تهرانی نظریه اش در علم اصول این بود، بحث استصحاب،
بحث برائت يك موضوع است و نتیجه آنها هم یکی می شود .

ارزش کتاب قوانین

فاضل اردکانی و شیخ هادی تهرانی در بحث اصول فقه کتاب قوانین-
الاصول میرزا ابوالقاسم قمی را عنوان می نمودند آنگاه نظریات و آراء
علمی خود را در پیرامون آن بیان می نمودند . تاکنون کتاب قوانین از
کتابهای درسی دانش پژوهان مذهب جعفری است ، و بنام حاشیه بر قوانین
استادان بنام اصول فقه کتابها تألیف نمودند که مشهورترین آنها این
است .

۱- حاشیه بر قوانین تألیف سیدعلی قزوینی چاپ تهران

۲- حاشیه بر قوانین تألیف آقا میرزا محمد علی مدرس رشتی

چهاردهمی ، بقول شیخ محمد صالح علامه مازندرانی این حاشیه دقیق تر از حاشیه سید بر قوانین است این دو کتاب از نظر دقت و تحقیق علم اصول فقه از شاهکارهای علمی در قرون اخیر بشمار میرود .

کتاب وصیت تألیف سید احمد موسوی بهبهانی از کتاب های نفیس فقهی است آخوند ملا محمد ایروانی که از بزرگان مذهب جعفری از مشهورترین مراجع تقلید شیعه بود، پس از ملاحظه کتاب وصیت در حاشیه همان کتاب بنام تقریظ اجازه برای مؤلف کتاب نوشت . شیخ الرئیس قاجار ابوالحسن میرزا هم در آن زمان در عراق بود پس از مطالعه کتاب تقریظ شیوائی عربی در حاشیه کتاب سید احمد نوشت که همه این کتابها در کتابخانه سید محمد رضا بهبهانی در تهران بود .

ملا محمد شرابیانی

از مراجع تقلید مذهب جعفری بود، در هزار و دو بیست و هفتاد و دو به نجف مهاجرت کرد، در بحث شیخ مرتضی انصاری و بعد بدرس کوه کمبری آقا «سید حسین» حاضر میشد.

یک سال از حضورش بدرس سید نگذشته بود که از سال هزار و دو بیست و نود و نه هجری درس های استاد را برای شاگردان تقریر مینمود، بسیاری از فضلا در حوزه تقریرات او حاضر میشدند ، بحث های درسی استاد را تألیف کرد، اصول فقه در «نه جلد» و کتابی در صلوة نوشت .

ریاست روحانی مذهب در قفقاز و آذربایجان، و سایر شهرها بفاضل شربیانی و ایروانی و امامقانی منتقل شد، وفات او در هفدهم رمضان هزار و سیصد و بیست و دو هجری قمری در نجف بود .

«شربیان از دبه‌های سراب آذربایجان است»

مسلمانان قفقاز و دیار عثمانی که مذهب جعفری داشتند پیرو مراجع تقلیدی بودند که ترك زبان بودند مانند آقا سید حسین کوه‌کمری، فاضل-شرابیانی، آخوند ایروانی، شیخ محمد حسن مامقانی، کتابی در اصول عقاید و احکام بزبان ترکی از تألیفات «احمد اردبیلی» مشهور به محقق اردبیلی چاپ شده است که معلوم میشود رساله علمیه مجتهد بزرگ شیعه برای ترك زبانان بود.

فاضل ایروانی

از شاگردان، صاحب ضوابط الاصول، صاحب جواهر الکلام، صاحب کتاب، انوار الفقاهة بود، پس از آن از خواص شیخ مرتضی انصاری شد، بعد از وفات شیخ و آقا سید حسین کوه‌کمری در سال هزار و دوست و نود و نه هجری قمری در بحث و درس مستقل شد.

از مشاهیر دانشمندان بشمار میرفت، ریاست روحانی و مذهبی داشت، فضلا و دانشمندان بسیاری از برکت درس و بحث او پرورش یافتند. تألیفات نیکو از خود بیادگار گذاشت.

۱ - حاشیه بر فرائد الاصول انصاری

۲ - رساله در اجماع امر و نهی «در اصول فقه» فاضل ایروانی آراء

استادان خود مانند شیخ نقل نموده و به بحث و انتقاد می‌پرداخت.

۳ - کتاب مکاسب محرمة : در این بخش از فقه مذهب جعفری

هم مانند سایر تألیفات آراء صاحب جواهر الکلام و شیخ را مورد بحث

قرار داد.

۴- حاشیه بر کتاب تفسیر بیضاوی (۱)

مدرسه فاضل ایروانی در نجف

فاضل ایروانی مدرسه‌ای برای دانشجویان علوم اسلامی در نجف بنانهاد که تاکنون مورد استفاده طلبه‌هاست، در ایران، هند، پاکستان و قفقاز شهرتی تمام داشت، مرجع تقلید بسیاری از شیعیان شد، در هزار و سیصد و شش هجری قمری در نجف وفات یافت.

شیخ محمد حسین کاظمی

در هزار و دوست و سی هجری قمری متولد از خاندان روحانی بود در دوره تحصیلی در حوزه درس شیخ محمد حسن آل یسن و بعد در حوزه‌های درس جواهر الکلام و شیخ مرتضی انصاری رفت، مرد دانا و فقیه ماهری بود، مرجعیت بزرگی در جهان شیعه پیدا کرد.

در کتاب الماثر و الآثار ناصری درباره او چنین نوشته‌اند « شیخ محمد حسین کاظمینی اصلاً نجفی مسکناً متفقهی اعظم است و مجتهدی بین المسلمین مسلم شهرت جلالت قدر و علوم مقام و درجه زهد و ورع و وثاقت و تقوی وی تمام آفاق را فرا گرفته » در سنه هزار و سیصد و هشت ه.ق وفات یافت.

تالیفات او

هدایة الانام فی شرح شرایع الاسلام، بروش استدلالی و مبسوطه جلد بزرگ تا کتاب القضاء چاپ نجف.

۱- کتاب طبقات المفسرین تألیف مؤلف این کتاب «خطی»

۲- حاشیه بر فرائد. این کتاب شرح درس‌هایی است که مؤلف از استاد خود شیخ مرتضی انصاری استفاده نمود، با نکات و دقایقی که در هنگام درس و بحث کتاب فرائد برخوردار بود برشته نگارش در آورد. ۳- کتاب بیع: مؤلف در این کتاب آنچه از افادات استادان خود مانند صاحب جواهر و شیخ مرتضی انصاری بهره‌مند شد با آراء و نظریات علمی و فقهی خود بنام مکاسب بصورت تألیف در آورد فرزند بنام او شیخ جواد کاظمی که از دانشمندان عصر بود کتاب پدر را شرح نوشت.

ملانظر علی طالقانی

از بزرگان دانشمندان مذهب جعفری در تهران بود، فرزانه فقیه کامل، حکیم، متکلم، اصولی، پارسا، زاهد، سخنور، حافظ قرآن مجید بود (۱) در علوم اسلامی محقق و مدقق بود.

از شاگردان صاحب جواهر الکلام و شیخ مرتضی انصاری بشمار میرفت.

تألیفات نفیسی از خود بیادگار گذاشت که در تهران بچاپ رسید، او از طالقان خراسان بود نه از طالقان قزوین در هزار و سیصد و شش در مشهد رضوی در گذشت.

دقت نظر و تبحر او در فرهنگ اسلامی از تألیفات وی نمودار است مانند:

۱- اجتماع الامر والنهی .

۱- کتاب طبقة الحفاظ تألیف مؤلف این کتاب (خطی)

۲- اشتراط الحسن فی قبول الشهادة

۳- حاشیه بر فرائد الاصول

۴- حجیة الخبر الواحد

۵- رساله یی در غنا « از نظر فقه مذهب جعفری »

۶- مناط الاحکام «مجموعه چند رساله در فقه و اصول فقه» بعربی

«دومرتبه در تهران چاپ شد»

در این رشته از تألیفات از کلمات استاد خود بنام «شیخنا الانصاری»
تعبیر مینماید، آراء و نظریات خود را پس از سخنان شیخ استاد نقل
مینماید.

۷- کتاب کاشف الاسرار: از تألیفات بسیار نفیسی است که اصول
عقاید مذهب را با علم اخلاق بهم آمیخته و شاهکاری بفارسی پدید آورد
که مورد استفاده همه مردم و دانشمندان قرار گرفت، «دومرتبه در تهران
بچاپ رسید»

تفسیر سوره مبارکه توحید «در آخر کتاب مناط الاحکام چاپ شده»
فصولی از فقه، اصول، کلام، فلسفه، تفسیر مجموعه کتاب مناط الاحکام
را تشکیل میدهد مؤلف آراء و نظریات استاد خود شیخ انصاری را نقل و
شرح داده و در هر بحث علمی نظریاتی دارد.

میگوید این سخن، یا این بحث از آراء مخصوص بخود مؤلف است.

درس علمی و عملی علم اخلاق

اخلاق از نظر روان شناسی نقش مؤثری را در آموزش و پرورش
هر يك از افراد جامعه دارد از این جهت دانشمندان مذهب جعفری همان

جور که در تربیت دانشجو و اجتماع کوشش دارند باپندار، کردار، گفتار خود شیوه پسندیده پیامبر، امامان، بزرگان مذهب را بمردم درس عملی میدهند، گاهگاهی هم در علم اخلاق کتاب تألیف مینمایند مانند کتاب جامع السعادات نراقی، ترجمه و شرح فارسی آن بنام معراج السعاده بقلم فرزند ارشد و فاضل نراقی، کتاب کشف الاسرار ملا نظر علی طالقانی، این سه کتاب از شاهکارهای کتابهای اخلاقی است که جنبه علمی و پرورشی دارد بر نامه زندگانی فردی و اجتماعی هر انسانی باید قرار گیرد این کتابها، بر کتابهای اخلاق ارسطو، اخلاق ناصری خواجه نصیر طوسی، اخلاق جمالی ملا جلال دوانی پهلو میزند:

اخلاق ارسطو از فرانسه عبری توسط احمد لطفی سید ترجمه شد، کتاب طهارة الاعراق ابن مسکویه حکیم مشهور اسلامی بارها چاپ گردید آن کتابهای اساسی را که در علم اخلاق بوسیله دانشمندان نامی تألیف شده است با کتابهای اخلاقی که امثال نراقی و طالقانی تألیف کردند هر گاه به سنجیم خواهیم دانست که در کتابهای دانشمندان مذهب جعفری دستورها، بر نامه‌هایی از پیشوایان و مؤسسان مذهبی در بردارد که از هر جهت بر علم اخلاق‌های حکماء یونان برتری دارد، در حاشیه درس و بحث فقه و اصول مذهب جعفری این رشته از علوم هم تدریس علمی و عملی میشود.

شیخ مهدی کجوری شیرازی

از شاگردان صاحب جواهر و شیخ بود کتاب فرائد را حاشیه دقیق نوشت، بشیخ استاد عرضه نموده و مورد پسند شد این کتاب اصول فقه در

تقریرات انصاری است «چاپ شد» از جمله کتابهایی است که مورد مطالعه فضلائى است که در اصول شرایع سروکار دارند .

سید صالح خلخالى

از فضلاى حوزه-درس میرزا ابوالقاسم جلوه بود شرح دوازده امام منسوب بمحى الدین عربى را بفارسى عارفانه و حکیمانانه نوشت، کتاب فرائد شیخ را بخواهش اعتماد السلطنه بفارسى ترجمه نمود نگارنده این سطرها هر چه جستجو کرد تا کنون ترجمه فارسى فرائدها ندید و نه شنید، گویا چاپ نشده است. گرچه بعضى از تذکرها نوشته اند چاپ شده است ولی چنین نیست!!

میرزا نصرالله نائینى

در کتاب مطلع الشمس نوشته شده است: میرزا نصرالله نائینى مدرس اول آستان قدس رضوى از اعظام علماء عصر و در جمیع فنون عقلیه و نقلیه نهایت حذاقت و کمال مهارت را داشت و در غالب علوم بمصنفات بدیعه پرداخته است مثل تعلیقات بر قوانین الاصول «چهار جلد» و حواشى بر کتاب روضه در فقه نیز «چهار جلد» و تعالیق بر اوائل تفسیر بیضاوى (۱) و رساله مبسوط در عروض و قافیه و کتابى مستقل در صلوة و حواشى بر شرح کبیر و تعلیقات بر «فرائد الاصول» انصاری وى از شیخ مرتضى انصاری و

۱- رساله‌هایی که بنام حاشیه بر کتابهای تفسیر نوشته اند، آنچه بقلم دانشمندان فقه و اصول مذهب جعفرى است، بیشتر جنبه کلامى «بحث امامت» یا از نظر احکام فقهى گفتگو مینمایند (طبقات المفسرین تألیف مؤلف «خطى»)

مولانا الفاضل الدربندی مجاز بوده است رحلتش ما بین الطلوعین
یوم الخمیس از شهر جمادی الاخری سنه تسعین و مائتین بعدالالف
روی داد. (۱)

فاضل مراغی

فاضل مراغی بنام ملا احمد مقیم تبریز بود، از پارسایان دانشمند
وروحانی مشهور اوائل قرن چهاردهم هجری بشمار میرفت فقیه اصولی،
ادیب شاعر متکلم، از شاگردان حوزه درس شیخ مرتضی انصاری، آقاسید
حسین کوه کمری و دیگر بزرگان دانش بود، بتدریس فقه و اصول و
علم کلام پرداخت، تألیفات بسیار نفیسی از خود بیادگار گذاشت، مانند:
۱ - تحفه مظفریه در انتقاد آراء و عقاید حاج محمد کریم خان
کرمانی که در روزگار ولایت عهدی مظفرالدین شاه قاجار بنام وی
نوشت. (۲)

« چون مشهور است که مظفرالدین شاه متمایل بمشرب شیخیه بود »
۲ - حاشیه بر فرائد الاصول - حاشیه بر هر یک از کتابهای درسی
مانند ۳ - شرح شمسیه «منطق» ۴ - صمدیه «نحو» ۵ - قوانین ۶ - مطول «علوم
وفنون ادبی» ۷ - نهج البلاغه ۸ - تفسیر قرآن بروش غیب ۹ - نکات القرآن و بیان

۱ - المآثر و الآثار چاپ تهران .

۲ - برای شرح احوال و آثار حاج محمد کریم خان کرمانی نگاه
کنید بکتاب سیمای بزرگان تألیف مؤلف و چاپ امیر کبیر تهران، و کتاب
شیخی گری - بابی گری تألیف مؤلف این کتاب و چاپ فروغی - تهران،

دقائقه (۱) بنا بنوشته کتابهای ریحانة الادب « جلد سوم چاپ تهران »
والکنی والالقباب « جلد سوم چاپ صیدا » در هزار و سیصد و ده هجری در
تبریز وفات یافت و در نجف دفن شد .

احکام اسلام

احکام اسلام دو بخش میشود ۱- عبادات ۲- معاملات: دادوستد بحث
دقیقی است که با تغییر و تبدیل اوضاع و زمان تفاوت دارد. اوضاع و
احوال محیط و موقعیت جغرافیائی و اقتصادی در معاملات جامعه تأثیر
دارد، از این جهت شریعت اسلامی در جزئیات مکاسب کمتر دستوراتی آورد،
قواعد کلی برای آسایش مردم و زندگی اجتماعی و اقتصادی پایه گذاری
کرد، دانشمندان اسلامی، قانون گذاران شریعت محمدی از چند روایت
و حدیث استفاده های بسیار نمودند، قوانینی را در اقتصاد تأسیس و بنا نهادند
چون راه تأسیس علمی باز است، با اصطلاح باب اجتهاد گشوده است. قانون
گذاران اسلام مخصوصاً فقهای مذهب جعفری در اقتصاد و بازرگانی
تأسیسات نوینی دارند که ارزش علمی و قانون گذاری جهانی دارد در قرن
اخیر مانند صاحب جواهر، شیخ مرتضی انصاری با تألیف کتابهای
جواهر الکلام، مکاسب و ملحقات آن فقه اسلامی را تجدید نمودند،
پایه های نوینی بنا نهادند، سخنان تازه ئی آوردند، جهان دانش و قانون-
گذاری آراء و نظریات شیخ و شاگردان مدرسه او را پذیرفت، کتاب هائی

۱- فاضل مراغی قرآن مجید را از دیده علم کلام، ادبیات عرب تألیف
نمود، چون عالم و دقیق مذهب جعفری بود در باره مقام ولایت سخنانی نوشت
«طبقات المفسرین تألیف مؤلف این کتاب،

که دانشمندان بنام حاشیه بر مکاسب شیخ تألیف کردند ، تقریرات درس استادان در پیرامون کتاب مکاسب «جداگانه چاپ و منتشر شد» همه آنها آراء و نظریاتی است در فقه مذهب جعفری که دانشمندان طرح نوی در فقه اسلامی افکندند، از جهت اقتصاد علمی و عملی شایسته دقت و توجه قانون گذاران و دانشمندان است .

فلسفه و اصول

بحث امور عامه از فلسفه ، سالیان دراز مورد توجه دانشجویان فرهنگ اسلامی بود، دانشمندان فقه و اصول فقه، علم اصول فقه را دامن زدند، در رشته‌های آن بسیار کار شد، آنچه از حکمت و کلام در اصول بکار آمد و وارد علم اصول شد، کم کم مورد توجه دانش پژوهان گردید، برای نیروی فکر و اندیشه مفید آمد، هم برای استنباط احکام بکار افتاد فلسفه تقریباً جای خود را بعلم اصول فقه مذهب جعفری بخشید؟! .

اجتهاد در فقه مذهب جعفری

دانشمندان فقه مذهب جعفری، در رشته فقه امام جعفر صادق (ع) اجتهاد میکنند، تا حکمی یا فتوائی که از قلم و زبانشان صادر میشود با حق و حقیقت تطبیق نماید، از این جهت در استنباط احکام پارسائی و اخلاق را بعد کمال رعایت مینمایند تا حق را بحق دار دهند رضایت صاحب شریعت احمدی را که رضای الهی میدانند فراهم سازند ، از این جهت است که حق و حکم رابطه با اخلاق و نفسانیات پیدا می کند ، استادان مدرسه فقه جعفری در تألیفات و رساله‌های خود حق را در حکم

و فتوای فقه مذهب جعفری میدانند. اکنون به بینیم حق و حکم چیست و رابطه آن با اخلاق کدام است؟!.

حقوق انسان چیست؟

حیات انسان از آغاز تولد بلکه از انعقاد نطفه تا و ام با حقوق می باشد، آن حقوق را برای انسان ذاتی یا طبیعی بدانیم یا شرایع ایمانی و قوانین موضوعه؟! با در نظر گرفتن شئون و مصالح اجتماعی انسان حقوقی بر انسان قائل شده اند، بعبارت دیگر: آیا آدمی پیش از شرایع و تقنین قوانین دارای حقوقی بود که حافظ و مبین آن شرایع و قوانین شده یا حقوق به برکت شرایع و قوانین با انسان اعطاء گردید برای حل این مشکل، باید بدانیم حق از لحاظ مفهوم و مصداق چیست؟! چه گونه میشود حق را تعریف نمود؟!

تعریف حق

مقدمه باید دانست که تعریف هیچ امری بکنه و حقیقت آن امر ممکن نیست تمام تعریفها در همه علوم بلوازم و آثار است که امور را از يك ديگر جدا میسازد گاهی هم مرتبه تعریف از این هم پائین تر و تنها شرح اسم است؛ مانند الفاظی که در کتابهای لغت معنی و شرح میشود. مانند اینکه بگوئیم میغ یعنی ابر که در اینجا تنها شرح اسمی بیش نیست، حال با حفظ این مقدمه برگردیم بتعریف حق - مفهوم حق که در مقابل باطل مفهوماً و مصداقاً قرار گرفته مفهومی است روشن و آشکار، مانند وجود در برابر عدم و تعریف از حق باختیار و سلطنت تعریف به بعضی از لوازم حق است، نه کنه و ماهیت حق!!، با ناتوانی از معرفت کنه و

اکتفا بذکر بعضی از لوازم آن ، بهتر است در مقام تعریف حق بگوئیم حق بسیط و امر ثابتی است برای انسان که برای حفظ آن اگر نیروئی داشته باشد شخصاً برانگیخته میشود ، مانند حق زندگانی ، این تعریف که اشاره بکنه و حقیقت حق مینماید مناسب با مسلکی است که برای انسان قطع نظر از قوانین موضوعه قائل بحقی شده باشد ، دوگی از دانشمندان حقوق با اتخاذ همین رویه گفته است : « هر گاه حقوق عبارت از قانون باشد ارزش نخواهد داشت که يك دقیقه هم برای مطالعه آن صرف وقت شود ، حقوق مخدوم و قانون در صورتیکه رسا باشد قانون گذار در صورتیکه بتواند استمداد از غیب نماید و جانشین مقام رسالت حقه شود قضات در صورتیکه مأمون از خبط و خطا باشند خدمت گذاران حقوق انسانی خواهند بود . ژرژرنار دانشمند فرانسوی حقوق را امر اخلاقی و آن را از تراوش وجدان پاك و ضمير تابناك انسانی میداند ، عدالت را ناموس اخلاق اجتماعی نامید با حقوق طبیعی متشابه می‌شمارد !! .»

چند کتاب در اصول شرایع مذهب جعفری

در اصول شرایع مذهب جعفری چند کتاب بسیار مهم و نفیس چاپ شد محققان و مدققان آنها را فراموش نمی‌کنند ، این کتابها از کتب درسی نیست ، کمتر دانشجویان بدانها توجه دارند ، مهمترین آنها این است :

- ۱- مفاتیح الاصول تألیف سید محمد طباطبائی کربلائی
- ۲- قوامع الفضول تألیف شیخ محمود میثمی عراقی : این کتاب خلاصه تقریرات درس شیخ مرتضی انصاری است . مؤلف کتاب مفصل دیگری

تألیف کرد که کتاب قوامع خلاصه آن است، «بخط مؤلف در نزد ملک-
المتکلمین میثمی واعظ بنام تهران موجود است»

۳- حقایق الاصول تألیف ملاعبدالرحیم نجف آبادی، از بزرگان
شاگردان حوزه درس شریف العلماء مازندرانی بود از استادان بنام. از
مراجع بزرگ اصفهان بشمار میرفت کتاب حقایق «در اواخر زندگانی مؤلف» در
سال هزار و دو بیست و هشتاد و شش بجای رسید.

در این کتابها سخنان علمی، آراء و نظریات دقیق اشعری، معتزلی،
اخباری، اصولی، دانشمندان مذاهب اسلامی نقل و تجزیه و تحلیل شده
است هر یک از این کتابها در حقیقت دائرة المعارف اصول شرایع اسلامی
است که بقلم دانشمندان مذهب جعفری تحریر شده است.

حاج آقا رضا همدانی

آقا رضا همدانی از بزرگترین دانشمندان بود. از بزرگان فقه مذهب
جعفری، بشمار می رفت، محقق، مدقق، پارسا، صاحب حسن اخلاق بود، از
شاگردان سید محمد هاشم خونسازی، میرزا محمد حسن شیرازی که او
از شاگردان شیخ مرتضی انصاری بود.

محقق همدانی دانشمند بزرگواری بود که در زمان خود چون
قدرت بیان نداشت گمنام زیست، بعضی از خاصان او را می شناختند!!
گویند بواسطه نداشتن قوه تقریر بیان شاگردان حوزه درس او
از هفت تا هشت نفر بیشتر نمیشد کمتر اتفاق می افتاد که حلقه درس این
استاد محقق و مدقق بزرگ پانزده تا بیست نفر میرسید گویند گاهی هم جزوه -
های درسی خود را به فضلا و دانشمندان می فروخت و از این راه

گذران می‌کرد .

هنگامی که کتاب‌های طهارت، صلوٰة حاج آقا رضا همدانی چاپ شد شهرت علمی مؤلف زیاد گردید. همه کسانی که در عصر او سرگرم تحصیل بودند خود را از شاگردانش بشمارمی آوردند .

استادان ارجمند ما میرزا محمد حسین نائینی و آقا ضیاءالدین عراقی «اراکی» که حقا از بزرگان اساتید، مشاهیر دانشمندان علوم اسلامی در عصر حاضر بشمارمی آیند، درس‌ها، بحث‌های فقه‌ای خود را بر تالیفات حاج آقا رضا قرار نهادند .

حاج آقا رضا همدانی «وفات در ۲۸ صفر هزار و سیصد و بیست و دو در سامرا» چند کتاب بسیار نفیس بنام «مصباح الفقیه» تألیف نمود از جمله :

۱- کتاب صلوٰة ۲- کتاب طهارة ۳- کتاب خمس ۴- کتاب زکوة همه اینها چاپ شده و مورد توجه استادان است استاذان ارجمند ما آقا ضیاءالدین عراقی و آقا میرزا محمد حسین نائینی کتابهای صلوٰة، طهارت همدانی را اساس درس فقهی «بخش عبادات» خود قرار میدادند، حاج آقا رضا در تالیفات بسیار نفیس خود که شاهکار علمی مذهب جعفری در عصر حاضر بشمار میرود، بر آراء و نظریات علمی شیخ مرتضی انصاری سخت معتقد است.

کتاب حاشیه بر فرائد شیخ از او چاپ شده کتاب بسیار دقیق در اصول شرایع است، کتاب حاشیه بر مکاسب شیخ از وی تا کنون بچاپ نرسیده .

قدرت قلم، سبک نگارش، دقت نظر، تحقیق در سخنان و آراء بزرگان در تألیفات محقق همدانی نمودار است، بخصوص در کتاب صلوة، طهارت او روشن تر می باشد. آرامگاه او در صحن حضرت امیر (ع) در نجف، کنار قبر آشتیانی، نراقی در قسمت غربی صحن قرار دارد.

کتاب الفوائد الرضویة علی الفرائد المرئویة همدانی در سال ۱۳۰۸ تألیف شد، در ۱۳۱۸ ه. ق در تهران چاپ و منتشر شد، دقیق ترین دانشجویان روحانی بآن کتاب بسیار نفیس نظر دارند.

براستی اصول شرایع مذهب جعفری را محققانه، مدققانه تألیف نمود.

سید محسن عاملی صاحب کتاب اعیان الشیعه: سرا گفت که استاد ما حاج آقا رضا در بیان و گفتار ناتوان بود از این جهت دانشجویان روحانی کمتر بدرس وی میرفتند قدرت قلمی او از همه معاصران بیشتر بود.

کتاب جواهر الکلام از زمان تألیف تاکنون پایه بحث و درس و انتقاد حوزه های علمی است، بعد از انتشار کتابهای طهارت، صلوة محقق همدانی، بیشتر فضلا و دانشجویانی که تحصیلات عالی داشته و دارند به پیروی از استادان بنام خود پایه مطالعه و بحث و اجتهاد در فقه مذهب جعفری را بر این کتابها قرار دادند.

آخوند ملا محمد کاظم خراسانی

ملا محمد کاظم هروی در سال هزار و دو بیست و پنجاه ه. ق در مشهد بدنیا آمد. زیر سایه پدر روحانی خود سرگرم تحصیل شد، گویا دوسه

ماهی در سبزوار در درس حاج ملاهادی سبزواری (۱) حاضر شد، در رجب هزار و دویست و هفتاد و هفت به تهران رفت، در نزد استادان حکمت تحصیل کلام و فلسفه کرد. در سال هزار و سیصد و هفتاد و هشت ه ق به نجف رفت.

پیش از وفات شیخ انصاری موفق شد که محضر شیخ را درک نماید. پس از دو سال و چند ماه که از تاریخ اقامت او در نجف گذشت انصاری وفات نمود. پس از وفات استاد از شاگردان میرزا محمد حسین شیرازی شد، از حوزه درس میرزای شیرازی استفاده‌های علمی و روحانی بسیار کرد، پس از مهاجرت میرزا به سامرا، محقق خراسانی در بحث و درس استقلال پیدا نمود.

میرزای شیرازی هم او را ترویج و تشویق نمود. طالبان علوم را بدرس وی روانه می‌کرد. دانشجویان روحانی کتابهای درسی را در نزد او می‌خواندند تا کم‌کم شخصیت علمی محقق خراسانی نمودار شد، در بحث خارج او «درس‌های نهائی و عالی» فضایی بسیار حاضر میشدند، گویند بیش از هزار نفر طلبه در زیر منبر استادی نشستند. تقریباً دروس عالی اصول شرایع مذهب جعفری منحصر به محقق خراسانی شد، شاگردان

۱- برای شرح احوال حکیم سبزواری نگاه کنید برساله زندگانی و فلسفه حاج ملاهادی سبزواری چاپ طهوری و کتاب تاریخ فلاسفه اسلام جلد ۲ و در دوره هفتم و هشتم مجله ماهانه وحید چاپ تهران که همه آنها بقلم مؤلف این کتاب است.

بسیاری را پرورش علمی و روحانی داد.

آخوند سه مدرسه در نجف بنا نهاد

محقق خراسانی در زمان خود سه مدرسه برای دانشجویان علوم در نجف بنا نهاد، نگارنده این سطر در حدود مدت هشت سال در مدرسه بزرگ در نجف طلبه و ساکن بود.

آخوند ملا محمد کاظم خراسانی از بنیان گزاران مشروطیت ایران بود.

در حدود هزار نفر طلبه دانشمند در پای منبر درس او همه روزه می نشستند .

در قدرت بیان و تجزیه و تحلیل دانش از سرآمدان زمان بود .

بزرگواری آخوند خراسانی

در سلامت نفس و پاکدامنی مشهور بود. دانشجویان حوزه درسی آخوند استاد خود را دوست میداشتند، بآراء و عقاید علمی و سیاسی وی سخت معتقد بودند در تمام شئون اجتماعی و سیاسی و روحانی ایران، عراق، عرب، سوریه، افغانستان و هندوستان شاگردان محقق خراسانی در صف اول مذهب جعفری قرار داشتند بیشتر وقتها خدماتهای بزرگی در راه اسلام انجام دادند .

محقق خراسانی مردی پاکدامن، سلیم النفس، صاحب احساسات پاک و بی آرایش بود، دوست و دشمن از صفات برجسته و سجایای اخلاقی او ستایشها نمودند، همه به پاکوی اعتراف داشتند، بارها

طلبه‌های مستبد که با او مخالفت سیاسی داشتند، هنگامیکه احتیاج آنان را مجبور می‌کرد که در نزد استاد رفته و از وی کمک بخواهند!! آن مرد بزرگ با نهایت گشاده روئی و خوش روئی نیازمندان را می‌پذیرفت، بیشتر از آنچه که تقاضا داشتند انجام میداد!!

شاگرد دانشمند، دانشجوی پارسا را که اختلاف سلیقه سیاسی با او داشت از اکرام و احسان استاد شرمسار میشد!!
آری چنان کنند بزرگان، چه کرد باید کار!!

در روز سه‌شنبه دهم ذی‌حجه الحرام سال هزار و سیصد و بیست و نه هجری پیش از طلوع آفتاب محقق خراسانی وفات یافت بنا به تمایلش در کنار آرامگاه حاج میرزا حبیب‌الله مجتهد رشتی در غرفه دست چپ صحن حضرت امیر(ع) پیوست ببازار بزرگ دفن شد.

داوری تاریخ در باره پیشوایان روحانی مشروطه

کارهای سیاسی محقق خراسانی و سایر بزرگان مذهب جعفری که در نجف اشرف بودند سخن دراز است کتاب جداگانه‌ای لازم است، داوری تاریخ در مؤسسان و بنیان گزاران مشروطیت نیاز به مدرک‌ها، سندهای سیاسی دارد که بمرور ایام در دسترس افکار عمومی قرار خواهد گرفت، این اندازه ثابت شد پیشوایان مذاهب جعفری که آن زمان در نجف بودند و فتوای بر علیه استبداد میدادند حسن نیت داشتند!!

کتاب «کفایة الاصول» تألیف محقق خراسانی بارها در ایران چاپ شد این کتاب دوره کامل اصول فقه مذهب جعفری است، از هنگام تألیف و انتشار کتاب مزبور تا کنون از کتابهای رشته عالی درسی اصول فقه

بشمار میرود.

کتاب کفایه ، آخر کتابی است که در اصول فقه درس میخوانند بنا بر این استادان بنام این کتاب را حاشیه‌ها ، شرح‌ها نوشته‌اند ، این حاشیه‌ها و شرح‌ها از مدرک‌های بسیار نفیس اصول شرایع فقه مذهب جعفری بشمار میرود ، در میان صد کتاب اصول فقه که بنام حاشیه بر کفایه نامیده میشود ، ده‌ها کتاب در تشریح اصول شاهکار علمی است!!

شیخ علی قوچانی

حاشیه قوچانی بر کتاب کفایه بارها با کتاب مزبور چاپ شد. شیخ علی قوچانی از فضیلتی حوزه علمی نجف اشرف بود، نخستین دانشمندی است که بر کتاب کفایه حاشیه دقیق نوشت، مؤلف پس از وفات استاد خود در بازگشت بایران در قصر شیرین وفات یافت ، خدایش رحمت کناد .

شیخ مهدی خالصی

شیخ مهدی خالصی، از مراجع تقلید مذهب جعفری بشمار میرفت. کتاب کفایه را شرحی نوشت . در بغداد چاپ شد، استادان ما که از شاگردان صاحب کفایه بودند بارها مرا گفتند که : هنگامیکه کتاب خالصی را استاد دید گفت : این کتاب خالصی کتاب دیگری است !! کتاب من هم کتاب جداگانه‌یی است !! آنچه را که در کتاب کفایه نوشته‌ام غیر از آن است که خالصی بنام حاشیه بر کتابم نوشت !!

شیخ مهدی خالصی از بزرگان دانشمندان روحانی بود که در استقلال

بین‌النهرین نقش مؤثری داشت، خالصی از طرف فیصل نخستین شهریار عراق به همراهی سایر بزرگان روحانی مذهب جعفری بایران تبعید گردید، در مشهد در هنگام تبعید مسموم شد و به شهادت رسید. مشهور گشت که فرزند بنام او شیخ محمد خالصی زاده پدر را زهر خوراند؟!.

خدا داناست!!

خالصی دورساله بسیار نفیس در قواعد فقه بعربی تألیف نمود، در همان زمان در مشهد چاپ شد.

خالصی از پارسایان فقیهان مذهب بود، شخصیت علمی، روحانی ممتازی داشت، صاحب تألیفات ارزنده در اصول و فقه بود.

تاریخ منصب شیخ الاسلامی

در کشور پهناور عثمانی انتخاب شیخ الاسلام با پادشاه عثمانی بود، یک نفر از روحانیان اهل سنت و جماعت را بنام شیخ الاسلام تمام کشور معین میکرد، شیخ الاسلام حق داشت برای هر یک از استانها، شهرستانها، شیخ اسلام معین کند. این شیخ متصدی امور شرعیات مسلمانان مانند تصدی اوقاف، امور خیریه، بریه میشد، امور قضائی مردم هم بوسیله شیخ الاسلام انجام میشد.

در ایران برای هر استانی یک شیخ الاسلام بفرمان شاه منصوب میشد امور حسبی، قضائی مردم را انجام میداد.

شیخ الاسلام هر استانی افرادی از روحانیان هر محل را برای تصدی امور حسبی. دعاوی مردم معین می‌کرد.

شیخ الاسلامی از زمان خلافت عثمانی دایر شد، در دوره خلفای اموی، عباسی سابقه نداشت!

شیخ الاسلام اسلامبول در حوزه درس آخوند ملامحمد کاظم خراسانی

اکنون ماجرای برخورد شیخ الاسلام دربار عثمانی را با بزرگترین عالم روحانی مذهب جعفری در اینجا نقل میشود.

گویند آوازه و شهرت دانش محقق خراسانی بدیار عثمانی رسید، فضلا و دانشمندان آن سامان مایل شدند که حوزه‌های درسی او را از نزدیک به بینند، تا آنجا که شیخ الاسلام، اسلامبول آهنگ سفر کرد، به بهانه زیارت آرامگاه امام اعظم «ابوحنیفه» به بغداد شتافت!! از بغداد به نجف رفت، حوزه‌های علمی و روحانی هزارساله مذهب جعفری را از نزدیک دیدار نمود!! قضا را صاحب کفایة الاصول در مسجد طوسی بر بالای بام مسجد درس می‌گفت:

شیخ الاسلام نا آشنا در حوزه درس وارد گشت!! طلبه‌ها چون سابقه ذهنی داشتند، دانستند که تازه وارد باید مفتی دیار عثمانی باشد، لباس، عمامه، فینه، نشانی از سمت رسمی و روحانی وی بود!! برای مهمان ناخوانده حریم قائل شدند، احترام لازم را نمودند، شیخ عثمانی در جرگه دانش پژوهان نشست!! آخوند بفرست در یافت که تازه وارد شیخ الاسلام است، بحث و انتقاد درسی را کشاند باینکه ابوحنیفه مؤسس مذهب حنفی میگوید: نهی در احکام دلیل صحت است نه فساد!!،

این نظریه اصولی را با قدرت بیان خود نیکو شرح داد، دلایل‌های ابوحنیفه را با بیانی رسا تقریر نمود، عالم بزرگ و روحانی رسمی

کشورهای عثمانی از سخنان شیوای پیشوای بزرگ مذهب جعفری باهتزاز در آمد!! بزبان حال مترنم بود که : عجبا استاد نامی، مدرس مشهور، فقیه بزرگوار مذهب شیعه!! چگونه از نظریه‌های فقهی و اصولی مذهب حنفی سخن می‌گویید!؟

مگر نه این است که هر يك از مذاهب‌های اسلامی برای خود پایه، بنای علمی استوار کرده‌اند!!؟

مفتی دیار بزرگ ترکیه در این اندیشه بود که ناگهاه محقق خراسانی ما گفت : اگر این ایراد بر نظریه امام اعظم بشود چه جور است؟!،

شیخ الاسلام در پاسخ گفت: درست است!! این اشکال بر او وارد است!! سپس استاد چند دلیل، ایراد علمی، منطقی، اصولی بر نظریه‌ها، رأیهای ابوحنیفه وارد ساخت، شیخ دید که بناهای مذهب حنفی یکی پس از دیگری خراب شد، از سوی دیگر همه تحقیقات استاد و مدرس بزرگ شیعه را باور نموده بود!!؟

آنگاه استاد نظر دانشمندان مذهب جعفری را بیان داشت، آخرین نظریه شیخ مرتضی انصاری را با بیانی دقیق و تحقیقی ایراد نمود و نظر خود را هم تقریر کرد، که نهی در احکام دلیل بر فساد آن حکم است!! عالم مشهور و مفتی بزرگ اسلامبول در برابر گفتار شیرین، بیان منطقی و علمی استاد تسلیم شد، آنگاه استاد گفت: گویا شیخ الاسلام عثمانی باشند که حوزه درس ما را بقدم خود رونق دادند!! با احترام ایشان درس خود را بپایان میرسانم، خوب است ما را بهره‌مند سازند، شیخ به نزدیک

کرسی درس رفت، استاد از کرسی پائین آمد، منبر درس و بحث را بشیخ-
الاسلام اسلامبول برگزار کرد!! شیخ نگاهی باطراف کرد، دید در حدود
هزار دانش پژوه فاضل، مجتهد در زیر کرسی درس نشسته‌اند، عظمت
مجلس درس رئیس مذهب جعفری چنان او را گرفت که با فروتنی خاصی
در کنار آخوند نشست!!

پس از گفتگوهای دوستانه، کشیدن سیگار، هر چه آخوند خواست
با احترام او را جلو اندازد، شیخ الاسلام قبول نکرد، چنان شیفته محقق
خراسانی شد که تا اسلامبول هم‌هانش صحبت از شخصیت علمی و روحانی
آخوند ملامحمد کاظم خراسانی بود!!

بعقیده نگارنده ناچیز این سطرها این گونه دیدارهای علمی و
روحانی است که اختلافات مذهبی را از بین می‌برد و مقدمات نزدیکی
مذهب‌ها را فراهم می‌سازد، بزرگان و پیشوایان بزرگ مذهبی این راه
ورسم را داشتند مگر آنکه دست سیاست آنها را جدا می‌ساخت.

قاعده لاضرر از اصول شرایع فقه جعفری

۱- در مورد قاعده نفسی ضرر و ادله احکام، تعارض بین این دو
قاعده دانشمندان اسلامی اختلاف دارند، باینکه در مورد تعارض بین
قاعده لاضرر و ادله احکام نسبت بین این دو حکومت است، یا ورود
یا تخصیص؟؟!

۲- شیخ مرتضی انصاری قاعده نفسی ضرر را بر قاعده و ادله احکام
وارد میدانند ولی محقق خراسانی با تشریح نظرات سایر فقهاء خود
نتیجه می‌گیرد که قاعده لاضرر بر ادله احکام وارد است، یعنی هر جا تعارضی

بین این دو موجود باشد قاعده نفسی ضرر بر سایر ادله احکام وارد است،
و ادله احکام موضوعاً منتفی است، باین معنی هر جا زیان آمد موضوع
از بین میرود!

۳- بطور کلی روی قواعد فقهی، قاعده نفسی ضرر بحکم «لاضرر
ولاضرار فی الاسلام» بر ادله احکام حکومت دارد .

۴- اکنون باید دید که اصل لاضرر و لاضرار فی الاسلام در چه
موردی پدید آمد؟! روایتی است از حضرت رسول (ص) درباره ثمره بن
جندب که درخت خرمائی داشت، راه ورود بآن درخت از خانه یکی از
انصار مدینه بود، هر وقت که ثمره بن جندب برای آبیاری و سرکشی
میخواست بدرخت خود رسد، بدون اطلاع و اجازه صاحب خانه وارد
خانه او میشد، از آنجا بطرف درخت خود میرفت!! این کار سبب شکایت
شد، صاحب خانه به نزد حضرت محمد (ص) شتافت، ماجرا را بیان داشت؟
پیامبر اسلام ثمره بن جندب را خواست فرمود هر وقت که میخواهید به
نزدیک درخت خود روید نخست صاحب خانه را خبر دهید، ثمره بن
جندب گفت: راه عبور من خانه اوست!! حق دارم برای آبیاری بدون
اجازه و اعلام صاحب خانه وارد خانه شوم!! حضرت فرمود درخت خود را بصاحب
خانه بفروشید، صاحب درخت خودداری کرد!!

حضرت بهای درخت را زیادی نمود! مالک باز خودداری کرد!
حضرت فرمود درخت را بمن واگذار کنید، بجایش خداوند بشما درخت
بهتری خواهد داد؟! باز خودداری کرد!! حضرت ناراحت شد فرمود .
انك رجل مضار لاضرر و لاضرار فی الاسلام : یعنی تو مرد مزاحمی هستی

و ضرر میزنی در اسلام ضرر و ضراری نیست پس از ناامیدی حضرت به -
صاحب خانه فرمود که درخت را قطع کنید و دور اندازید!! مدرك قاعده
لا ضرر همین بیان حضرت رسول (ص) است .

۵ - تردیدی نیست که ما بین احکام اسلامی حکم ضرری از طرف
شارع و قانون گذار وضع نشده است، بیان دلالت حدیث لا ضرر بر دلایل های
احکام بستگی دارد باینکه روشن شود مراد از زیان و بیان فرق بین ضرر
و ضرار، تبیین مراد از حرف «لا» میباشد آیا هدف از آن نفی ضرر است
یا نهی از زیان است؟!

۶- زیان در برابر سود است، سود بمعنی فایده است، زیان عبارت
است از کمی، خسران، نقصان، از دست رفتن چیزی است .

۷- تفاوت ما بین ضرر و ضرار چهار سخن است:

۱- بعضی گفته اند ضرر اسم مصدر است، ضرار مصدر یعنی ضرر
بمعنی منقصت است.

۲- ضرار عبارت از نقص وارد کردن یعنی زیان زدن است .

۳- سخن دیگر این است که ضرر و ضرار هر دو مصدرند النهایة
ضرر بمعنی زیان زدن بدیگری است، بمنظور بهره شخصی مانند مغبون
کردن یکی از دو طرف داد و ستد طرف دیگر را، ضرار بمعنی زیان
رسانیدن بدیگری است نه برای بهره و سود خویشتن .

۴- ضرار، اضرار بمعنی مجازاتی است یعنی زیان زدن در برابر
مجازات مانند زیان در برابر قصاص نفس، اطراف نفس، یا زیان زدن در
برابر تقاص مال.

۸- گفتار دیگری هم هست که میگویند: اساساً تفاوتی بین ضرر و ضرار نیست هر دو يك معنی دارند، در بیان حضرت رسول (ص) «لا ضرر ولا ضرار» فقط برای تأکید است.

۹- اما حرف «لا» در لفظ لا ضرر سداً احتمال دارد یکی اینکه حرف «لا» بمعنی نهی باشد، مراد این باشد که نباید بدیگری زیان زد، زیانی بردیگری وارد کرد، دوم اینکه «لا» بمعنی نفی باشد، یعنی نفی صفت، ضرر و ضرار در شرع جایز نیست سوم اینکه «لا» نافیه باشد، ماهیت زیان را نفی کند یعنی حقیقت ضرر و ضرار در اسلام نیست.

۱۰- احتمال نخستین از دو جهت برخلاف ظاهر است یعنی یکی اینکه «لا» ظاهر در نفی است، حمل آن بر نهی مقصود نیست! برخلاف ظاهر است.

۱۱- دیگر اینکه جمله خبری را حمل کردن بر جمله انشائی گذشته از اینکه برخلاف ظاهر است، نیاز بدلیل دارد.

۱۲- نکته دیگری که باید در این مورد گفتگو شود این است که: مراد از «لا ضرر و لا ضرار فی الاسلام» اگر ضرر و ضرار در متعلقات احکام اسلامی باشد متصور است.

۱۳- مراد این است حکمی که متضمن ضرر و زیان باشد در احکام اسلامی وضع نشده است، متعلقات احکام عبارت است از کارهای مسلمانان در نتیجه منظور از نفی ضرر، در متعلقات احکام اسلامی است بعبارت دیگر نفی حکم، بزبان نفی موضوع و متعلق حکم است.

۱۴- در نتیجه روشن میشود که زیان در کار مردم و متعلق احکام

است ، چون شارع هیچگاه تکلیف مشکل و سخت یا زیان آور بکسی
نمی‌کند بنا بر این در هر حکمی که ضرر و زیانی را در برداشته باشد
بحکم «لا ضرر ولا ضرار» موضوع حکم ضرری از بین می‌رود !!

۱۵- مانند اینکه هر کس در خانه و ملک خود حق دارد هر گونه
تصرف مالکانه بکند ، ولی هر گاه تصرف مالک در ملک خود لازم‌هش
زیان رسانیدن بهمسایه شود !! مالک - حق چنان تصرفی را در ملک
خود ندارد .

۱۶- مانند اینکه شخصی در خانه خود ماشینی یا کارخانه‌ای نصب
کند ، بکار انداختن کارخانه یا ماشین و صدای آن سبب ارتعاش و تزلزل
بنای خانه همسایه گردد ، در این صورت چون نصب کارخانه سبب
زیان دیگری است بنا بر این مالک از نصب کارخانه در ملک خود
ممنوع است .

۱۷- صاحب خانه‌ئی در خانه خود نزدیک دیوار بنای همسایه باغچه‌ای
احداث کند ، همه روزه باغچه را آبیاری نمایند بطوری که دیوار بنای
همسایه رطوبت پیدا کند و خیس شود . در این صورت مالک باغچه محکوم
به از بین بردن باغچه است و باید جبران خسارت دیوار همسایه را به-
پردازد !!

۱۸- باید دانست که جمله «ضرر ولا ضرار» جمله خبری است یا
انشائی؟ ثابت شده که جمله مزبور جمله انشائی است نه خبری!! مراد
این است که نباید بکسی زیان وارد ساخت ، پس بیان دلالت حدیث
ضرر بر قاعده احکام این است که مراد از اسلام احکام اسلامی است ،

معنی خبر نبوی است که زیان در احکام اسلام نیست.

۱۹- چون در احکام اسلامی قابل نیست که گفته شود در آن زیان

نیست زیرا ضرر همیشه در متعلقات است که عبارت از کار مردم باشد یا

مراد از کار مردم عمومیت دارد از دادوستد و عبادت‌ها است.

۲۰- در عبادت‌ها مانند اینکه شراب خواری حرام است ولی اگر

ضرورت طبیی اقتضا کند لازم میشود.

۲۱- روزه اگر برای کسی زیان مزاجی داشت بحکم لاضرر حرام

میشود.

۲۲- در بیان توضیح این مطلب باید گفت بحکم او فوالعقود

تمام عقود لازم است اعم از بیع ضرری یا غیر ضرری، قاعده لاضرر

دلالت دارد بر اینکه در بین احکام اسلام که از جمله لزوم بیع است حکم

ضرری نیست.

۲۳- در نتیجه بر طبق حدیث مزبور باید گفت حکم ضرری او-

فوالعقود را تخصیص میدهد بواردی که در بین ضرری نباشد همین قسم

در عبادت هم حدیث مزبور دلالت دارد که عبادت ضرری که از آن جمله

آن نماز و روزه باشد وجود ندارد.

۲۴- در عقد بیع، بیع غبنی نسبت بمغبون حکم ضرری است.

بقاعده نفی زیان این حکم، حکم لزوم در بیع از بین میرود. یا در مورد

تخلف وصف‌ها یا تخلف شرط بحکم لاضرر معامله بیع از حکم لزوم با

وصف ضرری بیرون میرود.

۲۵- بنابر این نتیجه گرفته میشود که دلیل قاعده نفی ضرر

دلیل‌های احکام را محدود می‌کند. یا تخصیص به معاملات و عقودهای غیر ضروری می‌دهد.

۲۶- دلیل دیگر از برای تقدم دلیل قاعده لاضرر بر دلیل‌های احکام این است که اگر فرض نمائید ادله احکام مقدم باشد بر دلیل قاعده نفی- ضرر؟! لازم می‌آید دلیل قاعده بی‌مورد و لغو باشد!! زیرا نسبت لاضرر با سایر دلیل‌های احکام بیک روش است.

۲۷- هر گاه بنا باشد عموم دلیل حکم را با افراد ضرری حمل کنیم باید تمام ادله احکام را با افراد ضرری عمومیت بدهیم در این صورت دیگر موردی باقی نمی‌ماند که لاضرر را بر آن حمل نمائیم. برخلاف اینکه اگر قاعده لاضرر مقدم باشد بر ادله احکام بدیهی است هر یک از ادله احکام مشتمل افراد غیر ضرری هم باشد که می‌توانیم لاضرر را مقدم بدانیم و دلیل حکم را حمل کنیم بر آن افراد غیر ضروری.

۲۸- اما در مورد لزوم بیع نسبت به فروشنده در صورت تأخیر قیمت، گرچه بعضی گفته‌اند برای اثبات خیار تأخیر قیمت گذشته بر حدیث وارده باید بقاعده نفی ضرر نیز متوسل شد.

۲۹- تحقیق قضیه این است که لاضرر اقتضاء نفی لزوم و ثبوت خیار ندارد!! ولی مفاد لاضرر نافی حکم ضرر بزبان نفی موضوع ضرری باشد. یعنی کارهای زیان بخش در شریعت مطلقاً دارای حکمی است

۳۰- در نتیجه معنی حکم ضرری عبارت از حکم مشتمل بر ضرر و حکم مشتمل بر ضرر عبارت از حکم بر متعلق و فعل می‌باشد، مثلاً اگر متعلق حکم لزوم در خرید مشتمل بر زیان نباشد قهری است که حکم

ضرری وجود ندارد .

۳۱ - در نتیجه معنی لاضرر بر این میشود که بین احکام اسلام حکمی که کار زیان بخشی را در برداشته باشد وجود ندارد ، در اساس احکام اسلام حکم ضرری از طرف شارع وضع نشده است .

۳۲ - نسبت به حدیث تسلیط «الناس» که از جمله دلایل های احکام است، عبارت است از تصرف مالك در مال خود بهر جوری که بخواهد .

۳۳ - نخست نسبت بین قاعده نفی ضرر و قاعده تسلیط با اصطلاح عموم خصوص من وجه است . زیرا دلیل قاعده لاضرر دلالت می کند بر نفی کردن بر حکم ضرری در شرع . اعم از حکم جواز تصرف در مال یا احکام دیگر که تسلیط باشد، اعم از اینکه تصرف در مال مشتمل بر ضرر غیر مالك باشد یا نباشد؟! در ماده اجتماع که تصرف مالك مشتمل بر ضرر غیر باشد بین دلیل نفی ضرر با اصل «الناس» تعارض دارد زیرا اصل «الناس» اقتضا دارد بجواز تصرف مالك در مایملك خود بطور مطلق، در مورد ضرر عموم لاضرر اقتضا می کند که جواز تصرف مالك در مایملك خود، در مورد زیان رسانیدن بدیگری محدود باشد !!

۳۴ - مانند اینکه مالك در ملك خود قناتی را حفر کند که سبب از بین رفتن آب باکم شدن آب قنات دیگری گردد یا در خانه چاهی حفر کند که موجب زیان همسایه شود .

۳۵ - بدیهی است در مورد تعارض ما بین این دو قاعده لاضرر و اصل تسلیط دلیل لاضرر مقدم است، باید گفت تصرف مالك چون زیان رسانیدن بدیگری همیشه، جایز نیست !!

پس در نتیجه باید قاعده «الناس مسلطون علی اموالهم» را تخصیص

دهیم در مورد های غیر ضرری !!

۳۶- بطور کلی در شریعت اسلام حکمی که لازمه اش زیان بد دیگری

برسد وضع نشده است. اعم از اینکه حکم تکلیفی باشد یا وضعی، در

حالی که لزوم داد و ستد منافات با وجود غبن دارد. زیرا قانون گزار

اسلامی بیع را از عقده های لازمه قرارداد در صورتیکه برای مشتری حق

بکار بردن خیار بعنوان خیار غبن موجود است، یا مثل اینکه لازمه

خرید و فروش با حق شفعه شریک منافات دارد. یا در عبادت ها و جوب

وضو در صورتی که آب یافت نشود بخواهد نماز گزار آب را از شخصی به

بهائی گران بخرد !!؟

این سخن شیخ مرتضی انصاری است :

۳۷- صاحب کفایه گوید: حاصل سخن این است که در شریعت اسلامی

حکمی که منشاء زیان باشد اساساً وضع نشده است، هر گاه در خرید و فروش

پس از انجام آن زیانی متوجه خریدار شود که ناشی از خود داد و ستد یا ناشی از

کار فروشنده نباشد مانند آفت های آسمانی، البته در این موارد نمی توان

معامله را ضرری دانست، زیرا زیان ناشی از انجام خرید و فروش هنگامی

تحقق می یابد که کاراختیاری و ناشی از کار فروشنده در داد و ستد باشد.

کوتاه سخن باید ما بین زیان در داد و ستد برای خریدار ناشی از کار فروشنده

باشد، جوری که زیان را مسبب و کار فروشنده را سبب زیان بدانیم ما بین

آنها رابطه سببی و مسببی قائل گردیم، خلاصه در نظر مردم باید زیان

ملازمه با کار فروشنده داشته باشد که مردم بگویند که اگر کار فروشنده

نبود این ضرر بخریدار وارد نمیشد !!

پیشوایان روحانی پارسا بودند

بزرگان شریعت اسلامی که راهبران مردم بودند، زندگانی ساده و بی‌آلابشی داشتند، همان راه و رسم پیشوایان مذهب جعفری را بر نامه کار خود قرار میدادند.

چنانکه همه میدانیم شیخ مرتضی انصاری و شاگردان مدرسه او بهترین نمونه دانشمندان سلف بودند، اینک چند مثل از آنان در اینجا نقل میشود.

شیخ مرتضی انصاری نیز از جمله علمائی بود که باقناعت و پارسائی خو گرفته‌اند.

اختلاف ایران و دولت عثمانی

يك زمانی که میانه دولت ایران با دولت عثمانی در باره وقایع عراق عرب و تعدیات مأمورین عثمانی نسبت بایران نقاری پدید آمده بود، دولت ایران بوالی پشت‌کوه و بعشایر سنجایی و کلهر فرمان داد در مرزهای عراق آماده حمله شوند و اجتماع سواران و سپاهیان ایرانی در مرزها موجب پیدایش شایعاتی در کر بلاونجف گشت، از آن جمله شهرت دادند که علمای شیعه در خانه‌های خود اسلحه بسیار آماده کرده‌اند تا هنگام حمله لشکریان ایرانی در شهرها نیز مردم شیعه مسلح شوند و مأمورین عثمانی را گرفته بلاد عراق را تسلیم ایران نمایند.

بازرسی در خانه شیخ انصاری .

مأمورین والی دولت عثمانی بغداد بر اثر آن شایعات به تفتیش خانه‌های علمای شیعه پرداختند از آن جمله نزد شیخ مرتضی رفتند برای بازرسی خانه وی اجازه طلبیدند شیخ امر کرد زنان در یک اتاق جمع شوند و مأمورین را فرمود به تفتیش پردازند .

افسران عثمانی با نهایت تعجب اتاق‌ها را از هر گونه اسباب قیمتی خالی یافته جز پلاس و نم‌کهنه و چند بادیه و دیک مسی چیزی ندیدند!! باطاق زنان بدگمان شدند؟! شیخ دستور داد زنان آن اتاق را خالی کردند و افسران بدرون رفته یک سمت اتاق را دیدند که بارهای نامعلومی آنجا رویهم توده شده بالای آنها را هم چادر شب و قطیفه کشیده‌اند؟!

مشاهده آن وضع بدگمانی افسران را قوت بخشید؟! اجازه‌ی تفتیش خواستند؟! با احتیاط جلو رفتند! همین که دست روی بارها گذاشتند دیدند تماماً سکه طلاست نماینده شیخ توضیح داد که هر هفته بارهای طلا و نقره بابت وجوه خیریه و مال امام بیش از آن مقدار بخانه شیخ میرسد و همان هفته هم بمصرف میرسد میان مستحقان قسمت میشود!! افسران عثمانی که وضع لباس شیخ و کسان او، وضع رقت‌بار داخلی وی را نگریستند با وجود آن طلاهای بی حساب، آن چنان پارسائی و قناعت و بی اعتنائی بدنیا را دریافتند همگی گریان شدند!! نزد شیخ رفته پای وی را بوسیده از رفتار خود پوزش طلبیده سرارادت سپردند!!

شیخ لباس زمستانی نداشت.

گویند مدت‌ها می‌گذشت که شیخ لباس زمستانی نداشت!! منتظر بود همسر مهربانش از کرباسی که بدست خود بافته بود، جبه پنبه‌داری بسازد؛ اما عاقبت آن جبه که لای رویه و آسترش يك ورقه پنبه می‌نهادند و سوزن کاری می‌کردند. آماده‌گشت شیخ آن را پوشیده نونوار و دلشاد روانه مسجد میشد، در آن سال سرمای نجف قدری شدت یافته بود، همین که شیخ نمازش را سلام داد شخصی سر برهنه نزد وی آمده عرض کرد:

ای پیشوای اسلام مرا توانائی خرید سرپوشی نیست و سرما آزارم میدهد. شیخ که دید در جیب خود نقدینه ندارد، چاقوئی از يك طلبه گرفته يك آستین جبهی نو را بریده بمستحق داد که با آن سر خود را بپوشاند، آنوقت با وحشت و خجالتی که از مادر بچه‌ها داشت بخانه برگشت! پیش از آنکه همسرش جبه يك آستین را به بیند و غرولند را آغاز نماید؟! شیخ باو گفت؟ مادر محمد، مگر تو نمیدانی که جبه امثال ما باید بی آستین باشد تا بتوانیم باسانی وضو بگیریم؟! همسر شیخ با تعجب جبه را نگریسته اظهار کرد:

تو که اهل ایراد و خلق تنگی نبودی مگر حالا چه شده است؟! آن آستین را بده تا با این آستین دوتائی را برای كودك نوزاد محمد «نوادهی دختری شیخ» پشت بند و پیش سینه بدوزم!

شیخ که دید بدجوری گیر افتاده گفت: هوا آن قدرها سرد نیست که پشت بند لازم باشد، فقط این یکی را میتوانی بریده پیش سینه بدوزی.

زن فریاد زد: آخر آن آستین دیگر چه شد؟! شیخ با لبخندی آرام فرمود: اگر تو از آن آستین حرفی نزنی منمهم از این آستین سخن نمیگویم!! آن وقت زحمت دوختن سینه بند نیز از گردنت خواهد افتاد؟! حکایت کنند که یگی از نوادگان شیخ روزی برای زنش که نوعروس بود پیراهن چیت گل دار خریده بود و شیخ که آنرا دید ابرو در هم کشید و اعتراض فرمود!! در پاسخ اعتراض شیخ آیه‌ای از قرآن مجید را خواندند که مفهومی این است، «بگو چه کسی حرام کرد زینت‌هایی را که خداوند برای بندگانش عیان ساخت.

شیخ فرمود: ای فرزند من نیز باندازه تو با قرآن آشنا هستم، اما میدانی که مردم این شهر فقیرند، تا زمانی که زنان و فرزندان ما را که رئیس و پیشوای خود می‌دانند از حیث پوشاک و خوراک شبیه خود می‌یابند، در فقر و تنگدستی خویش تسلی پیدا می‌کنند ولی چون جامه‌ها را نیکوتر از خود دیدند آنان نیز بهوس تهیه آن افتاده کارشان بوام‌داری و کلاه برداری می‌کشد! مسلمانان بفساد اخلاق و فلاکت اجتماعی دچار میشوند!!

شیخ مرتضی تا نیمه سلطنت ناصرالدین شاه قاجار ریاست عامه مذهب جعفری باوی بود(۱)

۱- کتاب شوخی علماء و دشمنی از سرگذشت بانوان هنرمند، تألیف شادروان رحیم زاده صفوی چاپ تهران. کتابهای داستان شهر بانو سه جلد، و سه اختر تابناک «سعدی - حافظ - ابن سینا» از رحیم زاده صفوی است که زمانی مدیر روزنامه آسیای وسطی و از نویسندگان فاضل و چیره دست ما بود. خدایش رحمت کناد.

نمونه‌یی از پارسائی رهبران روحانی

گویند آقا میرزا محمدعلی مدرس رشتی چهاردهی میدید که بیشتر طلبه‌ها که به نجف اشرف می‌آیند کمتر توجه بدرس و بحث دارند؛ بلکه اصرار دارند که عنوانی بدست آورده در شهر یا دهات خود مقامی دست و پا کنند، از این جهت بی‌سواد بدیار خود بازگشت می‌کردند!! استادان بزرگ هم حاضر نبودند متن کتابهای درسی را در فقه و اصول بآنان تدریس کنند، بهمان عنوان درس خارج در فقه و اصول درس می‌گفتند، بیشتر دانشجویان علوم دینی هم چون تحصیلات خود را تکمیل نکرده بودند از فهم و درک دروس عالی که بنام خارج ایراد میشد ناتوان بودند!!

و عقیده داشت که هر کس کتاب فرائد، مکاسب، شرح لمعه، قوانین را خوب بخواند و بفهمد مجتهد میشود.

بنابراین مقدمات آقا میرزا محمدعلی نذر شرعی کرد که پس از تکمیل تحصیلات خود و رسیدن بمقام عالی اجتهاد درس خارج نگوید، تدریس را انحصار کنند به متن‌های کتابهای درسی، چون دانشجویان بدانند که مجتهد بزرگ و مشهوری باصطلاح طلبه‌ها سطح کتاب‌ها را درس می‌گوید، مرتباً بدرس ایشان خواهند رفت تا بتوانند کتابها را درس بخوانند و از فهم مراد فقهاء و مؤلفین کتب اسلامی دور نشوند. آقا میرزا محمدعلی تا آخرین ساعت زندگانی خود وفا به نذر کرده بیشتر کتابهای فقه و اصول فقه و کلام اسلامی و ریاضیات را که در آن عصر تدریس می‌شد برای صدها دانشجوی ایرانی، هندی، قفقازی، ترکستانی، افغانی، عراقی

ولبنانی تدریس می کرد، این استاد بزرگ و دانشمند نامی مذهب جعفری در اذان مغرب، ظهرها . باعدادان در عراق بالا سر حرم حضرت امیر - المؤمنین علی علیه السلام امام جماعت بود، بیشتر پارسیان، علماء و فضلا و طلبه های مقیم نجف در نماز با ایشان اقتداء کردند صبح ها، عصرها در یکی از حجره های فوقانی قسمت جنوب شرقی صحن درس می داد، بقیه اوقات را بعبادت و تألیفات می گذرانید .

استاد ما آقا ضیاءالدین عراقی «اراکی» حکایت کرد مرا که هر طلبه با استعدادی که به نجف می آمد هر گاه درس خارج خوان بود بدرس آخوند ملا محمد کاظم خراسانی می شتافت ، هر گاه درس های سطح میخواند بدرس های آقا میرزا محمدعلی مدرس رشتی چهاردهی می رفت .

چون شخصیت علمی و روحانی استاد دانشجورا عارناید که چنان استادی دارد؟! و افتخار کند .

آقا ضیاءالدین عراقی داستانها ، قصدهای شیرین از آقا میرزا محمدعلی بخاطر داشت، میگفت میرزای چهاردهی نکته ها، طرفه ها ، در طی بحث های خود بیان می نمود که بیشتر بر حالات درس اومی افزود، از هر يك از شهرهای ایران، هندوستان، قفقاز، ترکستان شاگردانی در حوزه درس داشت که بمناسبتی امثال و حکم آن ناحیده ها را در طی مباحثه خود میگفت، درس ها را از خشکی و جمود بیرون می آورد .

آقا میرزا محمد علی مدرس چهاردهی

در جلد دوم کتاب احسن الودیعة تألیف آقا سید محمد مهدی

اصفهانى « چاپ بغداد » در ذكر مشايخ شيخ على مازندرانى بعربى
چنين نوشته شده: فقيه ربانى و علامه ثانى و زاهد تارك دنياى فانى مولانا
ميرزا محمد على رشتى چهاردهى نجفى آن مرحوم از بزرگان علماء
محققين و اعظم فقها راشدين از بزرگان مدرسین کتب سطح در نجف
اشرف بود .

در محضر بحث درس او بسيارى از فضلاى نجف شرکت مى کردند
نذر کرده بود که تدریس سطوح را مانند کتابهای شرح لمعه قوانین -
الاصول، فصول را ترك نکند قدرت تامی در آن داشت، یکی از مراجع
امامیه بود . از اوست کتاب حاشیه بر کتاب قوانین الاصول ، رساله در
شرح وقت و قبله از کتاب شرح لمعه « چاپ ۱۳۲۴ در تهران » رساله در
اصول دین بفارسی در همان سال چاپ شد، دیگر رساله عملیه، در روز
چهارشنبه محرم الحرام سال هزار و سیصد و سی و چهار هجری قمری
وفات کرد .

چنانکه بر روی سنگ قبرش نوشته شده است، در حجره جنوبی
قبله صحن دفن شده از حاج ملاعلى بن حاج ميرزا خليل رازى نجفى
روایت میگرد.

خويشتن داری و قدرت اراده

سيدعلى مجتهد نوری، از بزرگترین اساتید نجف بود. از شاگردان
حوزه درسی آقا ميرزا محمد على رشتى چهاردهى بشمار میرفت.
حکایت می کرد که میرزای چهاردهی در طی دروس خود طرايف

و ظرایفی را برای شاگردان خود می‌گفت که فایده آنها کمتر از درس نبود، در یکی از درس‌ها استاد مدرس چهاردهی گفت که، استادی داشتم که میگفت، در روزگار تحصیل در یکی از حجره‌های بالای صحن حضرت امیر علیه السلام بودم، شبی از شب‌های ماهتاب در شبستان حجره خود نشسته، سرگرم مطالعه و عبادت بودم. دیدم دوست هم درس من که در حجره دیگر بود شبی را تا بامدادان هر چند دقیقه از شبستان حجره بدرون حجره خود می‌رفت و دوباره بر میگشت!! و مشغول مطالعه میشد؟! مانند شخصی که در حجره حالت انتظاری داشت، از دوست خود نگران شدم، فردای آن شب ماجرا را جویا شدم، دوستم چنین گفت:

راستش این است که، دیروز يك پول سیاه زیادی داشتم، هوس کردم که انجیری بخرم، انجیری خریده در حجره گذاشتم، چون برخلاف عادت بود، بیشتر از خرج روزانه من بود!! تا بامدادان با نفس سرکش خود در کشمکش شدم که چه باید کرد؟!

گاهی تصمیم بر خوردن انجیر می‌گرفتم!! ناگهان از کار نفس خود شرمسار میشدم!! ممکن است فردا کار دیگری انجام دهم، پیرو هوا و هوس گردم!! منصرف میشدم!! دوباره سرگرم مطالعه و عبادت میشدم، گاهی با خود حدیث نفس می‌کردم؟! يك پول سیاه چه ارزشی دارد!! خوب است انجیرك را بخورم!! من که کار حرامی را هم مرتکب نشده‌ام؟! چرا باید شرمنده شوم؟! تا با قدرت اراده با هزاران کشمکش نفس درنبرد شدم، نزدیک سپیده دم انجیرك را بدور انداختم!! شکر خدای بزرگ را بجای آوردم که مرا از مقدمات هلاکت نفس رستگار فرمود،

اصفهانى « چاپ بغداد » در ذكر مشايخ شيخ على مازندرانى بعربى
چنين نوشته شده: فقيه ربانى و علامه ثانى و زاهد تارك دنياى فانى مولانا
ميرزا محمد على رشتى چهاردهى نجفى آن مرحوم از بزرگان علماء
محققين و اعظم فقها راشدين از بزرگان مدرسین کتب سطح در نجف
اشرف بود .

در محضر بحث درس او بسيارى از فضلاى نجف شرکت مى کردند
نذر کرده بود که تدریس سطوح را مانند کتاب های شرح لمعه قوانين -
الاصول، فصول را ترك نکند قدرت تامی در آن داشت، یکی از مراجع
امامیه بود . از اوست کتاب حاشیه بر کتاب قوانين الاصول ، رساله در
شرح وقت و قبله از کتاب شرح لمعه « چاپ ۱۳۲۴ در تهران » رساله در
اصول دين بفارسی در همان سال چاپ شد، ديگر رساله عمليه، در روز
چهارشنبه محرم الحرام سال هزار و سيصد و سی و چهار هجری قمری
وفات کرد .

چنانکه بر روی سنگ قبرش نوشته شده است، در حجره جنوبی
قبله صحن دفن شده از حاج ملاعلى بن حاج ميرزا خليل رازى نجفى
روایت می کرد.

خويشتن داری و قدرت اراده

سيد على مجتهد نوری، از بزرگترین اساتید نجف بود. از شاگردان
حوزه درسی آقا ميرزا محمد على رشتى چهاردهى بشمار ميرفت.
حکایت می کرد که ميرزای چهاردهى در طى دروس خود طرايف

و ظرایفی را برای شاگردان خود می‌گفت که فایده آنها کمتر از درس نبود، در یکی از درس‌ها استاد مدرس چهاردهی گفت که، استادی داشتم که میگفت، در روزگار تحصیل در یکی از حجره‌های بالای صحن حضرت امیرعلیه‌السلام بودم، شبی از شب‌های ماهتاب در شبستان حجره خود نشسته، سرگرم مطالعه و عبادت بودم. دیدم دوست هم درس من که در حجره دیگر بود شبی را تا بامدادان هر چند دقیقه از شبستان حجره بدرون حجره خود می‌رفت و دوباره بر میگشت!! و مشغول مطالعه میشد؟! مانند شخصی که در حجره حالت انتظاری داشت، از دوست خود نگران شدم، فردای آن شب ماجرا را جویا شدم، دوستم چنین گفت:

راستش این است که، دیروز يك پول سیاه زیادی داشتم، هوس کردم که انجیری بخرم، انجیری خریده در حجره گذاشتم، چون برخلاف عادت بود، بیشتر از خرج روزانه من بود!! تا بامدادان با نفس سرکش خود در کشمکش شدم که چه باید کرد؟!

گاهی تصمیم بر خوردن انجیر می‌گرفتم!! ناگهان از کار نفس خود شرمسار میشدم!! ممکن است فردا کار دیگری انجام دهم، پیرو هوا و هوس کردم!! منصرف میشدم!! دوباره سرگرم مطالعه و عبادت میشدم، گاهی با خود حدیث نفس می‌کردم؟! يك پول سیاه چه ارزشی دارد!! خوب است انجیرك را بخورم!! من که کار حرامی را هم مرتکب نشده‌ام؟! چرا باید شرمنده شوم؟! تا با قدرت اراده با هزاران کشمکش نفس درنبرد شدم، نزدیک سپیده دم انجیرك را بدور انداختم!! شکر خدای بزرگ را بجای آوردم که مرا از مقدمات هلاکت نفس رستگار فرمود،

بر نفس چیره خود تسلط یافتیم.

آقا میرزا محمد علی میگفت ما چنان استادی داشتیم که چنین شدیم!! نمیدانم شما چه خواهید شد؟!؟ شاگردان و تربیت شدگان شما چه بلاهائی خواهند گشت!!؟

شیخ زین العابدین مازندرانی

شیخ زین العابدین مازندرانی «۱۳۰۹ ه.ق» در مقدمه کتاب ذخیره العباد (۱) از تألیفات خود نوشته است:

چون احقر عباد زین العابدین ولد مرحوم کر بلائی مسلم بعد از فراغ از تحصیل در باره فروش خدمت جنت مکان سعید العلماء (۲) عازم عتبات شدم در سنه هزار و دو بیست و پنج هجری و مدتی خدمت سید استاد آقا سید ابراهیم قزوینی مشغول به تحصیل فقه و اصول بودم بعد از محاصره عتبات و ابتلای ما و سائر سکنه بآن بلیات بعد از چند ماه مهاجرت به نجف اشرف نمودم و در آنجا مدتی در خدمت باسعادت شیخ استاد محمد حسن صاحب جواهر کلام تحصیل فقه نمودم و بعد از فوت آن مرحوم دوباره مجاور عتبات شدم.

۱- ذخیره العباد چاپ ایران و بمبئی

۲- سعید العلماء مازندرانی از افاضل مجتهدین بود و ریاستی عظیم معتد بها داشت و بعضی از اهل تحقیق او را با شیخ الطایفه استاد الكل مرتضی- الانصاری هم سنگ میکردند این بزرگوار بملاحات منطق و فصاحت بیان یگانه روزگار بنظر می آید اعلی حضرت اقدس همایون را نسبت بوی اقبالی عظیم و توجهی مخصوص بود ص ۱۵۰ المآثر و الآثار ناصری چاپ تهران.

در کتاب المآثر والآثار در شرح احوال شیخ چنین نوشته‌اند :
مجاور حائیر شریف امروز معلوم مقام فقاہت بسیار کم نظیر است گروهی
عظیم از شیعه عراق و ایران و هندوستان او را تقلید میکنند فتاوی وی غالباً
قرین سهولت است فرزندان این رئیس اعظم و فقیه افخم را نیز شنیده‌ایم
که از اجلهٔ علما و جمله فقہاء می‌باشند (۱)

در کتابهای قصص العلماء «چاپ تهران» و احسن الودیعہ «جلداول
چاپ بغداد» همین مطالب‌ها را در باره شیخ نوشته‌اند .

در کتاب رباعیات بابا طاهر تألیف ملا سلطانعلی گنابادی «چاپ
تهران» بمناسبتی حاج شیخ عبداللہ حائری مازندرانی در باره پدر بزرگوار
خود در چند صفحه آخر کتاب مزبور چنین نوشته است :

بعضی از علماء عاملین و فقہای راشدین و عالم ربانی آقا شیخ
زین العابدین مازندرانی حائری بسیاری از رباعیات را بخط مبارک خود
مرقوم فرموده و در مواقع لازمه برای تہییج شوق استشہاد می‌فرمود غالباً
در اسحار زمستان کہ خدمه در حضور مبارکشان آتش می‌افروختند
چون ہیزمہای کز کربلای معلی غالباً تر بود وقت سوختن از یک طرفش
مایعی تراوش مینمود آن مرحوم مترنم باین شعر بابا کہ :

دل عاشق مثال چوب تر بی

سری سوڑہ سری خونابه ریزہ

می‌شدند و تمجید از حسن تشبیه می‌فرمودند .

در باره شیخ داستانه‌ها و حکایت‌هایی بر سر زبانها است بخشی از آنچه را که نگارنده ناچیز این سطرها از مطلعین اهل علم خصوصاً از آقا شیخ محمد باقر آیت‌الله‌زاده مازندرانی شنیده شده است در اینجا نقل مینماید :

خاندان شیخ گویا شیروانی بودند که از آن سامان مهاجرت کردند و در مازندران اقامت نمودند چه دسته‌یی از شیروانیهای ساکن مازندران ابراز ارادت نسبت بشیخ مینمایند و نیاکانشان با شیخ فامیل نزدیک بودند.

سعید العلماء مازندرانی که از بزرگان آن دیار بود و در از بین بردن نهضت بابه اقدام مهمی کرده بود و ریاست عمومی روحانی و اجتماعی و سیاسی مازندران و گرگان را داشت. شیخ در حوزه علمی و روحانی او برورش شد، روزی از روزها شیخ را بنزد خود خواند و گفت چون رسیدگی بامور مردم فرصت درس و بحث را بمن نمیدهد با استعدادی که شما دارید از دانشمندان بزرگ خواهید شد لازم است برای تکمیل تحصیل به عتبات یا اصفهان رهسپار شوید .

شیخ در روزگار تحصیلی خود در مازندران کتابهای قوانین الاصول و مطول را بخط خود نوشته که اکنون موجود است چه در آن زمان این کتابها چاپ نشده بود و همه طالبان دانش کتابهای درسی را می‌نوشتند و مباحثه و درس میخواندند.

شیخ چون بی پول بود بدستور استاد پای پیاده باصفهان شتافت ، چون از اوضاع و احوال آنجا خوشش نیامد بکربلا رفت و در مدرسه

حسن خان که در شمال شرقی صحن مطهر حضرت ابا عبدالله علیه السلام بود حجره کوچکی گرفت و مشغول تحصیل شد، همه روزه در مجلس درس آقا سید ابراهیم قزوینی مؤلف ضوابط الاصول حاضر می شد.

سید ابراهیم قزوینی

در آن زمان آقا سید ابراهیم ریاست حوزه علمی و روحانی را داشت، از مشهورترین مراجع تقلید جهان مذهب جعفری بود، سید شبها بمدرسه حسن خان می رفت و در اوضاع و احوال دانشجویان تفتیش می نمود قضا را شبی بحجره شیخ مازندرانی رفت و دید سرگرم نوشتن درس ها است، جزوه را از شاگرد خود گرفت و بمطالعه پرداخت، دانست که طلبه فاضلی است، مورد نوازش و محبت های استاد قرار گرفت استاد گفت روزها نزدیک منبر تدریس نشیند تا بتواند از تقریرات استاد استفاده نماید، روزی يك تنگری که بر ابرسیصد دینار پول امروز است برای شیخ مقرر می گذاشت (این پول برای يك دانشجو در آن روزها کفایت می کرد).

نظر صاحب جواهر نسبت به سه شاگرد خود

پس از وفات سید ابراهیم قزوینی شیخ بنجف رفت، در حوزه علمی صاحب جواهر حاضر میشد و مورد توجه کامل آن مرد بزرگ قرار گرفت با شیخ مهدی کجوری شیرازی و آخوند ملاعلی کنی موظف بودند که بیشتر روزها و شبها در خانه صاحب جواهر بروند و قبض های وجوهاتی که از همه سوی جهان شیعه برای استاد میرسید بخط خود بنویسند چون هر سه این دانشجویان خوش خط بودند. در رسیده ها اسم دهند، فرستند،

پول، مقدار پول، از چه بابت فرستاده اند تعیین می شد هر رسید را در برابر همان پول می گذاشتند.

گویند در یکی از روزهای ماه رمضان صاحب جواهر بشیخ فرمود: در اطای که مخصوص اینکار است برود رسید پولها را بنویسد، شیخ ما زندگانی تا پس از وقت افطار سرگرم نوشتن بود همین که استاد آمد و متوجه شد که شاگرد افطار نکرده است سخت متأثر شده پرسید چرا برای افطار نرفته است؟ «شیخ گفت سرگرم کارشدم، صاحب جواهر دستور داد برای ایشان نانی که با گوشت پخته بودند «در بین النهرین رسم است» آوردند، پس از صرف افطار شیخ با استاد خود گفت، همدرس های من مانند کجوری و آخوندکنی هستند چرا به آنان نمی گوئید بیایند و رسید پولها را بنویسند؟! خوب است با من در اینکار مرتباً همراهی کنند؟! صاحب جواهر گفت آخوند کجوری بسیار پرهیزکار و پارسا است، همیشه از من جویا میشود که چرا این پولها را زودتر بمستحقان ندادید؟! ملاعلی کنی هم طبیعت طلب کاری دارد!! همی گوید چرا مقداری از این پول را بمن ندادید؟! ولی تو مردی آرام و خاموش هستی، هیچگاه فضولی نمی کنی، از این جهت بیشتر روزها این رشته از کارها را به شما واگذار کردم.

ترویج استاد از شاگرد

بعد از وفات صاحب جواهر در حالی که شیخ مشهور به فقاہت بود بکر بلا بازگشت و شیخ مرتضی انصاری از او ترویج میکرد و بشاگردان خود می گفت « فقیه اهل البیت است » و پوستین خود را باو داد که تا چند سال پیش آن پوستین در خاندان شیخ بود، گویند هر يك از افراد

خانواده به تبی گرفتار میشد در اثر پوشیدن آن عرق کرده و بهبودی حاصل میشد.

میرزا محمد هندی اخباری که از بزرگان دانشمندان روش اخباری مقیم کربلا بود از شیخ ترویج بسیاری نمود، گویند سبب عمده شهرت شیخ در هندوستان همراهی های میرزا محمد اخباری و تبلیغات سید ابراهیم قزوینی صاحب ضوابط الاصول «چاپ تهران» بود.

در یکی از روزهای زیارتی که شیخ شهرت چندانی نداشت و برای زیارت بکاظمین رفته بود، قضا را در همان زمان سید ابراهیم قزوینی هم در آن سامان بود، در حرم پاك جوادین (ع) شاگرد قدیمی خود را دیدار کرد و پرسید در کجا منزل کرده اند؟! شیخ گفت در حسینیه، سید گفت فردا بدیدن شما خواهم آمد. دانشجوئی که همراه شیخ بود گفت چرا سخن نگفتید ما که اسباب پذیرائی نداریم چگونه از بزرگترین مرجع تقلید جهان شیعه پذیرائی کنیم؟! شیخ گفت سید بهتر میدانند که اوضاع و احوال طلبه گی ما چگونه است. بامداد فردای آن روز دیدند که حسینیه را آب و جاروب می کنند و فرش می آورند، پرسیدند که این تشریفات برای چیست؟! گفتند که سید ابراهیم صاحب ضوابط الاصول امروز بدیدار یکی از طلبه ها به حسینیه خواهد آمد دستور فرمودند که وسیله پذیرائی را فراهم کنند «چنین کنند بزرگان چو کرد باید کار».

شیخ بدوست دانشجوی خود گفت دیدی که گفتم سید خودش بهتر می داند؟ سید ابراهیم قزوینی (۱) با همراهان خود که تصادفاً يك دسته از

۱- در نامه دانشوران ناصری است که: صاحب ضوابط بعد از شریف ←

زوار هندی هم همراه بودند بدیدار شیخ به حسینیه رفتند و نماز ظهر را با جماعت در آنجا خواندند و نماز عصر را سید بشیخ اقتداء نمود، از همان وقت آوازه شهرت او زیاد گردید، روز بروز دوروبرش را گرفتند، همین تبلیغات سبب معروفیت و بزرگی شیخ در هندوستان و بین النهرین و ایران گردید، در همه این کشورها بفقاهت و تقوی مشهور گشت و بارها رساله عملیه ایشان بخصوص در هندوستان با حواشی پسر بزرگ او بنام «شیخ محمد حسین مازندرانی» بچاپ رسید.

با توکل هزینه طلبه‌ها تأمین میشد

گویند هنگامی که شیخ پول نداشت تا میتواندست قرض می‌کرد و خرج طلبه‌ها و حوزه‌های علمی و روحانی را می‌پرداخت، پس از چندی

← العلماء عرشه منبر افادات او مسلم آمد و در مدرسه حسن خان سردار مجلس درس بیاراست فحول افاضل که پای منبروی قرار گرفتند و شماره شاگردان او از هشتصد الی هزار در پیوست و از مدرسه بسی مجتهدین فخرام برخاست که هر يك در صععی از اطراف از اعلام اسلام و مروجین دین آمدند پس شمرده جمله از آنها را مانند سید نقیه حاجی سید حسین ترك مجاور نجف اشرف و شیخ الاساطین حاجی شیخ زین العابدین مازندرانی و رئیس المجتهدین حاج ملاعلی کنی و سلاله العلم الحاج سید اسدالله و شیخ العراقین حاج شیخ عبدالحسین و بقية الشيوخ حاج شیخ مهدی کجوری و فحل الافاضل حاجی میرزا حسن اردبیلی و فاضل کامل آقا میرزا محمد باقر خونساری صاحب روضات و نجم الشریعة سید ابوالحسن تنکابنی قزوینی و ابوالفضائل میرزا محمد تنکابنی صاحب قصص العلماء و شیخ محمد طاهر کیلانی و غیر ایشان.

یکی از ثروتمندان هند بکر بلا می‌رفت قرض‌های شیخ را می‌پرداخت و بیشتر ایام به همین روش وسیله آسایش دانشجویان و بینوایان را فراهم میکرد.

گویند یکی از دانشمندان پارسا که ساکن کر بلا بود روزی بیدار شیخ شتافت و جویای احوالش شد، آنگاه بشیخ گفت شما که این همه قرض کرده‌اید و مالی هم ندارید تا قرض‌ها را بدهید، اگر در روز جزا بشما گویند که چرا اینهمه قرض کرده‌اید!! چه جواب می‌دهید!!! شیخ گفت ترس من از این است که اگر گویند تو آبرو و اعتبار بیشتری داشتی چرا بیشتر قرض نکردی که بهتر آسایش بیچارگان و دانشجویان را فراهم کنی؟! چه پاسخ گویم؟! آن مردم قدس خاموش شد! چیزی نگفت و برفت! به راستی این جواب دندان شکن کاشف از نهایت صدر و سماحت و بزرگواری شیخ بود.

گویند در جواب مسئله‌های فقهی حاضر بود و کمتر نیاز بمراجعه بکتاب میشد، درس‌های خارج فقه و اصول را در مسجد مدرسه حسن خان میگفت، صدها دانشجوی روحانی در حوزه درسش حاضر میشدند. در حرم حضرت ابا عبدالله (ع) بامدادان نماز جماعت می‌خواند و بسیاری از مردم باو اقتداء میکردند، شب‌ها در صحن حضرت ابا عبدالله (ع) نماز جماعت می‌خواند. بیشتر وقت‌ها ملتزم بود که زیارت مخصوص شاه مردان علی مرتضی (علیه السلام) با گروهی از دانشمندان و دانشجویان به نجف مشرف بود.

روحانیان پناهگاه مردم عراق بودند

مقامات اخلاقی و بزرگواری و ریاست عمومی شیخ بیش از آن است که در این مختصر برشته نگارش آید در عصر خود یگانه و پناهگاه شیعیان عراق عرب بود، آنان را از قید عسکریه (نظام وظیفه) دولت عثمانی وقت خلاص و آسوده ساخت .

گویند در روزگاری کربلا نزدیک بود از طغیان آب غرق شود شیخ شخصاً از شهر بیرون رفت و با عبای خود خاک بر میداشت مردم آن سامان دیدند که بزرگترین روحانی جهان شیعه با عبای خود برای سد سازی خاک برداری می کند !! ناگهان رک غیرت و همیتشان بجوش افتاد. از کوچک و بزرگ بر نا و پیر ریختند و جلو آب را گرفتند و سدی بستند که تا چند سال پیش برقرار بود و بهمت ایشان مردم کربلا از خطر غرق نجات یافتند .

بسیار خوش سیرت و نیکو محضر و کم خوراک بود، بیشتر روزها و شبها با نان و سرکه و اندکی برنج گذران میکرد.

گویند بینوائی نزدیک خانه از شیخ چیزی خواست، شیخ وارد خانه شد و بادیه مسی حاضر بود برداشت و باو داد و گفت، بردار و بفروش خدا کریم است، دوسه روز بعد اهل خانه داد و فریاد کردند که بادیه را دزد برد! صدای آنان در کتابخانه بگوش شیخ رسید فریاد بر آورد که دزد را متهم نکنید بادیه را من برده ام!!

تفاوت روحانی از درویش

گویند بیچاره بی راشیخ در صحن کربلا دید که شولائی بردوش

و هیولائی دارد باو گفت توجه کاره‌یی بینوا گفت ، من درویشم ، گفت درویش چیست؟! گفت هرچه رسید میخورم و هرچه نرسید نمی‌خورم!! شیخ گفت آخر درویشی تو همین است؟! گفت آری!! شیخ گفت آخر درویشی تو اول طلبه‌گی من بود!! چیزی باو داد و خنده‌کنان رفت .

ارزش زن پارسا

گویند روزی از روزها زنی نزد ایشان رفت و گفت شوهرم مرا از خانه بیرون رانده است!! وسیله شوید تا مرا دوباره به‌پذیرد!! در آن هوای سوزان به‌مراه او بخانه شوهرش شتافت، هرچه یاران گفتند از قول شما به شوهرش می‌گوئیم و شما مناسبت ندارد مستقیماً این کار را انجام دهید آن مرد بزرگ قبول ننمود همین‌که بدرخانه وی رسید در را زد!! شیخ گفت من به شفاعت آمدم که زن را درخانه به‌پذیرید! آن مرد گفت که با شفاعت شما درآینده این زن خانم و من غلام حلقه بگوش او خواهم بود ، از مقام زنی هزاران مرتبه بالاتر شده‌ آن‌گاه شیخ بیاران گفت با پیغام شما این مقام و مرتبه برای آن زن بدست نمی‌آید، این اثر آمدن شخص من بود. براستی این اخلاق پیامبران است که بیشتر فقهای مذهب جعفری چنین بودند .

«ان الله ما یغیر بقوم حتی ما یغیر بما انفسهم» بهمین جهت پیامبر

اسلام فرمود: علماء امتی افضل من انبیاء بنی اسرائیل.

تاریخ تولد شیخ درست روشن نیست ولی بیشتر از هشتاد سال عمر

نمود، در نوزدهم ذی‌قعدة الحرام هزار و سیصد و نه هجری قمری وفات یافت،

تاریخ وفات این است «شیخ علیه الرحمه» در کنار درب قاضی الحاجات
صحن حضرت اباعبدالله (علیه السلام) دفن شد .

تألیفات و آثار قلمی ایشان بسیار است مانند :

۱- ذخیره العباد «فارسی» مشهور بسؤال و جواب بیشتر مسئلهها
اشاره بدلیل شده وهمه آن مسئلهها نیازمندی های شرعی مردم را نمودار
ساخته است، در تألیف این کتاب تبحر شیخ را در فقه میرساند، این کتاب
مورد توجه بیشتر مراجع تقلید قرار گرفت باحاشیه های آقای سید محمد
کاظم یزدی «صدر اصفهانی» آقای میرزا محمد تقی شیرازی حاج شیخ محمد
حسین (پسر بزرگ ایشان) که از فقها و مرجع تقلید بود، بارها در بمبئی
و تهران بچاپ رسید .

۲- زینة العباد (فقه فارسی) و (فقه عربی)

۳- رساله در مناسک حج .

۴- رساله در ارتداد «عربی» مهمترین رساله های است که در این باره
تألیف شده «خطی» .

۵- تقریظ شیخ بر کتاب عبقات الانوار تألیف میرحامد حسین
لکنه‌وئی در جلد چهارم وقایع الایام چاپ شد هم چنین در یکی از
جلدهای کتاب عبقات هم چاپ شد .

۶- تقریرات درسی صاحب ضوابط الاصول و رساله های چندی در
بحث های مختلف فقه مذهب جعفری که تهذیب نشده است در کتابخانه
ایشان در کربلا موجود است (۱)

۱- شیخ علی شیخ العراقین فرزند شیخ، کتاب فهرست دقیق ←

شیخ محمد تقی اصفهانی

شیخ محمد تقی نجفی اصفهانی در هنگام تحصیل حاشیه‌ای بر «فرائد» نوشت و بنام دلائل الاصول بچاپ رسانید آقا نجفی از مشهورترین دانشمندان روحانی اصفهان بود تألیفاتی در فقه و اصول و ادعیه دارد، کتاب شرح اسماء الحسنی از تألیفات فاضل گلستانه را با حذف نام مؤلف از مقدمه کتاب بنام خود چاپ کرد و داستان‌ش مشهور است!!

و کتاب خواص سوره آیات قرآن تألیف امام یافعی را ترجمه و بنام خود تألیف و در بمبئی بچاپ رسانید، دو نسخه بسیار نفیس و کهنه‌ای از کتاب خواص سوره آیات قرآن تألیف امام یافعی در کتابخانه نگارنده این سطور در تهران موجود است و میتوان گفت کتاب معاملات تألیف آقا نجفی بنام دلائل الفقه از بهترین تألیفات ایشان است گویا از تألیفات

← و انتقادی موضوعات کتاب جواهر الکلام را تألیف نمود «چاپ تهران، حاج شیخ محمد باقر آیت‌الله‌زاده مازندرانی» نواده پسری شیخ، درسهائی در آموزشگاه‌های عالی ثبت اسناد و قضائی میگفت که در مجموعه حقوقی وزارت دادگستری منتشر شده است درسهائی که در مدرسه عالی سپهسالار برای دانشجویان روحانی میگفت بنام «مقدمه بر کتاب آیات الاحکام تألیف فاضل مقداد» تألیف نمود، یادداشت‌های پراکنده ایشان هر گاه تهذیب شود از بهترین تألیفات فقه مذهب جعفری خواهد شد استاد دانشمند آیت‌الله‌زاده مازندرانی آخرین مشعل فروزان فقاہت خاندان شیخ زین‌العابدین مازندرانی بود، از شاگردان آقا میرزا محمدعلی مدرس چهاردهی و سید ابوالحسن اصفهانی بشمار میرفت.

و یا یادداشتهای شیخ محمد تقی اصفهانی صاحب حاشیه بسیار نفیس بر
معالم باشد .

مدرسه اصولی شیخ محمد تقی صاحب کتاب شرح «معالم الاصول»
و برادرش صاحب کتاب فصول، از دقیقترین مدارس اصولی در قرن اخیر
بشمار میرود، آخوند ملا محمد کاظم خراسانی صاحب کتاب «کفایة الاصول» هم
در تحت تأثیر این دو کتاب بسیار نفیس بود و کتاب کفایة الاصول هم که
چند مرتبه چاپ شد و در حدود پنجاه شرح و حاشیه بر آن نوشته اند خلاصه-
ایست از کتاب فصول با چند آراء و نظریات تازه ای و آقاسید محمد اصفهانی
هم همان مدرسه اصولی را با تصرفاتی نمودار میساخت .

سید محمد اصفهانی

سید محمد فشارکی اصفهانی از شاگردان فاضل اردکانی و حاج
میرزا محمد حسن شیرازی بود و از اساتید علوم اسامی در عراق عرب بود
و در ۱۳۱۶ وفات کرد .

قسمتی از اوائل رسایل البرائه از رسائل شیخ انصاری را شرح کرد.

آقا رضا اصفهانی

آقا رضا اصفهانی تقریرات درس استاد خود سید محمد اصفهانی
را در دو جلد نوشت و در اصفهان بچاپ رسانید؛ در بحث الفاظ تحقیقات
دقیق ادبی و لغوی بسیار نفیس دارد.

چون آقا رضا از نوادگان شیخ محمد تقی اصفهانی صاحب کتاب
«شرح معالم الاصول» بود.

در کتاب خود پیرو نظریات و آراء دقیق و تحقیقی صاحب
حاشیه بر معالم الاصول و صاحب فصول شد، در ادبیات عرب مقام شامخی
داشت با تحقیقات و قدرت علمی و بیانی آن مدرسه اصولی را استوار و
روشن تر ساخت .

آراء و نظریات دقیق علمی در علم صرف و علم اصول و علم فقه اللغة
و علم اشتقاق لغت بیان داشت که میتوان او را از بزرگان دانشمندان علوم
اسلامی بشمار آورد .

مؤلف این کتاب بخاطر دارد هنگامیکه کتاب اصول فقه تألیف
آقا رضا اصفهانی چاپ شد مؤلف دانشمندان آن برسم یادگار دوستانه کتاب را
برای استاد ارجمند ما آقا ضیاءالدین عراقی به نجف فرستاد .

در نامه‌ای نوشت که هرگاه استاد علامی نظری دارند مرقوم
فرمایند ، علامه محقق و استاد ارجمند ما در مدت دو هفته در حاشیه
همان کتاب از صفحه نخست تا پایان کتاب انتقادات اصولی خود را نوشت
و برای مؤلف کتاب باصفهان فرستاد، باید آن کتاب اکنون در کتابخانه
آقایان مسجد شاهی در اصفهان باشد .

نمونه قدرت اندیشه و دقت نظر استاد اساتید آقا ضیاءالدین عراقی
از آن نمودار است .

سید محمد تنکابنی

حاشیه آقا سید محمد تنکابنی : دو جلد چاپ تهران این کتاب

خلاصه ایست از کتاب بحر الفوائد فی شرح الفوائد آقامیرزا حسن آشتیانی
و مؤلف از شاگردان حوزه درس آشتیانی بود و از اساتید بنام تهران
بشمار میرفت .

استاد محمد قزوینی

دانشمند فقیه محمد قزوینی مرا گفت که روزها درس آخوند
ملا محمد آملی میرفتیم و بعد از درس او بدرس آشتیانی حاضر میشدیم،
میرزا بحر مواجی بود که با قدرت بیان و منطق و شیوایی سخن رسائل و
مکاسب شیخ انصاری را درس میگفت که همه فضایی حوزه درس سخنان
علامه انصاری را بخوبی می فهمیدند و بهره مند میشدند . «
کتاب قضاء و شهادت میرزا محمد حسن آشتیانی » تقریرات بحث
درسی شیخ « در تهران چاپ شد و آشتیانی کتابی بنام حاشیه بر مکاسب
تألیف کرد که گویند از حاشیه وی بر رسائل شیخ را بهتر نوشت که تا
کنون چاپ نشده .

آقا ضیاءالدین عراقی «اراکی»

تقریرات اصول فقه استاد ارجمند، و محقق بزرگ آقاضیاءالدین
عراقی در پنج جلد بزرگ بقلم شاگردان حوزه بحث استاد تألیف و در
نجف بچاپ رسید در این دوره اصول فقه سخنان و آراء و نظرات محقق
خراسانی کاملاً از میزان علمی حلاجی شده است .

و چون محقق بزرگوار و استاد اجل آقاضیاءالدین عراقی از بهترین
و بزرگترین شاگردان حوزه درس محقق خراسانی بود، در زمان حیات

استاد شاگردانش بدرس آقا ضیاء عراقی میرفتند و بر کرسی تدریس محقق خراسانی ایشان درس میگفتند ، در تمام دوره دروس فقه و اصول که بامدادان و شامگاهان صدها طلبه دانشمند پای منبر محقق و مدقق عراقی حاضر میشدند و از افادات علمی استاد بهره‌مند میگردیدند. سخنان و آراء محقق خراسانی در درس استاد علامه عراقی زیر و زبر میشد .

اینها نمونه کوچکی از قدرت اندیشه و بیان و جولان علمی اساتید بزرگ ما بود، خدایش رحمت کناد « وفات ۲۹ ذی قعدة ۱۳۶۱

سید محسن حکیم

سید محسن طباطبائی حکیم از اساتید بزرگ و مراجع تقلید مذهب جعفری بود.

کتاب کفایه خراسانی را به عربی شرح ساده‌ای نوشت و در دو جلد بچاپ رسید، چون در سلاست اسلوب و قدرت قلم یکتا بود شرح کفایه تألیف حکیم مورد توجه و استفاده دانشجویان علم اصول فقه است ، سید محسن حکیم که از مراجع تقلید جهان تشیع بود و از شاگردان حوزه درس آقا ضیاءالدین عراقی در نجف بود و چندی هم بدرس آقا میرزا محمد حسین نائینی میرفت آراء و نظریات محقق خراسانی را بسیار روشن و دل‌پذیر بنام شرح کفایه تألیف نمود. و کتاب شرح عروة الوثقی او در چهارده جلد از بهترین کتاب‌های فقه شیعه است .

شیخ محمد سلطان

شیخ محمد سلطان مقیم اراک از فضایی حوزه علمی نجف بود تقریرات

درس محقق را خراسانی نوشت .

چون در مدت اقامت خود در اراك دید کتبی که در اصول فقه تألیف و منتشر میگردد ، آراء و نظریات محقق خراسانی را اساتید بزرگ معاصر به بحث و انتقاد می پردازند يك دوره اصول فقه بنام حاشیه بر کفایه تألیف نمود و هفت جلد آن را بعربی در اراك بچاپ رسانید .

در این دوره اصول تمام سخنان استاد بزرگ را نوشت و ایرادات علمی و منطقی که بر نظرات محقق خراسانی استادان ارجمند و محقق آقا ضیاءالدین عراقی و آقا میرزا محمد حسین نائینی وارد آوردند رد کرد و سخنان صاحب کفایه را بر کرسی برهان نشانید .

شیخ محمد رشتی

شیخ محمد رشتی از شاگردان حوزه بحث آقا میرزا ابوالحسن مشکینی بود دروس استاد خود را در اصول فقه نوشت و کتابی تألیف نمود بنام حاشیه بر کفایه جلد اول آن در نجف بچاپ رسید و ناکام زیست و بسختی مرد .

میرزا علی آقا ایروانی

میرزا علی آقا ایروانی از استادان بنام فقه و اصول در نجف بشمار میرفت همه روزه ها نفر در درس او شرکت داشتند و از افادات علمی استاد بهره مند میشدند .

یکی از شاگردانش سید محمد حسین طباطبائی مقیم قم مؤلف تفسیر

«المیزان» بود .

محقق ایروانی کتابی بنام حاشیه بر مکاسب شیخ انصاری نوشت و در طهران دو بار بچاپ رسید، حاشیه بر کتاب کفایه او جلد اول آن در طهران چاپ گردید و از دقیق ترین حواشی بر کتاب محقق خراسانی است. در برابر نظریات استاد خود آخوند ملامحمد کاظم خراسانی و استاد بزرگ شیخ مرتضی انصاری سخنان دقیق و آراء علمی دارد، از اساتید پارسا و پاکدامن و مسلمان زمان بشمار میرفت.

استاد ارجمند ما محقق بزرگ آقا ضیاءالدین عراقی « اراکی » بارها مرا گفت: هنگامیکه با حاج میرزا علی آقا ایروانی برخورد میکنم صحبت علمی بمیان میآید در برابر آراء و نظریات ایشان تأمل و اندیشه مینمایم، چه دانائی است محقق و مدقق و صاحب نظر.

رساله در فروع علم اجمالی و لباس شکوک ایروانی در طهران بچاپ رسید و از شاگردان محقق خراسانی بشمار میرفت.

شیخ عبدالکریم خوئینی

شیخ عبدالکریم خوئینی از شاگردان حوزه درس شریعت اصفهانی و آخوند ملامحمد کاظم خراسانی بود بعدها به قم رفت و در همانجا وفات کرد، دروس استاد خود محقق خراسانی را بفارسی نوشت، چون دانشمند بود بعضی از یادداشتهای درسی استاد خود آخوند خراسانی را با آراء و نظریات علمی خود بصورت تألیف درآورد.

در این شرح فارسی کفایه سخنان استاد خود محقق خراسانی را نوشته است و آراء و نظریات خود را در کتاب دیگری نوشت.

میتوان گفت تنها شرح فارسی بر کفایه همین کتاب است گرچه در عبارت فارسی نارسا است ولی طلیعه‌ایست که کم‌کم در زبان فارسی مورد توجه گردیده و رونویسی از آن بر می‌داشتند و بالاخره همان یادداشتهای را بصورت شرح و ترجمه کفایه درآورد و در پنج جزء در قم بچاپ رسید و دانشجویان اصول فقه از آن استفاده میکنند .

شیخ عبدالکریم یزدی

حاج شیخ عبدالکریم یزدی مجدد حوزه علمی روحانی قم کتابی بنام «درر» در علم اصول فقه نوشت و تاکنون چند مرتبه چاپ شده . این کتاب که در حقیقت خلاصه‌ایست از تقریرات دروس آقا سید محمد اصفهانی که مؤلف با آراء و نظریات دقیق خود در علم اصول فقه برای صدها دانشجو در اراک و بعد در قم تدریس می‌نمود . تقریرات کتاب نکاح او بقلم حاج شیخ محمود آشتیانی چاپ تهران از بهترین کتابهاست .

شیخ محمد کاظم شیرازی

چون حاج شیخ کاظم مجتهد شیرازی از اساتید بزرگ حوزه علمیه نجف از دوستان و یاران دیرین حاج شیخ عبدالکریم بود و این دو دانشمند روحانی بزرگ بیکدیگر عقیده علمی و دینی داشتند حاج شیخ کاظم شیرازی مؤلف کتاب حاشیه بر مکاسب بعربی حواشی بر کتاب اصول فقه حاج شیخ عبدالکریم یزدی نوشت و در چاپ دوم آن با اصل کتاب در قم بچاپ رسید .

شیخ عبدالکریم یزدی اجازه اجتهاد کمتر بفضلا و دانشمندان میداد،
تنها اجازات اجتهاد بقلم حاج شیخ کاظم شیرازی را تأیید می نمود .
دقت نظر و ذوق سلیم روش اصول فقه یزدی ، شیرازی نموداری از
اصول فقه حوزه علمی سامرا است .

شیخ محمدعلی قمی

شیخ محمدعلی قمی از فضایی مقیم کربلا و بعد در قم بود، از اساتید
فقه و اصول بشمار میرفت دانشمندی وارسته و پارسا بود ، کتابی بنام
حاشیه بر کفایه نوشت که در دو جلد چاپ شد، این کتاب خلاصه تقریرات
بحث آخوند ملا محمد کاظم خراسانی است . کتاب المختارات او آراء
و نظریات اصولی قمی است ،

استاد بزرگوار ما میرزا محمد حسین نائینی دوره درس اصول فقه
خود را بر اساس فرائد شیخ انصاری قرار دارد ، درس اصول ایشان شرح
نظریات علمی شیخ بود و هر گاه اساتید دیگر و یا خود استاد آرائی داشت
بیان میکرد و یا دانشمندانی که در برابر نظر شیخ اندیشه تازه ای آورده
بودند محقق نائینی آن آراء و عقاید را مورد بحث و انتقاد قرار میداد و
با آراء و نظریات شیخ می سنجد و بسا سخن شیخ را می پسندید و بر کرسی
می نشاند و یا خود نظری می داد بنابراین پس از شیخ انصاری سخنان
استاد بزرگ ما میرزا محمد حسین نائینی متوفی هزار و سیصد و پنجاه و
پنج قمری مورد بحث و انتقاد حوزه های علمی و روحانی است ، اکنون
در ایران ، عراق عرب ، افغانستان ، سوریه ، لبنان ، هند و پاکستان با آراء

و نظریات فقه و اصول فقه شیخ مرتضی انصاری و محقق نائینی می -
پردازند .

تقریرات درس اصول فقه

میرزا محمد حسین نائینی بقلم شیخ محمد علی کاظمی خراسانی
در دو جلد چاپ شد آقا سید ابوالقاسم خوئی هم درس استاد بزرگوار ما
را در دو جلد تألیف و دو مرتبه در صیدا و تهران بچاپ رسانید چنانکه
شیخ محمد علی خراسانی در جلد اول کتاب فرائد الاصول نوشته است محقق
نائینی اصول فقه را بر اساس فرائد الاصول شیخ مرتضی انصاری درس
میگفت :

حاشیه استاد محقق ما آقا ضیاء الدین عراقی « متوفی هزار و
سیصد و شصت و یک هجری قمری در نجف اشرف »، در درس استاد بزرگوار
ما در حدود دو بیست طلبه فاضل حاضر میشد امثال سید محسن حکیم ،
سید محمد تقی خوانساری، میر سید علی کاشانی، آقا سید کاظم عصار «افضل
اساتید دانشگاه، آقا سید ابوالقاسم خوئی ، شیخ محمد تقی آملی شرح
عروة الوثقی در یازده جلد از تألیفات آملی چاپ تهران نظر اساتید را
به بحث و انتقاد پرداخت، آقا سید مرتضی خلخالی و آقا شیخ ابراهیم کلباسی
صاحب تقریرات اصول فقه آقا ضیاء الدین در ۵ جلد چاپ نجف از شاگردان
حوزه درس ایشان بودند و هر کدام چند سالی از محضر درس استاد استفاده
نمودند و مشعل تابناک فرهنگ اسلامی بشمار آمدند و تقریرات درس
استاد ارجمند ما بقلم شیخ محمد تقی بروجردی در دو جلد و آقا میرزا

هاشم آملی و سید محمد رضا تبریزی در دو جلد چاپ شد و آراء و نظریات شیخ انصاری و آخوند ملا محمد کاظم خراسانی را مورد بحث و انتقاد قرار داد و نظریات دقیق و صائبی را در بحث اصولی و فقهی ابراز داشت که تا کنون در حوزه های علمی روحانی بدقت نظر و تحقیق آراء آقا ضیاء الدین عراقی مشهور است .

حاشیه بر قوانین الاصول کتاب الذریعه در فهرست حواشی بر قوانین نوشته شده است که سید حسن صدر در تکملة امل الامل نوشت « که من نسخه ای از آن را دیدم از اول حجیت خبر تا تمام ادله عقلیه بود، گویا کتاب رسائل شیخ از حاشیه بر کتاب قوانین الاصول جدا شده است » .
چون شیخ انصاری بر کتاب فرائد الاصول و متأجر خود توجه خاصی داشت از این جهت استادان ارجمند هم پیرو شیخ شدند و کمتر توجه بسایر تألیفات او کردند .

سید محمد نجف آبادی

(وفات در ۱۳۸۵ هجری قمری)

از استادان علوم معقول و منقول اصفهان بود از شاگردان حوزه درس آقا سید محمد کاظم یزدی و آقا سید محمد فشارکی و حاج آقا رضا همدانی و آقا سید اسمعیل صدر اصفهانی و شریعت اصفهانی و آخوند ملا محمد کاظم خراسانی بشمار میرفت . کتاب «کفایة الاصول» را به عربی در دو جلد شرح نوشت و در اصفهان چاپ شد .

این کتاب خلاصه ایست از عقاید و آراء اصولی آقا سید محمد اصفهانی،
شریعت اصفهانی و صاحب کفایه .

شیخ عبدالحسین رشتی
«۱۲۹۲-۱۳۷۳ ه . ق»

شیخ عبدالحسین بن شیخ عیسی بن شیخ یوسف بن شیخ علی
گیلانی .

پدرانش همه عالمان دین بودند ، در سال هزار و دو بیست و نود و
دو هجری قمری در کربلا متولد شد . پس از چهار سال که در کربلا و
نجف بود با پدر هسپار گیلان گشت تا سال هزار و سیصد و نه هجری قمری
در رشت مشغول تحصیل شد .

مدارس قدیم رشت

در عصر شیخ ما تحصیلات اساسی در مدرسه های علوم معقول و منقول
بود مانند :

۱- مدرسه مستوفی ۲- مدرسه حاج سمیع ۳- مدرسه نایب الصدر
۴- مدرسه صالح آباد که در هر یک از این مدارس باشکوه روحانی ده ها
جوان گیلانی در علوم ادبی و اسلامی در نزد اساتید درس میخواندند ،
از موقوفه های مدرسه به طلاب کمک تحصیلی میشد و علمای روحانی
گیلان . از وجوه شرعی بفضای طلبه ها همراهی میکردند کمتر طلبه بی
را بی نوا میگذاشتند تا با آسایش و آرامش خاطر درس خواند و عالم
شود .

استادان زمان شیخ ماکه از درس آنان استفاده می شد اینان بودند:

- ۱- شیخ جواد مجتهد رشتی ۲- حاج سید عبدالباقی موسوی مشهور به حجة الاسلام ۳- حاج میرزا محمد علی امام جمعه رشتی مؤلف کتاب تناسخ و تماسخ «چاپ تهران» ۴- شیخ طاهر رودباری ۵- شیخ محمد علی سیگارودی مؤلف کتاب بضاعة الموحدين «چاپ تهران» ۶- شیخ عیسی رشتی «پدر صاحب ترجمه» ۷- شیخ محمد رضا لشته نشائی ۸- حاجی خمami ۹- ملامهدی معلم ۱۰- شیخ محمد تقی خنجی ۱۱- ملا احمد خورگامی ۱۲- شیخ حسین همدانی .

در آن زمان در هر دیه و شهری چند مجتهد و عالم روحانی بود که در علوم معقول و منقول صاحب نظر بودند ، بعضی از آنان تألیفاتى بعبری و فارسی از خود بیادگار گذاشتند گروهی هم صاحب ذوق بودند و اشعاری بعبری و فارسی می سرودند که شرح احوالشان در بعضی از تذکره ها ثبت است .

شیخ چون جوان هوشمندی بود محیط پر برکت و دانش پرور آن روز گیلان را برای خود کوچک دید ناچار بتهران رهسپار شد تا بهتر بتواند در تکمیل تحصیلات خود کوشش کند .

شیخ گفت در آن وقتی که بتهران رفت همه آشنایان و دوستان در تعجب بودند که چگونه ترك آسایش و آرامش گیلان را کرد و بسوی عراق رهسپار گردید، آن زمان ها بجز گیلان و مازندران را عراق می گفتند، در راه تهران در آخر رشت آن روز رودخانه ای است پل رودخانه راهنوز هم پل عراق نامیدندی، کمتر کسی بود که ناز و نعمت گیلان آن روز را ترك

کند و با نان و آب عراق زیست کند و بسربرد .

شیخ تا سال هزار و سیصد و بیست و یک هجری قمری در تهران در نزد استادان بنام درس میخواند و بگروهی از هوشمندان جوان درس میگفت ، این شیوه پسندیده‌ای است مابین طالبان علوم اسلامی که درس میخوانند و هم درس میگویند و بقول طلاب «الدرس حرف و التکرار الف» .

استادان بنام تهران که شیخ نزد آنان درس خواند ۱ - شیخ علی نوری ۲ - میرشهاب الدین تبریزی شیرازی ۳ - میرزا ابوالحسن جلوه از میرزای جلوه داستانهای دلگشی شیخ گفت که در شرح احوال و آثار حکیم جلوه نقل شد (۱) .

۴ - میرزا علی اکبر یزدی ۵ - میرزا محمود قمی ۶ - حاج میرزا حسن آشتیانی ۷ - سید عبدالکریم لاهیجانی ۸ - میرزا حسین سبزواری ۹ - میرزا جهان بخش بروجردی .

اینان از اساتید علوم معقول و منقول تهران بودند شرح احوال و آثار علمی ایشان شایسته مطالعه و تحقیق است .

۹ - مشیرالدوله و مؤتمن الملک پیرنیا فلسفه اسلامی و ادبیات عرب را نزد شیخ درس خواندند و ایشان هم زبان فرانسه را نزد آنان آموخت .

شاگرد بنام شیخ در تهران شیخ محمد عبده بروجردی مؤلف کتاب

۱ - تاریخ فلاسفه اسلام تألیف نگارنده ۲ جلد چاپ تهران .

بسیار نفیس «حقوق مدنی» و کتاب «قواعد فقه» چاپ تهران بود عبده در تهران در نزد شیخ درس خواند و از قضات دانشمند و از اساتید تهران بشمار میرفت .

حاج میرزا حسن آشتیانی چون جر بزه و ملکه اجتهاد و تحصیلات عالی شیخ را دید و پسندید دانست که از شاگردان فاضل حوزه علمی است اجازه اجتهاد بشیخ عطا فرمود و تقلید را بر او حرام دانست این گونه اجازات انگشت شمار برای مجتهدان و فضلا نوشته میشد بدان سبب ارزش گرانبھائی داشت .

در آغاز بیداری ایران طلاب علوم اسلامی پرچمدار آزادی و مساوات و برادری بودند، تمدن جدید و فرهنگ غرب هنوز چشمان توده را خیره و تار نساخته بود ، روحانیان حکومت معنوی بر مردم داشتند، پیش کسوتان آزادی با طلبه های هوشمند و فاضل همکاری و هم آهنگی مینمودند . نیروی روحانی و معنوی روشن فکران بود که سلطنت استبدادی را واژگون ساخت و حکومت مشروطیت را در ایران اعلام داشت .

از پیران روشن فکر و بزرگان صدر مشروطیت بارها شنیده شد که شیخ در صف اول طلبه های آزادیخواه تهران بود با جنبش طلبه ها و روحانیان بر علیه بیدادگری مستبدان کوشش می کرد و جانفشانی می نمود .

مدارس قدیم تهران

۱- مدرسه صدر ۲- مدرسه سپهسالار قدیم ۳- مدرسه خان مروی

۴- مدرسه حاج ابوالفتح ۵- مدرسه معمارباشی ۶- مدرسه دارالشفاء

۷- مدرسه مادرشاه ۸- مدرسه سید ناصرالدین ۹- مدرسه شیخ عبدالحسین
۱۰- مدرسه سپهسالار جدید ۱۱- مدرسه محمدیه ۱۲- مدرسه حاج-
ابوالحسن وزیر امور خارجه «اسبق» (۱) جنب سقاخانه نوروزخان.
جایگاه طلبه‌ها بود که در علوم معقول و منقول و ادبیات درس می-
خواندند و برای آزادی هم فداکاری میکردند.

شیخ ما در جرگه طالبان علوم اسلامی بود که درس خوب خواند و
عبا و عمامه در برداشت، از جرگه فضلاء علماء تهران بشمار میرفت مردم
بگروه طلاب با دیده احترام می‌نگریستند، بنا بر این دشمنان آزادی
نتوانستند بهانه‌ای بدست آوردند و چماق تکفیر را بر سر فضلاء اهل علم
و باایمان بکوبند، مجالی برای مزدوران استبداد و بیگانه پرستان نبود
که هوچی‌گری راه اندازند و جارچیان مسخره جار زنند «ایها الناس
بگیرید که این هم بابی است» !!

روشن‌فکران و آزادیخواهان با کمک علمای روحانی در پناه
طلبه‌ها و ملایان و مردم پاکدامن توانستند سلطنت استبدادی قاجار را
تبدیل بمشروطیت سازند «دریغ از راه دور و رنج بسیار!!»
شیخ در سال هزار و سیصد و بیست و یک هجری قمری از تحصیلات
تهرانی بی‌نیاز شد، با آنکه مجتهد و جامع علوم معقول و منقول بود

۱- سال‌ها است که متصدیان و مقولیان قسمت بیشتر مدرسه را به بازاریان
از خدا بی‌خبر فروختند و وقف را تبدیل بملك نمودند تجارتخانه‌ها و پاساژ
ساختند بازار تجارتي در آنجا بنا نهادند

رهسپار نجف گشت تا در نزد استادان بنام جهان شیعه تحصیلات عالی خود را پایان رساند .

استادان بزرگ جهان تشیع در آن عصر اینان بودند :

- ۱- آخوند ملا محمد کاظم خراسانی ۲ - سید محمد کاظم یزدی
- ۳- حاج شیخ محمد حسن مامقانی ۴- آقا میرزا محمد علی مدرس
- چهاردهی ۵- شریعت اصفهانی که صدها طلبه فاضل از حوزه درس ایشان بهره مند میشدند .

شیخ در حوزه های درس آخوند ملا محمد کاظم خراسانی و سید محمد کاظم یزدی و شریعت اصفهانی حاضر میشد تحصیلات خود را نزد این استادان تکمیل نمود و از استادان خود و سید ابوتراب خونساری و آخوند ملا محمد علی خونساری اجازات اجتهاد و روایت حدیث دریافت کرد.

تالیفات شیخ

- ۱- شرح کتاب کفایة الاصول در «اصول فقه» عربی در دو جلد چاپ نجف . این کتاب خلاصه دروس استاد خراسانی است که به عربی نوشته است در مدت پنجاه سال برای بسیاری از طالبان علوم دینی از عرب، ایرانی، هندی و افغانی این کتاب را درس میگفت :

- کتاب شرح کفایه شیخ از کتب متوسط علم اصول فقه است ۲- کتاب الثمرات - در اصول فقه «عربی» ۳- رساله در رضاع «فقه» بفارسی
- ۴- حواشی بر کتابهای ۱- جواهر الکلام در «فقه» ۲- ریاض در «فقه»
- ۳- مکاسب شیخ انصاری در «فقه» ۴- فرائد الاصول انصاری

۵ - رسالة في الوقف - رسالة في البداء ۷ - رسالة في الرهن ۸ - رسالة -
 في الغيبة ۹ - جزوات «فارسی» متفرقه ۱۰ - اطوار : مجموعه ایست در
 ادب ، تاریخ ، فلسفه ، کلام عرفان ، نوادر آثار ۱۱ - کشف الاشتباه
 بعربی .

موسی جارالله و علمای شیعه

مؤلف این کتاب که در آن وقت در نجف اشرف تحصیل علوم اسلامی
 میکرد موسی جارالله از مسلمانان مهاجر به عراق عرب آمد و چند ایراد
 بر مذهب جعفری گرفت گویا استاد مذهب اهل سنت و جماعت داشت سید
 محسن امین مؤلف کتاب «اعیان الشیعه» و سید شرف الدین عاملی و شیخ
 پاسخ دندان شکنی بر کتاب الوشیعه موسی جارالله نوشتند و بچاپ رسیده
 مورد توجه فضلاء جهان اسلام قرار گرفت شیخ کتاب خود را بنام «کشف-
 الاشتباه» نامید و در هند و طهران بعربی دوبار چاپ شد و بزبان اردو هم
 ترجمه و در هند چاپ شد .

شیخ چون ذوق ادبی و عرفانی داشت گاهگاهی اشعاری بزبان فارسی
 می سرود و برای دوستان و آشنایان صمیمی خود میخواند ، بارها غزلیات
 شورانگیز مؤلف از او شنید و (سحاب) تخلص شیخ بود ، دیوان اشعار سحاب
 در نزد فرزند دانشمند ایشان آقا شیخ محمد آیت اله زاده رشتی که از
 اعلام نجف اشرف است ، محفوظ می باشد و این اشعار نمونه ای از دیوان
 اشعار سحاب است :

چون پیر می فروش عطا کرد جام را
ساقی ز دور جام روا کن تو کام را
دیدم بکنج میسکده يك زاهد خمور
بر باد داده یکسره او ننگ و نام را
چهر منیر دلبر و زلفین پر خمش
آن کرده روز روشن و آن تیره شام را
خواهی شوی تو صدر نشین فراز عرش
همت گمار ترك همه خاص و عام را
خواهی که پی بری بمقامات سر عشق
طی کن حدیث دانه وانگاہ دام را
آن دم سحاب را سزدار بخشدت حیات
از سر برون نموده اگر فکر خام را

ای نسیم سحر از لعبت خندان خبری
وای حیات ابدی مرده دلان را خبری
دوش در انجمن مغبچه باده فروش
می شنیدم که همی گفت مه آسا پسری
باغبان سرو من و سرو تو مانند بهم
ليك این راست بسر قمری و آنرا قمری
چه قمر شمس فلک خیل ملک حیرانش
که خدا کرده چه سان روح مجرد بشری

ساقیا وقت غنیمت شمر و باده بیار
پیش از آن کز تو و از جام نمازند اثری
تا صف حشر شود باد صبا مشک فشان
بسر کوی نگارش اگر افتد گذری
رشحه از یم قدرت بفشان باز سحاب
مزرع طبع تو از نظم تو یابد ثمری

بی خبر از همه کون و مکان مستانند
غافل از مرحله سود و زیان مستانند
نیست اندر خور زاهد بجز از دل قریا
خرمن حرص و دغل سوختگان مستانند
خویش بین را بیر دوست نباشد راهی
بسر کوی توی ره یافتگان مستانند
پیش نوک مژه و تیغ دو ابرو صنما
ببدل و جان سپر انداختگان مستانند
ابن همان در که قدس است که از روز ازل
دل و دین در طلبش یافتگان مستانند
قومی آشفته خم در خم زلف ساقی
جمع مشکین ترا شیفتگان مستانند
دوش بسرود مرا هاتفی از عالم غیب
کو بمهر تو در آمیختگان مستانند
قصه کوتاه کن و برگو سخن نغز سحاب
غرض اصلی از این کون و مکان مستانند

شیخ در یک هزار و دو بیست و نود در کربلا متولد شد و در روز دوازدهم جمادی الثانی سال هزار و سیصد و هفتاد و سه هجری قمری در نجف اشرف وفات یافت در عراق عرب، ایران، هند، پاکستان، افغانستان مراسم یادبود و مجلس فاتحه برپا گردید شاعران و ادباء در رثاء او اشعاری سرودند که مشهورتر از همه این شعرهای عربی است.

شیخ محمد خلیلی مؤلف کتاب نفیس «معجم ادباء الاطباء» در دو جلد چاپ نجف چنین سرود:

اری وجه الفضيلة مکفهرأ	و قلب العلم مضطرب الجنان
واعین کل اهل الدین عبرا	تسیح الدمع من قاص ودان
فرحت مسائلها ماذا دهانا	من الارزاء او حدث الزمان
فلم ارمن یجیب لفرط حزن	عمیم موقوف نطق اللسان
کأن الذهل اخرس کل نطق	فلم یقوالمجیب علی البیان
ولکن کنت لا استطیع صبرأ	فاکثرت السؤال بلا توان
فجاوبنی التاریخ ندب	مضی عبدالحسین الی الجنان

آقا سید موسی بحر العلوم مؤلف کتاب تقریرات آقا سید ابوالقاسم خوئی در اصول فقه بنام «مصابیح الاصول» «چاپ طهران» در تاریخ وفات شیخ ما چنین سرود:

قیم الرجال مآثر بحیاتها	تجی و ما اقدارها الاهیة
تبقی بذکرها وهاهی ارخوا	ذکری الحسین مدی اللیالی باقیه

«۱۳۷۳»

سید عالم وفاضل کامل آقا سید محمدحلی سرود:

خطب دهر الاسلام قد
تجری الدموع قدغبت
عم الانام بالسهر
من العيون كالمطر
موت الحسين لدائر «

«۱۳۷۳»

شیخ کاظم سووانی از ادیبان مشهور نجف اشرف چنین سرود:

یاراحلا مثواء جناتها
ماغاب عن حاضر تاریخه
وهویها قریر طرف وعین
باق بحر العلم ذکر الحسین

«۱۳۷۳»

زمان آشنایی با شیخ از نیاکان ما آغاز شد ، پدران ما همه از عالمان دین بودند شادروان حسن تدین وکیل درجه یک دادگستری رشت برادر شیخ ما بود سالیان دراز از مدرسان ادبیات عرب و فنون ادبی در گیلان بشمار میرفت .

حاج بتول خانم دختر فرزانه وفاضله استاد علامه آقا میرزا محمد علی مدرس رشتی چهاردهی همسر برادر شیخ ما بود ، این عمه خانم تنها یادگار و چشم و چراغ فرزندان خاندان میرزای چهاردهی است . بدین جهت رشته دیرینه آشنائی بنخویشاوندی با شیخ ما تبدیل گشت .

هنگامیکه با شیخ دوست شدم فهمیدم یا بتهر بگویم دریافتم که با دانشمندی وارسته آشنا شدم .

سالیان دراز در کنار ستونی از ستونهای مسجد هندی در نجف درس می گفت ، او با دقتی عجیب و باور نکردنی همه روزه به دهها طلبه

هندی، پاکستانی، افغانی، ایرانی و عراقی درس می‌آموخت.
او در تمام زندگانش با موختن مشغول بود، زیرا معرفت را دوست
میداشت، شیخ در خانه‌اش بتألیف و تصنیف و مطالعه می‌پرداخت خانه‌اش
در کوچه مدرسه سید یزدی بود، ساختمان متوسط و خوبی بود که
دو اتاق را برای دیدار دوستان و شاگردان و کتابخانه اختصاص
داده بود.

جهاد در راه اسلام

روزهای جمعه که تعطیل عمومی بود مؤلف به نزد شیخ میرفت و
از سخنانش بهره‌ها می‌برد، او پیچیدگی‌ها، آشفتگی‌ها، ناامیدی‌ها،
در بدری‌های جهان اسلامی را بیان میکرد، بسا اشک تأثر بر چهره‌اش
جاری میشد او در جوانی میخواست استبداد قاجار را ویران کند و
مشروطیت را برقرار سازد، آزادی فکر را دوست داشت و از جمود فکری
گریزان بود با آخوند ملا محمد کاظم خراسانی و شریعت اصفهانی در راه آزادی
عالم اسلامی همکاری و در جنگ اعراب با انگلیسها برای دریافت استقلال
عراق عرب جهاد کرد، شیخ با سربازان و جان نثاران مسلمان بنا بفتوای
بزرگان مذهب جعفری تفنگ بدوش گرفت و تابصره شتافت و روزگاری
را در گلوله و توپ و تفنگ و آتش و باروت با انگلیسها در نبرد شد، او بساط
درس و بحث را برچید مجاهدان عالم اسلامی ترك آشیانه وزن و فرزند
را گفتند و راه بصره را در پیش گرفتند والله، الله گویان با آتش و باروت
و گلوله در جنگ با کافران شدند.

آری در آن روزگار حمیت اسلامی در جوانان اسلامی فوران داشت همان طور که مرغابی را بی آب نمی توان گذاشت صدای گلوله خوراک جوانان در آن روزهای طوفانی عالم روحانیت در راه آزادی و استقلال عرب وارد کارزار شد .

شریعت اصفهانی که از بزرگان مراجع تقلید مذهب جعفری بود آقا سید محمد تقی خونساری از مدرسان و اساتید و مراجع تقلید مذهب جعفری در قم شد، شیخ جواد زنجانی مدیر مدرسه ایرانیان در کاظمین، شیخ ما با صدها طلبه فاضل ایرانی، عرب، ندای جهاد را بیکگ گفتند، مؤلف هم همین سعادت را داشت که در زندگیش با اشخاصی برخورد کرد که آئینه تمام نمای عصر ما بوده اند، آری نه تنها ما و طوفان هادیده سایه های مردان بزرگ را در راه نهضت جهان اسلامی نیز مشاهده کرد، آن روزها را بهترین یادگار عمر خود میدانم خاطرات معماران عالم اسلام را بصورت تراجم احوال و بقول فرنگیان بیوگرافی نوشته و منتشر ساخت خوشبختانه مورد توجه پژوهندگان تاریخ و مستشرقان شد گرچه مورد بی مهری مدعیان دانش و فضیلت و اشباه الرجال قرار گرفت .

اما الزید فیذهب جفاء و اما ما ینفع الناس فیما کث فی الارض -

دشمنان اسلام چه کارها که نکردند؟!

پیش از نخستین جنگ جهانی، دشمنان اسلام رساله ها، کتابها پخش کردند، ایرادها بردیانت پاک اسلام و قرآن مجید وارد ساختند!! بخيال خود میخواستند قرآن محمد (ص) را با پرده زمان درهم پیچند!! غافل

از آنکه خداوند بزرگ از زبان پیامبر اسلام چند مرتبه تأکید می‌فرماید که «انا نحن نزلنا الذكر واناله لحافظون» مردم مسلمان و متعصب هم از انتشارات و تبلیغات مسیحیت نگران میشدند، همه‌های در محفل‌های علمی و ادبی و روحانی افتاد، هر کس از گوشه‌ای زبان با اعتراض گشود!! تا آنجا که «شریعت اصفهانی» از بزرگترین دانشمندان مذهب جعفری در مدت يك ماه کتابی را که بر رد دین اسلام منتشر شده بود مورد بحث و انتقاد قرار داد، نمودار ساخت که ایرادها و تشکیک‌هایی که بر اسلام می‌گیرند تازگی نداشته است!! بسیاری از آن نقدها و ایرادها را بزرگان اسلام مانند فخر رازی در خلال نوشته‌های خود گفتند پاسخ متین و استوار آنها را هم محققان بزرگ مانند فخر رازی، غزالی، خواجه نصیرالدین طوسی نوشته‌اند.

نویسنده مغرض «کتاب الهدایة» آن تشکیکات را بصورت دیگری آورد، دریغ دانشمندان روحانی که در حوزه بحث و درس شریعت اصفهانی بودند درس‌های کلامی آن فقیه بزرگ مذهب جعفری را برشته نگارش نیاوردند تا یادگاری از آن مرد بزرگ در علم کلام باقی بماند و مانند تألیفات فقهی و اصولی او در دسترس دانشمندان قرار گیرد!!

در آن روزها چند کتاب نفیس مانند کتاب «اظهار الحق» رحمت‌الله هندی، کتاب «الجواب الصحیح» ابن تیمیه، کتاب «الفارق بین المخلوق و الخالق» کتاب حمیدی در مصر، اسلامبول، هندوستان چاپ و منتشر شد ولی انتشار این کتاب‌ها کفاف کی دهد بمستی‌شان!!

گلپایگانی از بزرگان مبلغان و مورخانشان بود در پایان زندگانی خود از کرده اش پشیمان شده بود: نکبت بیدینی و دشمنی با اسلام و قرآن او را خوار و زبون کرده بود، و بجان کندن در مصر بصری برد تا بهمان حال زار و بشیمانی و غصه و اندوه دق کرد و مرد در کتاب «فرائد» خود از کتاب «الهدایه» تألیف هاشم العربی و کتاب «ینابیع الاسلام» بسیار نقل و دزدی ادبی کرد! بدون آنکه نامی از آن دو کتاب برده شود.

کوتاه نظران نادان گمان کردند تحقیقات و افادات از گلپایگانی است!! غافل از آنکه ایرادها از نویسندگان مسیحی است که بر اسلام وارد ساخته اند پاسخ متین و استوار مسلمانان هم بارها چاپ و منتشر شد. عجباً که نشر این رشته از نگارش بجای آنکه برای جهان مسیحیت مفید افتد بزیان کلیسا تمام گشت! چه مبلغان رند از آن نوشته ها و کتابها استفاده برده اقتباس ها کردند کالای خود را برنگ محیط جلوه گر ساختند، گروه ها گروه مردم را از عالم مسیح دور کردند.

نتیجه اش این شد که گروهی از توده مردم نه مسیحی و نه آیین تازه یافتند بلکه بهربادی که وزید رقصیدند و بهرسوئی که امیدی بود خاشاک وار چسبیدند، هم از دنیا بی بهره شده وهم با آخرت منکر گشتند، «خسرت الدنيا والاخرة ذالك هو الخسران المبين»

آقا شیخ جواد بلاغی

در این ماجرای پر آشوب و هر که هر که در جرگه دانش پژوهان

علوم دینی و روحانی حوزه علمی فقه و اصول مذهب جعفری در سامرا جوان
پر شور و با نشاطی پدید آمد.

که از ایمان بقرآن و اسلام محمد (ص) مشتعل شده بود دانست
که با خواندن درس‌های فقه و اصول نمی‌تواند در ردیف مجاهدان جهان
اسلامی قرار گیرد و با دشمنان اسلام به نبرد پردازد، ناچار بخشی از
تحصیلات خود را در رشته علم کلام و تاریخ ادیان و ملل و نحل اختصاص
داد. تا آنجا که در نزد یکی از یهودیان دانشمند در نهان بفرافتن زبان
عبری پرداخت، در این راه با کوشش بسیار تحصیل کرد تا یکی از دانشمندان
زبان عبری شناخته شده یهود و نصاری گفتار و نظریه او را در ترجمه از زبان
عبری درست میدانند، نگارنده این سطرها بارها در بغداد از یهودیان
فاضل و دانشمند شنید که: علامه بلاغی در زبان و ادبیات عبری استاد
مسلم و سخن وی حجت بود.

استاد ما در دوره تألیفات خود یک دوره اصول عقاید و معتقدات
اسلامی و آیین مسیحیت، قادیانی، بهائی و مادی‌گری را مورد بحث و انتقاد
دقیق قرار داد به شبهات نصاری و مادی‌گری پاسخ دندان شکن و استوار
نوشت؛ بایراده‌ها و خرده‌گیری‌های ارنست رنان فیلسوف مشهور فرانسوی،
لامنس کشیش و مستشرق متعصب، جرج سائل، نویسندگان کتاب الهدایه
که بنام مستعار «هاشم العربی» منتشر شد بدستی انتقاد کرده قیل و قال
در انجمن‌های مذهبی رامانداخت، دوستان و پیروان مدرسه کلامی استاد
ما در برخورد با آراء و عقاید شبهات فلسفی و دینی را از وی جویا می‌شدند!!

شیخ استاد پاسخ آنان را بصورت مقاله نوشته و در مجلات علمی درجه اول جهان شیعه مانند «العرفان» چاپ صیدا «الهدی» چاپ عراق عرب «عمار» عربی باامضاء مستعار و کوتاه «ب» منتشر میکرد آنانی که سرو-کاری برشته تاریخ ادیان و عقاید ملل و نحل دارند میدانند که آن رشته از تحقیقات و افادات علمی از استاد علامه مجاهد بزرگ اسلام «شیخ محمد جواد بلاغی نجفی» است مجموعه آن مقالات نموداری از جنبش علمی و کلامی مذهب جعفری است که براسستی سرفصل تاریخ حرکت فکری عالم اسلام بشمار میرود.

تألیفات بلاغی بزبان های فارسی، هندی، «اردو» انگلیسی ترجمه و منتشر شده .

از جمله کتابهای درسی حوزه های علمی ایران، عراق، هند، پاکستان، افغانستان، سوریه، لبنان، جاوه بشمار میرود، هنگامی که حوزه های درسی فقه و اصول در تابستان ها، ماه های محرم و صفر و رمضان تعطیل میشود این رشته از کتابهای علم کلام و تاریخ ادیان را به بحث و انتقاد می پردازند.

استاد بلاغی اصراری داشت که پیراهن و زیرشلواری، عمامه، کفش، وی از پارچه های ساخت مسلمان باشد.

پیراهن - جامه - عمامه - کفن از بافت مسلمانان ایران باشد!

مؤلف این کتاب در یکی از روزها استاد را شادمان دید، سبب را جویا شد؟! گفت: امروز يك توپ از پارچه کر باس از ایران برایم رسید، از آن پارچه يك کفن، يك عمامه، يك پیراهن، يك شلوار درست شد، سزاوار

نیست که در گورستان با پارچه ساخت کافران بخوابم!! یادرحالت نماز
با لباس از خدا بی خبران، خدا، خدا، گویم!؟

جان فشانی روحانیان در راه استقلال عراق

در هنگامه استقلال عراق بلاغی در جرگه جانبازان سربازان
اسلام قرار گرفت، بمیدان نبرد و جهاد شتافت، تفنك دوشان، حوسه کنان،
هلله گویان بادشمنان اسلام جنگ کرد، الله الله گویان درفش «نصر من الله
و فتح القریب» محمدی را در میدان نبرد، در عرصه کارزار خون و آتش،
باهتزاز در آورد، این ماجرای شنیدنی را وقت دگر بیاید و عمری دگر
باید گفت و نوشت بگذاریم و بگذریم، در کتابهای تاریخ انقلاب و استقلال
عراق مورخان عرب تا اندازه ای نوشته اند که میرزا محمد تقی شیرازی و
شریعت اصفهانی و سایر مفتیان بزرگ مذهب جعفری برای آزادی و
استقلال عراق چگونه فرمان جهاد دادند و صدها دانش پژوه و روحانی
حوزه های علمی نجف، کربلا، کاظمین، بفتوای فقیه مذهب شیعه در
صف جانبازان اسلامی قرار گرفتند درس و بحث و خانه و آشیانه خود
را ترك گفتند برای نگهبانی دیانت پاك اسلام با خون و آتش و فولاد در
نبرد شدند!!

پس از پایان جنگ نخستین شیخ ما به نجف رفت، به بحث و
تدریس پرداخت، يك باره از سیاست کناره گیری کرد. گاهگاهی بزرگان
سیاسی عراق از استاد مادیات می کردند که در سیاست دخالت کند، برای
بهبود جهان اسلامی از راه سیاست وارد شود!! در پاسخ میگفت مدتها

است که سیاست را کنار گذاشتم، چه در این زمانه يك فرد روحانی از رجل
سیاسی گول میخورد!!
دیگر مرا با سیاست کاری نیست! بفرمایش مولای متقیان «خدا
سیاست را لعنت کند.»

مخالفت با کهنه پرستان

روان شیخ ما شاد باد که از کهنه پرستان و خشک مقدسان بازارها
بیزار بود!! کهنه پرستانی که با آفتابه‌های بزرگ خود طهارت میگرفتند
آنان را شبیه مردم خوارج و نهروان میدانست و می گفت ایشان بمقدسی
تظاهر دارند، معلوم نیست که حقیقتی داشته باشند!! در طی سخنان خود
شاهد می آورد که :

داستانی از امام جعفر صادق (ع) و جوانمردان

حضرت امام جعفر صادق علیه السلام در یکی از روزها از داش‌مشتی -
های بغداد پولی خواست ، جوانمردان آنجا هر چه زودتر برای حضرت
پولی فرستادند ، هنگامی که وجه بامام رسید ، زاهدان گله‌ها کردند که
ای فرزند رسول خدا؟! چرا از ما نخواستید؟! از آنان کمک خواستید؟!
حضرت فرمود : تا به نشینید ، و با هم بگفتگو پردازید که از برای چه
پول خواسته‌ام؟! کار از کار میگذشت!!

داش‌مشتی‌های بغداد آن چنان جوانمردانی هستند که بدون چون
و چرا پیغام مرا انجام دادند .

همت برادران آذربایجانی

گروهی از مردم با ایمان تبریز هر ماه مبلغی مانند سایر جوانمردان بغداد و بصره برای استاد بلاغی می فرستادند، با همان پول اندک و ناچیز زندگانی ساده و بی آرایش شیخ استاد فراهم میشد، کتابهایش بچاپ میرسید زندگانی ساده و بی آرایش او با اندازه‌ای دیدنی بود که نوکر و کلفتی نداشت و مانند يك دانشجوی اسلامی گذران میکرد.

نگارنده این سطرها در حدود هفت سال مانند ده‌ها دانش‌پژوه از محضر روح پرور استاد بلاغی بهره‌مند شد، زبان فارسی را نیکو صحبت میکرد، مثل‌های زبان شیرین ما را درست بکار می‌برد، از جریان‌های مذهبی جهان یهود، مسیحیت و سایر فرقه‌های دینی معاصر اطلاعات دقیقی داشت.

استاد بلاغی در تفسیر قرآن روش خاصی داشت، چون مطالعات و تتبعات عمیقی در تاریخ ادیان و ملل و نحل کرده بود بیشتر توجه به جنبه‌های تفسیری آیات قرآن «از دیده ادیان» میکرد تفسیر آلاء الرحمن تألیف علامه بلاغی در دو جلد «چاپ صیدا» تفسیر متوسط بشمار میرود، چون در زمان کسالت مزاج و بیماری و نزدیک پایان عمر خود می‌نوشت روح ایمان فوق‌العاده‌ای از خلال سطور کتاب تفسیر او نمودار است. (۱)

تألیف و نگارش در راه اسلام

تمام تألیفات بلاغی که چاپ و منتشر شده است بجز «کتاب تفسیر

۱- طبقات المفسرین مؤلف این کتاب

فرستاد تا خداوند کم کم اثاثیه خانه و زندگانی مؤلف را فراهم ساخت.

بی نیازی بلاغی

خانه و آشپزخانه استاد ما در نجف بسیار کوچک و کهنه بود، ناتوانی مزاج، سینه تنگی، گرمای سوزان، بی پولی، گرفتار و بیمارش کرده بود. آقامیرزا علی آقای مجتهد شیرازی که از پارسایان و دانشمندان نامی و از مراجع تقلید بود بنابه سابقه دوستی و آشنائی با استاد حاضر شد که از کیسه فتوت خود خانه آبرومندی برای مدت یک سال اجاره کند و به علامه بلاغی واگذار نماید، استاد نخواست زیر بار منت دوست قدیمی خود برود، هرچه دوستان و شاگردان در خواست کردند که بزرگواری میرزای شیرازی را قبول نماید، یک سالی در آرامش خاطر بکار علمی و روحانی خود پردازد، نظر بلند و نجابت ذاتی وی اجازه این معنی را نمیداد و میگفت در این کلبه کوچک بقناعت زندگانی میکنم و نمیخواهم دیگران برای خاطر من در فشار شوند !!

غلام همت آنم که زیر چرخ کبود

زهرچه رنگ تعلق پذیرد آزاد است

فقه مقارنه

همه میدانیم که مسلمانان برادران و خواهران یکدیگرند بمصداق: انما المؤمنون اخوة در عبادات و معاملات با هم شریک هستند، همه یک قبله، یک کتاب آسمانی، یک پیامبر دارند، اختلاف نظر آراء دینی آنان را از هم جدا نمیسازد همان جور که نصرانیت، یهودی گری با انشعابات

خود بك دسته بشمار آیند، گروهی از كوته نظران بر مذهب جعفری ایراد گرفتند كه فقه شیعه درست نیست «چرا با فقه اهل سنت و جماعت تطبیق نمیشود؟!» غافل از آنكه فقهای مذهب از قدیمترین زمان تا كنون امثال سید مرتضی علم الهدی، شیخ طوسی، علامه حلی، سید شرف-الدین عاملی، شیخ جواد بلاغی، شیخ محمد حسین كاشف الغطاء نجفی، حاج آقا سید حسین بروجردی، حاج سید احمد مجتهد زنجانی، هاشم معروف، سید محمد تقی حكیم، شیخ جواد مغنیه، در این راه اجتهادها كرده اند و شاهكارهایی در فقه مقارنه تألیف نمودند.

فقه مقارنه یکی از دقیقترین موضوعات فقه مذهب جعفری است، براستی بزرگان مذهب ما در این راه گامهایی برداشتند، شخصیت علمی و روحانی خود را نمودار ساختند و خدمت بزرگی در راه شریعت انجام دادند.

بلاغی کتابی بنام ۱- «الاحتجاج» تألیف نمود، آنچه از فروع فقهی در مذهب جعفری یکتا و تك است از كتاب، سنت، از كتابهای مسند و صحاح است اهل سنت و جماعت دلیل آورده این كتاب نفیس تا پایان «كتاب صلوة» تألیف شد.

۲- رساله رضاع بنا بر مذهب امامیه و مذاهب اهل سنت و جماعت از تألیفات بلاغی یکی دیگر از شاهكارهای فقه مقارنه بشمار میرود.

۳- رساله فی ابطال العول و التعصیب از تألیفات فراموش نشدنی بلاغی است دریغاكه این رشته از تألیفات استاد، هنوز چاپ نشده است.

بشادی بسدا در آوردند که بزرگترین مجاهد عالم اسلام بخاک رفت!؟
ان آثار فاندل علینا فانظر وابعده نالی الآثار

کناره‌گیری از سیاست

علامه بلاغی پس از بازگشت از جهاد در جنگ نخستین جهانی،
یکباره از کار سیاست دست کشید و بامور علمی و روحانی پرداخت، از
دور دستی بر آتش داشت، اوضاع و احوال جهان اسلامی را تماشا میکرد،
هر چه دوستان و یاران و پیروانش میخواستند که در سیاست و اجتماع
نقشی را انجام دهد، میگفت روحانی مانند من از سیاست گول میخورد،
ما با صفا و صمیمیت و خوش باوریم، مردان سیاسی بانیرنگ و دوروئی،
جنایت گول میزنند، در نتیجه بزیان اسلام و روحانیت تمام میشود و
روحانیت بدنام خواهد شد!! تنها وظیفه ما این است که در راه دیانت و
پرورش علمی و روحانی افراد کوشش کنیم و از این راه و رسم بدیانت پاک
اسلام و فرهنگ مذهب جعفری خدمت نمائیم.

بلاغی و امین ریحانی

حکایت کرد مرا استاد که: امین ریحانی مؤلف کتابهای «ملوک العرب»
و «الریحانیات» در آغاز شهرت بود باشیخ محمد حسین کاشف الغطاء باب
نامه نگاری را باز کرد کاشف الغطاء از بلاغی خواست که با نویسنده مشهور
فریکه نامه نویسی کند، چون ریحانی مشهورترین نویسندگان عرب بود
که در آمریکا شهرت ادبی داشت، بدیانت اسلام هم ابراز تمایل میکرد
در اثر نامه‌های دوستانه دودانشمند بزرگ اسلامی شاید دست از نصرانیت

بردارد و بدین اسلام نایل شود، چون استاد ما بلاغی تردید داشتند که چگونه میشود يك دانشمند مسیحی که جهان عرب را از نزدیک دیده و بنام ناشر افکار شرق در غرب مشهور شده دست از همه‌های وهوی ادبی و سیاسی بر دارد و اسلام قبول نماید!! ممکن است نظر های سیاسی باشد!!؟

هر چند کشف الغطاء پافشاری کرد و درخواست‌ها از دوست دیرینه خود نمود تا بتواند نامه‌ای برای ریحانی دریافت کند موفق نگشت، تا نامه‌ها و اشعار دوستانه و محبت آمیز کشف الغطاء خطاب بامین الريحانی بصورت کتابی بنام «المراجعات الريحانية» در دو جلد «صیدا - لبنان» چاپ شد پس از گذشت زمان روشن شد که امین الريحانی با آنکه از خاندان مسیحیت و ترسابچه بود معتقد بدیانت مسیح نبود تا چه رسد دین پاک اسلام را قبول نماید.

ریحانی آزاد فکر میکرد و نمیخواست پابند اصول دین و مذهب شود، این روش دوستی و آشنائی از يك عالم بزرگ روحانی مذهب جعفری با يك نویسنده سیاسی و ادبی مسیحی مناسبت نداشت.

خدا رحمت کناد بلاغی، کشف الغطاء، امین الريحانی «فیلسوف - الفریکه» را که سه تن از مشاهیر بزرگان دانش و فرهنگ قرن اخیر بشمار میروند!!

حکایت کرد مرا استاد که: برای چاپ کتاب الهدی پولی نداشت ناچار هرچه در خانه داشت بقیمت ارزان بفروخت و کتاب را بچاپخانه

قرآن او» بجای نام مؤلف چنین ثبت است «کتاب الهدی النجفی» بارها میگفت که این امضاء مستعار را برای آن انتخاب کردم که هرگاه لغزش قلمی در نوشته‌هایم باشد، صاحب ادیان و فرقه‌های دیگر بر گفتار من خورده‌گیری کنند، بتوان گفت نویسنده این رشته از کتابها دانش پژوه گمنام و متوسطی است، ارزش آن را ندارد که بآن استناد کرد!

در سال‌های آخر عمر بلاغی شبها در مسجد کوچکی که در برابر خانهاش بود نماز جماعت میخواند پس از نماز تفسیر قرآن میگفت، صدها فایده تاریخی، علمی، ادبی را بیان میکرد دانشجویان را بحقایق ادیان و ملل و نحل و قرآن مجید آشنا مینمود.

کتاب الرحلة المدرسية او در سه جلد سه مرتبه در نجف چاپ شد، این کتاب بصورت داستان مسافرت دونفر است که بسبک گفتگوی سقراط حکیم بزرگ یونانی درباره تاریخ و چگونگی کتابهای عهد عتیق و عهد جدید سخن میگوید.

روش تألیف آن تقریباً شبیه کتاب گفتار خوش یار قلمی بقلم شادروان آقامحمد محلاتی، گفتار خوش چند سال پیش از تألیف الرحلة المدرسية در نجف چاپ شده بود.

الرحلة المدرسية و رساله اعاجیب الاکذیب بفارسی ترجمه و در کرمانشاهان چاپ و منتشر شد، برای چاپ تازه آن تجدید نظری لازم است.

رساله در تألیف تفسیر امام حسن عسکری «خطی» کتابی بنام تفسیر امام حسن عسکری در بمبئی چاپ شده بود، علامه بلاغی در این

تألیف در کیفیت راوی کتاب تحقیق انتقادی و رجالی نمود ، از جنبه درایه ، رجال ، علم حدیث نمودار ساخت که تفسیر منسوب بامام ساختگی است و هیچگونه بستگی بامام یازدهم مذهب جعفری ندارد (۱)

بلاغی سلمان عصر بود

در یغاسلمان عصرها با بینوائی و پریشانی در حدود سن هفتادسالگی در نجف وفات کرد ، انتشار خبر فوت استاد بلاغی در عالم مسیحیت و اسلام بسرعت برق منتشر شد شعراء و نویسندگان و سخنوران در رثاء استاد بلاغی سخنان پرشوری سرودند مجلس های سوگواری و فاتحه در بیشتر شهرهای ایران، عراق عرب، هند، پاکستان، سوریه و لبنان از طرف شاگردان با وفای استاد تشکیل گردید .

شیخ محمد جواد بلاغی مؤلف کتابهای ۱- آلاء الرحمن ۲ جلد الهدی دو جلد «چاپ صیدا- نجف» ۳- الرحلة المدرسية ۳ جلد «در نجف سه مرتبه چاپ شد» ۴- انوار الهدی «چاپ نجف» ۵- نصاب الهدی «چاپ بغداد» و سایر تألیفات دیگر، و در بیست و دوم شعبان هزار و سیصد و پنجاه و دو هجری قمری در نجف وفات کرد در کنار آرامگاه صاحب کتاب مفتاح الکرامة در یکی از حجره های جنوب غربی صحن امیرالمؤمنین علی علیه السلام استاد را بخاک سپردیم .

گویند در اثر وفات بلاغی ترسایان شاد شدند و ناقوس کلیسا را

۱- طبقات المفسرین تألیف مؤلف این کتاب

از کتابهای فقه و اصول بلاغی آنچه چاپ شده است :

۱- حاشیه بر مکاسب انصاری جزء اول .

۲- رساله در باره «طهارت»

۳- فروع علم اجمالی بضمیمه چند قصیده عربی در یک جلد در نجف

چاپ شد .

شیخ محمد جواد بلاغی گذشته از مقام علمی و روحانی از شاعران بنام بشمار میرفت و در کتاب « شعراء الغری » تألیف علی خاقانی چاپ نجف بخشی از اشعار استاد ما را با شرح احوال و آثار وی نقل و ثبت کرده است .

ابن سینا = بلاغی

بلاغی که از متکلمین بنام است قصیده معروف ابن سینا را که

میگوید :

«هبطت الیک من المحل الارتفاع» استقبال نمود و بنا بمعتقدات

مذهبی و علمی خود آراء و معتقدات مذهب جعفری را درباره نفس سرود

و چنین گوید :

نعمت بان جائته بخلق المبدع - ثم السعادة ان يقول لها ارجعی

«اشارة بالی ربك راضیه مرضیه» .

آخرین بیت قصیده این است :

کم قائل فیها يقول وسائل - وجوابه فی یسئلونك ان یبع

«اشاره به : عن الروح قل الروح من امر ربی»

قصیده بلاغی در میلاد امام زمان

بلاغی قصیده‌ای در میلاد امام عصر در نیمه شعبان سرود که از غرر اشعار عرب بشمار میرود باین مطلع:

حی شعبان فیه شهر سعودی - وعد و صلی فیه وليلة عیدی.

این شاهکار ادبی را در انجمن‌ها، محفل‌های عالم عرب، شیعیان مرتضی علی بنام سراینده اشعار همه ساله میخوانند، پای کوبان، رقص کنان، هل هله زنان بدان متر تم هستند.

کیست که شیخ محمد جواد بلاغی را نشناسد؟! هر کس که با کتاب و تاریخ ادبیات و ادیان ملل و نحل آشنائی دارد میداند، نویسنده و مؤلف انتقادی بر آراء و معتقدات مسیحیت، بابی‌گری، بهائی‌گری، قادیانی، مادی‌گری، اوست که با تألیف و انتشار کتاب انوار الهدی فرضیه نشوء و ارتقاء دانشمند مشهور انگلیسی داروین را تردید کرد، شبهات مادی‌گری را از ذهن خوانندگان کتاب خود بدور افکند!!

سالیان دراز از کبوتران حرم شاه نجف گشت، معتکف بیارگاه قدس شد، از اشعه نیروی ملکوتی شیر مردان علی مرتضی (ع) همت گرفت، بدون وسیله مادی همه مدعیان مذاهب را بفرغان آورد، در اشعار خود به ابن سینا ایراد گرفت، مسئله نفس را با معتقدات مذهب جعفری نمودار ساخت، در باره مهدویت شخصی اشعاری سرود که غوغائی در اندیشه‌ها انداخت، این مجاهد بزرگ اسلام چه میگوید؟! چرا مهدی را در دل‌ها جلوه گر ساخت!!!

این گفت و شنودها نتیجه‌اش این شد که دانشمندان اهل سنت و

جماعت در بغداد نشستند و گفتند و برخاستند تا اینکه قصیده‌ای سرودند
و برای استاد بزرگوار ما به نجف فرستادند باین مطلع:

ایا علماء العصر ما من لهم خبر - بكل دقیق حار فی مثلہ الفکر .
شیخ محمد جواد بلاغی مانند سایر ادبا و فضلاى نامى شیعه پاسخ
ایرادها را بشعر عربی سرود: که مطلع آن این است.

اطعت الهوى وعاصاني الصبر - فها انامالى فيه نهى و لا امر
تا آنجا که می فرماید :

تعرفنا ابن العسكري وانه - هو القائم المهدي و الواتر الوتر
تبعنا هدى الهدى فابلغنا المدى - نور الهدى و الحمد لله والشكر

**نظر بزرگان اهل سنت و جماعت که امام زمان فرزند امام حسن
عسکری است**

در این قصیده از گفتار دانشمندان بزرگ اهل سنت و جماعت
شاهد آورده که امام زمان را فرزند امام حسن عسکری میدانند مانند:

- ۱- شواهد النبوة تألیف عبدالرحمن جامی صاحب شرح کافیہ «در
علم نحو» ۲- تذکرة الخواص سبط الجوزی حنبلی ثم الحنفی ۳- الفتوحات-
المکیه لمجى الدين العربی ۴- الیواقیت شعرانی ۵- البیان کنجی شافعی
۶- کفایة الطالب کنجی ۷- فصل الخطاب خواجه پارسا نجاری حنفی
۸- روضة الاحباب فی سیرة النبی و الاصحاب، سید جمال الدین عطاء الله ۹-
مطالب السؤل محمد بن طلحة شافعی متولد ۵۸۲ هـ ق ۱۰ فصول المهمه نور-
الدین صباع مالکی ۱۱ - کتاب المناقب اخطب الخطباء خوارزمی
۱۲ - المرقاة علی متقی ۱۳- هداية السعداء قاضی ملك العلماء دهلوی

۱۴ - المکاشفات مولی علی اکبر مودوی ۱۵ - مرآة الاسرار عارف
عبدالرحمن ۱۶ - طبقات الکبری و الیواقیت شعرانی

تألیفات بزرگان شیعه درباره امام زمان

همه میدانیم از معتقدات مذهب جعفری عقیده بوجود امام عصر
فرزند امام حسن عسکری علیهما السلام، که دوازدهمین امام شیعیان امام
زمان غایب بوده و ظهور خواهد کرد بعد از آنکه دنیا پر از جور و ظلم
شده باشد در این باره فقیهان مذهب که از دانشمندان بنام اسلامی بشمار
آیند تحقیقات علمی و روحانی خود را در کتابها و رساله‌های نفیس ثبت
نمودند مانند :

۱ - کتاب عدة الاصول چاپ طهران ۱۳۱۷ ه.ق

۲ - کتاب الغیبة طوسی «ابوجعفر محمد بن حسن» چاپ تبریز

۱۳۲۲ ه.ق

۳ - اعتقادات «چاپ تبریز ۱۲۹۷»

۴ - کتاب اکمال الدین و اتمام النعمة «چاپ تهران ۱۳۱۱»

۵ - کتاب عیون اخبار الرضا «چاپ تهران ۱۲۷۵»

۶ - کتاب الامالی «چاپ تهران ۱۳۰۰» این شش کتاب نفیس

از تألیفات شیخ صدوق «محمد بن بابویه» است .

۷ - کتاب الاحتجاج تألیف طبرسی ابومنصور احمد بن علی «چاپ

طهران ۱۳۰۲»

۸ - کتاب انوار الملکوت تألیف علامه حلی «چاپ دانشگاه

تهران» .

۹ - کتاب الفین تألیف علامه حلی «چاپ تبریز - نجف»

۱۰ - کنزالفوائد تألیف ابوالفتح محمد بن علی کراچکی «چاپ

تهران ۱۳۰۲ ه.ق»

۱۱ - کتاب اصول کافی تألیف کلینی محمد بن یعقوب «چاپ تهران»

این کتاب از معتبرترین کتاب‌های اصول عقاید مذهب جعفری است که

شرح‌های نفیس بر آن نوشته‌اند مانند : ۱ - شرح ماصالح مازندرانی

۲ - ملاخلیل قزوینی، ۳ - محمد باقر مجلسی ۴ - صدرالدین شیرازی

حکیم مشهور عالم اسلامی (ملاصدری).

۱۲ - کتاب المهدی تألیف آقاسید صدرالدین صدر «چاپ تهران».

۱۳ - منتخب‌الاثار تألیف آقا شیخ لطف‌الله مجتهد صافی گلپایگانی

«چاپ تهران» .

این کتاب نفیس بنا بتشویق و راهنمایی حاج آقا حسین مجتهد

بروجردی تألیف شد تا آنجا که مرجع بزرگ جهان شیعه در چاپ کتاب

هم نظارت مستقیم داشت، این کتاب بفارسی هم ترجمه و منتشر شد ولی

حلاوت اصل عربی کتاب را ندارد!؟

اگر حاج آقا حسین بروجردی زنده بود و ترجمه منتخب‌الاثار

بنظر ایشان میرسید قطعاً اضافاتی بر کتاب می‌افزود که مشکل پسندان

فارسی زبان را بهتر بکار آید!! دریغ‌اکه این «اگرها» در حوادث تاریخی

بسیار است!! آرزوی هوشمندان و خردمندان جهان است که گاهگاه از

خاطره‌ها تراوش کند!!

۱۴ - ترجمه سیزدهم کتاب بحار با پاورقی و تحقیقات آقای

علی روانی .

فقهای مذهب جعفری و متکلمان بزرگ بزبان فارسی هم در کتاب‌ها

و رساله‌های خود در این زمینه تألیف به بحث پرداختند از جمله :

۱- کتاب مجالس المومنین تألیف قاضی نوراله شوشتری
« چاپ تهران »

۲- ترجمه فارسی شرح باب حادی عشر تألیف فاضل مقداد

۳- تبصرة العوام تألیف مرتضی بن داعی الحسینی « چاپ عباس
اقبال آشتیانی طهران »

۴- کتاب استقصاء الافحام تألیف میرحامد حسین لکنه‌وئی نیشابوری
صاحب کتاب عبقات الانوار « چاپ لکنه‌و »

۵- کتاب علائم ظهور تألیف ناظم الاسلام کرمانی چاپ تهران

۶- نجم الثاقب تألیف حاج میرزا حسین نوری تهران

۷- دارالسلام تألیف بروجردی که هر کدام از این کتابها فواید
تاریخی و روحی در بردارد، بقول حافظ شیرازی:

جمال یار ندارد حجاب و پرده ولی

تو چشم دل بگشا تا نظر توانی کرد

شیخ آقا بزرگ تهرانی

شادروان احمد آتش استاد سابق زبان و ادبیات فارسی در دانشگاه

السنه شرقیه اسلامبول که از مشهورترین محققان تاریخ و ادبیات

ترکیه بود یک رشته از کتابهای نفیس درباره تاریخ و ادبیات ایران انتشار

داد در شماره سوم و چهارم جلد سوم مجله « زبان ترک و ادبیات » بتاریخ

۳۱ ماه مه ۱۹۴۹ که از انتشارات دانشگاه اسلامبول است در خصوص

کتاب الذریعة و مؤلف بزرگوار آن که از شخصیت‌های تاریخی و علمی

است و از افتخارات مذهب جعفری بشمار میرود مقاله‌های نوشتند که ترجمه آن عیناً در اینجا نقل میشود و در پایان مقاله استاد مشهور اضافاتی از نویسندگان ناچیز این سطرها درج مینماید هم چنین در پاورقی آن .

محمد محسن مشهور به شیخ آقا بزرگ تهرانی: الذریعة الی-

تصانیف الشيعة :

۱- جلد اول چاپ نجف تاریخ ۱۳۵۴ هجری ۵۳۶ صفحه .

۲- جلد دوم چاپ نجف تاریخ ۱۳۵۶ ه . ق ۵۲۰ صفحه .

۳- جلد سوم چاپ نجف تاریخ ۱۳۵۷ ه . ق ۴۹۰ صفحه .

۴- جلد چهارم چاپ تهران ۱۳۶۲ ه . ق ۲۵۰ صفحه .

۵- جلد پنجم چاپ تهران ۱۳۶۳ ه . ق ۳۲۰ صفحه .

۶- جلد ششم چاپ تهران ۱۳۶۵ ه . ق ۴۱۲ صفحه .

این اثر مجموع آثاری که بقلم علماء و فضلاء عالم شیعه از بزرگ و کوچک از قرون قدیم تا کنون برشته تحریر درآمده محتوی میباشد، بعد از کتابهای فهرست ابن الندیم و کشف الظنون کاتب چلبی ما و از آن تاریخ به بعد میتوان ادعا کرد که در عالم شرق یک اثر جدی *Bibliyografia* یعنی مجموعه کامل کتاب شناسی است .

آقا بزرگ آثاری را که در باره آنها بحث کرده مانند ابن الندیم به نسبت موضوع یا تاریخ انتخاب بلکه مانند «کشف الظنون» به نسبت اسامی بترتیب حروف الفبائی شروع نمود و در باره مؤلفین آنها ایضاً داد از این روی هر موضوعی بخواهیم بیابیم باسانی میتوان پیدا کرد.

در باره وسعت و کثرت محتویات الذریعة تاکنون شش جلد پانصد صفحه را تشکیل داد و آخرین مجلدش جلد ششم محسوب میشود که آخرین اثر معرفی شده در آن «حزن المؤمنین» ثبت شده است.

عده آثاری که محتویات این جلدها را تشکیل داده بدین روش می باشد، در «حرف الف» چهار هزار و ششصد و پنجاه و یک، در «حرف ب» هفتصد و چهارده در «حرف پ» سی و چهار در «حرف ت» سه هزار و چهارصد و هفتاد و دو، در «حرف ث» نود و سه در «حرف ج» هزار و سیصد و سی و هفت در «حرف چ» هشتاد و دو، در «حرف ح» دو هزار و چهارصد و هفتاد و سه که مجموعاً از دوازده هزار و هشتصد و پنجاه و پنج جلد کتاب بحث کرده است.

بطوری که قبلاً نیز اشاره شد الذریعة تنها عبارت از آثار و تالیفات علماء شیعه می باشد که بزبان های ترکی و عربی و فارسی برشته تحریر کشیده شده و یا اینکه از زبانهای دیگر بوسیله مترجمین شیعه ترجمه گردید برای مثال کتاب «جین گور رجائی» که نویسنده آن سرور بدیع «پیامی صفا» است در تهران بوسیله نصرالله شاهرخی ترجمه شد جزء این آثار می باشد.

آثاری که این مجموعه کتاب شناسی را تشکیل میدهد شامل حساب و هندسه و علوم دیگری نیز میباشد و در موضوعهای مختلف بحث گردیده و خالی از اشتباه هم نمی باشد. با همه اینها باید از مؤلف کتاب مزبور تقدیر نمود که اثر مفیدی باین اهمیت را بوجود آورد و برای تقدیر از قیمت و اهمیت این اثر لازم است که مختصری از بیوگرافی این عالم بزرگ ایران بحث کرد.

آقا بزرگ تهرانی در سال هزار و دو بیست و نود و سه هجری در یکی از قصبه های بزرگ تهران متولد شده و تحصیلات ابتدائی خود را در همانجا شروع کرد و پدرش از روحانیون تهران بود و دارای آثار تاریخی میباشد، آقا بزرگ بعداً بتهران رفته و تحصیلاتش را در آنجا ادامه داد. ادبیات را در نزد شیخ حسین خراسانی و اصول و فقه را در نزد شیخ عبدالکریم مدرس لاهیجی و سید محمد تقی تنکابنی و فلسفه را نزد محمود قمی و ریاضیات را نزد شیخ علی ایملکانی و ابراهیم زنجانی آموخت. در سن بیست سالگی در ۱۳۱۳ هجری به نجف که مرکز علماء جهان شیعه میباشد مسافرت کرد در آنجا از دروس علماء بزرگ شیعه مشغول استفاده بود تا در سال ۱۳۲۹ هجری بشهر کازمین رفت و در آنجا بتحقیقات و تجربیات شخصی شروع کرد و در همین جا بتألیف کتاب الذریعة تصمیم گرفت چون جلد اول کتاب الذریعة را در سال ۱۳۵۴ هجری منتشر کرد. معلوم میشود که بیست و پنج سال تمام زحمت کشیده. و در عرض این مدت به کشورهای عراق، ایران، سوریه، فلسطین و مصر سیاحت ها کرد. در کتابخانه های ممالک مزبوره بمطالعه پرداخته و مطالب لازم کتابها را جمع آوری کرده است. باین روش از مجموع نتیجه مطالعات خود آثار دیگری نیز بوجود آورده که هر جلد آنرا بیک قرن مخصوص اختصاص داد و از قرن چهارم هجری شروع کرد، کتابی در ترجمه احوال علماء شیعه در یازده جلد بوجود آورد بطوری که تحقیق شد آقا بزرگ تهرانی فعلاً در شهر سامراء سکونت دارد و هفتاد و پنج سال از عمرش میگذرد، او اکنون در شبانه روز یک نوبت غذا صرف

میکند (نهار) و از خانه اش بیرون نمی رود و مشغول رفع نواقص آثار خود میباشد .

معلوم است که مشارالیه دارای وضعیتی میباشد که برای بوجود آوردن چنین اثر بزرگی موفقیت پیدا کرده از نقطه نظر معلومات الذریعة حقیقتاً یکی از آثار کامل بشمار می آید زیرا که این اثر برای اشخاص مدقق در شهر بزرگی مانند اسلامبول که یکی از بهترین مراکز کتاب دنیا میباشد، قابل اهمیت است و يك مجموعه کامل کتاب شناسی است .

چونکه آثاری که در دست ما میباشد بیشترشان محدودند مثلاً کتاب فهرست این الندیم که در قرن چهارم و کشف الظنون در قرن سیزدهم شامل آثاری میباشد که تا آن زمانها بوجود آمده اند و از طرفی دیگر افکار مؤلفین این دواثر حقیقتاً قابل ستایش و وسیع تر از فکر آقا بزرگ و موافق تر با علوم میباشد چونکه از نقطه نظر مذهب برای مؤلفین تفاوتی قائل نشده و معلومات حساسی در دسترس مطالعه کنندگان گذاردند . کتاب اسماء الرجال « النجاشی » که در قرن چهارم تألیف شده و در بمبئی در سال ۱۳۱۷ هجری بچاپ رسیده تنها از علماء شیعه بحث میکنند این کتاب از بسیاری از آثار کوچک تا زمان خود از بحث صرف نظر کرده و بحث نکرده است .

اینک این اثر آقا بزرگ مکمل این نقصها میباشد و از سوی دیگر در کتابخانه های اسلامبول و دیگر شهرهای تسننی آثاری که محدود به تشیع باشد خیلی محدود است .

با اینکه شهر اسلامبول یکی از مهمترین مراکز کتابهای شرق و غرب بشمار میرود و آثار مؤلفین شیعه که بیشتر آنها از کتابهای خطی تشکیل میدهد روبه

نقصان میگذاشت این اثر آقا بزرگ تهرانی جبران کمبود همه آثاری که یا بآنها دسترسی نداشته‌اند حتی تا زمان فعلی برای ما باز کرده و در دسترس ما قرار داده است حتی این اثر اگر بدست ما نمی‌رسید از جایگاه بیشتر این کتابخانه‌ها بی‌اطلاع بودیم بطوری که در آخر جلد پنجم الذریعة فهرستی از این کتابخانه‌ها از طرف ناشر الذریعة علی نقی منزوی که پسر مؤلف می‌باشد بطریق ذیل نقل میشود :

در نجف کتابخانه شوشتری‌ها کتابخانه عمومی است و حاوی چهار هزار جلد کتاب می‌باشد که هزار جلد آن خطی است . کتابخانه حسینیّه در نجف (۱) .

کتابخانه رضویه در ایران که بعضی کتابهایش در تاریخ چهارصد و بیست و یک وقف شده دیده میشود و از کتابخانه‌های قدیمی و مهم ایران بشمار می‌رود (۲) .

۱- در این کتابخانه رساله‌ای است در فهرست کتابخانه حاج میرزا حسین نوری صاحب کتاب «مستدرک الوسایل» که بقلم محدث نوری است دارای فواید تاریخی ، ادبی ، کتاب‌شناسی است که مؤلف این کتاب در روزگار تحصیل در نجف اشرف از آن فهرست‌ها بهره‌ها برد .

۲- تاکنون هفت جلد فهرست کتابخانه آستان قدس رضوی در مشهد چاپ و منتشر شده چهار جلد اول آن با فهرست کتابخانه مدرسه فاضلیه مشهد که بعدها بکتابخانه آستان قدس رضوی منتقل شد تألیف شادروان حاج‌عماد محدث فهرستی مؤلف کتاب در علم درایة الحدیث و اخبار چاپ مشهد و جلد پنجم و ششم فهرست تألیف آقا میرزا مهدی مجتهد ولایی شفتی است که از هم‌درسان و دوستان تحصیلی مؤلف این کتاب در نجف بود و جلد هفتم فهرست تألیف احمد گلچین معانی از شاعران معاصر می‌باشد .

کتابخانه سپهسالار در تهران که مرتباً ده هزار جلد کتاب موجود است و بیشتر آنها خطی است (۱) .

کتابخانه سماوی در نجف که کتابخانه خصوصی است و بیشتر از هزار جلد کتاب خطی را داراست (۲) .

کتابخانه شیرازی در سامرا (۳) کتابخانه العطار در کاظمین کتابخانه مجلس در تهران که حاوی آثار بزرگ جدید می باشد (۴) .

۱- فهرست کتابخانه مدرسه عالی سپهسالار تألیف ابن یوسف جلد اول و دوم چاپ تهران این فهرست مانند فهرست کتابخانه آستان قدس رضوی دارای شرح احوال و آثار بزرگان مذهب جعفری خصوصاً فقهاء شیعه است ، جلد سوم فهرست بقلم محمد تقی دانش پژوه و علی نقی منزوی چاپ و منتشر شد .

۲- شیخ محمد سماوی قاضی محکمه تمیز جعفری بغداد از دانشمندان و ادیبان بنام عراق عرب بود ، بسیاری از کتابهای خطی کتابخانه سماوی را بقیمت خوب خریدند و بکتابخانه مشهور لندن انتقال دادند پس از وفات ایشان دولت عراق کتابخانه را خریداری کرد و جزء کتابخانه عمومی بغداد شد شادروان سماوی در ایام اقامت در نجف با مؤلف این کتاب دوست بود و همه روزه در محضر صاحب الذریعة می آمد و در اصلاح الذریعة و تهیه مواد الذریعة با مؤلف بزرگوار آن هم کاری داشتیم .

۳- مؤسس کتابخانه حاج میرزا حسن مجتهد شیرازی بود که در زمان تأسیس حوزه علمی سامرا وقف مدرسه کرد .

۴- فهرست کتابخانه مجلس جلد اول و دوم تألیف یوسف اعتصامی چاپ تهران ، جلد سوم فهرست تألیف ابن یوسف صاحب فهرست مدرسه عالی سپهسالار چاپ تهران ، جلد چهارم فهرست کتابخانه مجلس تألیف سعید نفیسی چاپ تهران و جلد های دیگر فهرست کتابخانه مجلس از تألیفات حائری یزدی است .

کتابخانه محیط در تهران که دارای پنج هزار جلد کتاب می باشد.
کتابخانه مشکوة در تهران که يك کتابخانه خصوصی است و اکثر
کتابهایش خطی می باشد (۱) .

کتابخانه ملك در تهران که دارای سیزده هزار جلد کتاب خطی است
و کتابخانه شخصی است (۲) .

کتابخانه ملی در تهران که شامل سی و دو هزار و سیصد جلد کتاب
خطی می باشد و کتابخانه عمومی و بزرگی است (۳) .

کتابخانه هبة الدین در کاظمین کتابخانه شخصی است دارای پانصد
جلد کتاب خطی می باشد (۴) .

فرزند مؤلف الذریعة علاوه از اینها پانزده کتابخانه دیگر را نوشته

۱ - چهارده جلد فهرست کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران بقلم دانش-
پژوه ، علی نقی منزوی تألیف و منتشر شد که دوازده جلد آن مخصوص کتابخانه
استاد سید محمد مشکوة است .

۲ - کتابخانه ملك وقف کتابخانه آستان قدس رضوی گشت و اینک بنام
شعبه آن در تهران عمومی است .

۳ - فهرست کتابخانه ملی جلد اول و دوم تألیف عبدالعزیز جواهر کلام
و جلد سوم فهرست تألیف انوار در تهران چاپ و منتشر شد .

۴ - کتابخانه شهرستانی در آرامگاه سید هبته الدین دریکی از حجره های
صحن کاظمین قرار دارد و سید همه کتابخانه را وقف عموم کرد .

که آنها کتابخانه‌های شخصی بود و آن اندازه‌ها با اهمیت نمی‌باشند (۱) با اینکه این اثر الذریعة از طرف اهل فن حقیقی بمعرض ظهور رسیده، شامل موضوعات علوم است «Bibliogea Phie» باز هم عاری از نقص و اشتباه نیست، انسان هر اندازه با شرایط خاص و خوبی، در محیط مساعدی نشو و نما کند باز هم نمیتواند تمام موضوعات عالم وجود را شامل شود، خالی از نکته‌های شایان نیست. همچنین در هنگام تحریر تألیف يك مجموعه کامل کتاب شناسی تمام آثاری که آنجا ذکر شده مطالعه و از نظر گذراندن آنها غیر قابل قبول است، در این قسمت بمثالهای ذیل بذل توجه خواهند فرمود.

در جلد دوم کتاب الذریعة صفحه ۳۱۵ «اخبار ابی تمام» ابوبکر محمد بن یحیی ... میباشد که ابن خلکان نیز این اثر را ثبت نمود، در اینجا نوشته است که شرح ابی تمام نیز نامیده میشود، این اثر در «کتابخانه فاتح اسلامبول» یگانه نسخه منحصر بفرد خطی بود که در هزار و نهمصد و سی و شش میلادی یعنی يك سال پیش از نام بردن آن در کتاب «الذریعة»

۱- در کتابخانه‌های میرزا فضل‌الله شیخ‌الاسلام زنجانی «زنجان»، حاج آقا حسین بروجردی و آقا سید شهاب‌الدین مرعشی «قم»، حاج سید احمد خوانساری «تهران»، از بزرگان دانشمندان و فقهای بنام مذهب جعفری صدها کتاب خطی از بزرگان مذهب هست که ارزش بسیار دارد و نباید آن نفایس را فراموش کرد و کتابخانه شیخ‌الاسلام زنجانی را مجلس شورای ملی خریداری کرد.

از ابن کتاب در اسلامبول منتشر شد و ثابت می کند که موجود است ،
این نسخه خیلی از زمان پیش بود ، معین است که این کتاب شرح دیوان
ابو تمام نیست !

در جلد سوم الذریعة صفحه ۱۸۹ ، در اینجا از بیست مقاله میرزا
محمد قزوینی بحث مینماید ، جلد اول آن در بمبئی چاپ شد ، جلد دوم
آن در سال ۴ - ۱۹۴۳ در تهران چاپ شده است زکری نکرده است .
در جلد سوم صفحه ۱۹۹ کتاب مشهور خمسه نظامی « پنج گنج »
نامید در صورتی که نظامی شیعه نبود ، با مراجعه با آثارش معین است که
یک نفر سنی متعصب میباشد (۱) .

در جلد سوم صفحه ۲۴۵ « تاریخ تمدن اسلام » مینویسد که : این
اثر به زبان فارسی است و در ایران بچاپ رسیده در صورتی که از جرجی-
زیدان است که بفارسی ترجمه شد .

در جلد پنجم صفحه ۵۰ و ۲۴۹ کتاب مشهور « جوامع الحکایات »
عوفی را مینویسد که : در شهر لندن بچاپ رسید در صورتی که اثر مزبور
تا کنون بچاپ نرسید (۲) و در حال خطی است فقط مقدمه برای چاپ او
نوشته شده و چاپ آن جامه عمل نپوشید .

در جلد پنجم صفحه ۳۰۴ کتاب « جین گوزر جائی » سرور بدیع را نوشته
است که : یک داستان اخلاقی است ، در صورتی که برخلاف بودن موضوع
برای ما روشن است .

۱ - تذکره نویسان شیعه نظامی را شیعه ثبت نموده اند .

۲ - جامع الحکایات عوض نخست بنام « منتخب جامع الحکایات » ،

با تصحیح ملک الشعراء بهار در طهران چاپ شد ، سپس دکتر محمد معین
کتاب را بصورت کامل در طهران چاپ کرد .

در جلد ششم صفحه ۳۰۰ کتاب حدود العالم که مؤلفش مجهول است نوشته است که : در کتابخانه بخارا يك نسخه خطی موجود است ، در صورتی که این قضیه روشن است ، که در تاریخ ۱۸۹۲ یگانه نسخه منحصراً بفر داین کتاب بوسیله تومانسکی در بخارا خریداری شده است (۱) . از این نمونه‌های اشتباه تاریخ و محل چاپ و قصورهای جزئی دیگر بسیار زیاد است ، ما برای نمونه چند تا از آنها یاد آور شدیم ، بجز اینها مؤلف الذریعة مردمی را که شیعه بودن آنان مشکوک است بشمار شیعه در آورد .

مشار الیه راهی را که در این بخش می‌پیماید خیلی ساده است ، نویسندگانی را میتوان شیعه بشمار آورد که در آثارش تمایل و یا اشارهای بتوان بر خورد نمود که شیعه‌گری او را برساند و ثابت نماید . ولی ادعای شیعه بودن دیگران شایسته تردید و جدال است ، چون که خیلی از نویسندگان شیعه تاکنون این وضعیت را در تمام دوره

۱- کتاب حدود العالم در جغرافیای عمومی که بسال ۳۷۲ هجری تألیف شده و بسال ۶۵۶ تحریر گشته ولی مؤلف آن معلوم نیست ولی این مؤلف کتاب خود را بنام محمد بن احمد که امرای معاصر خود بوده مزین داشته است يك نسخه از کتاب حدود العالم را که بسال ۶۵۶ هجری بقلم عبدالقوام بن حسین بن علی الفارسی تحریر گشته از روی نسخه عکس تومانسکی بارتلد مستشرق روسی در لنین گراد بچاپ رسانید و آقا سید جلال الدین تهرانی آنرا تصحیح و در تهران چاپ کرد در ۱۳۵۲ ه ق .

تاریخ انجام داده‌اند و مؤلفین زیادی را شیعه نوشته‌اند در صورتیکه
برخلاف بوده‌اند . (۱)

بعقیده من این کار آقا بزرگ تهرانی بسیار خوب است ، چونکه
آثاری را که کتاب «الذریعة» در بردارد بسیار قطور و زیاد خواهد شد ،
برای محققین شرق نیز اکنون چیزی که زیاده از حد لازم تعیین مذهب
مؤلفین نیست بلکه «تثبیت مالایلم اثباته» میباشد .

امیدوارم که با توجهات فرزند مؤلف در کار تصحیح و یادداشت‌ها
و مراقبت در انتشار کتاب «الذریعة» بصورت بهتری منتشر شود
«احمد آتش»

تا اینجا ترجمه مقاله استاد احمد آتش بپایان رسید، بی‌مناسبت
نیست اطلاعاتی بذیل مقاله استاد دانشگاه اسلامبول پیوست شود .
مجله راهنمای کتاب «سال سوم شماره پنجم» فهرست دقیق دوازده
جلد از مجلدات الذریعة را چنین ثبت نمود .

جلد اول چاپ نجف ۱۳۵۵ ق ۵۳۶ صفحه حرف الف .

جلد دوم چاپ نجف ۱۳۵۵ ق ۵۲۴ صفحه حرف الف .

۲- قاضی نورالله شوشتری در کتاب مجالس المؤمنین، آقا سید حسن صدر
کاظمی در کتاب تأسیس الشیعة ، حاج شیخ عباس محدث قمی در دوره کتابهای
رجالی و تراجم احوال پیش از مولف بزرگوار الذریعة بسیاری از بزرگان
عالم اسلام را شیعه پنداشته‌اند و دلیل‌هایی هم برای اثبات نظر خود یادآور
شده‌اند .

- جلد سوم چاپ نجف ۱۳۵۵ ق ۲۹۲ صفحه حرف ب و پ و ت .
- جلد چهارم چاپ تهران ۱۳۲۴ ش ۵۲۰ صفحه حرف ت .
- جلد پنجم چاپ تهران ۱۳۲۴ ش ۳۲۰ صفحه حرف ث و ج و چ .
- جلد ششم چاپ تهران ۱۳۲۶ ش ۴۱۲ صفحه حرف ح .
- جلد هفتم چاپ تهران ۱۳۲۷ ش ۳۰۲ صفحه حرف ح و خ .
- جلد هشتم چاپ تهران ۱۳۲۹ ش ۳۰۴ صفحه حرف د .
- جلد نهم چاپ تهران ۳۲ - ۱۳۳۶ ش ۶۷۸ صفحه . دیوان .
- جلد دهم چاپ تهران ۱۳۳۵ ش ۳۷۲ صفحه حرف ذ - ر .
- جلد یازدهم چاپ تهران ۱۳۳۷ ش ۳۴۶ صفحه حرف ر .
- جلد دوازدهم چاپ تهران ۱۳۳۹ ش ۴۰۰ صفحه حرف ش .
- تاکنون بیست جلد از الذریعة بیچاپ رسید و جلد نهم کتاب دربارۀ دیوان شعراء بحث میکند و بقیه از مجلدات الذریعة در تهران زیر نظر فرزند مؤلف زیر چاپ است .

نظر جرجی زیدان درباره تألیفات شیعه

هنگامیکه جرجی زیدان مؤلف معروف و مدیر مجله مشهور «الهلل» چاپ قاهره کتابهای تاریخ ادبیات عرب و تمدن اسلامی را تألیف و منتشر نمود (۱) از آثار مؤلفین مذهب جعفری کمتر اشاره‌ای نکرد تا

۱- تاریخ تمدن اسلام تألیف جرجی زیدان جلد اول و دوم آن را نخست شادروان میرزا ابراهیم قمی بفارسی ترجمه نمود و در تهران چاپ شد ، علی جواهر کلام دوره کتاب را ترجمه نمود و با حواشی دقیق چاپ و منتشر کرد .

آنجا که دانشمندان بزرگ جهان شیعه در عراق عرب بخصوص آقای حسن صدرالدین صاحب کتابهای ارزنده و بسیار نفیس انتقاداتی بر مؤلفات زیدان نمودند، مؤسس مجله «الهلل» در پاسخ دانشمندان نوشت که آثار برجسته‌ای از شیعیان در دسترس ما نیست! کتابهایی که بتوان بآن مراجعه کرد و بدانها استناد نمود پیروان مذهب جعفری از خود بیادگار نگذاشتند. موشها بکتابخانه‌های شیعه بیشتر از همه راه دارند!! کسی از آن کتابها آگاه نیست!!

این گونه ایرادها دانشمندان را متوجه این نقص تاریخی نمود در اندیشه جبران مافات شدند!!

آقا سید حسن صدرالدین کتاب مشهور و بسیار نفیس «تأسیس الشیعه» را تألیف نمود، خلاصه این کتاب بنام «الشیعة و فنون الاسلام» در لبنان چاپ شد و مورد توجه دانشمندان قرار گرفت، آقا سید علی اکبر برقی کتاب مزبور را بفارسی ترجمه نمود نخست در مجله ادبی ارمغان چاپ گشت سپس جداگانه در تهران منتشر شد، بعدها کتاب تأسیس الشیعه علامه صدر در بغداد چاپ و منتشر شد.

شیخ علی کاشف الغطاء نجفی پدر بزرگوار «شیخ احمد و شیخ محمد حسین» کاشف الغطاء کتاب «الحصون المنیعة فی الطبقات الشیعة» را در چند جلد تألیف نمود و چون دارای کتابخانه بسیار مهم و نفیسی بود بسیاری از حقایق تاریخی مذهب جعفری را در تألیف خود نمودار ساخت. شیخ محمد سماوی کتاب «الطلیعة» فی شعراء الشیعة را تألیف نمود. آقا سید محمد محسن امین کتاب «اعیان الشیعه» را تألیف کرد

که تاکنون شصت جلد آن در دمشق و بیروت بچاپ رسید.
 صاحب کتاب الذریعة هم گذشته از کتاب الذریعة که فهرست تألیفات
 مذهب جعفری است، يك دوره تراجم احوال از قرن سوم تا کنون را
 برشته تألیف در آورد که بنام «اعلام الشيعة» شش جلد آن چاپ شد.
 دو جلد در باره بزرگان قرن چهاردهم هجری و سه جلد در باره
 بزرگان مذهب جعفری در قرن سیزدهم در نجف چاپ شد. و يك جلد
 در باره رجال قرن چهارم بهمت فرزند دانشمند الذریعة در بیروت چاپ شد.
 این رشته از تألیفات و انتشارات نمودار درخشندگی فرهنگ
 مذهب جعفری است که مستشرقین، مورخان، دانشمندان بدانها توجه پیدا
 کردند و بآنها استناد می نمایند.

آقا شیخ آقا بزرگ سالیان دراز در عتبات بود. سرگرم فراهم
 آوردن فهرست تمام کتابهای مذهب جعفری بود، نام کتاب، رساله، نام
 مؤلف، مترجم، چگونگی کتاب، تاریخ تولد، وفات مؤلف، شماره صفحه‌ها،
 نسخه خطی کتاب در کجا است؟!

محل چاپ و انتشار هر يك از آنها را بر بان عربی نوشتند.

در باره بعضی از کتابها و نوادر بتفصیل پرداخت.

الذریعة را میتوان دائرة المعارف تاریخی، ادبی مذهب جعفری
 بشمار آورد چه نام مؤلفات شیعه را با چگونگی آن نمودار میسازد،
 با مطالعه دوره این کتاب خواننده دقیق خواهد دانست که از آغاز اسلام
 تا کنون شیعیان چگونه فکر میکنند؟ چه آراء و معتقدات علمی
 و مذهبی داشته و دارند؟! کداميك از کتابها چاپ شده و کدام يك

خطی است؟!

مؤلف الذریعة سفرهائی بایران، عرب کرد، دوستان دانشمند اواز دور و نزدیک، همیشه یادداشتها و اطلاعات بسیار نفیس تاریخی گرد میآورند و به نزدش میفرستند تا پس از تهذیب و اصلاح در کتاب ثبت شود، مؤلف این کتاب توفیق آنرا یافت که از هنگام طلبگی و دوران تحصیلی در نجف اشرف در تهیه مواد و مدارك برای الذریعة کوشش مینمود.

نگارنده این سطور مؤلف الذریعة را بارها زیارت کرد که در آن گرمای سوزان نجف با ناتوانی چشم، تن رنجور سرگرم تهیه یادداشت و تألیف کتابهای نفیس خود بود، برآستی عمر خود را در راه عظمت اسلام صرف نمود، ترك جهان مادی را گفت و چشم از همه رنگ آمیزیهای جاه و جلال پوشید تا توانست در راه فرهنگ مذهب جعفری خدمتگذار بزرگی بشمار آید. روانش شاد که همت بلند داشت و پس از يك عمر کوشش در تألیف، در کنار تربت امیر مؤمنان علی علیه السلام بخاک سپرده شده.

این گونه روش های ساده و بی آرایش در بیشتر حوزه های علمی و روحانی مذهب جعفری حکم فرما بود. بیشتر دانشمندان، دانشجویان و ارستگي ها داشتند نتیجه اش این بود که دانشجو خوب درس می خواند، مخالف هوا و هوس میشد، پرورش روحی و علمی می یافت، در استنباط احکام شریعت صاحب رأی و دقت نظر میشد، میراث علمی ایران و اسلام نتیجه آن آموزش ها و پرورش ها بود!!

ورقی از تاریخ عرفان (۱)

وفائی شوشتری

آخوند ملافتح الله متخلص بوفائی شوشتری فرزند آخوند ملاحسن بن علی بن حاج رحیم شوشتری بود، مشهور است که یکی از نیاکانش از دیه‌های دورق «فلاحیه قدیم» شادکان کنونی بنام «بزیه» به شوشتر مهاجرت نمود، از این جهت مشهور به بزی شدند.

تولد وفائی در سال هزار و دوست و شصت و سه هجری قمری در شوشتر اتفاق افتاد، تحصیلاتی در شوشتر نمود و نام یکی از استادانش حاج میرزا فتح الله کیمیائی شوشتری بود، سایر استادان وی روشن نیست چه کسانی بودند!

وفائی پس از تکمیل تحصیلات به علوم باطن پرداخت، استاد بنام او حاج سیدعلی شوشتری است.

وفائی پس از يك سال اقامت در مشهد بسوی نجف اشرف رفت،

۱- این فصل نخست در دوره سی و ششم و سی و هفتم مجله ماهانه وادبی

ارمغان چاپ ۱۳۴۶ - ۱۳۴۷ خورشیدی منتشر شد.

حاج میرزا فتح الله متخلص به کیمیائی مرعشی نخستین استاد وفائی شوشتری چند کتاب در طب و علوم مخفی «غریبه» با اصطلاح فرنگیان تألیف نمود، دانشمندی کامل و هنرمند بود و استادان بسیاری دید.

داستانهای از قدرت روحی او نقل می کنند که هنوز بر سر زبانها است، کیمیائی رساله ای بنام «خزینة القانع» برای وفائی تألیف کرد، در این رساله دستورهای اخلاقی، روحانی، برنامه کار و راه و روش سالک را بیان داشت، تاریخ پایان تألیف رساله در چهارشنبه ذی عقده الحرام هزار و دوست و هفتاد و دو هجری قمری است.

این رساله در بیاض بغلی وفائی بخط مؤلف موجود است، فقط دو برگ کم دارد، از استادان علوم مخفی وفائی نیاز طبسی است که در کتاب «شهاب الثاقب» نام او را برده.

وفائی بازرگان بود، بطهران، تبریز و سایر شهرهای ایران نیز مسافرت میکرد، کالای بازرگانی شوشتر را بآن دیار میبرد و متاع شهرهای دیگر را به شوشتر می فرستاد.

در زمان اقامت وی در شوشتر و فراغت از سفر بکار صابون پزی گذران میکرد مدتی از عمر خود را بر ریاضت گذرانید، سفرها کرد، بسیاری از بزرگان را دید، از فیوضات ایشان بهره ها برد، به سفر حج رفت، از آنجا به هندوستان، عراق عرب رهسپار شد.

پس از بازگشت به شوشتر به مشهد رفت و از آنجا به نجف مهاجرت کرد، پس از مدتی به شوشتر بازگشت نمود، چند سالی هم در شوشتر بود بواسطه ناملایمالاتی که بعضی از شوشتری ها با او وارد ساختند باز به نجف اشرف بازگشت، وفائی در زهد و تقوی و پرهیزکاری، اخلاق پسندیده سر-

آمده اقران بود .

چند تألیف از وی بیادگار مانده است مانند:

۱- کتاب سراج المحتاج بفارسی که بارها در بمبئی چاپ شده.
این رساله در انتقاد بر درویش نماها و کسانی است که بنام درویشی
شیادی را پیشه خود کرده بودند و از پارسائی و پرهیز کاری نشانی
نداشتند ! این رساله را باشارت حاج شیخ جعفر شوشتری معروف
تألیف نمود .

۲- رساله در جبر و تفویض که باشارت استاد ورهبر اخلاقی او
کیمیائی نوشت ، کیمیائی بطور پرسش از وی درخواست نمود که عقیده
خود را در باره جبر و اختیار بنویسد . این رساله که فارسی است بخط
مؤلف موجود است .

۳- مجموعه‌ای از آثار و اشعار شعراء و قصاید و غزلیات وی که در
هنگام جوانی آنها را فراهم ساخت .

۴- مجموعه نامه‌های مفصل از وفائی شوشتری بصورت طومار و
شکل‌های دیگر بعنوان نصیحت به برادران خود از نجف نوشته است هم
چنین نامه‌هایی بدوستانش مانند آخوند ملا باقر شرف‌الدین، برخی از
نامه‌ها که مابین وی و استادش کیمیائی نوشته شده است .

۵- اوراقی در علوم مخفی . (علوم غریبه)

۶- بیاض بغلی یادداشت هائی است درباره علوم مخفی هم چنین
یادداشت هائی در تجربیات پزشکی که در بیاض خود نوشته، این بیاض
بخط وفائی و خط کیمیائی موجود است .

۷- دیوان اشعار وفائی بارها در بمبئی چاپ و منتشر شد، از وفائی اشعاری در دست هست که در دیوانش نیست.

وفائی پس از سالها مجاورت در نجف اشرف در سال هزار و سیصد و سه هجری قمری وفات کرد نزدیک آرامگاه هود و صالح در وادی السلام نجف دفن شده، نگارنده ناچیز این سطرها بارها بر سر تربت او شتافت و از روان تابناکش همت خواست، دریغاً که شرح احوال وفائی در تذکره‌ها ثبت نشده است آقای شرف الدین شوشتری که از دانشمندان خوزستان است کتابی در شرح احوال و آثار وفائی شوشتری تألیف نمود که برای چاپ آماده شد «تقریباً تمام آثار وفائی بخط خودش در کتابخانه شرف-الدین موجود است»

دیوان اشعار وفائی شامل قصیده، غزل، رباعی است اشعار وی در اینجا نقل میشود :

غزل از وفائی شوشتری

بستهام باز به پیمانۀ می پیمان را
تا ز پیمانۀ مگر تازه کنم ایمان را
جز دل من که نزدیک تنه بر آن خم زلف
کس ندیده است که گواطمه زند چوگان را
دل ربودی ز من و جان بتو خواهم دادن
منت از بخت کنم چون بسپارم جان را
دید تا چاه ز نخدان تو را یوسف دل
برگزید از همه آفاق چه زندان را

گر رسد دست بآن موی درازم روزی

موبمو شرح کنم با تو شب هجران را

گر اشاره ز لبست هست که جان باید داد

پیش مرجان تو قدری نبود مر، جان را

رباعی

در آرزوی جرعه می جانم سوخت

از سر تا پا تمام ارکانم سوخت

با این حالت وفائی از خواهم مرد

می دان تو یقین که دین و ایمانم سوخت

رباعی

من جز بر قوم باده نوشان نروم

هرگز به بر زهد فروشان نروم

این طایفه را جای اگر فردوس است

دوزخ روم و به پیش اوشان نروم

از منشآت وفائی شوشتری

الهی نیستی را هستی از تست، اگر مستی کنیم این مستی از تست،

عدم باب من است و نیستی مام مرا باشد بعالم هیچیک نام خدایا من

نبودم که تو بودی نابودم بودم نمودی معدوم بودم موجودم نمودی ینفق و

کیف مایشاء تا همه جا کشیده و دراز است و این جان مبتلا بقول بلی

در دهن و ترا بقدرت و سلطنت کل یوم هو فی شأن بساط میثاق تا با آخر

پهن است پس بحکم بداء بمقتضای کریمه یمحو الله مایشاء در ارض وجودم

ایجادى جدید کن و بفضل و رحمت نور ایمانى پدید یعنی سیه را سفید
کن و شقى را سعید .

يکى از اشعار ميرزا فتح الله وفائى اين است :

اى دلا منزل فراتر بر کن از اين خاکدان

غير قرب دوست ديگر هر چه باشد خاکدان

گر بقا خواهى فنا بايد شد اندر حسن دوست

کاین فنا باشد بقائى به ز ملك جاودان

لذتى در ترك لذت هست كان نايد بوصف

ترك اين لذات كن چندی برای امتحان

آزمودم عزت دنيا سراسر ذلت است

چشم بگشا سر بر آرا آخر از اين خواب گران

گيرمت راحت ميسر شد چه ميسازى بمرگ

راحت دنيا نمى ارزد بمرگ ناگهان

حالیا از ديگران عبرت نمى گيرى مگر

عاقبت عبرت تو خواهى شد برای ديگران

از سفاقت چند مى جوئى ثمر از شاخ بيد

بالله ار جز تلخ کامى حاصلی يابى از آن

اين شجر جز تلخ کامیها نمى بخشد ثمر

پس خطر ناك است اين باغ و بهار و بوستان

آن نيست مگر توحيد خالص و اين نيست مگر عبوديت خالصه

زيرا كه ما هوا پرستانيم و طايفه مستان كه گوهر وجود را از كف داده و

اوقات عزیز را تلف کرده یا آنکه مشغولیم بمناهی و ملامتی، یا اگر نادراً
روئی بسوی تو نمائیم چیزی را از تو نمی طلبیم الا دوری و بعد و تیرگی
و سیاهی یعنی دنیائی را که مبعوض تو و اولیاء تو است با عمری دراز از
تو میخواهیم!

ملای رومی گوید:

همچو شیطان کز خدای پاک فرد

تا قیامت عمر تن در خواست کرد

گفت انظرنی الی یوم الجزاء

کاشکی گفتمی که تبنا ربنا

عمر بی توبه همه جان کندن است

مرگ حاضر غائب از حق بودن است

عمر و مرگ این هر دو با حق خوش بود

بسی خدا آب حیات آتش بود

احوالی است از بنده ریائی و فائی مراسله مانند بنخواستش دوستی

از دوستان ارجمند بجانب یکی از برادران سالک خود که سابقاً در سیر

هم قطار و بمسلك اهل سلوک و عرفان قدم عزم با هم استوار داشتیم تا

نوشته و برشته تحریر آید و این تحریر و تقریر بهر قصد و نیتی احتمال داده

شود محتمل است از نفس مکار و خرابیهای کار دور و مستبعد نیست.

باری بحکم الاسماء تنزل من السماء مناسب مقصود و مدعا چنین

افتاد که این رساله «بسراج المتاج» موسوم گردد از نفس پاکان و رستگاران

طلب همت می نمایم که حضرت حق حالاتی باطنی و صفاتی حقیقی معنوی

مطابق و مناسب با این الفاظ ظاهری صوری عطا و عنایت فرماید و از این تیرگی
وضالات و پستی و کسالت و چاه طبیعتم بیرون بر آرد تا هر چه گویم و هر چه
نویسم از روی صدق و صفا و راستی و درستی و وفا باشد آه و انفساه و واضالاته که
جمعی از هالکین الدین یسمعون انفسهم بالسالکین و العارفین را در این
زمان سعی و کمال همت این است که خود را مهیا امکن از حضرت حق
جل و علا بی نیاز سازند!

بنا بر این کمالاتی را تحصیل میکنند که بواسطه آن کمالات
روزی بخدای بی نیاز محتاج نگردند!! بلکه اگر چیزی را از خدا
میخواهند نیز از برای همین است که مبادا از این بابت محتاج بحق
گردند بنا بر این بر ریاضات حقه یا باطله مشغول و کرامتی شوند تا در شکنجه
و اضطرار اصلاح کار خود و مریدان را نموده بخالق و جاعل شکنجه
و اضطرار محتاج نشوند بلکه نسخ ادعیه و ختوم مجرب و منترها و
طلسمات بدست آورده معین نفس معیوب خود ساخته رفته رفته بر مردم
مشتبه سازند که اینها همه از تأثیر وجود مبارک است بلی از تأثیر
وجود است!

انکار این فقره را نمیتوان نمود زیرا که همین تأثیر بلکه اعلا
از این از وجود مبارک اهل ظاهر و مخالفان از صوفیه مشاهده شده و میشود!
و اگر کسی نداند تو خود دیده و میدانی که عامل بوده ام و باوصف
آن چیزهائی که میدانی سالها است در عرض سایر ناس و بیچاره ترین
مردم و بیکاره ترین خلقم زیرا که این مقامی است که ابدأ دخلی بعبودیت
و بندگی ندارد اگر چه بر ریاضات حقه و ختمهای شرعی هم حاصل شده باشد

و این بنده یعنی «وفائی» این مقام را رتبه طفولیت سالک میدانم زیرا که پیش از بلوغ مر سالک را این مقام قهراً حاصل میشود از برای اینکه هرگاه محرم دیدار یار نباشد بهمین مقام که بازیچه کودکان است قناعت کرده و درنگ میکند و بهمین حد بماند.

مولوی گوید:

آن خیالاتی که دام اولیاء است

عکس مه رویان بستان خدا است

و بسیاری از مرتاضان و سالکان از همین مقام سرنگون شده یا بعلت سوء سیرت یا کم ظرفی یکی ادعای بابیت و دیگری ادعای نبوت بلکه بعضی ادعای ربوبیت والوهیت نیز کرده‌اند!! و بسیاری از ایشان کارشان بجنون کشیده برهنه و مکشوف العور در کوچه و بازارها افتاده‌اند!! و اگر از تمام این ورطه‌ها و لغزشها سلامت بگذرند و از راه و روش حقه تجاوز نکنند همین است حد او و از این مقام که پائین‌ترین مقامات سالک است ترقی نخواهند کرد و در نزد سالک صادق حقیقت و کنه این مقام از چندین جهت کفر است و یکی از آنها این است که اگر بهمین مقام درنگ کنند و مشغول بازی کودکانه گردند و همت را بر همین کوتاه کنند کاشف است از اینکه غایت مقصودشان همین بود که وجود مبارک و عنصر لطیف را باین اندازه رسانند که بقا هریت یا باسباب خارجی از قبیل منتر و طلسمات و بعضی ذکرهای مخصوص مصدر اطلاع امور شوند و محل رتق و فتق در این دنیا گردند تا خود و مریدان را از اضطرار و شکنجه و بیچارگی و بیماریها و دردها و بینوائیها برهانند و بمستجاب-

الدعوة بودن اشتهاار یا بند خلاصه خواهد شد.

من کان یرید حرث الدنیا نؤته منها، و بمقتضای ولا یضیع عمل عامل منکم و بر حسب تجربه و حس انکار این فقره را نمینمایم و اگر بدقت ملاحظه شود کینه این آن است که مبادا روزی بحق محتاج گردند!! نمی بینید که از هر بابتی مستغنی و سالم هستید، از آن بابت هرگز حق را نمیخوانید و از آن راهروئی بسوی حق نمینمائید .

آیا هیچ وقتی شده که کسی روی بسمت مرشد نماید یا مرید گردد محض اینکه توحید و ایمانش تکمیل شود و هرگز مقصودی بجز خدا- پرستی در معارف حقه نداشته باشد؟! مگر اینکه هر کسی که طالب این جور مردم میشود باین اعتقاد است که چون جناب مرشد یا جناب آقا مرد کاملی است و بستگی بحق دارد امور دنیائی ما از او ساخته میشود، و حساً مشاهده شده است بیشتر از برای رهائی از شدتها و دریافت مطالبها و توسعه رزق و از بین بردن نیرنگ دشمنان و تحصیل عزت و جاه و دفع بیماریها و دردها، حامله شدن زنان بدست آوردن فرزند بسوی جناب آقا میشتابند و از نفس مرشد مدد میجویند و مرید میگردند و آن محض توهم است و اگر در این مطلب یکی بمشیة الله و اراده حق ساخته شود نسبت به نفس مبارک مرشد داده است!! و دیگران نیز از همین جا بچاه میافتند و بهمین آوازه مرید میگردند! و هرگز حکایتی از توحید و خدا پرستی نیست!! و اگر هم باشد محض بازی با الفاظ و عرفان بافی است!!

نه گرفتار بود هر که فغانی دارد

ناله مرغ گرفتار نشانی دارد

و اضلالتاه از این نفوس که پشت بحق میروند و چنین انگاشته‌اند

که روی ایشان بسوی حق است !

نشاط اصفهانی گوید :

آینه در غرب و روی تو بشرق

پشت بر تو می‌روم خاکم بفرق

بزرگان ذهبیه و سید جمال‌الدین

بین جهان راز کفر چون شب تار

جلوه ده مهر رخ ز عالم غیب

همه ایمان نما و کفر شعار

همه دجال فعل و مهدی شکل

نه نیوشنده صحبت ابرار

نه پژوهنده در طریق نجات

(ابوالقاسم راز)

مجموعه‌ای نفیس از رساله‌های میرزا ابوالقاسم راز «وفات ۱۲۸۶»

و آقا سید جلال‌الدین مجدد الاشراف شریفی شیرازی «وفات ۱۳۳۱» در

تابستان اسال توسط آقای شمس‌الدین پرویزی بکتابخانه آستان قدس

رضوی در مشهد تقدیم شد و بشماره ۹۳۸۵ ثبت دفتر کتابخانه گشت ،

همه میدانیم که حضرت راز و مجدد الاشراف «پدر و فرزند» از رهبران

طریقت ذهبیه بودند و آثار گرانبهای عرفانی و ادبی از خود بیادگار

گذاشتند، در این مجموعه فصلی از داستان مهدی سودانی را از زبان سید

جمال‌الدین افغانی و بزرگان سلسله ذهبی نقل مینمایید ، ماجرائی که

نقل میشود داستانهای کتابهای اسرار التوحید ابوسعید ابوالخیر و تذکره-

الاولیاء شیخ عطار و صفوة الصفا و مرتاضان بزرگ هند و ایران را بیاد ما می آورد و این است آن حکایت :

متمهدی دوم «محمد احمد» که از سادات بود در هزار و سیصد و یک هجری قمری در سودان طلوع کرد، هنگامه ها داشت، کشتارها و شکست ها داد!! تا اینکه سید جمال الدین که یکی از علماء و حکمای معتبر ایران که سیاحت کرده بود بشیر از آمد و ملاقات ها شد، زیاده از این ها از متمهدی و اوضاع و احوال عبادت و ریاضت و رفتار درستش بیانها نمود (۱).
فقیر گفت : شما را نمی توان تکذیب نمود ! ولی برخلاف این مقامات و حالات که میگوئید اخبار دیگری از موالیان روحی فداء در دست است، واجب و لازم آمد بشما ارمغان شود، تو خواه از سختم پندگیر و خواه ملال ! و آن این است همین که شهرت و آوازه مهدی سودانی بایران رسید، نوشته هایش برای دانشمندان روحانی فرستاده شده خود را بنام «انا ابن علی» خواند !! برادر طریقت حق کمر بسته حضرت شاه ولایت روحی فداء

۱- نگاه کنید بکتاب مهدی (از صدر اسلام تا قرن سیزدهم) تألیف

استاد خاور شناس دارمستتر فرانسوی ترجمه و تحشیه محسن جهان سوز .
چاپ تهران

نگاه کنید بکتابهای ۱- سید جمال الدین و اندیشه های او چاپ امیر کبیر»

و ۲- آراء و معتقدات سید جمال الدین و ۳- زندگانی و فلسفه سیاسی و

اجتماعی سید جمال الدین چاپ اقبال - تهران، این سه جلد تألیف مرتضی مدرس چهاردهی است .

اما میرزا ابوالقاسم متخلص به «فخار» در روز عید عاشقان بانجمن آمد
و چنین گفت :

در حالت کشف و شهود دیدم که بسوی سرزمینی حرکت میکنم
دانستم که آنجا دیار مصرست، ناگاه بحضور حضرت حجة الله زمین و آسمان
شرفیاب شدم، از دور کوکبه باشکوه و بزرگی نمودار شد، با جلال تمام
حرکت میکرد، نزدیک ما که رسید امام فرمود بروید این مهدی دروغی
را اینجا بیاورید !!

در اندیشه شدم که مهدی دروغی چگونه با جلال و شکوه بسیار
بسوی حضرت امام در حرکت است؟! نزدیک او رفتم و پیام امام را ابلاغ
کردم آنگاه مهدی سودانی از اسب پیاده شد و جمعیتش را دستور داد که
در همانجا درنگ کنند، تنها به همراه فقیر بسوی امام رمان آمدم، دیدم
آن حضرت در خشم و اندوه بسیار است امام پر خاش کنان فرمود محمد
مصطفی (ص) جد بزرگوار من است یا شما؟! مهدی سودانی گفت جد شما
است. علی مرتضی (ع) جد شما یا جد دیگر من است؟! مهدی سودانی در
پاسخ گفت جد شما است .

امام فرمود در این صورت چه کاری بود که کردید؟!

ادعای مهدویت میکنید؟! مهدی سودانی خاموش شد و دست امام

زمان بسوی محمد احمد سودانی دراز شد و او نیست گشت !!

از دیدار این واقعه حالتی بمن دست داد که سخت پریشان احوال

شدم و بخود لرزیدم!! این ماجرا را باقا سید جمال الدین گفتم که این

شخص اگر چه میگوئید مدعی مهدویت نیست ولی پس از آنکه قدرتش

زیاد گشت و استقلالی بدست آورد اظهار حجیت میکند، پس از انتشار ادعای مهدویت بهلاکت خواهد رسید مدعیان مهدویت دیگر هم چنانکه دیدیم و شنیده ایم در آغاز کار ابراز بندگی می کردند پس از آن تغییر جهت یا وضعیت دادند و خویشان را بهلاکت افکندند گفت و گوی ما که با اینجا رسید جناب سید همدانی عبرت گرفت و بعقیده فقیر دل بستگی وی نسبت به مهدی سودانی از بین رفت! سید تازمانی که در شیراز بود در الفت و يك جهتی بودیم، با حضورش اوقاتی را بخوشی صرف کردیم، بسلامتی حرکت کردند و رفتند، چندی نگذشت که متمهدی درگذشت، چنان شد که در عالم بیداری و خواب دیده شده بود! همان جور شد که اهل دل و صفا خبر کرده بودند، سپاس خدای را که بروش پاکدلان هستیم، شکر پروردگار که براه راست هدایت گشتیم.

دانش گیلانی

شیخ حسن بن ملا اسمعیل رشتی متخلص بدانس و ملقب بحسام - الاسلام از شاعران و ادیبان معاصر و مشهور گیلان بود، در هزار و دو بیست و شصت و پنج هجری قمری در نجف اشرف تولد یافت (۱) در کودکی به همراه خاندان خود برشت رفت و تحصیلات مقدماتی را در رشت آغاز کرد و در حوزه های علمی و روحانی تهران و قم بفرار گرفتن دانش پرداخت، آنگاه بدستور پدر خود برای ادامه تحصیل بسوی نجف و کربلا رهسپار شد و در تحت آموزش و پرورش تنی چند از دانشمندان بنام آن سامان

۱- برخی تولد دانش را در هزار و دو بیست و نود و شش هجری قمری دانسته اند با آنکه وی بیش از پنجاه و پنج سال زندگانی کرد.

مانند آقا میرزا محمد علی مدرس رشتی چهاردهی و فاضل اردکانی قرار گرفت. پس از بازگشت به رشت در اثر قدرت بیان و خطابه‌های شیرین و شیوا شهرتی در گیلان بدست آورد و در ربیع الاول هزار و سیصد و سیزده هجری قمری ناصرالدین شاه قاجار يك عباى گرانبها و عصائی سیمین و لقب « حسام الاسلام » بوی بخشید از آن تاریخ مشهور به « حسام - الاسلام » گشت .

دانش از مشایخ سلسله ذهبیه بود شادروان میرزا احمد تبریزی مشهور به وحید الاولیاء در رساله بسیار نفیس «اوصاف المقربین» چاپ شیراز دانش را شیخ سلسله ذهبیه در رشت از طرف سید جلال الدین شریفی مجدد الاشراف شیرازی نوشته است (۱).

در آغاز مشروطیت در جرگه آزادیخواهان گیلان وارد شد و از سخنوران بزرگ دوره اول مشروطیت بشمار رفت ، در زمان محمد علی شاه قاجار بنام نماینده مجلس شورای ملی از رشت انتخاب شد. در آن هنگام که شاه قاجار مجلس را بتوپ بست، وی و چند نفر دیگر از آزادیخواهان را زندانی کردند تا در اثر قدرت بیان و سخنوری

۱- پوشیده نماند که قدس سره بعضی خلفا داشتند که در اطراف بلاد از جانب ایشان تربیت سلاک و طلاب الهی مینمودند از آن جمله جناب میرزا موسی آقا طباطبائی در تبریز و جناب آقا میرزا محمد حسین شیرازی الملقب بعشقی در طهران و جناب العالم الفاضل آقا سید آقا در ارومیه و جناب العالم الکامل آقا شیخ حسن در رشت ص ۳۸ اوصاف المقربین چاپ ۱۳۲۷ شیراز .

وروحانیت و بی‌آلایشی وی با اتفاق گروهی نجات یافت و محمد علی شاه دستور آزادیشان را صادر کرد، و دانش چون اوضاع و احوال کشور را پریشان دید چند سالی را در سیر و سیاحت گذرانید و بسوی عراق عرب شتافت و سپس بسوی رشت رهسپار شد تا در آذرماه هزار و سیصد و شش خورشیدی برابر با هزار و سیصد و چهل و شش هجری قمری بر حمت ایزدی پیوست و در قم بخاکش سپردند .

دانش را طبع نغز و دلکش بود و غزل را شیوا می‌سرود از آثار گرانبهای ادبی او است کتاب «ریاحین الاشواق فی بساتین الانواق» در دو جلد «خطی» ریحان اکبر و ریحان اصغر دیوان اشعار .

دانش در حل مسائل دینی و فلسفی بسیار دقیق بود، آنان که از محضر روح پرورش بهره‌مند شدند خاطرهما از وی بیاد دارند آقای ابراهیم پور داود درباره دانش نوشته است که :

حسام الاسلام دانش از همان کسانی است که عمر خویش را بخدمت میهن سر آورد و در باز کردن چشم و گوش هم شهریان خود و برانداختن غول خرافات کوشید .

از اینرو آثار او را از گزند و آسیب زمانه رهانیدن مایه خرسندی روان پاک‌نیاکان و خشنودی خداوندگار است، نه اینکه نمونه از سخنان وی بدسترس مردمان با ذوق گذاشتن فقط خدمتی است بآداب بلکه ستیزه‌ای هم با دیو فراموشی است که عرصه خاطرات ما همواره میدان تاخت و تاز اوست .

جای دریغ و افسوس است که نیروی نطق خدا داده اوزنده گردنی

نیست، دیگر سخنان شیوای او بگوشها نخواهد رسید .

چون که گل رفت و گلستان درگذشت

نشنوی دیگر ز بلبل سر گذشت

نام و آوازه حسام در گیلان از پرتو همین نطق و بیان دل پذیر بود آنچه از آن دوران می توانم بیاد آورم واکنون دریابم این است که حسام الاسلام دانش درمیان علمای هم زمان خود در رشت مردی بود گشاده روی و فروتن و شیرین زبان و خوش رفتار و آزادمنش و از قیود آخوندی و ارسته و در نطق و بیان توانا و زبر دست .

شك نیست بدون اینکه خودمان در آن هنگام برخورداریم ، گفتار و کردار او در ماجوانان بی اثر نبود .

آری وجود او در مقابل گروهی سالوس درسی بود از نیکی ایزدی در مقابل بدی اهریمنی .

چنان که سفید در برابر سیاه شناخته شود او هم نمونه بارزی بود از روشنی و سادگی اندیشه در برابر فکر تیره و پیچیده گروهی . من در آن زمان در مدرسه حاجی حسن میرفتم و صرف و نحوی می خواندم ، حسام گاهی با آنجا بدیدن رئیس آن مدرسه سید عبدالرحیم خلخالی که در بیست و نهم خرداد هزار و سیصد و بیست و نه به بخشایش ایزدی پیوست ، می آمد و گاهی هم از پدرم دیدنی میکرد ، هر کجا فیض محضر او دست می داد از برای ما غنیمت بود و از سخنان دل پذیر وی شاد بودیم . در ماه های رمضان در مسجد آفخرا وعظ میکرد ، پس از ادای نماز بمنبر میرفت کسانی که در آن زمان سری می جنبانیدند و ادعای ذوق

و معرفت داشتند همه در زیر منبر او گرد می آمدند .

بیاد دارم در یکی از آن ماههای رمضان از سوره النور آیه الله نور السموات والارض مثل نوره کمشکوة فیها مصباح المصباح فی زجاجة... موضوع وعظ حسام الاسلام بود . در تفسیر و تعبیر این آیه داد سخن میداد. در هنگام سی روز و هر روز چند ساعت شنوندگان را از بیان رسا و شیرین خود خوشوقت می ساخت ، گفتارش با اشعار متین و داستانها و حکایت های دل پذیر آراسته بود ، هیچوقت رشته سخن را از دست نمیداد معلومات و محفوظاتش باندازه ای بود که در هیچ موردی فرو نمی ماند . در کمال مهارت مطالب را بهم پیوسته پی در پی بمناسبتی از هر دری سخن میراند.

نام نیک حسام پایاست و آثارش برجا ، کز عقبش ذکر خیر زنده کند نام را ، خدایش بیامر زاد و از بخشایش مینوی بر خوردار کند ، خوشا بروان کسی که پاک زیست و پاک در گذشت ، درود بکسی که در زندگانی کاری ساخت و یادگاری گذاشت (۱).

شادروان دکتر محمد معین مؤلف کتاب بسیار نفیس «فرهنگ فارسی» درشش جلد بزرگ و احیاءکننده و فراهم آورنده لغت نامه دهخدا درباره دانش چنین نوشت :

حسام الاسلام دانش مجمع خصایص مختلف و احیاناً جنبه های متضاد بود ، در عین حال فقیه و عارف و ناطق و نویسنده و شاعر و سائس بود.

۱- اقتباس از مقدمه آقای پور داود بردیوان حسام الاسلام دانش چاپ

رشت ص ۵۰۱ - ۱۳۲۵ خورشیدی.

غزل‌های لطیف این گوینده ، خواننده را بیاد غزل‌های سده‌های هفتم و هشتم هجری می‌اندازد. چنانکه از اشعار وی برمیآید دانش سعدی و حافظ و تتبع غزل‌های آن دو علاقه تام داشته در مقام مفاخرت خود را با سعدی می‌سنجد و میگوید :

وقتی سعدی ز فارس برخیزد وقتی دانش ز خطهٔ گیلان

گویند گیلانی غزلی بمطلع :

تا نباشد در سرت زان نرگس میگون خماری

نزد پیر می فروشت نیست يك جو اعتباری

را باقتضای غزل سعدی شیرازی بمطلع :

خوش بود یاری و یاری بر کنار سبزه‌زاری

مهر بانان روی برهم وز حسودان برکناری

سروده و غزل بمطلع:

ای روشنی صبح ز رویت حکایتی

وی تیرگی شام ز مویت روایتی

را از غزل سعدی بمطلع :

ای از بهشت جز وی و از رحمت آیتی

حق را بروزگار تو با ما عنایتی

و غزل حافظ بمطلع :

ای قصه بهشت ز کویت حکایتی

شرح جمال حور ز رویت روایتی (۱)

۱- حافظ خود غزل بالا را با استقبال مذکور سعدی سروده

اقتباس کرده و همچنین غزل بمطلع:

درازل چون هست گشتم از شراب جام دوست

تا ابد نبود مرا وردی بغیر از نام دوست

را از غزل حافظ بمطلع:

مرحبا ای پیک مشتاقان بگو پیغام دوست

تا کنم جان از سر رغبت فدای نام دوست

سروده است غزل‌های دانش ترکیبی است از سبک « غزل ساده »

سعدی و « غزل عرفانی » حافظ. همان اصطلاحات و ترکیبات آن دو ستاره قدر اول

آسمان غزل پارسی در گفتار این گوینده کیلانی دیده میشود از آن جمله است

کمند زلف یار - نصیحت گوی - پیر می فروش - داغ غم - هستی ازل -

ننگ و نام - کشتگان عشق - عشق نگار - سوز هجر - باران رحمت -

تشنگان وصل - اسیر هجر - شب زلف - عبیر افشان - سپه حسن - طبیب

عشق - پیر دهقان و جز آنها گاه - ناخواسته - بیاریک بینی گویندگان سبک

هندی نزدیک میشود:

دست از رفتن بدار ای کاروان عمر یکدم

تا ز پای دلبر جانان برون آریم خاری

دانش با استعمال صنایع بدیعی (۱) توجه دارد.

۱- صنایع بدیعی را ناقدان ادب اروپا « بازی کلمات » نام داده و

بیهوده دانسته‌اند، ولی در نظم و نثر پارسی و تازی مورد توجه تام

بوده است.

مراعاة النظر

پس کدامین شیر دل ز آهوی چشمت ایمن آید
چون تو در هر غمزه‌ای از پا دراندازی شکاری ؟

تضاد: طباق

تا که عقم بود اول داشتم روز سپیدی
آخر از عشق سیه چشمان سیه شد روزگارم

مراعاة النظر و طباق :

ای روی توام صبح و سر زلف توام شام
وی پسته دهان تو و چشمان تو بادام

جناس خط :

پار پارم کرد دل آن تندخو از تیغ ابرو
پس بزلف خویش محکم بست هر پاری بتاری

موازنه :

ای روشنی صبح ز رویت حکایتی
وی تیرگی شام ز رویت روایتی
گاه مضمون آیات و احادیث و امثال و اشعار تازی را در ابیاتش

می‌گنجانند :

اوراق کون گرچه همه آیت حقند
لیکن چو روی دوست نداریم آیتی

که اشاره است باین بیت :

و فی کل شیء له آیه تدل علی انه واحد

شاهباز طبع دانش گاه درغزل چنان اوج می گیرد که شخص زمان
و مکان او را از یاد می برد:

تا من از زلف پریشانیت پریشان روزگارم

چون پریشان زلف تو جان پریشانست کارم (۱)

دانش در قصیده نیز طبع آزمائی کرده و خواسته است بسبک
شاعران خراسانی نزدیک شود .

این تمنی به ویژه از قصیده یائیه او در مدح امام دوازدهم آشکار
است معینا از پیروی قوانین علم قافیه سر باز زده و یاء مجهول را با یاء
معروف قافیه آورده است .

اشعار دانش پس از مرگ وی در دست آشنایان و علاقه مندان
همچون لالی منشور پراکنده بود، صاحب همتی می بایست که آن گوهرهای
آبدار را مانند رشته جواهر بیک جای گرد آورد .

هادی جلوه ازقضات فاضل ما با تدوین و انتشار اشعار و ترجمه
احوال جد مادری خود خدمت ارزنده ای بادیات کرد . دیوان دانش را
در ۱۳۲۵ در رشت بچاپ رسانید و دفتری برگنجینه ادبیات فارسی
افزود .

حسام الاسلام دانش گیلانی که در محیط آشفته و پریشان احوال
ایران آن روز زندگانی می کرد ، انقلاب گیلان نهضت جنگلی ها ،
انقراض دولت تزار روسیه ، جنگ نخستین جهانی را از نزدیک می دید .

۱- این بیت نیز دارای دو صنعت «تجنیس تام و تکریر» است.

در زیر تأثیر احساسات انسانی و ملی قرار میگرفت ، آنگاه دردها و دواهای اجتماعی را بصورت غزل ، قصیده ، رباعی برشته شعر میسرود که همه آن آثار ادبی از شاهکارها بشمار آمد .

آری دانشمندی و ارسته ، عارفی روشن ضمیر هنگامی که قریحه ادبی خود را بکار اندازد و از رازدل سخن سراید لاجرم بدل نشیند و در خاطرها ثبت گردد ، چنانکه در شب نیمه شعبانی بود که چراغانی کرده بودند ، شهر رشت را به آذین بسته نمودند .

در مسجد شیخ صفی الدین اردبیلی دانش ما با آن چهره و سیمای ملکوتی قصیده صلحیه خود را بر عرصه منبر با سوز و حالی خالص می خواند و شور و نشاطی در جمعیت پریشان و افسرده افکند ، برآستی هر بیتی که از دهان نمکین شاعر تراوش مینمود دوستان و رفقای تحصیلی ما و مردم با ذوق و فرهنگ آن زمان ثبت دفتر ایام مینمودند .

چونکه گل رفت و گلستان شد خراب

بوی گل را از چه جویم از گلاب

اینک ابیاتی از این قصیده :

قصیده درباره امام زمان (۱)

پریشان شدم باز از زلف یاری

بتی آهین دل مهی گلعذاری

مهی که شه حسن برگرد رویش

بنا کرده از مشک محکم حصاری

۱- مؤلف این کتاب سالیان درازی است کتابی درباره امام عصر عجل الله

تعالی فرجه در دست تألیف دارد .

که دل را نباشد در آن حلقه دیگر
نه دست ستیزی نه پای فراری
می لاله گون با چنین لاله روئی
همان به که نوشیم در لاله زاری
گذشت آنکه باما سر جنگ بودش
کنون اهل یاری شد و غمگساری
میان من و یار صلح است زین پس
نشستیم و دادیم با هم قرار
کز و ذوق و شادی ز ما آمده و عم
ازو دل ربودن ز ما جان سپاری
ازو زلف پر خم ز ما حال درهم
ازو لاله گون رخ ز ما داغداری
ازو خالکی کنج لب همچو عنبر
ز ما سینهای همچو عود قهاری
از آن مه میانی به باریکی هو
یکی کوه غم زان ما در کناری
ازو نرگس مست جادو فریبی
ز ما چشم گریان چو ابر بهاری
ازو قامتی همچو سرو گلستان
ز ما دیده‌ای هم چنان جویباری

پایان

آقا میرزا محمد علی مدرس رشتی
 چهاردهی ۲۸۱، ۲۲۱
 آینه کاری شاهنشاه آریامهر در حرم
 امیر المؤمنین علی (ع) ۸۵

الف

ابن سینا = بلاغی ۳۳۲
 ابوالقاسم راز ۳۶۳
 ابی عبدالله زنجانی ۱۴۸
 اثر تربیت استاد ۲۰۲
 اثر دعای مادر ۲۰۱
 اجتهاد در فقه مذهب جعفری ۲۵۴
 احترام شیخ به صاحب جواهر ۲۱۲
 احداث ایوان نوصحن حضرت امام
 حسین بفرمان شاهنشاه آریامهر ۱۲۶
 احساسات شاعر بزرگ عراق و عبدالباقی
 عمری ۹۵
 احکام اسلام ۲۵۳

آب نجف ۹۹
 آثار سلطان اویس جلائر ۹۳
 آخوند ملامحمد کاظم خراسانی ۲۵۹
 آراء و نظریات علمی شیخ ۲۰۴
 آرامگاه عضدالدوله در نجف ۹۵
 آرزوها بر آورده میشد ۵۶
 آزادی عقاید مذهبی در هند ۱۵۷
 آصفالدوله نیشابوری وزیر محمد
 شاه هندی ۱۰۶
 آغاز سیاست ترس و وحشت ۵۹
 آقا رضا اصفهانی ۱۴۱، ۲۹۶
 آقا سیدعلی موسوی بهبهانی ۲۴۲
 آقا شیخ جواد بلاغی ۳۲۰
 آقا شیخ جواد مجتهد رشتی ۲۲۹
 آقا ضیاءالدین عراقی (اراکلی) ۲۹۸
 آقا محمدباقر وحید بهبهانی ۱۸۹

اسیران عراقی و عثمانی در شیراز ۴۵
 اشعار شعرای عرب ۸۵
 اشعار عربی ابوالحسن میسرزای
 قاجار ۲۴۴
 اعزام نمایندگان صلح عراق به
 دربار ایران ۳۶
 اعزام نماینده عالی دولت ایران به
 عراق ۳۱
 المنظومة الکمالیة ۱۳۵
 امیر کبیر و شیخ عبدالحسین تهرانی ۱۱۶
 انتقام شیخ عبدالحسین از جانشین
 امیر کبیر ۱۲۵
ب
 با توکل هزینه طلبه‌ها تأمین میشد ۲۹۰
 بازرسی در خانه شیخ انصاری ۲۷۷
 باقر بهبهانی ۲۱۰
 بحث طلب و اراده ۲۲۷
 بزرگان ذهبیه و سید جمال الدین ۳۶۳
 بلاغی سلمان عصر بود ۳۲۷
 بلاغی و امین ریحانی ۳۲۸
 بی‌چراغی طلبه‌ها ۲۰۲
 بی‌نیازی بلاغی ۳۳۰
 بی‌نیازی شاگردان شیخ ۲۱۳

احمد امین مصری ۱۸۲
 اختلاف ایران و دولت عثمانی ۲۷۶
 اختلاف عثمانی با ایران ۴۳
 اختلاف مابین داوطلبان تاج و تخت
 عراق ۷۵
 اختلاف ما بین رجال عثمانی در
 عراق ۳۸
 ارزش آثار علمی دانشمندان
 روحانی ۲۱۱
 ارزش اجتماعی منطق ارسطو - اصول
 فقه ۱۸۷
 ارزش تألیفات شیخ انصاری ۲۱۶
 ارزش زن پارسا ۲۹۳
 ارزش علمی کتاب قضا و شهادت ۲۰۰
 ارزش علمی و اقتصادی آثار شیخ
 انصاری ۲۱۳
 ارزش کتاب قوانین ۲۴۴
 از منشآت رفائی شیرازی ۳۵۷
 استاد محمد قزوینی ۲۹۸
 استفاده از وفات سید محمد کاظم
 یزدی ۵۵
 اسیران بصره بشیراز اعزام شدند ۴۴

پ

پاس احترام شیخ ۲۳۳

پایان کار امویان ۹۰

پیراهن ، جامه ، عمامه و کفن از بافت

مسلمانان ایران باشد ۳۲۲

پیشوایان روحانی پارسا بودند ۲۷۶

ت

تاریخ منصب شیخ الاسلامی ۲۶۴

تأسیسات شیخ ۲۲۲

تالیفات بزرگان شیعه درباره امام

زمان ۳۳۵

تألیف و نگارش در راه اسلام ۳۲۵

تبعید حاکم بصره بشیر از ۴۵

تجدید حیات علمی و روحانی کربلا

۲۱۰

تدبیر صاحب جواهر ۱۰۸

ترویج استاد از شاگرد ۲۸۸

تعریف حق ۲۵۵

تعمیر ایوان و حرم امیر مؤمنان

بفرمان شاهنشاه آریامهر ۸۷

تفاوت روحانی از درویش ۲۹۲

تقریرات درس اصول فقه ۳۰۴

تقلید اعلم ۲۰۸

توجه صاحب جواهر به شیخ ۲۱۲

ج

جان فشانی روحانیان در راه استقلال

عراق ۳۲۳

جنگ ایران با عراق ۳۲

جواب شریعت اصفهانی به کلنل ولسن

فرماندار کل ۷۲

جهاد در راه اسلام ۳۱۷

چ

چراغ برق در نجف ۱۱۲

چگونه حوادث سال ۱۱۹۰ در بغداد

اتفاق افتاد ۳۵

چند کتاب در اصول شرایع مذهب

جعفری ۲۵۶

چنین کنند بزرگان چو کرد باید

کار ۱۲۵

ح

حاج آقارضا همدانی ۲۵۷

حاج شیخ مرتضی آشتیانی ۲۱۷

حاج محمد حسین اصفهانی ۱۳۶، ۸۵

حاج محمدعلی بوشهری ۱۱۱

حاج معین بوشهری ۱۱۱

حاج میرزا حسن شیرازی ۱۹۱

حاج میرزا حسین تهرانی ۱۱۰

حجة الاسلام ثقفی ۱۰۹

حساب نادرشاه با امیر مؤمنان علی (ع)

۸۴

حسن سلوک ایران با عراق ۵۰

حقوق انسان چیست؟ ۲۵۵

حکومت ایران در بصره ۴۳

حکومت عقل ۲۰۵

حوادث سال ۱۱۸۹ هـ ق ۳۳

حوادث ۱۱۹۳ - ۴۸

خ

خراب کردن گور یکی از بزرگان

سنت و جماعت ۴۴

خواب حاج معین بوشهری ۱۱۳

خواجه طوسی نگذاشت عتبات قتل

عام شود ۸۱

خویشتن داری و قدرت اراده ۲۸۲

د

داستانی از امام جعفر صادق (ع) و

جوانمردان ۳۲۴

داعی کبیر از امامان مذهب

زیدی ۹۳

دانش گیلانی (حسام الاسلام) ۳۶۶

دانشمند از نظر شیخ ۲۲۲

داوری تاریخ در باره پیشوایان

روحانی مشروطه ۲۶۲

ارزش علمی و عملی علم اخلاق ۲۴۹

در گذشت کریمخان زند ۴۹

دریافت کمک از روح پرفتوح استاد

۲۲۳

دشمنان اسلام چه کارها که نکردند

۳۱۸

ذ

ذهبی و سایر مورخان اسلام ۱۶۳

ر

رفتار ناهنجار عراق با ایرانیان ۳۰

روابط ایران و یمن ۹۲

روحانیان پناهگاه مردم عراق
بودند ۲۹۲

روش تألیف صاحب عیقات ۱۷۲

ز

زیارت کربلا ۲۰۲

س

سرانجام کاروالی بغداد ۳۴

سربازان ایران بسوی استان منتفک ۴۷

سربازان ایران بسوی عتبات ۴۶

سربازان بسوی بصره ۴۰

سردار کابلی ۱۷۳، ۱۷۷، ۱۸۲

سقوط بصره ۴۱

سلطان سنجر سلجوقی ۹۹

سلطان محمد خدا بنده و فرزندش ۸۱

سید ابراهیم قزوینی ۲۸۷

سید ابو محمد حسینی بصری مدنی ۱۶۵

سید احمد موسوی بهبهانی ۲۴۳

سید اعجاز حسین نیشابوری ۱۵۹

سید رشیدرضا ۱۴۹

سید شرف الدین ۱۷۷

سید صادق نشأت ۱۵۲

سید صالح خلخانی

سید صدرالدین دزفولی ۱۹۷

سید علی قزوینی ۲۰۶

سید محسن اعرجی ۱۹۱

سید محسن حکیم ۲۹۹

سید محسن کوه کمری گرگری ۲۴۱

سید محمد اصفهانی ۲۹۶

سید محمد تنکابنی ۲۹۷

سید محمد قلی نیشابوری ۱۵۹

سید محمد نجف آبادی ۳۰۵

سید نعمت الله جزایری واسطه صلح

شد ۴۲

ش

شاه اسماعیل صفوی در نجف ۱۰۲

شاه صفی ۸۲، ۱۰۴

شاه طهماسب صفوی ۱۰۳

شاه عباس صفوی ۸۲، ۱۰۳

شریعت العلماء مازندرانی ۱۹۰

شهرستانی ۱۳۳

شهریار طبرستان مشهور به داعی

صغیر ۷۹

شیخ آقا بزرگ تهرانی ۳۳۷

شیخ اسدالله شوشتری ۲۱۱
 شیخ الاسلام اسلامبول درحوزه درس
 آخوند ملامحمد کاظم خراسانی ۲۶۵
 شیخ جواد رشتی ۲۳۹
 شیخ زین العابدین مازندرانی ۲۸۴
 شیخ عبدالحسین تهرانی ۱۲۱، ۱۱۴
 شیخ عبدالحسین رشتی ۳۰۶
 شیخ عبدالکریم خوئینی ۳۰۱
 شیخ عبدالکریم یزدی ۳۰۲
 شیخ علی قوچانی ۲۶۳
 شیخ لباس زمستانی نداشت ۲۷۸
 شیخ محمد تقی اصفهانی ۲۹۵
 شیخ محمد حسن اصفهانی ۱۹۳
 شیخ محمد حسین کاظمی ۲۴۷
 شیخ محمد رشتی ۳۰۰
 شیخ محمد سلطان ۲۹۹
 شیخ محمد علی قمی ۳۰۳
 شیخ محمد کاظم شیرازی ۳۰۲
 شیخ مرتضی انصاری ۱۹۲، ۱۹۴
 ۲۱۰، ۲۰۹، ۱۹۷
 شیخ مصطفی خوئی مرتضوی ۲۴۲

شیخ مهدی خالصی ۲۶۳
 شیخ مهدی کجوری شیرازی ۲۵۰
 شیخ هادی تهرانی ۲۳۳ - ۲۳۵
 ص
 صدر اصفهانی ۱۰۷
 ض
 ضرب مسکوک بنام دوازده امام ۴۳
 ضریح نقره حضرت عباس ۱۲۸
 ع
 عبدالعزیز دهلوی ۱۵۷
 عرف و عادات از نظر شیخ ۲۱۶
 عضدالدوله ۸۰
 عضدالدوله دیلمی بهمرآه دانشمندان ۹۸
 عظاملك جویینی ۱۰۰
 عظمت علمی علامه حلی از نظر شیخ ۲۱۷
 علاءالدین جویینی صاحب دیوان ۸۳
 علامه امینی تبریزی ۱۸۲
 علم حدیث ۱۶۳
 عمران بغداد بوسیله عضدالدوله ۹۹

غ

غازان خان در راه، آب نجف ۱۰۰

غزل از وفائی شوشتری ۳۵۶

ف

فاضل اردکانی ۲۰۹

فاضل ایروانی ۲۴۶

فاضل تونی ۱۸۹

فاضل مراغی ۲۵۲

فرقه اسماعیلیه ۱۲۸

فرهاد میرزا ۱۰۹

فقه اللغة ۲۳۸

فقه مقارنه ۳۳۰

فقه و اصول اسلامی بر قوانین رم و

یونان پهلو میزنند ۲۰۹

فلسفه و اصول ۲۵۴

فیاض زنجانی ۲۴۰

ق

قاعده لاضرر ۲۰۵

قاعده لاضرر از اصول شرایع فقه

جعفری ۲۶۷

فقیه بلاغی در میلاد امام زمان ۳۳۳

ک

کرامت‌ها - افسانه‌ها ۱۹۶

کناره گیری از سیاست ۳۲۸

گ

گذشت و بزرگواری آل محمد (ص) ۸۹

ل

لرزاده معمار ۱۲۷

م

ماده تاریخ‌ها ۸۷

مبانی علمی شیخ هادی تهرانی ۲۳۶

محقق انصاری ۱۹۰

محمد بن زید داعی زیدیه ۸۸

مخالفت با کهنه پرستان ۳۲۴

مدارس قدیم تهران ۳۰۹

مدارس قدیم رشت ۳۰۶

مدرسه فاضل ایروانی در نجف ۲۴۷

مراعاة النظر ۳۷۳

مرجع تقلید جهان شیعه چگونه معلوم

میشود ۲۰۳

مقام زن از نظر شیخ ۲۱۵

ملاعلی علیاری ۲۳۱

ملاعلی کنی ۱۹۹

نراقی ۱۹۸
 نظر بزرگان اهل سنت و جماعت در
 باره امام زمان ۳۳۴
 نظر جرجی زیدان در باره تألیفات
 شیعه ۳۴۹
 نظر شیخ هادی و فیاض ۲۴۱
 نظر صاحب جواهر نسبت به سه
 شاگرد خود ۲۸۷
 نمونه‌یی از پارسائی رهبران روحانی
 ۲۸۰

و

وصی امیر کبیر ۱۲۴
 وفائی شوشتری ۳۵۴
 وفات میرزای شیرازی ۶۶

ه

هدف کریمخان زند تصرف عراق
 بود ۴۶
 همت برادران آذربایجانی ۳۲۵
 همت بلند ایرانیان در تهیه ضریح
 حضرت عباس ۱۳۱
 هیئت ونجوم از نظر اسلام ۲۳۱

ملاعلی نهایندی ۲۲۶
 ملامحسن فیض کاشانی ۱۸۹
 ملامحمد شرابیانی ۲۴۵
 ملا نظرعلی طالقانی ۲۴۸
 موسی جارالله و علمای شیعه ۳۱۲
 موفقیت عراقی‌ها ۷۰
 مهم‌ترین کتاب قضا و شهادت ۲۰۰
 میرحامد حسین نیشابوری ۱۷۰
 میرحامد حسین هندی ۱۶۶، ۱۶۷
 میرزا حبیب‌اله رشتی ۲۰۸، ۲۲۳
 میرزا صادق آقا تبریزی ۲۳۷
 میرزا علی آقا ایروانی ۳۰۰
 میرزا نصراله نائینی ۲۵۱
 میرزای جلوه ۱۹۴
 میرسید علی نجف آبادی ۲۳۶
 میرسید ناصر حسین ۱۷۱
 میرفتاح مراغه‌ای ۱۹۱

ن

نادرشاه افشار ۹۶، ۸۴
 ناصرالدین شاه قاجار ۹۶، ۱۱۳
 نامه خزعل ۷۷
 نامه لی تی. ولسن فرماندار کابل
 عراق ۶۸
 نبرد در مرزکردستان ۳۹

بها ۲۰۰ ریال

این کتاب تحت شماره ۱۴۸ در تاریخ ۱۳۵۱/۲/۶
در دفتر کتابخانه ملی به ثبت رسید